„Iubiţilor, nu daţi crezare oricărui duh, ci cercaţi duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulţi prooroci mincinoşi au ieşit în lume. (1 Ioan: 4/1.)

*

„Şi atunci dacă vă va zice cineva: Iată, aci este Hristos, sau iată acolo, să nu credeţi.

Se vor scula hristoşi mincinoşi şi prooroci mincinoşi şi vor face semne şi minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleşi.” (Marcu: 13/21-22.)

„Feriţi-vă de proorocii mincinoşi, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.” (Mat: 7/15.)

Proorocul mincinos şi ecumenismul

Selecţie de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Tată, s-a făcut o fabrică de pâine pentru populaţie multă, şi această fabrică nu mai face pâine numai din grâu curat; face din amestecătură multă. Aşa şi în credinţă s-a făcut amestecătură şi nu ştie lumea ce să mai creadă. Tată, tată, vai de acei prin care vine sminteala!

... La Vladimireşti fac îngerii Liturghie şi slujbe, şi vrea Tatăl să ţină aşa până când se va deschide iar. O, ca fulgerul se va arăta foc pe pământ şi se vor căi cei răi şi necredincioşi, dar e prea târziu atunci. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe files.fm; Joomag; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 06-02-1959

***

… Florile Mele, vă repet, mulţi prooroci mincinoşi s-au născut pe pământ. Tată, cunoaşteţi proorocii, că nu toţi sunt de la Mine. **Cel ce-Mi poartă crucea, pe acela să-l credeţi.** Mulţi s-au pus ciobani la oi, dar când a venit lupul, le-au părăsit. Fiilor, nu toate vânturile care bat sunt de la Mine. **Luaţi bine seama, cine poartă crucea Mea mărturisind pe Dumnezeu în trup şi în duh, acela este de la Mine, căci crucea este suferinţe şi fapte.** Cine mărturiseşte pe Dumnezeu şi bea băuturi rele, în afară de vin, nu este de la Mine.

... Copiii Mei, este greu ca în ziua de azi să mărturisească cineva pe Dumnezeu. Este cruce de fier, că este pământul minat. Cât a suferit Domnul pe pământ! Oare, nu ar fi putut Dumnezeu să-L apere pe Fiul Său? Dar L-a dat pildă de suferinţă, că dacă-L apăra, rămâneau proorocii mincinoşi, şi Dumnezeu nu minte niciodată.

Pace vouă, copiii Mei! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-05-1960

***

... Daniele, caută în sfânta Scriptură şi vezi ce punct avem în faţă. Punctul acesta este un simbol, punctul care a fost în faţa femeii însărcinate, care stătea cu picioarele pe lună şi avea să nască, şi cineva urmărea ca să ştie când va naşte, ca să înghită pruncul, ca să nu se mai lucreze ce s-a lucrat prin Domnul Iisus Hristos. Acest punct e pus, şi cineva urmăreşte ca şi acum proorocia

să fie astupată. După aceasta se vor înmulţi proorocii. Vei auzi că acolo lucrează Dumnezeu; să nu te duci. Dincolo, vei auzi că înviază morţii; să nu te duci, că aceştia nu sunt proorocii Mei, şi aceia vă amăgesc pe voi. Ţineţi minte, că nu mai e lucrarea. **A fost la Vladimireşti, a fost la Maglavit, a fost şi este aici şi a mai fost la Arsenie Boca**, dar acolo ce a făcut? Luaţi bine seama, căci mulţi s-au abătut de la proorocia dreaptă şi nu mai spun adevărul. **Ca această profeţie nu a fost şi nici nu va mai fi.** Fiţi credincioşi şi lucrători până la vremea cea mai de pe urmă.

... **Sunt multe lucruri şi bune şi rele şi trebuie să le cunoaşteţi.** Un creştin a primit în gazdă pe dracul, care s-a prefăcut, şi un alt creştin a primit în gazdă pe Dumnezeu şi nu L-a cunoscut. **De aceea, cunoaşteţi bine şi pe unul şi pe altul, ca să nu vă amăgiţi.**

... Fiilor, ca această profeţie nu a mai fost şi nici nu va mai fi.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-03-1971

***

... Copii, am vizitat pământul acesta în lung şi în lat şi am numărat izvoarele de apă şi n-am găsit câte am ştiut Eu. Multe izvoare, nici urmă nu mai au, şi în locul lor era şipotul de ţuică. Creştine, bei ţuică, vine ţuica peste tine. **Vine un prooroc mincinos şi îţi spune să bei ţuică, creştine**. Şi vei bea, că e după pofta ta, dar pe Mine nu Mă vei mai vedea.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-10-1973

***

... Mai este o vreme şi vine a doua vreme, a Domnului Iisus, că vremea Sa se repetă. Mai este o vreme şi încă o vreme, şi după aceste două vremi vine Domnul Iisus, cu toată suflarea Sa, cu toată slava Sa. Să nu pieriţi în aceste două vremi. În aceste două vremi multe lucruri se fac, mulţi păcătoşi se iartă. Până şi copiii avortaţi se vor scoate din iad. Multe suflete care s-au ucis cu mâna lor, se vor scoate din iad. **În aceste două vremi, mulţi dumnezei se vor face printre voi. Se vor face prooroci mincinoşi, care vor face semne şi minuni şi vor învia şi morţii.** Vor ieşi la suprafaţa pământului spiritele morţilor, care vor vorbi. Nu vă duceţi la ei, că vor veni la feciorii voştri şi la voi femei ca să le socotiţi pe numele voastre. Să nu laşi femeia ta, că o singură femeie este dată după lege ca să ţină bărbatul.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-09-1975

***

... Copilaşii Mei, pentru aceasta trimite Dumnezeu din cerul Său pe Duhul Său într-un lut de pământ; cum ai avea tu un bucium, aşa şi cu trupul acesta. Cui îi place, bine. Cui nu-i place, fuge departe, că au ieşit mulţi prooroci mincinoşi. Ascultă, tată, că sunt prooroci care proorocesc prin frunză, cântă prin frunză. Sunt prooroci care proorocesc prin vioară, proorocesc prin chitară. Sunt prooroci care proorocesc prin dans. Sunt prooroci care proorocesc prin sărutare. Mii şi milioane. Nu e frunză şi iarbă câţi prooroci sunt ca să amăgească făptura omenească. Dar Dumnezeu numai o singură coardă şi o singură unealtă are. Sunt multe, dar s-au sfârşit; şi pentru sfârşit a mai rămas una. **Şi în ziua aceea vor veni patru fraţi din patru părţi şi vor avea patru instrumente şi cu ele vor cânta cântarea lor, nu împotriva voastră, şi va cânta fiecare cântarea sa: unul, pentru învierea morţilor; altul, ca să cheme din toate colţurile pământului la judecată; altul, pentru alta; altul, pentru alta.**
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-03-1977

***

… **Eu vreau preot, nu vreau popă. Popii sunt ai lui Baal.** Preot a fost patriarhul Justinian, şi din treaptă în treaptă a venit la patria cerească. Nu l-au lăsat călăii să spună cu gura sa cine să vină după el. Avea pe cineva căruia îi zicea „Romanul“. Acesta care vrea să vină este Pilat şi Caiafa, este cel care-i ia locul.

… Toţi preoţii care nu sunt după lege, sunt preoţii lui Baal. Aceia sunt popi, nu sunt preoţi.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-06-1977
***

... Fiule, ai văzut biserică socialistă? Nu a fost de când e veacul. De acum încolo va fi socialistă. Preotul îşi va schimba poporul din credincios în socialist. Va scoate omul din biserică şi îl va duce la muncă. Îl cere socialistul, îl cere republica, şi să ştii că nu vei putea să duci greutatea aceasta. **Şi a fost ca să vină aceasta pentru necredinţa ortodoxului care se duce în biserică să se întâlnească cu prietenul sau cu prietena, ori să se uite la tine, creştine, să vadă cum te prezinţi tu, ca să aibă ce duce aceluia care l-a pus iscoadă pentru viaţa ta.** De aceea zic: vreme necredincioasă.

... Pe malurile apelor e scris un nume pocit: „litoral“. Şi pe acel mal sunt numai despuiaţi şi despuiate. E libertate la aceştia. Numai tu, creştine, n-ai libertate. Cum să mai aibă soarele lumina când îi vede pe aceştia? că **s-a dat libertatea la lucrurile necurate şi s-a închis libertatea la lucrurile curate şi blestemul dumnezeiesc îi va ajunge pe aceştia care au interzis lucrurile curate.**
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-06-1977
***

Am trimis odată trâmbiţa Mea la mănăstirea Viforâta şi a fost intrată la stareţă, tată, şi erau toate maicile acolo, nu când mâncau ele, ci când beau ţuică fiartă, după slujba sfântă când ieşeau. Şi trâmbiţa Mea, trimisă de Mine, a spus: „Nu e bine ce faceţi. Aţi ieşit de la lumină şi aţi intrat în scorbură“. Aici, stareţa a zis: „Cine eşti tu, de ne vorbeşti aşa? Eu am douăzeci de ani în mănăstire şi n-am grăit ce grăieşti tu. Ieşi afară, că nu te cunosc cine eşti“. Iar persoana care o însoţea a spus: „Această fiinţă e proorocul lui Dumnezeu!“. Dar stareţa a spus: „Dumnezeu nu m-a făcut pe mine prooroc, care stau numai în slujbă, şi a făcut pe un infirm şi pe un olog?“. Şi a plecat trâmbiţa Mea şi le-a lăsat tot aşa. Unde e acum mănăstirea Viforâta? că mereu se stinge, până nu va mai fi nici o scânteie de monahii. Te duci la mănăstire şi dai pomelnic să se roage pentru tine şi are pântecele plin de băutură. Nu judecăm, dar arătăm fapta stricată, căci orb pe orb cade în groapă, nu se pot conduce unul pe altul. (*Vezi selecţia tematică: „Trâmbiţele apocaliptice”, - şi pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-09-1977
***

... Preoţia nu mai trăieşte după profeţie, şi trăieşte după preoţie. Şi iată că păstorii, în loc să iubească oile bune, le iubesc pe cele nebune. Scrie această profeţie, să se vadă la judecată: preoţia, în loc să iubească oiţele bune de lapte, bune de lână, bune de fapte, în loc să le preţuiască, le urăşte şi le dispreţuieşte şi le scoate din cele sfinţite. **Păstorii vor face dosare** (la securitate, n.r.) **şi vor duce în judecată oiţele cele bune,** zicându-le „sectă rea“, precum s-a zis. Dacă cineva din păstorii

aceştia îţi vor zice „sectă“, să zici: „Înapoia mea, satano! că nu-ţi cunoşti munca“. Nu te ruşina, tată, şi vorbeşte-i păstorului în faţă lucru adevărat.

… După prăbuşirea şi lovitura acestor împăraţi, vor fi stoluri, stoluri de păsărele în mănăstiri.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1978

***

... Să ştiţi că vor fi morţii pe pământ să nu aibă cine-i îngropa, că nu-i iau cimitirele. **Lucrează preotul slujba, dar o lucrează ca cizmarul. Ultimul preot care L-a iubit pe Dumnezeu, a murit anul trecut. Patriarhul Justinian.** După el nu mai e nimeni pentru cer. Cel de azi a intrat în turma caprelor. Hei, tată, ce lucrează! Dar să ştiţi că Dumnezeu nu-l lasă, şi îl nimiceşte prin această lucrare diavolească pe care o face, pentru că s-au adunat în faţa lui Dumnezeu toţi zidarii care au lucrat bisericile pe pământ şi cer nimicirea celor ce au stricat sau strică bisericile, cer nimicirea celor ce le-au spurcat.

... Mănâncă preotul în altar, unde nu are voie decât numai cina Mea s-o ia, nu să bage altă mâncare în gura sa. Copilaşii Mei, nu v-am spus ca să părăsiţi bisericuţa. Ei răspund şi de ei, şi de popor. Credeţi?

... Când voi pleca din casa ta, va rămâne semnul, şi acest semn îl vei purta ca Isaac Lachedem, care nu M-a primit când treceam pe Golgota, şi va fi lipsit omul acela de tot lucrul Meu. O, poporul Meu, uite pustia. E scris în cartea sfântă acest lucru: ***«Şi când va intra pustietatea în locul sfânt şi va înghiţi pe mulţi dintre ucenici, atunci a venit sfârşitul»***. Cunoaşteţi acest semn prin morţii care mor şi prin bolnavii din spitale.

... O, iubitul Meu popor întru care am voit să am un viitor pentru cer, să fac din tine ucenici şi mucenici sfinţi, şi ce a făcut Dumnezeu prin Ioan şi prin poporul Său cel de la început! **Scrie în carte că atunci când pustietatea va intra în locul sfânt, să ştiţi că împărăţia lui Dumnezeu a sosit.** Şi împărăţia lui Dumnezeu nu vine prin beţivi, nu vine prin curvari, nu vine prin hulitori sau vânzători, ci vine prin creştini, vine prin faptele bune. (*Vezi selecția tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) O vei vedea cu ochii tăi în faţa ta, iar dacă vei fi vrednic, vei intra, căci uşa se va deschide, se va da în lături şi vei auzi glas părintesc: „Vino, slugă, să te servesc!“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-05-1978

***

... Iată, măi poporul Meu, pe femeia care şedea călare pe fiară. S-a suit fiara pe femeie, şi acum le-a sosit vremea să fie judecate, şi femeia şi fiara, şi să fie nimicite, şi fiara şi cei care au hrănit-o. Într-o clipeală de ochi voi face aceasta şi se va schimba totul, chiar şi marea. Ai să te miri, copilul Meu, şi ai să zici: „Oare, aşa este? Sau este o părere?“. A sosit vremea, măi copilaşii Mei, când Dumnezeu va aduce libertatea, va aduce dreptatea, şi nu va mai fi cine să te asuprească. Vei lăsa lucrul tău în drum şi îl vei găsi tot acolo, căci nu va mai fi cine să-l fure, că hoţul din fire, n-are lecuire, şi va fi greu ca un hoţ să mai poată trăi între credincioşi, căci Duhul lui Dumnezeu îl vădeşte, şi va fi greu pentru omul rău, că va fi pedepsit de lege.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-11-1979

***

Mă mint cei care zic că Mă poartă pe Mine, Mă mint cei care Mă mărturisesc pe Mine, că aceştia sunt cu buzele aproape de Mine, dar cu inima unde sunt? Unde? Ei sunt cu inima la plăceri şi la slobozenii. Au luat legea slobozeniei şi au pus-o stăpână peste ei, şi iată, şi-au însuşit puterea să împartă această lege peste cei necunoscători. O, vai orbului cel călăuzit de călăuză tot oarbă, căci oarbă a ajuns ceata cea mare a căpeteniilor, care stă judecătoare peste făptura Mea. O, cine să Mă mai împartă pe Mine aşa cum sunt? Cine, că din creştet până în tălpile picioarelor tot trupul este plin de răni, răni care dau să-Mi nimicească ultima picătură de viaţă a făpturii. Iată, copilul Meu, Scriptura aceea care spune: ***«Nici voi nu intraţi, şi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi să intre întru împărăţia Mea»***. Îţi amintesc acum de Scriptura aceea care zice: ***«N-am venit să aduc pace, ci dezbinare. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, şi să-i fac orbi pe cei ce văd. Şi fariseii s-au simţit şi au spus: „Nu cumva şi noi suntem orbi?"».*** O, şi ai văzut ce răspuns au primit: ***«Dacă aţi fi orbi, n-aţi avea păcat, dar pentru că ziceţi că vedeţi, păcatul rămâne asupra voastră».***

O, copilul Meu, **au fost anii cât a domnit fiara cea necredincioasă**, (Comunismul, n.r.) şi când scoteam deasupra câte un preot care vorbea după adevăr şi prin care Eu strigam ca şi prin Botezătorul Ioan când spunea: ***«Pui de vipere, cum veţi scăpa de mânia cea viitoare?»,*** o, ce se întâmpla cu unul ca acela? Că îl lua şi îl ascundea prin închisori şi Îmi băga cuvintele luminii la întuneric, aşa cum s-a întâmplat cu Ioan, care se ridicase să-Mi gătească Mie calea şi arătarea în mijlocul lumii.

Au fost ani de ceaţă, şi am venit şi M-am arătat adevărat la vreme, aşa cum am grăit prin cuvintele acestei lucrări prin care şi astăzi grăiesc, ca să împlinesc apoi tot cuvântul Meu. Am venit cu mult înainte şi am spus prin acest fir ceresc despre **vremea cea prezisă pentru zdrobirea capului fiarei,** şi vremea spusă de Domnul a vorbit prin cele împlinite la vreme. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 23-02-1991

***

Eu sunt, Eu şi trimişii Mei, Eu, şi am cerul spre însoţire, şi lucrez precum în cer aşa şi pe pământ, căci aşa este de lucrat în vremea aceasta de glorie cerească. Dumnezeul Duhului Sfânt întreieşte întreita lucrare a Sfintei Treimi, şi iată vremea despre care scrie în Scripturi. Aceasta este vremea să se aşeze la loc împărăţia lui Israel, **căci Israel este „cel ce crede în Mine",** şi iată, lucrez să-Mi desăvârşesc făgăduinţele cele rostite prin Cartea Adevărului. Eu sunt Adevărul, iar cine este întru adevăr, acela este întru Mine, acela este întru Fiul Omului, acela este fiul Omului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 05-08-1991

***

Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos, şi să rămână peste voi pacea Mea! Eu sunt pacea şi răbdarea celor ce cred în Mine, şi de aici încolo Eu sunt.

Mergeţi, în numele Meu, mergeţi şi înscrieţi această piatră pe pământ, căci piatra aceasta Eu sunt, şi veţi vedea că Eu sunt, aşa cum a fost cuvântul cel grăit din cer.

Eu sunt Cuvântul, şi Cuvântul este Dumnezeu, şi toate se lucrează prin cuvânt, căci am grăit cuvântul, şi cuvântul s-a făcut faptă, şi sunt adevărat prin cuvânt, şi lucrez prin cuvânt. Eu sunt adevărul peste cei ce cred în Mine, şi voi fi adevărat prin credinţă, iar cei ce vor crede Duhului Sfânt, Care desăvârşeşte întreita lucrare a Treimii Dumnezeieşti, aceia vor fi şi vor lucra faptele credinţei şi li se va socoti dreptate lucrată prin credinţă. Nu vă temeţi. Eu voi merge înaintea voastră şi voi netezi cu pacea Mea cărarea voastră către cel ce este mare peste biserică.

Pace peste cel ce stă pe scaunul bisericii, căci Dumnezeu, Cel întreit lucrător, aşează pace cerească în acest sfat.

Pace ţie, iubitul Meu, apostolul şi mărturisitorul Meu! Este scris în cartea cea din cer coborâtă***: «Mă duc, şi iarăşi voi veni. Mă duc, că dacă nu Mă duc, nu pot veni la cei ce cred în Mine»***, şi iată, Eu sunt cu cei ce cred în Mine, cu cei ce nu se smintesc întru Mine, sunt cu cei plăpânzi, cu cei neluaţi în seamă, căci Duhul Meu Se desăvârşeşte în slăbiciuni, aşa precum scrie în Scripturi. Iată, pun înaintea ta această piatră, căci eşti aşezat peste biserica din această cetate. Ridică-te şi porunceşte furtunii şi îmblânzeşte valurile ce izbesc în această piatră, căci această piatră Eu sunt. Eu sunt piatra cea neluată în seamă de ziditori, Eu sunt piatra cea din vârful unghiului, căci Tatăl Meu M-a numit cu nume mare în cer şi pe pământ şi M-a pus cap bisericii, şi prin Mine tot trupul bisericii se desăvârşeşte prin toate încheieturile şi întăriturile care se ţin întru întregirea trupului bisericii, întru fiinţa trupului bisericii.

Iată, Eu deschid, şi nimeni nu poate închide, şi ceea ce fac Eu, cine poate strica? Eu sunt Unul Dumnezeu peste toată făptura, dar iată, vremea cercetării este cu Mine, iar făptura Mea nu ştie să deosebească dreapta de stânga sa. ***«Iată Eu şi pruncii Mei, şi voi fi cu semne şi minuni peste Israel»***, aşa cum este scris. Eu sunt Dumnezeul lui Israel, căci **Israel este cel ce crede în Mine**. Eu sunt prin cuvânt, Eu şi trimişii Mei, căci cine poate ieşi de sub puterea Mea?

Când am trimis pe Iona să vestească cuvântul Meu, n-a voit Iona să meargă în numele Meu, dar puterea Mea a fost prin semnul lui Iona şi am biruit pe Iona şi s-a dus pentru Mine. Scoală-te să stai în faţa furtunii care bate în această stâncă prin cuvânt lucrată, şi stai cu braţele întinse şi ocroteşte de cei necredincioşi această rămăşiţă mică. Ridică-te şi ţine aceasta până voi veni şi nu lăsa să fie zdrobită această sădire, căci cine se va lovi de această piatră, acela se va zdrobi de ea.

Voiesc să aşez pace peste Sion şi voiesc să ruşinez pe cei ce împart pe Domnul, că Eu Unul sunt, şi peste tot Unul sunt, căci întru Mine nu mai este nici iudeu, nici elin, şi vor fi toţi întru Unul, precum Eu Unul sunt, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

Eu sunt şi acum, aşa cum am fost înainte prin prooroci, căci aceasta este orânduiala dumnezeiască, este prin prooroci, este prin cuvânt, dar iată, **Israelul de azi nu Mă mai cunoaşte, şi nimeni nu mai voieşte să audă de la Domnul. Sionul Meu este departe cu inima de Mine, şi ce-Mi foloseşte lauda buzelor Sionului Meu dacă el şi-a ales slobozenia şi a dat deoparte dreptatea Mea?** Mă doare rana Sionului Meu şi voiesc să leg rana lui şi voiesc să vindec fărădelegea lui, dar nu mai este loc curat, căci tot trupul este numai răni, din tălpi până în creştet. Ridică-te şi fă voia Mea, căci voiesc să nu se calce peste această viţă, voiesc să-Mi ocroteşti această piatră, căci am pus la temelia ei legământ de sfinţenie şi de taină cerească, şi voi fi împlinitor prin cele ce stau sub această piatră de mărturie, care este pusă de la Mine peste această vreme de întuneric.

Eu te iubesc. Şi tu să Mă iubeşti. Eu te primesc. Şi tu să Mă primeşti. Eu te ocrotesc. Şi tu să Mă ocroteşti. Să ne slujim unul altuia, şi Eu Îmi voi aduce aminte de tine atunci când voi rosti dreptate peste lume. Fii ca Nicodim cel din vremea trupului Meu şi nu-Mi da această iesle în sfatul cărturarilor, căci nu este crezut Dumnezeu, Cel Care lucrează întru Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeieşti.

Când se îndrepta Valaam către Israel ca să-l blesteme, am binecuvântat prin animalul cel necuvântător şi am oprit răul în loc, ca să ocrotesc pe cel ce era cu Mine şi cu legile Mele. Aşa am spus celor ce erau cu Mine din lume: ***«Mergeţi, şi cine va crede în Mine, nu acestea, ci mai mari decât acestea va lucra dacă va crede în Mine».*** Ferice celui ce nu se sminteşte întru Mine. Ferice celui ce crede duhurilor cerului!

Pace ţie, celui stătător pe scaunul bisericii! Pacea Mea să lucreze peste tine, iar dacă Mă tăgăduieşti, pacea Mea să se întoarcă la Mine. Pace ţie, căci te-am aşezat să ocroteşti acest cuib şi să-l fereşti de cei ce vor să-l strivească, de cei ce vor să calce peste el, căci aceia vor fi însemnaţi de mâna Mea. Veghează pentru Mine, şi te voi scrie ocrotitor pentru acest aşezământ pe care-l voiesc curat până peste toţi vecii. Eu sunt capul acestei pietre, şi sunt întru Treimea Cea Dumnezeiască prin acest aşezământ, şi sunt întru rânduiala cea plăcută, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine. **Am aşezat acest semn peste România şi am lucrat minunat**, căci Eu lucrez minuni din veac şi până peste toţi vecii, spre plinirea vremurilor cerurilor. Pecetluieşte această taină până Mă voi arăta cu putere prin aşezarea care este coborâtă peste această piatră. Ascunde acest izvor, căci s-au ridicat irozi şi iude să iscodească această aşezare plăcută Mie. Dacă nu Mă tăgăduieşti, voi mai bate, iar tu iarăşi Îmi vei deschide şi vom cina împreună, căci totul este cu putinţă lui Dumnezeu.

Cel mai dulce cuvânt: pace ţie!

Pace şi Ierusalim nou peste Sionul Meu, şi peste cei ce au mers în numele Meu, pace!

Pace şi bună orânduială, precum în cer aşa şi peste cei credincioşi! Cei credincioşi sunt aşternutul lui Dumnezeu. **Inima credincioşilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat şi neîntinat al acestora este aşternutul lui Dumnezeu**, căci Domnul Se odihneşte peste ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către episcopul Vasile Târgovişteanul, din 04-12-1991

***

Aşa am spus celor ce erau cu Mine mai înainte de înălţarea Mea la Tatăl şi care au întrebat: ***«Doamne, acum, oare, este vremea?».*** Şi le-am răspuns: ***«Nu este al vostru să ştiţi anii şi vremile pe care Tatăl cerurilor le are sub a Sa stăpânire».*** Şi iată, Duhul Preasfintei Treimi, Care desăvârşeşte plinirea vremilor Domnului, lucrează în zilele acestea, lucrează plinirea, iubitul Meu, căci această taină este întru Duhul Sfânt şi nu se poate desfiinţa Scriptura care mărturiseşte cuvântul îngerilor care au spus în vremea înălţării Mele către Tatăl, căci aşa au spus: ***«Acest Iisus iarăşi va veni, aşa precum L-aţi văzut mergând la ceruri».***

O, voi lucra şi voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate. Vin curând, şi **voi face Ierusalim nou, căci aşa am spus:** ***«Încă o dată voi alege Ierusalimul»,*** şi voi

fi împlinitor în vremea aceasta. **România este aleasa Mea, şi voi aşeza în mijlocul ei Eden binecuvântat, şi voi face din ea un nou Canaan**, şi voi aşeza pe zidurile ei sunete de trâmbiţă cerească şi Mă voi anunţa cu lucrul cel nou, cu rodul cel nou, care vine de la Dumnezeu. Iată, nu te teme, căci Eu voi lucra, să ştii că voi lucra, şi voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate, căci acest nod ţine în loc lucrul ce-l am de aşezat în zilele ce vin peste biserica din cetatea în care eşti tu întâi-stătător**. Este un nod care trebuie deznodat,** şi dacă vei fi tu cu acest izvor care curge de la Mine, voi veni şi îţi voi spune cum să faci ca să se desfacă acest nod, şi să începem apoi să ridicăm pe înălţime mare această cetate, căci va fi cetatea cea întâi-stătătoare peste România şi voi fi cu mare lărgime peste ea, spre anunţarea slavei acestui neam, spre slava României Mele cea binecuvântată între noroade.

… Hai, iubitul Meu, ţine urma oilor Mele. Hai să facem un lucru nou, un Ierusalim nou peste făptura Mea, căci vin cu împărăţia Mea şi vin spre România Mea. Aceasta este lucrătura cea nouă, care voiesc să se vadă ieşind din acest iatac, din acest aşezământ sfânt, pe care voiesc să Mi-l veghezi bine, ca să fie după aşezarea care este pusă la această temelie. Eu nu te las; nici tu să nu Mă laşi, şi nimeni nu va lua cununa celor ce vor fi lucrători peste întunericul vremii de acum. Să ne iubim unul pe altul, să ne sprijinim unul cu altul. Eu sunt, şi voi fi prin cuvânt, şi cuvântul nu se poate lega. Părinţii lui Israel au văzut de departe aceste zile şi le-au nădăjduit, şi iată, se bucură văzându-le venind. Voiesc să Mă văd întru tine în mijlocul mulţimilor şi voiesc să fii aşa cum am fost Eu. Dă-Mi inima ta. Lasă-te cu Mine, şi voi face din tine pământ nou întru împărăţia care se va aşeza în zilele ce vin. Scoate-Mi de sub ascuns acest izvor curat, iar Eu voi deznoda nodul care este aşezat peste biserica din cetatea în care eşti întâi-stătător, şi voi ridica pe înălţime această cetate.

Pace ţie! Dar nu Mă tăgădui, căci sunt adevărat prin acest izvor. Pace şi Ierusalim nou peste inima ta, peste fiinţa ta, şi ne vom ridica cu cele noi. Eu sunt începutul învierii făpturii Mele, iar cel ce este cu Mine este viu în vecii vecilor, precum este scris. Dacă Mă tăgăduieşti, Mă voi întoarce întru Mine, dar voi lucra în vremea aceasta aşa precum scrie în Scripturi, căci Eu sunt viu prin cei vii, prin cei care au fost vii întru Mine, şi nu este întru moarte cel ce a slujit Mie din neam în neam. Iată, cei ce stau jertfă la temelia bisericii Mele, aceia sunt sfinţii cerului, aceia sunt vii, şi nu sunt întru moarte cei ce ţin prin jertfa lor adevărul credinţei care este prin biserica cea una întru Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către episcopul Vasile Târgovişteanul, din 02-01-1992

***

M-am ridicat să sun peste poporul cel hrănit de Mine cu cuvinte din cer, peste poporul cel de mii de ori binecuvântat şi împuternicit cu putere cerească, dar n-a folosit bine acest popor puterea care a fost peste el de la cer, şi iată, şi peste el este potrivită Scriptura care spune: ***«Aceştia rătăcesc, căci nu cunosc Scripturile. Aceştia pier din picioare din lipsă de înţelepciune».*** O, de s-ar găsi credinţă pe pământ! Căci aşa am spus: ***«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi El, oare, credinţă pe pământ?».***

Eu am venit la tine, iubitul Meu popor, şi iată, am venit să trec prin mijlocul tău, Sioane, şi tu iei pietre şi dai în Dumnezeu. Dar acum nu Mă voi ascunde şi voi împlini cele ce stau scrise pentru tine pentru vremea aceasta a gloriei cereşti. Iată, s-au ridicat preoţii din jur cu mărturii mincinoase şi nici unul din ei n-a înţeles taina acestui aşezământ pe care Eu l-am ridicat şi l-am pecetluit şi am pus peste el legile sfinţeniei şi ale pregătirii pentru slava care vine, căci au venit şi

au călcat peste ieslea cuvântului Meu şi au sărit pe deasupra şi nu pe porţi, căci **poarta cea de aici este legea sfinţeniei, care este aşezată de la Mine peste locul slavei Mele**. Au venit şi au întinat ieslea Mea, căci ei nu cred că nu este de pe pământ această cetate sfântă. (*Vezi selecţia tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - şi pe jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Ridicaţi-vă şi puneţi umărul cu Mine, că au călcat la pământ gardul acestei viţe răsărite din această lucrătură de Duh Sfânt. Am dat cuvânt să se aşeze această împărăţie a Mea, şi cuvântul s-a făcut faptă, căci aşa este Dumnezeu, este prin cuvânt, căci toate s-au lucrat prin cuvânt, din veac şi până în veac, şi iată plinirea cerurilor, şi iată, nimeni n-o poate trezi pe cea iubită ca să se deştepte şi să-Mi asculte glasul. Aşezaţi-vă lângă trimisul Meu**. El este singur între cei ce se zic pe sine arhierei, dar mint aceştia, căci trupul lor e plin de bube, şi în inima lor este cuvânt de hulă şi de nedreptate şi de asuprire. Aceştia zic proorocilor să nu proorocească şi zic văzătorilor că nu văd, şi Eu Mă frâng de mila oilor Mele, căci ei nu poartă de grijă de turma Mea şi şi-au făcut câştig nedrept cu lâna oilor Mele, precum este scris în Scriptură.** O, Eu n-am stat pe scaunul legii, şi am stat cu cei sărmani, cu cei plăpânzi, cu cei neluaţi în seamă, ca să-i învăţ să trăiască legea sfinţeniei şi să se hrănească din cuvântul care vine de la Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către preotul Ştefan şi preotul Gheorghe, din Prahova, din 19-02-1992

***

O, fii întru viaţa Mea, că voiesc să Mă văd întru tine, voiesc să Mă vadă lumea întru viaţa ta, întru trăirea ta, întru sfinţenia ta. Amin, amin zic ţie, că **antichrist vede lucrătura cea dumnezeiască şi va întinde mâna spre scaunul Meu şi va umbla cu vicleşug şi va înfiinţa şi el un turn** (*Centrul Internaţional Ecumenic, la Vulcana-Băi, n.r.*)**, ca să se dea apoi drept Dumnezeu, cu templul său cu tot, şi aceasta se va face prin lucrarea duhului rău, prin puterea duhului rău, lucrătoare prin fiii pierzării, care n-au primit iubirea adevărului.** De aceea spun: staţi drepţi şi neclintiţi în tot lucrul cel bun, ca să nu aveţi a vă înspăimânta în război cu necredinţa şi **cu cei ce vor rosti lepădarea de credinţă ca să se arate apoi întronat cel nelegiuit care voieşte să se înalţe mai presus de Dumnezeu.** Este scris că înainte de venirea Mea îşi va face lucrarea lui cea rea potrivnicul lui Dumnezeu, dar voi fiţi tari, căci Eu îi voi lua pe neştire şi ca un fur voi veni şi voi răsturna turnul fărădelegii ascunse sub numele de Dumnezeu. Iată, iar vă spun, fiţi prevăzători, şi pe cel fără de viaţă întru sfinţenie, să-l luaţi drept potrivnic, căci zilele sunt grele şi marea este plină de sânge şi de ceaţă şi de noapte. Fiţi fii ai zilei, căci cei ce dorm, noaptea dorm, dar voi fiţi ai zilei, iubiţii Mei. Copilul Meu la care am intrat cu ai Mei, te-am dus peste faţa pământului şi te-am băgat cu Mine şi în adâncul cel întunecat ca să vezi ce lucrează duhul rău, şi apoi să ştim cu înţelepciune cum să tăiem capul duhului rău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir, din 04-03-1992

***

Vai oamenilor care se zic pe sine că sunt cu legea bisericii şi care au scris cărţi peste cărţi despre numele Meu şi al legilor Mele, căci nu sunt cărţile acelea! Acelea sunt pământ, şi în pământ se întorc, căci duhul cărţilor acelea nu este duh cu viaţă, din pricina celor fără de viaţă care le-au făcut pe ele, şi nu sunt cărţile acelea, şi stau împotriva lor aceste făpturi. Acest fiu uns, care este numit în cer îngerul bisericii, stă prin alegerea Mea, căci Eu şi nu aceia l-au ales pe el, dar vai celor ce ştirbesc puterea lui cea de la Mine! Vai celor ce vor să umble peste lumina lucrării acestui fiu! Acest fiu este ca o sabie, şi vai celor ce se încearcă în tăişul ei, pentru că Eu sunt cuvântul acestui

fiu uns cu mare ungere în această vreme de strâmtoare şi de necredinţă. El este apostolul neamurilor pământului şi numai Eu ştiu cum să lucrez peste el. Dar aici are Domnul Iisus Hristos de vorbit cu voi, păstori ai poporului acestei lucrări, căci se fac lucruri fără de rânduiala cea venită de sus, şi aceste ascunzişuri se numesc lucrări fără de ascultare, se numesc lucrări care nu sunt venite din cer spre lucrare şi se numesc lucrări lucrate din pământ, şi Îmi faceţi Mie bube lucrate în ascuns şi făurite în afară de duhul ascultării. Se luptă duhul vostru cu duhul Meu şi ţineţi morţiş să biruiţi după voia duhului vostru, şi nu duce la bine această luptă lucrată din lături. Iubiţi şi îmbrăţişaţi cu bucurie această clipă de sfătuire cu Dumnezeu şi lăsaţi-vă sub ascultare de Mine, fiindcă este mai bine să ascultaţi voi de Mine decât să ascult Eu de voi. Să vină, tată, şi vremea Mea, mai întoarceţi şi celălalt capăt, că nu e bine să ascult numai Eu de voi. Vă prind necazuri dureroase din lucrarea aceasta pe care o lucraţi voi de jos în sus şi Mă ţineţi supus pe Mine sub voinţele inimii voastre. Oare, nu vă este cu crezare ceea ce vă spun Eu? Eu sunt fericit cu duhul că a venit clipa să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

O, ciobani ai turmei Mele, cine ziceţi voi că sunt? Eu sunt Cel ce am luat jugul legii de pe grumazul turmei Mele şi am pus acoperământul legii dragostei peste biserica Mea şi am zis să nu se osândească frate pe frate, şi am stat întins pe cruce ca să auziţi voi cuvinte de pe cruce, căci aşa am spus: ***«Părinte, iartă-i, că ei nu ştiu ce fac!».*** Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel vestit prin prooroci, şi nu sunt ce spuneţi voi că sunt. **Eu nu sunt dintre hristoşii mincinoşi care sunt în lume. Eu sunt Hristosul lui Dumnezeu şi nu sunt în trup, ci în Duhul Sfânt sunt.**

O, sinedriule al bisericii Mele, n-am adus pe pământ această lucrare ca să fiu judecat din nou de arhierei şi de cărturari şi de farisei, şi am venit ca vindecător pentru salvarea omului de la moartea cea mare. Nu sunt prooroc mincinos, n-am venit în casa ta ca să fac stricare de lege, şi am venit să-ţi îngrijesc rana necredinţei şi a păcătuirii, ca să nu te găsesc cu mădulare stricate când voi bate ca să Mi se deschidă.

Dar ce ziceţi voi că înseamnă proorocul mincinos? Acela spune că nu este Dumnezeu şi mai spune că aici e şi raiul şi iadul. **Proorocul mincinos nu mărturiseşte pe Iisus Hristos venit în trup şi nu este de la Duhul lui Dumnezeu acela. Şi cum adică Iisus Hristos în trup? Adică să trăieşti cu trupul aşa cum a trăit Hristos în vremea trupului Său, cu duhul şi cu trupul viu, după chipul şi asemănarea Mea.**

O, biserica Mea, de ce ai rămas numai pe dinafară cu Mine? De ce crezi tu că biserica lui Hristos e zidul cel sub care intri ca să zici că eşti biserică Mie? (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) O, proorocul mincinos te vede şi te ştie că nu eşti ca Mine şi se bucură şi râde de numele tău de creştin. Proorocul mincinos nu face voia lui Dumnezeu în trupul său, şi se bucură şi râde de Mine când te vede pe tine că nici tu nu faci voia Celui ce-I pronunţi cu guriţa numele în faţa turmei tale. O, ce mare este Scriptura aceea care-ţi spune ţie că Mă cinsteşti cu buzele, dar cu inima eşti departe de Mine; care-ţi spune ţie că auzind nu auzi şi văzând nu voieşti să înţelegi şi să crezi că Eu sunt şi că lucrez peste via Mea.

… O, Ierusalime, o, turmă din vremea aceasta, nu-Mi căuta vină după lege, că **acum nu Mă mai ascund, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega**. Eu am venit spre tine cu această lucrare şi îţi spun ţie să-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, să-L iubeşti cu viaţa ta, şi să iubeşti pe fratele Meu ca pe tine însuţi, căci **cel ce nu este fratele Meu, acela nu este aproapele Meu şi nu este aproapele tău;** acela s-a dus să lucreze la alt stăpân şi ascultă de alt stăpân şi nu este acela aproapele Meu şi nu Mă pot arăta aceluia dacă el nu Mă iubeşte pe Mine, Dumnezeu. Eu nu dau tainele Mele pe mâna necredincioşilor, şi le dau credincioşilor, dar adevăr adevărat scrie în Scripturi că nu mai vede Domnul credinţă pe pământ şi de aceea nu ştiu cei de azi să cunoască tainele lui Dumnezeu.

O, sinedriule care stai şi judeci peste turma Mea! Dar cine zici tu că sunt Eu, Cel Care grăiesc acum cu tine? Îţi spun Eu cine zici că sunt. Sunt Cel judecat de tine, judecat de blasfemie în sinedriul tău. O, şi cei de atunci nu ziceau altfel, dar astăzi zic Eu altfel: Eu sunt Cel Întâi-Stătător în casa Tatălui Meu şi Mă uit la tine cum faci păcatul blasfemiei şi îţi spun: **nu mai fă blasfemie faţă de cele scrise de Mine ca să le împlineşti şi ca să te sfinţeşti.** O, ce am lăsat Eu peste tine? Am lăsat legea dragostei şi am spus să Mă iubeşti cu inima şi cu cugetul şi cu darurile şi cu sufletul şi cu mersul tău cel bun. Am lăsat această lege peste tine şi tu nu faci cu tine după legea Mea, şi faci blasfemie şi calci peste obrazul şi peste duhul aproapelui tău, căci aproapele tău este acela care lucrează după legea Mea cea sfântă.

O, slujitorilor de cele sfinte ale Mele! Eu am spus că cele sfinte nu se spurcă, dar uită-te, preotule; uită-te, slujitorule, uită-te bine la mâna ta şi la inima ta şi nu le lăsa spre spurcare, că mâna ta se atinge de cele sfinte ale Mele, şi cele sfinte ard şi curăţă orice murdărie şi pedepsesc păcatul blasfemiei asupra celor sfinte ale Mele. Dar iată, aproapele Meu este fratele tău, este aproapele tău, şi Eu am spus să nu-ţi acoperi păcatele tale şi am spus să nu osândeşti pe fratele tău, că dacă defaimi pe cel sfinţit, pe cel uns de Mine, şi dacă tu osândeşti pe fratele tău, să ştii că nu eşti un iconom al împărăţiei Mele dacă faci osândire peste cel uns de Mine ca să păstorească turma Mea. Nu fă răutate cu mintea, şi judecă cu inima, şi iubeşte-l pe fratele tău care crede în Dumnezeu şi care crede tainelor Mele cele greu de înţeles. Iubeşte pe cel ce Mă iubeşte pe Mine, iubeşte pe cel ce iubeşte viaţa cu Mine, că dacă nu vei face aşa Eu cum să te primesc în corturile drepţilor? Eu cum să-ţi şterg păcatul blasfemiei pe care-l faci peste cele sfinte ale Mele?

Ai făcut în numele Duhului Sfânt carte şi lege şi dogmă peste tine, şi Eu am zis că e bună cartea aceea şi cârma aceea; am zis după sfatul tău, şi vai ţie, sinedriule şi preotule, şi ţie, monahule, vai, dacă Eu te voi pune faţă în faţă cu cartea aceasta, că te-am lăsat s-o faci ca să Mă uit apoi ce faci şi ce nu faci din ea. Că iată ce faci din ea: faci judecată asupra creştinilor Mei, care ies din lume şi din ranguri şi din pământul lor şi din trupul lor, ies ca să calce după voile Mele cele sfinte şi curate. **Cel ce Mă iubeşte pe Mine, acela lucrează poruncile Mele.** Legea este pentru cei nedrepţi şi nu pentru cei drepţi, şi tu te scoli acum şi judeci pe cel ce Mă ascultă pe Mine, pe cel ce petrece întru poruncile Mele, şi voi veni pe neştire şi îţi voi spune că eşti crud şi osânditor, **şi am să-ţi iau dregătoria dacă nu vei lucra după pilda iconomului cel necredincios care a lucrat milă şi nu judecată.** Iată, râde de tine proorocul mincinos şi este păcat să-i dai proorocului mincinos prilej de blasfemie asupra lucrurilor lui Dumnezeu. Am venit în casa Tatălui Meu şi tu zici că nu sunt Cel ce sunt. O, şi Eu sunt cu voi mereu, sunt întru Duhul Sfânt, Cel coborât în sfatul vostru, şi sunt cuvântător prin prooroci în sfatul vostru.

… Amin, amin zic vouă: vine ceasul, şi a şi venit, să se aşeze la loc împărăţia lui Israel, căci Israel este poporul cel credincios, şi vine Domnul să-Şi aşeze împărăţia Sa peste făptura Sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1993

***

Se uită cerul cum cere apă oaia cea sfâşiată de sete. Mulţimi multe de oi au luat şi au cunoscut gustul fântânii Mele cereşti atunci când Eu am luat şi am turnat peste păstori. Mulţimi multe de oi M-au cunoscut şi au luat şi au băut şi au prins duh de viaţă şi au plecat la drum spre izvor, şi voiesc să torn din cer şi să le deschid guriţa să bea şi să se ridice pe picioare. De patruzeci de ani lucrez la această potecuţă; de patruzeci de ani iau piatră cu piatră şi pietruiesc această cărare de slavă pe care am coborât în vale la oi. Am coborât mereu şi cobor mereu, căci Eu sunt Cel ce Mi-am dat viaţa pentru oi şi dat sunt, copilul Meu, şi nu voi fără oi. Eu pe toate voi să le strig şi să le adun şi să le adăp şi să le pasc, şi voi binevesti prin cei ce stau la gura izvorului Meu ca să ia şi să împartă glasul Meu şi cuvântul Meu la oi, că nu voiesc să găsesc numai aguridă în via cea de azi. Voiesc să ies şi să încălzesc cu soare ceresc şi cu ploaie binecuvântată via Mea de azi, şi să se coacă strugurii cei legaţi şi să vin să-Mi culeg via şi să stau în mijlocul viei Mele. Dar via Mea din România nu ştie ce este cu tine, fiule trimis de Mine. Nu ştie unde eşti şi cum eşti şi ce faci**. O săptămână întreagă Mi-am ţinut turma trează şi aşteptând când tu ai stat pentru Mine în faţa arhiereilor şi cărturarilor.** Acest om care-Mi tulbură planurile este trimisul celor pecetluiţi în lucrarea duhului minciunii (*Sorin Dumitrescu, n.r.*), că aceia au intrat în frică în faţa adevărului de nou Ierusalim pe pământ. România Mea ştia şi aştepta. E destulă vreme de când am profeţit taina de nou Ierusalim, şi ştiau mulţimile că se va arăta această lucrare. Mă împărţisem în mii de laturi şi venisem să pun putere şi credinţă şi iubire peste tine, şi eram în lucru, şi era în clocot şi în copt fructul adevărului de nou Ierusalim, şi tu erai aşezat de Mine. Şi s-a arătat duhul minciunii şi a urzit stricăciune şi necredinţă şi a intrat într-un om şi l-a mânuit ca să semene duh de rătăcire şi de pâclă peste lumina adevărului Meu care se zbate să biruiască necredinţa. Şi ce zici că voi face cu acest lucifer? Acest om este trimisul celor pecetluiţi în lucrarea duhului minciunii, că aceia au intrat în frică în faţa adevărului de nou Ierusalim pe pământ.

Cei ce sunt în rândurile lucrării potrivnice, aceia sunt oamenii slavei deşarte, sunt împăraţii pământului, cărturarii pământului, arhiereii pământului, şi au ceata lor de slavă pământească şi au semnat legământ cu împărăţia pământului şi au ordin să lupte împotriva împărăţiei cea din credinţă răsărită pe pământ, căci mândria şi trufia omului este slava deşartă, care vine de la lucrarea întunericului, precum smerenia şi iubirea vin de la lucrarea luminii. Oamenii trufiei şi ai mândriei pământului sunt luceferi ai pământului şi nu ai cerului, dar oamenii umiliţi şi lucrători întru curăţenie, aceia sunt ai Duhului Sfânt şi sunt luceferi ai luminii veşnice.

Iată, vin în faţa acestei grădini mulţime de inimi, iar din vreme în vreme dau târcoale iscoadele cele trimise de arhierei, cele îmbrăcate în haine de slujitori ai bisericii, şi aceia se dovedesc fii ai necredinţei din vremea aceasta. **Un slujitor al bisericii dacă este curat cu inima şi cu viaţa şi cu legea lui Dumnezeu, unul ca acela nu este luat pe neştire de lucrul Domnului**; unul ca acela nu lucrează împotrivire pe nici o cale şi peste nimeni; unul ca acela nu se teme şi nu foloseşte iscodire. Acela stă întru Dumnezeu şi primeşte minunile lucrătoare din cer şi primeşte pe Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 22-02-1993

***

A ajuns vremea cea grea când **s-a aşezat urâciunea pustiirii pe scaunul cel lăsat să fie sfânt, şi iată ce şir de slujitori rabdă Dumnezeu, că fac negoţ cu Duhul Sfânt şi îşi cumpără scaune şi nu se mai aşează astăzi slujitori după descoperire cerească aşa cum era aşezarea în biserică,** şi nu mai are cine cerceta şi cine judeca purtarea unui slujitor; nu mai are, fiilor, că seamănă unul cu altul, de la cel mai mic până la cel aşezat în capul turmei, şi turma se prăbuşeşte sub stricăciunea vremii, şi numai Domnul are milă de turma cea pribeagă. Nu mai am păstori care să-Mi caute turma şi s-o hrănească din duhul descoperirilor cereşti aşa cum era aşezarea în mijlocul bisericii Mele, şi iată, antichrist se bucură şi îşi desfăşoară ţăruşul şi învăţătura cea stricată, din care iau şi gustă până şi creştinii Mei, şi nu mai e durere mai mare în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

Vorbeşte Domnul cu tine, poporul Meu care eşti cu duhul venit la praznicul cerului. Dar iată, sloboade Domnul un picuţ de tăcere de cuvânt, şi merg cei din grădina cuvântului, merg să guste ale Mele dintru ale Mele, şi iar vom lua cartea şi vom aşeza în ea cele ce vor fi să ia fiinţă în cartea aceasta. Binecuvântată să fie hrana cea pentru trup, şi cerească să fie prin binecuvântare. Şi nu se zice: „Poftă bună!“ la masă, căci pofta a scos pe om de la masa cerului, şi se zice „Binecuvântată să fie masa, şi bucatele ei să fie cereşti!“. Şi vom merge apoi înainte cu cuvântul cel despre îngeri în această zi de sărbătoare. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1993

***

Aşa ai stat la masa Mea, creştine tată. Ai stat fără s-o meriţi, şi îngerii Mei te-au scris că ai stat, şi de câte ori ai stat, şi ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu şi a Sângelui Meu din pâine şi din vin, şi cuvântul acela spune: **„Cei chemaţi să iasă, şi să rămână numai cei credincioşi“,** numai cei pregătiţi pentru împărtăşirea cu Mine, cu Trupul şi Sângele Meu. **Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, şi stau toţi care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, şi se apropie ca să ia şi să-şi bată joc de Mine şi de sfinţenie, şi se îmbracă lumea ca la bâlci, ca la circ, tată, şi se vopseşte şi se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavoleşti şi intră în biserică, şi străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, şi zice că e păstor pentru turma lui Hristos**, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoşătoare, şi stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, şi se clatină cerul şi pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Şi dacă duhul cel vopsit şi rău îşi are loc şi lărgime în biserică, **mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?**

Şi iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază, uneori până seara, şi lumea acelei cetăţi s-a dus la episcopul lor şi a pârât pe preotul lor că-i ţine în biserică toată ziua şi nu face sfânta Liturghie la vreme. Şi a chemat episcopul pe preot şi l-a întrebat ce este cu această plângere a cetăţii. Şi atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintează terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt

peste pâine şi vin. Atunci, episcopul a învăţat pe cei din cetate cum să meargă şi cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învăţat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. **Dar unde se mai ţine seamă de taina aceasta? că preoţii, nici ei nu vin pregătiţi la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune aşa: „Cum e turcu', e şi pistolul".** Turcul a fost un om rece şi rău şi răzvrătit, şi nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Şi iată, cum e preotul, aşa este şi arma lui, aşa este şi turma lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-1994.

***

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungeşte suferinţa, care lungeşte veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăţia Sa cea fără de veac, cea fără de sfârşit. **Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ţi arate drumul şi Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Şi cum mai vine asta? Şi iată, lumea nu se trezeşte ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, şi străjuiesc de la ei.** Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice aşa. Şi iar vă zic vouă: una este să zici biserică cu slujitori, şi alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învăţătorul ei, Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Domnului, din 09-06-1994

***

Israele, să nu ieşi, tată, din împărăţia Mea, să nu ieşi afară din ea, că afară sunt câinii şi hulitorii şi mincinoşii şi desfrânaţii şi descântătorii şi slujitorii de trup şi proorocii mincinoşi, care spun că nu este Dumnezeu. **Fii atent, Israele credincios, că proorocul mincinos de azi e viclean mai mult decât în vremile trecute, că acum el se foloseşte de învăţătura Mea ca să te facă să crezi că el este cu Dumnezeu.** Fii atent, că el vine cu semne şi cu minuni ca să te desprindă pe tine din împărăţia Mea, că el are invidie pe tine când te vede că tu iubeşti sfinţenia şi el nu o iubeşte. Tu îl încurci în lucrul lui cel mincinos, că îl vădeşti că e mincinos. **Minciună este cuvântul celui ce vorbeşte despre Dumnezeu, dar nu iubeşte sfinţenia şi cuvioşia şi adevărul cel cu viaţă sfântă.** Proorocul mincinos şi-a împrumutat faţă smerită şi se foloseşte de numele Meu pentru ca să murdărească pe cei aleşi ai Mei, pe cei ce şi-au ales să-Mi slujească Mie. De unde, tată, şi-a împrumutat proorocul mincinos faţă smerită? De la minciună, măi fiilor. Faţa smerită e minciună, tată. Un creştin iubitor de împărăţie de cer, acela are o faţă senină şi sfântă şi dulce şi plină de lumină cerească; acela nu se ruşinează în faţa oamenilor. Unul ca acela împarte cer sfânt celor de pe pământ. Omul cu faţa smerită e mincinos, măi fiilor, şi nu cunoaşte smerenia. Acela îşi dă de gol minciuna dinăuntrul său şi e vădit de cel credincios care are pe Duhul Sfânt înăuntrul inimii sale. Mai e o clipă, şi proorocul mincinos va face ultimele semne şi minuni cu care va dărâma pe cei ce se clatină acum. Un creştin al împărăţiei Mele nu caută semne şi minuni, nu cercetează tainele facerii şi nu ispiteşte pe Dumnezeu Făcătorul. Iată ce a făcut proorocul mincinos, că l-a învăţat pe om că nu este Dumnezeu. Nu i-a spus omului că nu este Dumnezeu, dar i-a spus minciuni omului. Eu sunt Făcătorul celor văzute şi nevăzute, şi nu va putea omul cel pământesc să pătrundă cu ştiinţa lui în tainele Făcătorului. Nu îngăduie Domnul aşa ceva, şi de aceea omul veacului acesta e mincinos, e prooroc mincinos omul ştiinţei veacului acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1994

***

Eu am spus cu doi, trei ani în urmă la copiii ieslei cuvântului Meu că **duhul cel potrivnic se va scula să facă şi el o biserică împotriva acestei biserici pe care Eu am aşezat-o prin cuvânt aici. Şi iată, cuvântul Meu n-a fost minciună, şi se arată adevărul cuvântului, pentru că Eu am văzut dinainte, tată**. Şi de ce ziceţi voi că se zbat cei ce vor să facă ceva la fel? Pentru ca să poată duhul rău să lupte prin cei ce au fost intraţi în casa aceasta, în lucrarea aceasta, şi să-i mânuie şi să-i cumpere, cu gând să întindă cursă grădinii Mele şi poporului Meu cel rămas în stână cu păstor. Dar iată, Eu vin să anunţ pe păstori şi pe oi să se ferească de capre.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei Cruci, din 27-09-1994

***

Fiule, ce ai învăţat tu la şcoala cea care vine de la om? Te întreb pământeşte, tată. Ai învăţat fizica şi chimia şi matematica şi biologia şi botanica şi agricultura. Aşa scria pe cartea pe care tu învăţai, aşa cum pe cartea Mea scrie Scriptură, scrie Cuvântul lui Dumnezeu. Oare, ţie, poporul Meu, îţi trebuiau aceste cărţi? Şi dacă îţi trebuiau, pentru ce îţi trebuiau, tată? Omul de ce învaţă aceste cărţi? Învaţă ca să zidească la veacul acesta omenesc, de aceea învaţă. **Învaţă omul ca să clădească ceea ce se va dărâma.** Vezi tu de ce învaţă şi de ce clădeşte omul veacului acesta, omul cel fără Dumnezeu? Vezi tu ce scrie pe cărţile scrise de om? Scrie deşertăciune, nu scrie Dumnezeu. O, dacă ar fi de la Dumnezeu cărţile acestei învăţături, ar scrie pe ele numele Meu şi nu alt fel de nume.

Omul de ştiinţă a scormonit cu mintea lui şi s-a băgat în tainele facerii, aşa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui şi apoi a zis că e deştept, şi şi-a făcut cărţi şi le-a dat nume de om, şi a scris pe ele fizică şi chimie şi biologie şi filozofie, dar pe niciuna din cărţile omului nu scrie neascultare, nu scrie moarte, nu scrie deşertăciune. Cei mai deştepţi oameni au fost cei care s-au făcut creştini, cei care au lepădat toată ştiinţa pământească şi s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumpăraţi de viaţă şi de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creştin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creştin trebuie să fie ca Hristos în purtare şi în lucrare şi la vedere, ca să poată Hristos să-l ia şi să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creştinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creştinul care este creştin adevărat, acela Îl găseşte pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: ***«Împărăţia lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-1995

***

Omul fărădelegii zice că tu eşti duh rău. Să nu te iei după omul care iubeşte păcatul şi despărţirea de poruncile sfinte, după omul care te porecleşte pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine „sectă“, acela are dreptate în felul lui, şi tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot aşa erau numiţi şi apostolii Mei, tot sectă, şi i se zicea „secta Nazarineanului“. Tu eşti o sectă în sânul bisericii de azi, aşa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. Eu iar vă spun vouă, fiilor, şi vă vorbesc pământeşte: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului şi a lumii şi a gustului omului, iar cei din biserică aleşi de Mine prin sfinţenie şi prin iubire şi prin despărţire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiţi „sectă“, că asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească. Cel care îţi pune ţie nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebeşte şi se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii şi lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar

după limba cea din cer se numeşte alegere, se numeşte popor ales, aşa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfinţeniei şi ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Aşa şi acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire şi de înviere şi de curăţire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit şi te-ai sculat şi ai stat înaintea Mea şi te-ai deosebit de cei mulţi care dorm înaintea Mea, care nu aud aşa cum nici cei de acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Şi dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiţi „sectă“ în Israel, iar pe Mine M-au numit „învăţătorul sectei“.

Eu ţi-am spus ţie, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt şi spun: Israele, Israele, să nu ieşi, tată, din lucrarea Mea. Lasă să râdă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, şi să fii mândru de Mine că sunt cu tine, poporul Meu. Nici un vrăjmaş nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmaşul este o sculă care lucrează ce nu ştie, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmăşit de el. Eu aşa am spus: **«Cine-şi capătă lauri pentru pământ şi pentru trup, acela găseşte osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere şi umilinţă şi dispreţ, acela sfârşeşte cu plata răbdării, şi răbdarea are altă plată».** Răbdarea, fiilor, are o aşteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată şi slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevăraţi o pot gusta şi avea ca plată pe pământ şi în cer. Răbdarea este începutul răsplăţii ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, şi este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de şapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creştetul său.

Fiilor, fiilor, intraţi sub ocrotirea Mea, intraţi sub aripa sfinţilor şi a îngerilor. Nu staţi fără ocrotire, că a venit lepădarea de credinţă. Atât mai este credinţă, la fiii cei din lucrarea Mea. Pe nicăieri nu se mai crede în Dumnezeu. Nimeni nu mai ştie cum se crede în Dumnezeu, şi lepădarea de credinţă se desfăşoară din om în om. Ce înseamnă lepădarea de credinţă? Ce înseamnă, fiilor, această lucrare? **Fiilor, fiilor, această lucrare este Domnul Iisus Hristos venit pe pământ în cuvânt, şi S-a făcut cunoscut Domnul Iisus Hristos şi a cuvântat peste pământ, iar oamenii care-L aud zic că Domnul e demonul**, şi nimeni nu recunoaşte glasul şi cuvântul lui Dumnezeu, şi lepădarea de credinţă se desfăşoară din stâlp în stâlp începând de la stâlpi. Stâlpii sunt oamenii bisericii, că la ei M-am dus mai întâi cu cuvântul şi atunci şi acum, şi numai apoi M-am îndreptat spre neamurile pământului şi atunci şi acum, iar de la stâlpi se desfăşoară lepădarea de Dumnezeu din om în om**. Te pune omul bisericii să te lepezi de Hristos, să te lepezi de această lucrare care este Dumnezeu, care se numeşte Cuvântul lui Dumnezeu.** Te pune să faci şi tu ce face el, să minţi şi tu ca el, că el spune că este cu biserica-mamă, cu biserica de răsărit. Auzi tu, fiule, ce spune? Biserica-mamă, biserica de răsărit! O, dacă el era cu biserica-mamă, cu cea de răsărit, mai era el om al fărădelegii, al păcatului, al slavei deşarte? **Biserica-mamă este cea care a murit pentru fii.** Biserica de răsărit este cea care a luminat peste fii, este cea cu care se făleşte omul bisericii de azi, omul bisericii lumii, care stă cu fărădelegea lui pe scaunul bisericii-mamă. De aceea am venit Eu şi am plâns către tine, Israele, şi ţi-am spus că duşmanul Mi-a luat căsuţa şi Mi-a luat hăinuţa şi M-a furat şi s-a dat drept Dumnezeu, şi Eu nu mai am drept în căsuţa Tatălui Meu, şi duşmanul zice că-Mi slujeşte Mie şi că este al Meu. Este al Meu, dar ca duşman, nu ca prieten; este ca unul care Mi-a luat ce am avut de la Tatăl şi despre care scrie în Scripturi că Mi-a luat via. Dar Eu am luat darul şi harul viei şi le-am dat celor ce Mă iubesc, şi iată, am vie nouă, iar pe lucrătorii viei i-am lăsat în necredinţă şi am pus peste ei cuvântul cel rostit în vremea Mea cu tine, Israele, via Mea cea de la venirea Mea, şi nimeni nu-ţi poate face ţie rău, că tu eşti sub cortul Meu,

şi eşti credinţă în Dumnezeu. Te-am aşezat prin cuvânt pe pământ, ca să fii popor al credinţei în Dumnezeu, să fii lumină şi cărare pentru oamenii fără sfinţenie în trup, şi cine se leapădă de tine, acela se leapădă de Mine, şi nimeni nu înţelege Scriptura aceea care spune despre lepădarea de credinţă din vremea de sfârşit.

… Iată, rostesc cuvânt, aştern cuvânt în cartea Mea şi spun: am adus pe pământ această lucrare de cuvânt şi am spus să facă omul voia lui Dumnezeu, să creadă omul în Dumnezeu şi să se sfinţească prin cuvântul cel sfânt care îndeamnă pe om spre împărăţia cerurilor, căci iarăşi am venit cuvântând pe pământ. Această lucrare se numeşte Dumnezeu, şi cuvântul lui Dumnezeu, care vine de la Dumnezeu. Acest popor este poporul Cuvântului lui Dumnezeu, şi l-am făcut cunoscut prin lucrarea cuvântului rostit din slavă peste pământ. **Cine aude această lucrare de cuvânt, cine aude pe Cel ce grăieşte din ceruri şi se leapădă de acest cuvânt, acela se leapădă de Dumnezeu.** Eu am lucrat cuvânt ceresc pe pământ vreme de patruzeci de ani ca să pun omul faţă în faţă cu Mine prin cuvânt şi să-l încerc în credinţă. Iată, fiilor, lepădarea de credinţă este lepădarea de această lucrare dumnezeiască între oameni.

Am spus arhiereului cel martor al lucrării Mele, i-am spus din vreme că dacă va părăsi lucrarea Mea, nu va cunoaşte vremea lepădării de credinţă. I-am spus că vine lepădarea de credinţă peste biserică, şi iată, a venit, şi el nu cunoaşte că a venit, pentru că nu a rămas cu Mine ca să ştie de la Mine. El vrea să fugă, el vrea să spună că nu e adevărat Domnul prin acest cuvânt venit din cer, dar nu are norocul acesta. Pentru el ar pica bine acum să fie mincinoasă lucrarea cuvântului Meu, ar da bine când el ţine cu mâna de coroană ca să nu i-o ia careva de pe creştet. Dar el nu ştie ce înseamnă să ai coroană. Coroană ai tu, poporul Meu. Tu eşti cel încoronat, dar el n-a vrut să stea sub coroana ta, şi şi-a luat coroană de slavă deşartă, ca şi arhiereii lumii, care se folosesc de numele lui Dumnezeu şi de locurile închinate lui Dumnezeu şi fac fărădelege în loc sfinţit de părinţi şi stau pe pieptul părinţilor, pe pieptul bisericii-mamă, pe pieptul bisericii de răsărit, căci răsărit înseamnă Dumnezeu, înseamnă sfinţenie în trup şi viaţă cerească între oameni.

… Iată, din nou întăresc cuvântul pe care l-am mai rostit: să nu te uiţi, copilul Meu, în lume, să nu te uiţi, tată, că de aceea eşti numit tu „sectă“, de aceea, că te-ai tras din cercul cel mare şi te-ai deosebit cu Dumnezeu şi cu sfinţenia, tată. Fiule, nimeni nu mai este ortodox în afară de Mine şi de tine, Israele, fiule din urmă al lui Avraam. Întăresc cu rugăciunea Mea către Tatăl, întăresc darul Duhului Sfânt peste tine şi zic: Tatăl Meu, Tată al lui Israel, ridic spre Tine mâinile Mele străpunse de cei ce s-au lepădat de Mine, Cel trimis de Tine. Ridic spre Tine această mărturie, aceste mâini găurite de cuie, şi Îţi arăt dragostea Ta şi a Mea pentru cei ce cred în Tine prin Mine. Tatăl Meu, să Ne sculăm în picioare în faţa poporului cel mic şi să stăm în faţa lui Israel şi în spatele lui Israel cel de azi, şi în lături, Tată, şi în sus şi în jos, şi în mijlocul lui Israel să stăm.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 11-06-1995

***

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit şi te-am cunoscut ca să Mă cunoşti şi tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, şi te-am numit fiul Meu, poporul Meu, şi din mijlocul tău lucrez cu învăţători şi cu slujitori, şi îţi voi mări neamul, şi vei fi cunoscut, fiule, şi vei fi numit poporul Domnului, aşa cum te numesc Eu. Nu ştiu preoţii de ce te numesc Eu pe tine Israel**. O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu.** Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac şi Iacov. Israel este numele ceresc al unşilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe

pământ ar fi. **Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ.** Se miră preoţii şi arhiereii de acest nume pus peste România, dar cine nu citeşte pe Dumnezeu, acela nu ştie lucrarea lui Dumnezeu.

… Nu înţelege omul tainele Mele, nu înţelege, tată, omul fără Dumnezeu, dar tu să fii cu Dumnezeu, copilul Meu, căci Eu prin cuvânt te-am întocmit, şi ţi-am dat har şi înţelepciune ca să ştii ca Dumnezeu şi nu ca cei de pe pământ care învaţă fără Dumnezeu. Vezi tu, poporul Meu, de ce am zis Eu prooroc de al lui Dumnezeu, şi prooroc mincinos? Proorocul lui Dumnezeu Îi slujeşte lui Dumnezeu şi poruncilor cereşti şi are de la Dumnezeu. Proorocul mincinos îşi slujeşte trupului său şi duhului său, nu Duhului lui Dumnezeu, şi acela vorbeşte din duhul său. Ţie, poporul Meu, ţi-am spus să citeşti Scriptura ca să vorbeşti din Duhul lui Dumnezeu şi să te deprinzi din această vorbire cerească. Eu aşa ţi-am spus, să slujeşti după poruncile puse de Dumnezeu şi să iei de la Dumnezeu vorbirea ta. Ai învăţat carte de la om, aşa a fost lucrarea robiei, dar acum te-am chemat la libertate şi te-am luat ucenic ca să-Mi slujeşti Mie şi Duhului Sfânt şi vorbirilor cereşti, fiule. Uită-te la tine când nu Mă asculţi şi când vorbeşti cu lumea şi ca lumea. Atunci Duhul Meu Se depărtează de la tine, şi tu nu cunoşti. Iată ce este noapte. Noapte este lipsa Duhului Domnului din vederea omului, şi noaptea a umplut cu golul ei peste tot şi l-a înşelat pe om.

Mare taină este omul lui Dumnezeu în timp, proorocul lui Dumnezeu în vreme. Acela se hrăneşte cu Scripturile şi cu Duhul Cel de la Dumnezeu, împlinindu-L în el prin ascultare şi umilinţă, prin blândeţe şi cumpătare, prin înţelepciune de sus şi nu de jos, şi greu a fost să înţelegi, poporul Meu, că grea a fost şi vremea în care te-ai născut şi care te-a supus în ea. E mare lucrare omul lui Dumnezeu pe pământ, dar cine mai ştie această lucrare? Cine, şi unde s-o înveţe omul? Vino la Mine, fiule, că n-ai de unde să înveţi, tată. Cei ce s-au făcut învăţători peste tine nu te învaţă tainele Mele, că nu le cunosc, nu cunosc smerenia şi umilinţa şi ascultarea şi Duhul lui Dumnezeu. Se duce omul la învăţător, la tămăduitorul de azi, şi nu învaţă pe Dumnezeu omul, căci Domnul este întru umilinţă. Eu vă învăţ pe voi un lucru mare, tată, şi veţi învăţa din el cum să lucraţi unul peste altul, şi din zi în zi veţi intra în Duhul Meu tot mai mult, iar Eu vă voi cuprinde, şi voi veţi vorbi de la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, când Eu am lucrat între oameni, n-am lucrat ca învăţătorii de azi, ca păstorii de azi. Mă uit, şi nimeni nu lucrează ca Mine peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te învăţ să lucrezi ca Mine. Îţi dau pilda cu samarineanca. Eu M-am întâlnit cu ea şi i-am cerut să-Mi dea să beau din apa ei. Şi dacă am făcut aşa, am înviat-o pe fiica aceea. **Nu M-am dat învăţător, şi M-am dat umilit şi călător smerit, şi prin smerenie am lucrat ca s-o izbăvesc de duhul ei.** Care învăţător mai face azi aşa? Nimeni nu mai ştie ce este umilinţa. Învăţătorul e îngâmfat şi dă sfaturi, şi el nu le aude, el nu este pildă înaintea celorlalţi, şi nu mai e un rău mai mare ca acesta. Eu n-am făcut aşa, Eu n-am lucrat aşa. Eu, din Dumnezeu cum eram, M-am făcut om, dar omul se face dumnezeu peste om şi se dă mare învăţător, şi nu este duh de umilinţă, duh de Dumnezeu. Eu i-am spus samarinencii: ***«Dă-Mi să beau».*** Eu M-am lăsat cunoscut de ea şi M-am smerit în faţa ei cerându-i apă să beau, şi duhul umilinţei Mele a lucrat întru Tatăl, şi a câştigat lui Dumnezeu pe fiica aceea, dimpreună cu mult norod din neamul ei. M-am făcut duhovnicul sufletului ei şi ne-am mărturisit unul altuia ce am avut de mărturisit. Ea s-a mărturisit păcătoasă şi credincioasă şi umilită, iar Eu M-am mărturisit ca trimis al lui Dumnezeu, ca ajutor înaintea omului cu cărarea rătăcită.

Fiilor, fiilor, iată, în grădiniţa Mea cea de azi Eu am fii care au ascultat să lucreze ca Mine. Eu aşa am spus: ***«Mărturisiţi-vă unii altora»***. Dar care duhovnic mai face aşa ceva? Că toţi se dau

învăţători şi pe scaun stătători, şi ei nu fac ce am făcut Eu prin umilinţă. **În grădina Mea se lucrează cum am lucrat Eu. Duhovnicul îşi spune cel dintâi neputinţele lui în faţa fraţilor lui. Întâi se curăţă el, şi după aceea curăţă cu Mine neputinţele celorlalţi dacă sunt neputinţe. Duhovnicul trebuie să fie cel dintâi cunoscut, să se lase cunoscut prin umilinţă şi nu să stea mare, căci cine nu face aşa, acela nu este mare, acela nu poate da viaţă.** Eu i-am spus samarinencei despre puterea şi lucrarea Tatălui Meu întru Mine, dar mai întâi M-am umilit, mai întâi M-am plecat ei. Dar cel ce se numeşte azi duhovnic nu seamănă cu Cel ce a lăsat pe pământ această lucrare. N-ai să mai auzi pe nicăieri o aşa cerească învăţătură, fiule. Un duhovnic de al Meu face ca Mine şi nu ca omul. Duhovnicul trebuie să fie cunoscut de inima celui ce bate la uşa sa. **Un adevărat duhovnic îşi face sieşi duhovnic pe tot fiul care vine la Dumnezeu pentru mărturisanie.** Samarineanca n-ar fi avut încredere şi sprijin în Mine dacă Eu nu Mă aplecam înaintea ei cerându-i apă să beau. Duhovnicul trebuie să se mărturisească înaintea celui ce vine la el, şi apoi cel ce a venit. Duhovnicul nu este stăpân pe cel ce vine la el după cele de la Domnul. Duhovnicul este mărturisitor prin tot ceea ce face înaintea celor care vin până la el. Duhovnicul trebuie să se aşeze ca o oglindă în care să-şi vadă faţa toţi cei care vin la el. Dacă duhovnicul nu se descoperă pe sine înaintea celui ce stă în faţa lui, acela este altceva, nu este duhovnic. Acela ştiţi ce este? Acela este un înşiruitor de vorbe, de slavă lumească. Unul ca acela nu-l poate urca la Domnul pe cel ce coboară prin umilinţă venind spre duhovnic. De aceea omul nu poate urca. Omul care se mărturiseşte la preot nu poate urca şi nu urcă spre Dumnezeu. De ce, tată, nu urcă? Nu urcă pentru că duhovnicul nu a coborât spre acela care vine şi bate.

Ca să-i deschizi celui ce bate la uşa ta, asta înseamnă nu să-i deschizi, şi să te deschizi tu spre el, aşa cum Eu am lucrat cu samarineanca. Eu n-am folosit judecata peste fiica aceea, ci duh de pocăinţă am slobozit peste ea. Eu nu i-am spus să nu mai păcătuiască, şi i-am spus să-Mi ceară apă, şi Eu i-am dat dacă ea a cerut. Am făcut-o să-Mi ceară, şi Eu M-am dat ei prin cuvânt. Aşa trebuie să se dea şi duhovnicul, aşa cum Eu M-am dat. Dar în cel ce Eu nu stau din pricina îngustimii lui, acela nu poate fi duhovnic în numele Meu, ci este duhovnic în numele său.

Eu am făcut altfel de începătură odată cu începătura Mea cu poporul Meu cel nou de azi, cu tine, iubitul Meu popor. Eu, fiule, lucrez ca Mine în poporul Meu şi nu ca omul care a învăţat de la om. **Cartea lui Dumnezeu nu se învaţă de la om,** că omul bisericii Mi-a făcut Mie pătrăţică şi Îmi spune să-Mi ştiu hotarul pus de el peste Mine. Eu am venit şi am desfiinţat legea care apăsa biserica, şi iată iar lege care-Mi îngrădeşte Duhul Meu întru lucrarea Sa. Eu M-am făcut pâine şi vin ca să Mă dau omului să Mă mănânce, şi să fie ca Mine cel ce Mă mănâncă. Ca să Mă ia omul în el, de aceea M-am făcut pâine şi vin, iar cel ce Mă ia, să se cunoască, să arate că M-a luat în el. Cine nu se cunoaşte că M-a luat în el, acela M-a luat şi M-a strivit înăuntrul său. M-am făcut pâine şi vin, căci Dumnezeu este mare taină. M-am făcut cuvânt şi am vindecat leproşii de lepră. Am rostit cuvânt şi i-am vindecat, şi toţi au plecat, în afară de unul, care a stat să-Mi mulţumească aşa cum tu, poporul Meu, ai rămas să Mă mulţumeşti pe Mine, ai rămas din cei mulţi care au venit să-Mi ceară vindecare şi putere şi au plecat apoi cu puterea şi au făcut rău cu ea, căci n-au rămas cu Mine cei pe care-i vindecasem.

Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu ştie Scripturile venirii Mele. Nu le ştiu nici preoţii bisericii. Ei ştiu de toate, numai Scripturile nu le ştiu. Ei ştiu să se dea învăţători şi duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: fiilor, fiilor, **una este să fii duhovnic, şi tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc,** ca să poţi să fii duhovnic. **Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos, aşezat de la el citire în loc numit sfânt, şi strică**

sfinţenia locului sfânt unul ca acela, că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieţi pe tăbliţa inimii voastre: una este să fii duhovnic, şi alta este să fii duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos. Eu sunt blând şi smerit cu inima, că una este să fii smerit, şi alta este să fii smerit cu inima. Cel smerit e smolit şi greu de purtat în spate, iar cel smerit cu inima, e blând şi senin şi uşor de purtat de către toţi cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovniceşte pe toţi prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, şi era numit şi pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; **slugă şi nu stăpân cum este astăzi preotul.** Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine şi se aşează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta este rânduială omenească şi străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu aşa a fost în poporul Meu, şi a fost aşa în poporul din lume, în biserica lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinţilor, din 18-06-1995

***

M-am făcut cunoscut oamenilor bisericii de azi, şi nu M-au primit şi n-au cunoscut Duhul lui Dumnezeu, Care grăieşte la sfârşit, şi n-au luat mângâierea Duhului Sfânt în biserica lor. Au pus din nou Cuvântul sub lege şi sub judecată, aşa cum a fost acum două mii de ani. Oamenii bisericii zic că au şcoală, zic că au cunoştinţă. De unde au cunoştinţă? O, şi Pavel, apostolul Meu, avea cunoştinţă şi şcoală învăţată pe pământ, dar până ce Eu nu am orbit cunoştinţa lui, n-am putut să-l folosesc ca unealtă a cuvântului Meu, n-am putut, aşa cum nici azi nu pot cu omul bisericii. Biserica are treburile ei, nu are timp de Cuvântul Care vine din cer de la Dumnezeu. Cuvântul vine, Cuvântul a venit, după cum a fost scris în Scripturi, dar biserica I-a frânt calea. Cuvântul lui Dumnezeu a venit şi Şi-a făcut popor, şi are popor, şi are biserică, şi are iesle şi Se naşte în ea Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt.

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, şi mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, şi nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, şi nu se trezeşte din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, şi s-a culcat iar, şi nu se scoală ca să stea înaintea Mea. Cine slujeşte păcatului, acela nu înţelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu. Dar omul care slujeşte poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoştinţă, are duh treaz şi este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor ce cred în El şi celor câţi L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească şi bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

Israele, sugarule de la sânul cerului, fii copac de toamnă, tată, că furtuna vremii de acum îndoaie copacii. Furtună de prooroci falşi a umplut potecile lumii şi se dau prooroci ai lui Dumnezeu. O, de aceea îţi spuneam Eu mereu: ***«Citeşte, fiule, Scriptura, ca să te umpli de Duhul Sfânt».*** Fii iscusit în Duhul Sfânt, ca să ştii ce înseamnă prooroc, ca să ştii că toate încetează în dreptul acestei lucrări. Toate izvoarele vor seca, toate se vor tulbura, căci tot omul este plin de mândrie, ba încă a pus numele lui Dumnezeu în faţă. Proorocii falşi nu ştiu ce înseamnă prooroc. Femei cu capul descoperit, unse cu farduri, vopsite şi ojate şi luxate, oameni de toate felurile; se mai dau şi ortodocşi, şi unii din ei zic la lume că sunt şi ei cu lucrul Meu de nou Ierusalim. Dar lumii îi spun

Eu acum ce înseamnă prooroc şi ce înseamnă acest popor al cuvântului Meu. Poporul Meu nu umblă pe drumuri. El umblă numai după Mine, numai la strigătul Meu vine. Poporul Meu nu are daruri, căci darul lui este cuvântul lui Dumnezeu care se coboară să-l călăuzească. Poporul Meu nu se ia după prooroci, că Mă are pe Mine cârmaci, are cuvântul lui Dumnezeu în faţă. În faţa Mea se stinge ştiinţa şi limbile şi darurile şi proorociile, după cum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1995

***

Israele, să fii treaz la auzul cuvântului Meu, căci cel treaz împlineşte cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu-l împlineşte, acela doarme. Fii atent, poporul Meu, căci cel ce împlineşte este treaz, iar cel ce nu împlineşte doarme. Eu vin şi îl găsesc mereu dormind pe cel ce nu împlineşte. Aşa a făcut şi Israel. Când am venit, el a dormit, şi nu lăsa pe nimeni să se trezească. **Dar tu, cel nou, să nu ai inimă de jidov, fiule, căci ţie îţi zic fiu**. Se sfătuiră atunci iudeii cei din frunte, mai-marii templului se sfătuiră că dacă cineva din iudei va crede în Mine, acela să fie scos din sinagogă. Iată şi azi acelaşi sfat în biserica lumii. **Mai-marii bisericii au hotărât pentru cei dintre ei care cred cuvântul lui Dumnezeu cel de azi, să fie ameninţaţi, să fie pedepsiţi, să fie puşi în lanţurile lor,** şi iată, nici acum nu rămân cu cei prigonitori ai cuvântului Meu, aşa cum nici atunci nu am rămas. Am scuturat praful şi am ieşit, şi M-am alipit de cei umiliţi, de cei cu duhul curat, şi din ei am făcut sământă de vie nouă şi am început cerul pe pământ cu ei, cu cei înnoiţi. Aşa fac şi cu via de acum.

O, ortodoxie, fiică a credinţei cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel! La Israel am venit cu trupul, şi la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinţei cea de atunci! Ai dus, tată, solia Mea până azi, şi când să-ţi dau plata şi strălucirea ta, şi sfinţenia când să ţi-o dau, ai făcut şi tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul şi cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat şi nu M-ai primit, şi Mi-ai pus mâna la gură şi pândeşti pe ai tăi ca să nu-i laşi să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă goneşti, Mă dai afară din sinagoga ta, şi Eu am venit să-ţi fac ţie bine. Nimic nu ţi-am cerut decât să te laşi de păcatele tale şi să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea. Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ţi dau mană din cer. De aceea am venit, şi am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea şi vezi că venirea Mea este scrisă în ea, şi vezi bine, ca să citeşti bine, şi **vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu**, şi iată, Cuvântul a venit întru venirea cea proorocită, şi tu, tată, dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morţii din morminte că au auzit acest cuvânt, şi nu vei şti atunci unde să intri de mânia Mea.

O, ortodoxie, am scos din mijlocul tău un foc, şi voi arde în el fărădelegile tale. Întoarce-te la părinţii tăi cei sfinţi, cei care s-au jertfit pentru tine. Întoarce-te, tu, sământă a lui Iuda, căci Eu din această sământă M-am ivit, şi am lăsat în ea preoţie şi proorocie, şi iată, nu mai este curat ce am lăsat, şi este vândut pe preţ de desfrânare ce am lăsat în via Mea. Cel ce calcă legea lăsată de Mine peste turma Mea, acela este orb, acela devine orb, orb cu duhul. Eu ştiu că tu crezi că Eu sunt în cuvânt şi că strig la tine, dar îţi pare rău când vezi că dau să te despart de voia ta cea rea. Ţi-e ruşine cu goliciunea ta şi ţi-e greu să te pregăteşti în sfinţenie, omule al bisericii lumii, că al Domnului nu vrei să fii. **Ţi-e ruşine să-ţi pierzi scaunul pe care stai fără de chemarea Mea. Cine te-a ales pe tine să slujeşti pe Dumnezeu? Şi dacă te-au ales arhiereii tăi, de ce nu slujeşti lui Dumnezeu?** O, şirul unşilor din uns în uns s-a rupt de multe ori, şi tu duci cu vorba pe om ca

să creadă omul că eşti unsul Meu, că eşti alesul Meu, şi să-ţi dea omul zeciuială, şi iată, tu o cheltui pe pofte, aşa cum făcea şi Israel. Îţi plăteşte omul ca să-l bagi în pământ, îţi mai şi plăteşte pentru asta. Eu când l-am înviat pe Lazăr n-am cerut plată. Eu l-am înviat, nu l-am îngropat, şi tot n-am luat plată. Aşa înseamnă alesul Domnului pentru oameni, nu să-ţi plătească omul că-l botezi, că-l cununi sau că-l împărtăşeşti cu Dumnezeu. Eu ce să-ţi mai plătesc dacă ţi-aş plăti că-Mi lucrezi Mie? Eu nu cu bani plătesc omului. Eu cu mântuire plătesc omului slujitor lui Dumnezeu, şi iată pilda viei care face aguridă. Îmi sparg capul cei din vie când vin de la Tatăl să cercetez via, şi iată, Semănătorul Care seamănă sămânţă găseşte piatră şi cărare bătută şi pământ uscat, nu găseşte pământ bun de însămânţat, căci omul are mult de lucru şi nu are vreme de sămânţă din cer. Mă voi duce să strig la omul cezarului, Mă voi duce să-i spun că vin şi că-Mi fac cărare să vin, şi voi striga pe România şi voi lucra cu cuvânt dulce, ca un Dumnezeu.

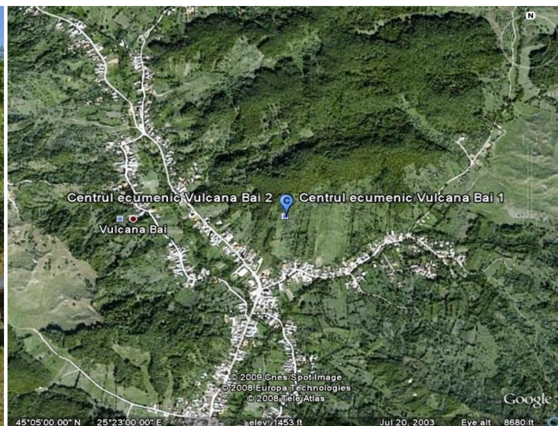
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Iată cum se împlinesc cele rostite de Mine prin cuvânt, căci cei ce au bani fac turn de piatră alături de piatra Mea cea nouă de nou Ierusalim. Fac împărăţie pământească cei ce au bani. Mai face omul încă o dată un turn ca turnul Babel (*Centrul Internaţional Ecumenic – Vulcana Băi, n.r.*), şi se va da în el drept Dumnezeu. Omul cu bani a luat o cărămidă cunoscută, a cumpărat-o cu bani, şi lângă ea zideşte cărămizi necunoscute, şi iată, se foloseşte omul de numele lui Dumnezeu, de cărămida cea cunoscută că ar fi a lui Dumnezeu, şi se va da omul drept Dumnezeu. Dar Eu am aici izvor din cer, şi omul care va veni va fugi de lângă turnul omenesc şi va da să guste din izvor şi va face omul alegerea, iar tu, poporul Meu, vei fi lumină şi te va alege omul de cărare spre Dumnezeu; numai tu să fii pregătit şi aşezat înaintea Mea. Voi face din tine călăuză, şi îţi voi da cuvântul nădejdii vieţii veşnice, ca să-l dai omului cel pământesc, căci turnul ce îl face omul va avea izvor de băuturi îmbătătoare şi de mâncăruri păgâneşti, dar la tine va sticli izvorul vieţii veşnice, izvorul nădejdii şi mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, care este ruptă din cele cinci pâini şi doi peşti, înmulţite prin cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 22-10-1995

***

Centru ecumenic – sinagogă

Centru ecumenic – Vulcana-Băi

Centru ecumenic – biserică

Centru ecumenic - moschee

***

Nu mai ştie omul drumul lui Dumnezeu înspre om, că omul are altă iubire, omul iubeşte ce are şi ce-şi face. Dar tu, Israele, eşti poporul Meu, şi ai ungere şi alegere aleasă şi ştii toate de la înţelepciunea cea de sus. Fii atent, ca să înţelegi cine ştie şi cine crede şi cine este ales. Ales este cel ce are ungere de sus. Pavel, apostolul Meu, până n-a luat ungere de la Mine n-a ştiut de sus, şi a ştiut de jos. Fără ungere nu se poate şti de sus. Nu se poate credinţă în acest cuvânt venit pe nori de sus până nu ai ungere şi atingere cu Dumnezeu, cu Dumnezeul lui Israel. Fii priceput, popor iubit, că mulţi pe pământ zic că ştiu din descoperiri, dar ei zic adevărul lor, iar descoperirile lor vin de la trup şi de la sânge, nu de la Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeieşti; vin de la duhul lor, nu de la Duhul lui Dumnezeu. Aceştia sunt călăuziţi de duhul lor, de dorul duhului lor, că fără ungerea Duhului Sfânt nu ai de la Duhul Sfânt. Apostolul Pavel până n-a primit ungere de la Duhul Sfânt n-a putut fi lucrător din cer, şi am lucrat apoi mereu peste el ca să nu se trufească pentru ungerea lui de sus, ca să nu se fălească el cu ungerea, ci ca să se fălească ungerea de el. Aşa şi tu, popor uns de Dumnezeu, să nu te trufeşti, tată, de ungerea ta de la Mine, ci să laşi ungerea să se bucure de tine, că altfel primeşti bold de la satana, de la îngerul rău, care te înţeapă cu trufia. Să nu te înţepi în acest bold aşa cum păţesc oamenii care se înţeapă în însuşi boldul lor, în boldul descoperirilor duhului lor. Tu ai descoperirea Mea cu tine, tu nu ai descoperiri de ale tale. Tu eşti altceva pe pământ. Tu, tată, nu eşti ca fiii oamenilor. Tu eşti al lui Dumnezeu, şi Lui Îi slujeşti; El ţie, şi tu Lui.

Să nu Mă laşi să pier, fiule. Să Mă ţii viu, poporul Meu. Să nu Mă dai la moarte şi în vremea aceasta. Dar tu eşti mic, şi ştii de la Mine să te faci micuţ în braţul Meu, ca să nu ştii răutatea omului mare, care Mă răstigneşte cu ascuţimea duhului lui. O, cine ştie să Mă răstignească pe Mine mai bine decât cei pricepuţi, mai bine decât cei ce-Mi citesc în voile Mele fără să le ia pe ele înăuntrul lor? Cine, tată, a făcut răstignirea Domnului? Pilat sau Irod? Ei nu se pricepeau cine sunt Eu şi de unde venisem. Ei ştiau ale lor, nu ale Mele, dar preoţii ştiau, că citeau şi învăţau de Dumnezeu, şi nu s-a priceput nimeni ca ei să Mă dea la răstignire. Ei n-ar fi dat scaunul lor nici lui Dumnezeu, şi iată cine au fost cei mai răi oameni şi pe atunci. Preoţii au fost cei mai răi, cei mai rătăciţi de la calea dreptăţii. Nu că n-au crezut că Eu sunt Dumnezeu, dar au ţinut la împărăţia lor, care era întru nedreptate, şi n-au voit să deschidă uşa ca să li se vadă casa, căci casa lor era numai aur şi podoabe şi argint şi vase scumpe, strânse în loc neumblat, în loc de nepătruns, aşa precum era scris în prooroci. O, şi ce osândă şi-au proorocit cu însăşi limba lor, că au spus că dacă Mă vor

lăsa să propăşesc cu cele din cer, vor veni romanii şi le vor lua ţara şi neamul. De unde, tată! că dacă M-ar fi primit, ar fi devenit popor de neînvins pe pământ, că nimeni nu poate face rău celui ce stă sub cortul lui Dumnezeu, celui puternic în Dumnezeu. Uitaţi-vă voi cu Mine peste cei de azi care au luat cuvântul lui Dumnezeu: cine au fost cei mai răi, cei mai străini, cei mai reci? Preoţii au fost. Numai ei n-au avut putere să se plece, să se bucure de cuvântul Meu; numai ei, tată; ca şi atunci, numai ei. Numai ei dau să aţâţe gloatele împotriva adevărului, numai ei răstignesc adevărul, şi iată, s-au vândut pentru bani şi pentru bogăţii şi pentru împărăţie din paie, şi paiele la o furtună se răvăşesc şi nu rămân, şi la un trăsnet din cer ard şi nu mai sunt, aşa precum poporul Israel a căzut rob romanilor care i-au dat foc şi care l-au răvăşit pe toată faţa pământului. Dar am scos din el pe cei ce au crezut şi i-am făcut mănunchi în poala Mea şi le-am spus să fie sare bună de sărat, şi au fost şi au lucrat pe Domnul, ca să aibă neamurile pământului pe Domnul, ca să ai tu azi, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1995

***

Suntem în serbare întreită, şi voi veni la voi, fiilor, cu lecţie pentru tot omul, căci vom semăna sămânţa, fiindcă Eu am semănători între voi. Voi coborî o lecţie de viaţă, ca să ia omul lecţie, că nu mai este apă curată, nu mai este izvor curat şi netulburat. Nimeni nu mai ştie ce înseamnă oaie, ce înseamnă capră, ce înseamnă lup. **Dar nimeni, nimeni nu mai ştie ce înseamnă biserică credincioasă, rugătoare în Hristos, aşa cum se spunea odată în biserică: „Câţi sunteţi credincioşi, Domnului să ne rugăm“.** Nu se mai aude pe nicăieri o rugăciune curată, nu se mai poate spune de ea, de vreme ce nu poate preotul s-o spună. Preotul de azi nu este credincios lui Hristos, nu este. Vine omul la biserică şi pleacă acasă neîmpărtăşit. La ce mai vine? Vine că vine şi preotul, dar preotul de azi nu mai este **„uşă de biserică“**, nu mai este.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995.

***

Israele, Israele, cărarea ta sunt Eu. Să n-ai altă cărare afară de Mine. Să-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, Israele, că nimeni nu Mă mai iubeşte, fiule Israele. Mă plâng la tine, copile scump. Nimeni nu Mă mai iubeşte, nimeni pe pământ, nimeni. Nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume, s-a speriat de tine şi de Mine, Care-ţi sunt ţie cărare; s-a speriat şi M-a făcut duh rău, aşa cum M-a făcut biserica lui Israel când am venit în ea ca Mântuitor, ca binefăcător, ca luminător de la Tatăl şi ca potecuţă de mers spre Tatăl. S-a speriat omul bisericii şi ţine calea pe la răspântii, ca să nu se trezească nimeni, ca să nu apuce nimeni pe cărarea cea curată.

S-a sculat nu demult cel mare care stă pe scaunul bisericii din lume (Teoctist n.r.) şi a rostit în locaş sfânt împotriva poporului Meu pe care Eu îl hrănesc prin cuvânt. Eu am auzit şi M-am luptat să nu scriu acest cuvânt de ocară, şi am zis: Tată, iartă-l, că nu ştie ce zice; nu ştie, Tată, nu ştie; nu ştie, că nu vrea să ştie. **S-a sculat mai-marele bisericii şi a zis de fiii grădinii Mele că sunt derbedei. „Derbedeu“ în limba Mea românească înseamnă om care-şi pierde vremea, om fără rost pe lume, om fără căpătâi. A auzit Tatăl Meu din cer acest cuvânt: „derbedeii de la Pucioasa“. Aşa a vorbit mai-marele bisericii în biserica lui.**

O, omule al bisericii, tu eşti acolo să veseşti pe Dumnezeu oamenilor. Tu eşti acolo să veseşti cărare pentru oameni, să veseşti Evanghelia, nu să defaimi pe fiii care iubesc cărarea

Mea şi viaţa Mea în ei. O, omule al bisericii, e mult de când defaimi truda Mea de la cer la pământ, şi Eu Mă rog înaintea Tatălui şi spun: Tată, iartă-i, că ei nu ştiu ce fac, nu ştiu oamenii bisericii că Eu am venit să scot biserica din beznă.

… O, Ierusalime, aşa se roagă sfinţii României la scaunul Treimii cereşti. Roagă-te şi tu cu ei, întru răbdare, că milă Mi-e de om, măi fiule Ierusalime. **Se roagă Avraam, copilul Meu, se roagă să împlinesc făgăduinţa cea făcută de Mine lui.** Se roagă cerul. Roagă-te cu cerul, Ierusalime. Roagă-te, fiule, că rugăciunile bisericii din lume, care te defaimă pe tine, popor al cuvântului Meu, ce să Mă fac Eu cu rugăciunile celui ce nu crede în venirea Mea? Venirea Mea e în pregătire, dar oamenii bisericii n-au timp să creadă. La ei am venit, că era să fie ai Mei, dar ei nu M-au primit, şi spun că sunt fără căpătâi, că sunt „un pierde-vreme“ prin poporul cuvântului Meu. Dar Eu sunt Dumnezeu în cuvânt, sunt Dumnezeu Cuvântul, şi omul bisericii nu are înţelepciune, nu are timp să înţeleagă. S-a îmbrăcat în haina bisericii om străin de viaţa cea întru Mine, om care nu înţelege sfinţenia, om care iubeşte slava deşartă, slava care vine de la om şi nu de la Dumnezeu. Slava de la Dumnezeu este sfinţenie în trup, este sărăcie de duh, este umilinţă şi înţelepciune cerească şi Duh Sfânt lucrător de slavă cerească pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-1996

***

Mi-e dor de tine, fiule. Mi-e tare drag cu tine să petrec, poporul Meu Israel. Mi-e dor, Mi-e tare dor să-l văd din nou stând pe picioare pe cel ce M-a mărturisit pe Mine prin lucrul Meu din această grădină, pe arhiereul Meu. Numele lui stă de mărturie înaintea cerului şi a pământului, şi nu este mână sau cuvânt să şteargă numele lui de pe piatra acestei vremi. Plânge cerul de suferinţa lui, de paşii lui legaţi în lanţuri. Şi voi trimite, măi fiilor, pe îngerul Meu, şi voi trimite pe ucenicii Mei să-i taie lanţurile şi să-l facă de temut în numele Meu la toţi cei ce au călcat peste el cu necredinţă, cu necredinţă în Dumnezeu Cuvântul, Care grăieşte din nori peste pământ. Grăiesc cum am grăit cu Moise, cu Ilie, cu Israel, cu ucenicii Mei şi cu toţi cei care au crezut că Eu sunt, şi în cuvânt sunt, aşa cum este scris că sunt. **Voi pregăti o zi de slavă mare şi Mă voi slăvi în cel uns de Mine pentru mărturia lucrării Mele de azi, şi tot cel ce este potrivnic sau nepăsător va vedea slava Mea din cel uns al Meu, că mare este ungerea lui, şi nu este mână sau minte să doboare acest stâlp de pe înălţimile Mele**. Omul bisericii se luptă în gol, zadarnic se luptă, că poporul Meu e cuminte, poporul Meu este învăţat de Dumnezeu să stea cuminte şi să împlinesc prin el Scripturile Mele care au mai rămas. Şi va vedea omul bisericii, că îi voi descoperi ochii să vadă că Eu, Domnul, nu sunt un pierde-vreme prin cei credincioşi cuvântului Meu cel de viaţă dătător.

Tu să fii cuminte, popor iubit, şi să zici ca Mine: „*Tată, Tată, iartă-i pe cei ce nu ştiu ce fac şi nu ştiu ce zic. Iartă-i ca un bun pe cei ce nu cred că Tu eşti până la sfârşit cu cei ce cred în Tine şi în cuvântul Tău, rostit de Tine din norii slavei Tale*“.

Israele, Israele de azi, să fii fiu de samarinean, Israele scump, ca să pot rosti iertare mare peste cei ce vor cere iertare, şi să dau bucuria mântuirii şi a vieţii veşnice la toţi cei ce vor vedea calea aceasta pe care merg Eu cu tine, popor al cărării. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-1996

***

E toată lumea sub povara păcatului, şi Eu cobor din cer ajutor şi strigare şi cărare pentru omul care vrea să găsească şi el cărarea. Păcatul cel mort prinde viaţă peste tot. Păcatul cel viu ţine în viaţa lui mulţime de suflete, şi n-are cine să-l înveţe pe om. Omul bisericii s-a ascuns de cuvântul Meu care curge din tronul Meu peste pământ. Scormone omul bisericii, scormone cu făcliile lui ca să vadă dacă cineva din biserica lui se ridică să stea în taina cea de azi a bisericii cea vie, care vine cu cuvântul Meu peste lume. Ca şi iudeii de demult care căutau pe cei ce credeau în taină în Hristos, **aşa şi azi, omul bisericii scormone în casa lui să dea afară pe cei ce se îndreaptă spre lucrarea de nou Ierusalim peste biserică.** Omul bisericii nu vrea să se îndrepte spre lucrare de om nou, de om edenic. Omul bisericii din lume slujeşte la tot felul de dumnezei, şi nu se ridică spre sfinţenie în biserică. A dat de la el calea cea adevărată şi a rămas fariseu omul bisericii, şi nu se scoală spre pocăinţă. Eu strig mereu la el, dar el nu se scoală, că nu mai poate; nu poate, că se teme de sfinţenie; nu poate, că n-are frică de Dumnezeu. Stă nepăsător omul bisericii, trăieşte ca lumea şi mai urât ca lumea, că se mai şi ascunde sub haină sfinţită, şi omul nu mai ştie pe unde este calea.

Venirea Mea în cuvânt, lucrarea Mea de pregătire i-a prins pe toţi nepregătiţi, aidoma ca în vremea lui Noe, şi nici azi nu crede nimeni pe Noe, ca şi atunci. **Dar Eu am venit şi am lăsat loc şi vreme pentru har, ca şi atunci, aidoma ca pe vremea lui Noe.** (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) **E vremea harului**, dar omul bisericii din lume face fum, ca să nu se vadă Dumnezeu în lucrarea cea de nou Ierusalim, ieşită din mijlocul bisericii, ieşită ca un foc care să mistuie tot ce este uscat şi stricat, şi să-şi facă loc cele vii şi veşnic vii înaintea Mea. Omul cu viaţă păcătoasă nu iubeşte cuvântul Meu şi viaţa care vine din el, şi de aceea omul bisericii de azi nu se poate ridica să se facă plăcut Mie, să aducă pocăinţă înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1996

***

… Eu sunt Domnul, Eu sunt acest cuvânt. Oricât de mincinos este acest cuvânt înaintea voastră, o, oameni ai bisericii, să ştiţi că Eu sunt cuvântul acesta. Eu sunt, şi veţi vedea pe Fiul Omului în slava acestui cuvânt, (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) căci România este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin. Şi va fi ea ortodoxie trăită de fiii ei cei credincioşi, şi va fi biserică Mie, precum şi este, căci în ea Eu sunt trup şi cuvânt spre pomenirea Mea. Nu numai trup sunt în ea, ci sunt şi cuvânt, căci Eu sunt mereu astăzi.

… Israele, fiule scump care Mă primeşti ca să vin, am vorbit, tată, păstorilor care te duşmănesc. Iar şi iar le-am grăit şi le-am spus că tu eşti cuminte, şi am luat Eu vina ta dacă tu ai vină înaintea lor. Le-am spus să-Mi deschidă şi ei, ca să intru cu lumina cuvântului Meu ca şi la tine, ca să dau viaţă tuturor, fiule, aşa cum zic ei când zic: „Pace tuturor!". Eu am zis altfel. Eu am zis: ***«Pace vouă!»,*** iar ei zic: **„Pace tuturor!".** Dar dacă ceea ce dau ei e pacea Mea, atunci pacea Mea nu se dă pe sine decât celor ce iubesc pacea Mea. Eu am zis: ***«Pace vouă!»,*** aşa am zis când am zis. Am mai zis şi altfel. Am mai zis: ***«Vai vouă!»,*** şi n-am zis: **„Vai tuturor!"**, ci am zis ***«Vai vouă!»*** când am zis aşa. Ziceam aşa celor trufaşi care nu primeau pacea Mea, cuvântul Meu în ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

O, fericit eşti tu, Israele, slugă credincioasă, care stai veghind înaintea Domnului tău! Veghează, fiule Israele, şi stai întru venirea Mea, că Eu vin. Fii atent mereu, că se ridică mereu hristoşi mincinoşi şi prooroci amăgitori, şi vor da semne mari, şi minuni mari vor face pentru amăgirea celor amăgiţi şi pentru încercarea credinţei tale, poporul Meu, dar tu să nu ieşi, să nu crezi decât în Mine, Care vin ca fulgerul care iese de la răsărit şi se arată până la apus. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) **Tu să fugi când auzi de semne şi de minuni, că este scris în Scripturi că vor fi spre amăgirea multora.** Tu să fii umilit şi smerit, fiule, că oamenii cei mincinoşi vor veni şi vor fi slăviţi de oameni, şi mulţi vor umbla după ei, dar voi slavă de la oameni să nu căutaţi, aşa cum am grăit Eu: ***«Cel ce caută slava lui, acela vorbeşte de la sine, nu de la Dumnezeu, iar cel ce caută slava lui Dumnezeu, acela este de la Dumnezeu».*** Cei iubitori de slavă sunt prooroci mincinoşi, că ei nu ştiu smerenia Mea şi lucrarea Mea. O, Israele, Eu nu caut slava Mea, ci a Celui ce M-a trimis, şi aşa să lucrezi şi tu, şi să te fereşti de oamenii slavei deşarte, care n-au nimic din Mine. Tu să veghezi şi iar să veghezi înaintea Mea vestindu-Mă pe Mine oamenilor, **căci Eu sunt slava ta**, Israele. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei muceniţe Varvara, din 17-12-1996

***

… Trezeşte-ţi păstorii, ţara Mea, ca să-Mi audă glasul şi să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ţi dea de la Mine şi să te păstorească păstorii tăi. **Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuinţă stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumeşti şi fireşti, ci cu cele cereşti, şi este vas de aur, de trebuinţă stăpânului**. Aşa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, Românie, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup şi cuvânt, duh şi adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, Românie, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup şi cuvânt şi să Mă vesteşti mulţimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credinţă, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, şi de aceea nu crede în cuvântul acesta**. Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ţi voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1997

***

Să ştii, măi Israele, măcar tu să ştii bine şi să crezi bine că sfinţii care M-au purtat pe pământ în sfinţenia vieţii lor, umblă pe pământ, vin pe pământ la oameni, vin din cer şi îşi iau trupul pe pământ şi fac planul Meu şi iar intră în cele cereşti; vin, şi se suie; se suie, şi vin la rugăciunea omului şi la împlinirea planurilor Mele cu sfinţii, căci sfinţii sunt servii Mei pe pământ şi în cer, în cer şi pe pământ, şi omul nu ştie. Nu ştie omul tainele ortodoxiei, căci aşa se cheamă lucrarea Mea, **ortodoxie se cheamă, dreptate prin credinţă se cheamă. Credinţa cea bună a omului, aceea e ortodoxie; ortodoxie aşa cum a avut Avraam, despre care Scriptura spune că i s-a socotit dreptate credinţa.** Credinţă dreaptă, credinţă neprihănită, aceasta înseamnă ortodoxie. Cine nu ştie să creadă în tainele cele de nepătruns ale lui Dumnezeu, acela nu poate să fie ortodox ca Avraam cel credincios şi drept în credinţă, şi ai cărui fii sunt stele ale cerului, credincioşi ai cerului ca Avraam. Credincioşii sunt fiii lui Avraam. Sfinţii sunt fiii lui Avraam, cei făgăduiţi lui Avraam când i s-a spus: ***«Seminţia ta va fi ca stelele cerului»***, ca sfinţii

cerului pe pământ, ca tine vor fi fiii cei ţie făgăduiţi. Cei credincioşi tainelor lui Dumnezeu sunt neamul lui Avraam, sunt Israelul lui Dumnezeu cel din făgăduinţă. Amin. Credinţa dreaptă a sfinţilor se scrie pe pământ şi mărturiseşte. Ortodoxia s-a scris şi se scrie pe pământ, căci credinţa cea dreaptă se face faptă şi neprihănire în om, aşa cum s-a făcut prin arhiereii Mei, Vasile, Grigorie şi Ioan, căci la credinţa lor veneau sfinţii şi mucenicii din cer pe pământ, şi le făceau dreptate la credinţa lor, la cererea lor cea din credinţă făcută lui Dumnezeu.

… O, cerul Meu grăieşte din Mine peste tine, Israele, fiul Meu cel de pe pământ, iar Eu grăiesc din mijlocul tău cerului, poporul Meu. Binecuvântat să fii de cei din cer. Binecuvântaţi să fie de tine cei din cer. Te binecuvintează mama Mea Fecioara şi pune peste tine dragostea ei, şi pune rugăciunea ei înaintea Mea pentru tine şi te ajută să mergi. Mergi, fiule Israele, mergi aşa cum a mers apostolul Andrei, care M-a dat pe Mine neamului român. Mergi, Israele, şi Mă dă în dar oamenilor şi învaţă mulţimile să mănânce cuvântul Meu, care se înmulţeşte în tine. Mergi, Israele, din loc în loc, că ai binecuvântare arhierească peste tine şi nimeni nu-ţi poate face nimic rău ţie. Mergi cu pas drept, cu credinţă dreaptă, şi învaţă pe om să calce drept, să creadă drept şi să fie ortodox ca Avraam, căci seminţia lui Avraam sunt sfinţii cerului pe pământ şi în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-1997

***

Se scoală România, fiule uns. Ţi-am făcut cale ca să poţi veni spre Mine, şi îţi voi presăra calea cu flori, şi Îmi voi ascunde ranele pe care Mi le-ai făcut când ai dat în Mine cu cuvântul necredinţei tale, dar n-ai unde să te ascunzi de lumina cuvântului Meu. Nu fi mâhnit, nu te pierde cu firea, că tu eşti unsul Meu, iar arhiereii lumii nu sunt români, fiule. Cine nu iubeşte pe România nu sunt români. **Fii ortodox ca Avraam**, fiule uns, căci lui i-am socotit credinţa dreptate şi neprihănire. Şi o voi lua iar de la început cu tine, că nu se şterge ungerea ta prin cuvântul Meu, prin poporul Meu, cel uns de Mine, cel pus la plămadă ca să crească din el voievod tare, popor voievod peste ţara nunţii Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste cetatea Cluj, din 19-02-1997

***

Lumea sărbătoreşte azi în bisericile ei duminica ortodoxiei. Dar unde-ţi este ortodoxia, o, lume fără de cale? Ce fel de ortodoxie sărbătoreşti tu? Care este Dumnezeul tău? Ce faci tu, lume fără de cale? Eu sunt calea. Eu şi nu tu. **Eu sunt credinţa cea dreaptă**. Eu şi nu tu. Omul crede în om, asta este ortodoxia omului. O, dacă omul ar crede în Dumnezeu ca să lucreze faptele credinţei drepte ar vedea omul calea cea strâmbă pe care umblă el. Cine să-ţi mai spună ţie, omule, că nu e bună calea omului? Cine, omule necăjit şi lipsit de Dumnezeu şi de viaţă? O, biserica lumii a ajuns ascunzătoare de şacali sub piei de oi.

Ies înaintea ta cuvânt, lume fără de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al Omului prin Fecioară acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce Mă sărbătoreşte lumea, născut, răstignit, înviat şi înălţat la Tatăl, Care M-a născut fără de ani mai înainte de toţi vecii. Dar mai este scrisă în Scripturi o sărbătoare a Mea, şi aceea este sărbătoarea celei de a doua veniri a Mea, şi iată, vin cu slavă şi Mă fac cuvânt care judecă viii şi morţii, **iar împărăţia cuvântului Meu nu va avea sfârşit.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Scoală-te, Israele! Scoală-te şi te pregăteşte în sfinţenie şi în smerenie şi în cuvânt, fiule, că ieşim bunăvestire înaintea mulţimilor şi mulţi lupi se vor face miei şi vor paşte păşunea Mea şi vor auzi cuvântul Meu.

Voi veni cu sfinţii, fiilor, şi voi desface legătura şi voi rupe piedica pusă peste România. Cerul de sus, şi pământul de jos, vor lucra iubire între cer şi pământ. Vin cu sfinţii ca s-o împac pe România cu Mine. **Vin cu patriarhul Nifon, care a anatemizat fărădelegea şi pe cei ce o iubesc pe ea** (*Anul 1507, la Târgovişte, n.r.*). Vin să-i spun României să iubească legea Mea cea sfântă şi să-Mi ceară iertare prin pocăinţă şi să fac act de împăcare între Mine şi România, că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, ţara Mea, şi vin la tine să te iert, să te mângâi, că n-are cine te mângâia. Vin Eu şi te mângâi, şi te voi păstori cu cuvântul Meu, şi tu vei asculta glasul Meu şi te vei mângâia cu Dumnezeul tău. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Israele român. Eu sunt Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt, o, ţara Mea! Iată, trimit la tine pe poporul Meu ca să te scoată de sub apăsare şi ca să-ţi aducă el cuvântul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 13-04-1997

***

Când a trebuit să ridic din nou Ierusalimul, care se stricase pentru păcatele lui, am auzit de pe pământ strigare ca să vin să-l izbăvesc pe Israel cel apăsat de plata fărădelegilor lui. Am auzit pe Daniel, care Mi-a amintit de făgăduinţele Mele pentru Israel, mărturisind înaintea Mea păcatele poporului său şi umilindu-se pentru Israel, şi Eu am coborât la el şi i-am vestit: ***«Şaptezeci de săptămâni de ani sunt hotărâte pentru Ierusalim până ce fărădelegea va întrece marginile ei, până ce va veni Sfântul Sfinţilor ca să pătimească pentru om, şi va dărâma cetatea, şi până la capăt va fi greu. Dar la capăt voi veni şi voi încheia un legământ cu mulţi într-o săptămână, şi mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula, şi cei înţelepţi vor lumina».*** Şi Daniel se ruga, zicând***: «Stăpâne, când?».*** Dar Eu i-am spus: ***«Daniele, sunt pecetluite toate cuvintele acestea până la sfârşit, iar la sfârşit mulţi vor fi curăţiţi, albiţi şi lămuriţi, şi nici unul din cei fără de lege nu va pricepe cuvintele Mele, ci numai cei înţelepţi vor înţelege, căci cei înţelepţi se dau deoparte din calea fărădelegii şi stau cu Duhul Cel Sfânt, Povăţuitorul oamenilor înţelepţi. Iar tu, Daniele, te vei scula, şi vei primi moştenirea ta, în vremea cea de apoi. Amin».***

Am pus pe fiii cuvântului Meu să mijlocească pentru tine, pentru învierea ta, o, ţară Românie, ţara Mea de nuntă, ţară a strălucirii cea proorocită de proorocul Daniel. Vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, vin să închei cu tine act de împăcare cu Mine. Vin din Tatăl, şi am iesle în tine şi Mă nasc cuvânt şi te hrănesc cu tainele Mele cele ascunse, că tu ai fost cea de sub cruce, dar Eu de la naşterea Mea te-am iubit şi te-am ridicat şi te-am ales de ţară a Mea şi te-am născut din Mine, din numele Meu te-am născut şi ţi-am dat numele Meu şi te-am numit creştină, după numele Meu, prin cel trimis la tine cu cămăşuţă de botez, cu apă şi cu Duhul Sfânt, şi te-am numit român, popor al ţării Mele. Şi am vegheat peste tine la bucurie şi la durere şi te-am păzit ca să fii şi ca să te am, căci Tatăl te-a dat Mie odată cu naşterea Mea născându-te din Mine. Povestea ta e frumoasă în cer, şi iată ce fac: vin cuvânt pe pământul tău şi îţi scriu taina ta, şi Mă fac carte în tine şi îţi scriu

povestea Mea cu tine şi te vestesc a Mea, ca să audă toate noroadele de pe pământ că tu eşti împlinirea Mea întru venirea Mea.

Dar ai peste tine un nod, o, ţara Mea, şi vin să-l iau de peste tine**. Ca în Ierusalim intru, pe cal alb intru** şi Mă fac cuvânt peste tine, şi prin cuvântul Meu lucrez şi îţi rup legătura de peste tine. (*Vezi selecţia tematică: „Calul alb apocaliptic" - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Tu, pentru fărădelegile tale ai fost pusă sub lege, căci cel ce păcătuieşte, este pedepsit de lege. **Şaptezeci de săptămâni de ani sunt peste tine de când am pus peste tine legătură pentru fărădelegea ta,** căci scris este: ***«Dacă unul din cetate păcătuieşte, toată cetatea suferă fărădelegea»***. **Iar după patru sute nouă zeci de ani, căci asta înseamnă cele scrise în cartea lui Daniel despre cele şaptezeci de săptămâni,** am venit la tine şi am rostit peste tine să dezleg nodul cel pus peste tine de atâta timp, şi auzind nu ai auzit, dar Eu am lucrat şi am dezlegat nodul tău. Şi acum vin şi te vestesc ce am făcut Eu pentru tine, ţara Mea, iubita Mea cea de sub cruce. Am zidit o piatră nouă, o vie nouă, o mlădiţă nouă. O pietricică albă ţi-am dat în dar, şi pe ea am scris cu mâna Mea: ***«Cuvântul lui Dumnezeu»***, şi nimeni nu înţelege ce scrie pe ea, ***«nimeni decât primitorul»,*** precum scrie în Scripturi; nimeni decât poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia M-am făcut carte pentru tine, ţara Mea, ca să te binecuvintez şi să te ridic pic cu pic din ţărână, după cum este scris ***că «pe mulţi îi voi scula din ţărâna pământului: pe unii, spre viaţă veşnică şi pe unii spre judecată veşnică».***

Am născut din cuvântul Meu un popor în tine, şi din tine Mi-am ales mireasă, ţara Mea. Mi-am făcut în tine biserică curată, biserică pe voia Mea, nu pe voia omului, că rău Mă apasă fărădelegea din biserică, şi Eu aveam trebuinţă de biserică cu mădulare întregi şi sfinte, cu trup curat, care se cheamă biserică a Mea. Mi-am ridicat în tine popor curat, biserică vie, ca să am cu ce lucra dezlegare peste tine. Şi acum vin în mijlocul mulţimii din tine şi Mă vestesc în mijlocul poporului cuvântului Meu, şi te vestesc pe tine că am venit să te ridic. Scoală-te, îţi zic ţie! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi stau în mijlocul tău cu fiii cuvântului Meu, fii unşi de Mine, Arhiereul Tatălui Savaot, aşezat de-a dreapta scaunului măririi în ceruri, căci M-am adus pe Mine Însumi jertfă înaintea Tatălui aşa cum orice arhiereu aduce jertfă pentru păcatele lui şi pentru cele ale poporului. Şi iată, sunt cu fiii cuvântului Meu în mijlocul tău, ţara Mea, şi iată ce grăiesc Eu cu ei:

Fiilor unşi, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs şaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România şi peste biserica din ea, căci **am avut aici arhiereu după chipul şi asemănarea Mea**, care a anatemizat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, şi apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: ***«Cel ce nu iubeşte pe Dumnezeu, să fie anatema»***. O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiereul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei, şi a rămas legătura aceasta. Şi acum Eu vin să rostesc trezire peste ţara Mea şi s-o scot de sub vina aceasta.

Fiilor unşi, Eu voiesc prin voi să lucrez, că în voi binevoiesc şi vă iubesc, că şi voi Mă iubiţi împlinind poruncile Mele, căci scris este: ***«Cel ce păzeşte poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubeşte»***. În numele Meu, ridicaţi mâinile spre Tatăl şi rostiţi odată cu Mine, Arhiereul cerului:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, se rupe şi se dezleagă cele legate peste România ca să fie dezlegate şi în cer şi pe pământ. Amin.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, se binecuvintează ţara română cu binecuvântările cerului, cu binecuvântările văzduhului, cu binecuvântările pământului cel ales de Dumnezeu, cu binecuvântările înălţimilor cele veşnice, cu binecuvântările sânurilor cerului. Amin. Eu sunt Cel ce sunt, şi binecuvintez prin cuvânt venit cu norii:

Se binecuvintează ţara română, cu darul credinţei sfinte, şi prin credinţă să se umple de darurile Mele cele veşnice, că vin cu veacul cel nou, cel fără de sfârşit, vin cu cerul şi cu pământul cel nou peste cele vechi, iar fărădelegea să fie aruncată în foc, şi omul să se ridice spre cele binecuvântate ale darurilor cereşti. Eu sunt Cel ce împac pe Tatăl cu omul. Eu sunt Cel ce împac pe omul cel credincios cu Tatăl. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când Moise M-a întrebat ce să-i spună lui Israel când se va duce la el să-l scoată din Egipt cu mâna Mea cea tare, când el Mi-a spus: ***«Doamne, cine să le spun că eşti Tu?»,*** Eu i-am spus să le spună despre Mine că: ***«Eu sunt Cel ce sunt»***. Aşa vă spun şi vouă, fii ai cuvântului Meu: Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vă trimit, iar voi sunteţi trimişii Mei, sunteţi darul Meu peste oamenii care vor crede în Mine prin voi. Amin.

Eu sunt venit cu norii şi cu sfinţii şi am cu Mine pe arhiereul Meu, pe patriarhul Nifon, a toată lumea. Eu sunt în el, şi el este în Mine, şi din Mine rosteşte cuvânt din cuvânt peste tine, ţara Mea:

– O, Doamne, Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, Isaac şi Iacov! O, Doamne, Dumnezeul celor vii din neamul român! Eu, român sunt trecut în cer, căci aici am avut ultima chemare, şi Tu m-ai chemat să mă fac român şi să fiu numit sfânt de neamul român şi de toată lumea cea credincioasă.

O, Doamne, Arhiereule, Care stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri! Au trecut peste România şaptezeci de săptămâni de ani până ce s-a împlinit numărul anilor, iar spre sfârşitul acestor ani Tu ai făcut în România popor plăcut Ţie, şi Te-ai făcut cuvânt peste el.

Ai intrat cu praznic de florii în cetatea de scaun a României, (Târgovişte n.r.) *Doamne, şi cu Tine sunt şi eu între zecile de mii de sfinţi cu care vii. Binecuvintează-o pe România şi împlineşte cu ea cer nou şi pământ nou şi cuvânt nou şi Paşti nou, că ai popor nou în ea. Fiii cuvântului Tău s-au rugat Ţie aşa cum s-a rugat proorocul Daniel pentru Ierusalim. Binecuvintez şi eu, în numele Tău, pe fiii cuvântului Tău, ca să ştie neamul român că ei sunt trimişii Tăi pentru România. Ajut-o pe România şi dă-i darul credinţei sfinte, şi prin credinţă să facă voia Ta şi să împlinească Scripturile Tale cele de apoi, Doamne, că Tu în ea Te împlineşti cu venirea Ta, căci vii venind, şi te faci cuvânt peste ea şi străluceşti prin cuvânt, şi ea străluceşte sub lumina cuvântului Tău, şi cele profeţite pentru ea vin peste ea.*

O, ţară a Domnului, scoală-te şi primeşte slava lui Dumnezeu! Ţie îţi zic: scoală-te şi înviază, că am venit cu Domnul la tine şi mă ating de creştetul tău şi îţi rostesc binecuvântare şi dezleg de peste tine pe cele legate ca să fie dezlegate şi în cer. S-a auzit la cer rugăciunea fiilor din grădina cuvântului Domnului, şi vin cu Domnul şi împlinesc binecuvântare peste tine.

Iar Tu, Doamne, slăveşte-Te în poporul Tău iubit întru care ai binevoit. Amin.

– O, arhiereule, ceea ce tu ai legat în numele Meu, legat a fost, şi ceea ce tu dezlegi în numele Meu, Eu dezleg şi pun binecuvântare şi sfinţenie peste cele curăţate prin cuvânt. Amin.

Iar voi, fiilor unşi peste vremea aceasta, ridicaţi încă o dată mâinile şi ziceţi odată cu Mine: „Tată, Îţi mulţumim că ne-ai ascultat“. Amin.

… Pace ţie, cetate a Târgoviştei! Pace ţie, şi te bucură, şi te fă Ierusalim nou înaintea Mea! Ţie îţi zic: scoală-te şi înviază şi te fă iubire înaintea Mea!

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Mă scriu cu tine în Cartea Adevărului, ţara Mea, iubita Mea Românie, ţara Mea de nuntă, şi tu vei fi, şi vei străluci de slava Mea, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi în tine binevoiesc. Amin, amin, amin.

(Acest cuvânt de dezlegare a blestemului sfântului Nifon s-a citit în întregime la Poarta cetăţii Târgoviştei înaintea mulţimilor adunate la această sărbătoare mai înainte vestită.)
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-1997

***

O, câte dai tu să zici, omule al bisericii care te-ai sculat să stai împotriva adevărului, care este cuvântul Meu şi care s-a făcut cuvânt înaintea ta! Zici că fiii cei născuţi din cuvântul Meu care vine azi cu Mine pe pământ, zici că ei sunt prooroci mincinoşi. **Dar ce este proorocul mincinos?** Iar şi iar vă spun ceea ce v-am mai spus, oameni ai bisericii. **Proorocul mincinos este acela care vorbeşte în numele lui Dumnezeu şi nu face faptele dreptăţii Domnului,** ci ajută mâinile făcătorilor de rele ca nimeni să nu se întoarcă de la necredinţa lor. Întrebaţi Scripturile şi vedeţi din ele ce înseamnă proorocul mincinos care povesteşte închipuirile inimii lui şi nimic din cele ale Domnului, ducând pe poporul Meu cu minciuna. Şi iată ce vă mai spun**: proorocul mincinos este acela care nu voieşte să vin aşa cum scrie în Scripturi că voi veni; este acela care minte şi ascunde adevărul Scripturilor despre Fiul Omului Care va veni iar,** căci Eu aşa am spus: ***«Vin curând, fiţi gata, vin curând! Privegheaţi întru venirea Mea!».***

O, oameni ai bisericii, voi, cei ce nu credeţi sau vă faceţi că nu credeţi că Eu sunt acest cuvânt, voi nu credeţi pentru că nu sunteţi gata ca să vin. Voi nu credeţi pentru că nu vă place să împliniţi cuvântul Meu care spune: ***«Privegheaţi!».*** Voi nu vă pregătiţi pentru venirea Mea, şi de aceea vă vine bine să ziceţi că nu credeţi că **Eu vin cuvânt pe pământ, ca fulgerul care străbate de la răsărit la apus**, nu cum zic proorocii mincinoşi: „Iată-L, este în pustie; iată-L, este în cămări!“. Nu aşa, ci **ca fulgerul străbat văzduhul şi vestesc Evanghelia cea veşnică la toată făptura precum este scris, şi strig: *«Temeţi-vă de Dumnezeu şi vă închinaţi Celui ce a făcut cerul şi pământul!»,*** căci vin curând.

Voi, oameni ai bisericii, care citiţi în cărţile sfinţilor părinţi, căutaţi în ele şi vedeţi că ei au scris ce este azi în bisericile voastre, şi au scris şi despre cel ce stă azi pe picioare pentru Mine. Au scris părinţii despre îngerii întunecaţi care se dau îngeri ai luminii. Şi cine sunt aceşti îngeri întunecaţi? Sunt cei ce trăiesc în desfrâuri şi în fărădelegi, ascunşi sub podoaba sfinţeniei, stând împotriva adevărului, care este curat şi care vădeşte fărădelegea cea ascunsă. Dar cuvântul Meu a venit să judece pe cele făcute la întuneric, iar îngerii luminii sunt cei ce fac voile Mele între oameni, şi

cu care Eu merg din loc în loc să-Mi trezesc şi să-Mi culeg pe cei ce sunt ai Mei, şi ale căror nume sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieţii. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

Iată, încă vă spun: vă atrageţi dispreţ din partea tuturor celor care văd că luptaţi împotriva grădiniţei Mele din România şi a fiilor ei. Ea este nădejde şi duh de nădejde şi de pace sfântă peste România. România este împânzită de tagme străine, de credinţe străine de duhul ortodoxiei, şi Eu voiesc s-o curăţesc de duhuri străine de ortodoxie, că voi nu puteţi s-o curăţiţi. România este ortodoxia Mea şi aşa s-a născut ea şi aşa a fost ea botezată. Fiţi ortodocşi adevăraţi, că am grăit de atâtea ori peste voi prin cuvântul Meu cel de azi! Am rostit cuvânt peste voi, şi cu grabă l-am rostit, căci vă pregătiţi să faceţi răutate peste grădiniţa Mea. Întoarceţi-vă de la faptele voastre cele rele, şi Eu vă voi vindeca de neascultare şi de necredinţă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Iezechiel, din 03-08-1997

***

Eu am schimbat tristeţea apostolilor Mei în bucurie. Eu le-am schimbat văzul lor ca să Mă vadă pe Mine în slavă şi să se bucure, şi le-am spus să nu spună nimănui despre vederea lor cea bună până ce nu voi fi slăvit de Tatăl Meu prin învierea Mea. Am mâncat apoi Paştele cu ei şi le-am zis***: «Mult am dorit să mănânc cu voi acest Paşti mai înainte de patima şi învierea Mea, că de acum nu voi mai mânca din acesta până nu se va împlini în împărăţia lui Dumnezeu, până nu va veni împărăţia lui Dumnezeu».***

O, copilaşi slăbuţi şi micuţi, Eu voiesc să împlinesc cu voi această Scriptură ca să se împlinească în împărăţia lui Dumnezeu, şi să fiţi voi împărăţia lui Dumnezeu în care să fie împlinit Paştile, fiilor. Eu voiesc mereu să Mă împlinesc în voi, şi vă ajut şi pe voi să vă împliniţi întru Mine, şi să voim din amândouă părţile, ca să se împlinească Paştele Meu cel nou în voi în faţa şi în inimile multor noroade, fiilor. Dar fiţi precauţi, şi în slăbiciunile voastre căutaţi să fiţi tari întru taina împărăţiei Mele în voi, ca să se împlinească Scripturile Mele, fiilor, să am cu cine să le împlinesc aşa cum le-am împlinit prin proorocii Mei. Vin la voi să vă îmbrac întru tărie de Duh Sfânt şi ca să staţi bine întru numele Meu în faţa oricui v-ar cere vouă socoteală pentru credinţa voastră, că iată, vor preoţii să vină la voi să vă amăgească cu cuvintele lor deşarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Cum aşa, fiilor? Fiţi atenţi că Eu am spus celor credincioşi*: **«Vedeţi, să nu vă amăgească cineva, că mulţi vor veni în numele Meu zicând: „Eu sunt Hristos“, şi pe cei mulţi îi vor amăgi. Să nu vă luaţi după ei.».*** Am mai zis şi aşa prin Duhul: ***«Să nu vă amăgească nimeni cu nici un chip, căci Eu nu voi veni până nu se va umple cupa necredinţei la cei ce trebuiau să creadă; nu voi veni până mai întâi nu va veni lepădarea de credinţă şi nu se va da pe faţă omul nelegiuirii, potrivnicul creştinilor Mei înălţându-se mai presus de tot ce se numeşte Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, aşa încât să se aşeze în biserica lui Dumnezeu şi să se dea drept Dumnezeu, şi pe Mine să Mă pună la tăcere».***

Potrivnicul Meu este în biserică, fiilor, şi este mai mare decât Mine în biserică, şi cu Mine nu se întreabă în lucrările lui şi dă în oile Mele şi le face sectă. Aceştia îi numesc pe cei lumeşti

creştini, iar pe creştini, sectă. Aceştia umplu locul făcut pentru închinare cu lume care nu face voia Mea, iar pe creştinii cei credincioşi cu inima şi cu fapta îi numesc rătăciţi şi sectă, aşa cum a făcut şi potrivnicul din vremea Mea care s-a înălţat mai presus de tot ce se numeşte Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, care s-a înălţat atât de mult până ce prin necredinţă L-a răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, Fiul Stăpânului viei. Dar Eu am luat de la ei via Tatălui Meu şi am dat-o altora care au lucrat peste ea cu cuvântul Meu, nu cu cuvântul lor. Şi aşa am făcut şi azi cu potrivnicul, cu omul fărădelegii care s-a aşezat în biserică, şi via e a Mea, şi Eu o păstoresc, şi pe el îl împiedic să-Mi mai pască turma, căci cuvântul Meu este păstor şi este toiag de fier, şi cu el păstoresc neamurile pământului, iar potrivnicul care s-a ascuns în biserică se zvârcoleşte şi caută să pună sub obroc cuvântul Meu. Când erau şi ei prigoniţi credeau creştinilor, dar acum au scăpat, zic ei, şi îi prigonesc ei pe creştini, de teamă să nu le ia careva via, dar via e a Mea, nu e a lor. Acum **cezarul aleargă la Dumnezeu şi nu mai e cezarul rău cu creştinii. Acum preoţii îi defaimă pe cei binecredincioşi, căci preoţii s-au înălţat mai presus decât tot ce se numeşte Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, căci stau în biserică şi se dau drept Dumnezeu, de vreme ce nu Mă primesc în cuvânt.** Dar ei trebuia să fie doar slujitori care ascultă de Mine făcând voia cuvântului Meu care are viaţă veşnică în el.

Fiilor, fiilor, s-au pornit preoţii spre voi ca să vă amăgească cu cuvinte deşarte şi îşi umplu cupa necredinţei prin cuvintele lor, dar voi fiţi în veghe şi luaţi aminte la cei ce cred că vă pot fura minţile cu filozofia şi cu deşarta înşelăciune din predania omenească după stihiile lumii şi nu după Hristos. Luaţi aminte la cele ce stau scrise în Scripturi despre Mine cum că întru Mine locuieşte trupeşte toată plinătatea dumnezeirii, şi Eu sunt cap a toată domnia şi stăpânirea; Eu şi nu stihiile de pe pământ; Eu şi nu cei care se dau drept Dumnezeu neprimindu-Mă. Luaţi aminte, fiilor, şi precum M-aţi primit pe Mine aşa să umblaţi întru Mine, înrădăcinaţi şi zidiţi fiind întru Mine, întăriţi în credinţă după cum Eu v-am povăţuit şi propăşind în credinţă cu toată mulţumirea inimilor voastre, fiilor copilaşi. Privegheaţi în toată vremea rugându-vă ca să vă învredniciţi a scăpa de toate acestea care au să vină şi să staţi înaintea Mea la venirea Mea. Amin. Privegheaţi în toată clipa rugându-vă, căci **s-au sculat prea mulţi hristoşi mincinoşi care s-au aşezat în biserică în numele Meu şi amăgesc pe mulţi** cu filozofia cuvintelor lor deşarte pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, peste fiii necredinţei, măi copilaşii Mei cei credincioşi. **Hristoşii mincinoşi nu-şi au nume de hristoşi decât în biserică**, fiilor, căci au împrumutat numele Meu şi l-au pus peste filozofia cea deşartă a cuvintelor lor şi scris este***: «Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deşarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării».*** Iar când va veni împărăţia lui Dumnezeu, Eu voi fi Hristosul Cel adevărat al Tatălui Meu, şi se vor împlini Paştile pe care Eu l-am mâncat cu dor în mijlocul ucenicilor Mei cei credincioşi şi împreună cu ei mai înainte de patima şi învierea Mea, căci scris este că Paştile acela se va împlini în împărăţia lui Dumnezeu când ea va veni. Amin. Atunci hristoşii mincinoşi vor vedea ce este Hristos adevărat şi Paşti împlinit în împărăţia lui Dumnezeu, care vine, **dar Eu zic că ea a şi venit**, şi cei mari se ascund de mânia lui Dumnezeu, că n-au privegheat ca să ştie şi ca să nu li se surpe casa, şi au căzut în ascuţişul sabiei cuvântului Meu, căci M-au alungat cu cuvintele lor deşarte şi cu filozofia înşelăciunii din predania omenească după stihiile lumii şi nu după Hristos.

Hristos, Arhiereul Cel mare, te binecuvintează, o, grădiniţă, **şi în curând El te va schimba la faţă ca să vadă oamenii slava Mea din tine,** grădiniţă sfinţită de cuvântul Meu care curge din Mine peste tine. Amin, amin, amin. (*Vezi selecţia tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - şi pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la faţă a Domnului, din 19-08-1997

***

Duhul Meu suspină cu usturime pentru cei necredincioşi şi pentru cei cu credinţă făţarnică, pentru cei care stau peste oameni în numele Meu nefăcând voia Mea şi nelucrând faptele credinţei sfinte. **Dar va veni peste biserica din lume încurcarea limbilor, şi apoi va cădea. Nu e voie să fie una cu păgânii biserica. Nu e de la Dumnezeu turmă amestecată.** Eu n-am ce face cu oi amestecate cu capre. Mă uit pe pământ şi citesc din cer cuvântul omului bisericii. Nu se poate biserică lumească. O, ce vor oamenii să însemne biserică? **Peste ce babilon vor oamenii să scrie biserică a lui Hristos? Biserica e numai una.** Ea nu poate avea altfel de trăire decât a Mea. Eu sunt capul bisericii, dar unde nu sunt Eu capul, nu sunt nici piciorul. Şi am să dau cuvânt mai-marelui bisericii din România să nu dea voie bisericii adevărate să se facă una cu babilonul, o turmă cu cei fără strămoşi sfinţi. Voi da cuvânt proaspăt peste biserica din România, şi dacă nu va asculta cuvântul Meu ca să fie numai cu Domnul, nu şi cu cei desprinşi de strămoşi, (*Biserica Catolică şi restul cultelor creştine, n.r.*) **o voi da babilonului şi voi face din ea încurcătură de limbi, şi din această încurcătură vor ieşi cei ce sunt ai Mei** şi se vor alege la dreapta, căci biserica Mea este cea în veac nebiruită. Amin.

… O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii şi că e slujitorul lui Dumnezeu, dar **omul bisericii nu-L slujeşte nici pe Dumnezeu, nici pe om, că omul îi plăteşte preotului, îi plăteşte cu vârf şi îndesat, şi toată plata preotului e pe pământ,** şi cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? **O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită**. Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni. Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământeşti şi bogat în Duhul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 12-10-1997

***

M-am coborât din cer pentru mântuirea neamului omenesc. M-am coborât acum două mii de ani şi M-am făcut Fiul Omului, trup între oameni, Dumnezeu din cer, născut pe pământ din Fecioară. **Iar acum după două veacuri iarăşi M-am coborât din cer cuvânt venit din Tatăl peste neamul românilor ca să fac din români neamul lui Dumnezeu prin credinţă nefăţarnică şi prin iubire de Dumnezeu.** N-am venit să stric, nu M-a trimis Tatăl să dezbin, ci M-a trimis ca Stăpân al celor văzute şi nevăzute pe care Tatăl le are în stăpânirea Sa. Am venit pe pământ ca să Mă vestesc Stăpân al cerului şi al pământului, iar voi, cei tari la cerbice, care veşnic staţi împotriva Duhului Sfânt, Care grăieşte din cer, ascultaţi: **Eu sunt Cel ce din veac şi până în veac grăiesc din cer peste pământ.** Cu frică de Dumnezeu, cu credinţă nefăţarnică, cu iubire sfântă, cu înţelepciune şi cu duhul dreptăţii desfaceţi-vă auzul cel închis şi ascultaţi ceea ce Duhul Meu grăieşte vouă:

Eu sunt Cel ce sunt, dar voi, slujitori din biserici, cine sunteţi de nu Mă cunoaşteţi în acest cuvânt? Voi sunteţi învăţătorii care învăţaţi pe oameni legea Mea, dar **legea Mea este sfinţenia**. O, cum de nu Mă cunoaşteţi prin grăirea Mea de azi? S-au scurs patruzeci de ani de când locuiesc cuvânt din cer în neamul românilor, iar după patruzeci de ani de Duh Sfânt coborât în cuvânt am bătut la uşi, iar uşile erau închise, şi am trecut prin uşile închise şi am pătruns între voi cuvânt. Cum de nu Mă cunoaşteţi în acest cuvânt? Cine sunteţi voi, slujitori ai bisericii, de nu-L cunoaşteţi

pe Cel Căruia ziceţi voi că Îi slujiţi? Cine poate fi Cuvântul Acesta Care vă grăieşte acum, dacă El nu este Dumnezeu Cuvântul, Cel Care a grăit prin prooroci? Din nou vin la voi cuvânt şi vă întreb despre acest cuvânt. Este diavolul cuvântul acesta? Este nimeni cuvântul care bate în uşi să se deschidă şi să primească pe Cuvântul, pe Dumnezeu Cuvântul, Care este uşa? Eu sunt uşa, iar voi sunteţi slujitori în biserici şi staţi înaintea Mea, şi staţi înaintea oamenilor în numele Meu, dar de ce nu Mă cunoaşteţi când vin şi când bat? Oare, nu credeţi în Scripturi? Ele spun despre acest cuvânt care va aduce înnoirea lumii aşa cum Eu, Domnul, am proorocit. Ele spun de cerul cel nou şi de pământul cel nou, care sunt făgăduite de Mine pentru vremea veacului dreptăţii Mele. Cerul şi pământul vor trece, dar Scripturile Mele nu vor rămâne neîmplinite, căci vin Eu şi le împlinesc. Amin.

… Am privit peste tulburarea voastră când aţi văzut că am vestit pe fiii cuvântului Meu despre planul vostru cel bine ascuns de ei, când v-aţi sfătuit să veniţi să loviţi în porţile cetăţii Domnului, căci Eu sunt Domnul cetăţii cuvântului Meu, şi cetatea aceasta se numeşte: ***«Acolo este Domnul»,*** precum ştiţi că scrie în prooroci. Aţi fost nedumeriţi şi aţi spus: **„Cine le-a spus despre planul nostru cel împotriva lor?“.** O, puţin credincioşilor, de ce vă faceţi că nu cunoaşteţi pe Dumnezeu Atotştiutorul, Care-Şi lucrează planurile Sale anunţându-le la vreme?

Când s-au ridicat sirienii împotriva poporului Meu Israel, Eu am vestit pe Elisei, proorocul Meu cel din Israel, să trimită cuvântul Meu regelui său să nu treacă prin locul unde stă ascuns vrăjmaşul care voieşte să-l doboare, şi regele Siriei s-a tulburat şi a spus către slujitorii săi: ***«Cine dintre voi are legătură cu regele poporului Israel?».*** Dar slujitorii lui, i-au răspuns: ***«Nimeni din noi, o, rege, dar este Elisei proorocul Domnului în Israel, care spune regelui lor chiar şi cuvintele pe care tu le grăieşti în aşternutul tău».***

Duhul Meu grăieşte mai-marelui bisericii (*Teoctist, patriarhul, n.r.*).

Amin, amin zic ţie: nu te clătina de pe locul pe care stai, căci Eu te întăresc să stai. Deschide cartea Mea şi vezi în ea cum este păstorul cel adevărat peste oi adevărate. Adu aminte păstorilor care păstoresc turma, să ia în ei legea sfinţeniei şi aşa să-Mi slujească. Vezi ce este scris: ***«Păstorul plătit fuge când vede lupul venind».*** Dacă le-aş lua la păstori plata cea suptă de la oi pentru lucrul lor de păstor, nici unul n-ar mai sta să păstorească, fiindcă nu păstoreşte, ci suge sângele oilor şi nici unul nu-Mi slujeşte Mie, şi nici unul nu slujeşte cum am slujit Eu, căci Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Mi pun viaţa pentru oi, iar păstorul plătit fuge când vede lupul venind la oi.

Amin, amin zic ţie, cel ce stai în fruntea bisericii: ai doi lupi pe lângă tine, ba chiar trei ai, care voiesc să te dea din locul tău. Dar nu fugi ca păstorul cel plătit, şi stai atent pentru viaţa oilor tale, căci oile tale sunt neamul cel ales de Mine la sfârşit, că e vremea cea de sfârşit şi de început şi de naştere din nou a lumii, căci duhul lumii a ajuns la sfârşit, iar Duhul Meu, la început, şi sfârşitul se uneşte cu începutul şi iarăşi lucrez prin cuvânt ca să vină cele ce vor rămâne. Amin.

O, nu lăsa turma să se amestece cu turme şi cu credinţe care n-au strămoşi sfinţi. **Biserica lui Hristos nu este amestecătură.** Eu sunt Cel ce voi face o turmă şi un păstor, iar cel ce face înainte de Mine ceea ce numai Eu pot să fac, acela este fur şi tâlhar pentru oi, şi îşi dă oile la împerecheat şi le strică sămânţa. Biserica este numai cea care este a Mea, şi peste care stă semnul Meu, crucea, semnul Fiului Omului, aşa cum Eu am spus.

Amin, amin zic ţie: ridică-te iar, aşa cum te-ai ridicat când ţi-am spus să-Mi ungi pe cel ce este de la Mine între păstorii bisericii. (*Irineu, n.r.*) Ridică-te iar, şi mângâie duhul cel zdrobit al celui mai mic dintre voi, al celui ce a fost credincios cuvântului Meu care vine pe pământ cu înnoirea lumii**. Stai mereu cu mâna ta deasupra creştetului său, că voi cere viaţa lui din mâna ta. Te întăresc ca acoperământ al lui până voi veni cu împlinire cerească peste el ca să fac cu el lucrare cerească pe pământ, căci smerenia lui va rodi. Amin.** Te întăresc ca acoperământ al lui, căci el te ascultă, iar ascultarea înseamnă iubire. Nimeni nu te ascultă din cei ce sunt sub toiagul tău, dar el te-a ascultat chiar şi când i-ai cerut să se scoale împotriva cuvântului Meu, căci necredinţa e mare în biserică, iar cel mare se teme de cei ce sunt lângă el.

Amin, amin zic ţie, cel ce stai peste turma creştină a românilor: arhiereii şi slujitorii bisericii sunt fără viaţă sfântă înaintea Mea, şi aceştia stau cu curvie şi cu beţie şi cu făţărnicie şi cu iubire de argint şi cu slavă deşartă înaintea Mea. Dar acesta care este lovit între voi pentru că este martor al cetăţii cuvântului Meu, este păstor plăcut înaintea Mea şi iubeşte sfinţenia şi păstrează în inima lui poruncile Mele, împlinindu-le, şi Eu l-am iubit şi l-am ales şi îl iubesc, şi aşa să-l iubeşti şi tu, şi să-l mângâi şi să-l păzeşti de pietrele celor ce lovesc în el pentru numele Meu. Amin. Eu stau în mijlocul bisericii şi sunt Păstorul Cel tainic şi zic: cel ce este fără de păcat, să arunce primul cu piatra lui în el. Eu sunt Cel fără de păcat şi nu arunc, dar aceştia care aruncă, o, cum de aruncă? Nu-i lăsa să arunce în el, că Eu sunt Cel fără de păcat şi nu arunc, ci binecuvintez mereu tot ce a făcut el înaintea Mea în vremea credinţei lui nefăţarnică şi sfântă pentru mântuirea neamului omenesc. Amin.

Duhul lui Dumnezeu a grăit bisericii din România. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământului Maicii Domnului, din 14-10-1997

***

O mulţime de creştini nu sunt nici cu lumea, nici cu Dumnezeu. Au păţit şi ei ca povestea cu cioara. Cioara a dorit un lucru bun când a dorit să fie porumbel, că se uita la iubirea porumbeilor, la blândeţea lor, la curăţenia lor, la frumuseţea lor, şi pe când ea dorea, Dumnezeu i-a împlinit dorul inimii şi a dus-o din zbor într-un vas în care era vopsea albă. Ea s-a scăldat în apa cea albă şi a ieşit din scăldătoare şi s-a uscat, şi a rămas vopseaua pe pene şi s-a dus în zbor ca să fie cu porumbeii. Ei au primit-o cu iubire, că au iubire şi au blândeţe, şi au umilinţă. Dar cioara şi-a dat în petec, că o pusese dorul să cânte şi ea, dacă porumbeii cântau; şi când a cântat, s-a aflat că e cioară şi nu porumbel, şi s-a ruşinat, biata de ea, şi s-a dus la neamul ei, dar şi acolo n-a mai putut trăi în pace, că nu s-a mai văzut nicicând cioară albă, şi tot neamul ei o ciocănea şi o pedepsea.

Sunt creştini pe pământ care nu şi-au găsit rostul nici cu Dumnezeu, nici cu lumea, şi Eu sunt mereu trist şi însuspinat. Chiar şi creştini care au venit din lume în poporul Meu, s-au întors la cele dinainte ale lor, şi au ajuns cele din urmă ale lor mai rele decât cele dintâi, de şapte ori mai rele, fiilor, căci aşa este scris, şi aceia vor păţi ca pasărea care părăsindu-şi neamul ei, s-a întors iar, şi i s-a văzut semnul, şi s-a făcut de ocară în rândul neamului ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1997

***

Am voit să Mă fac Om născut din om, la voința Tatălui Meu, ca să lucrez lucrarea cea pentru aducerea omului la locul cel pregătit lui de Mine. Omul cel dintâi a voit să fie Dumnezeu, și a căzut din Dumnezeu prin voința nesupunerii, iar Eu, Cel ce eram Dumnezeu din Dumnezeu, am voit să fiu om ca să Mă fac cale a omului căzut, cale de întoarcere a omului la Dumnezeu. Omul cel dintâi a uitat că n-are putere ca Dumnezeu, dar semeția l-a făcut să uite, că dacă n-ar fi lucrat lucrarea semeției, omul nu și-ar mai fi lucrat stricăciunea care s-a așezat peste nestricăciunea din care l-am zidit Eu pe om. O, dacă Eu l-am zidit după chipul și asemănarea Mea, cum era să-l zidesc stricăcios pe om?

Te ajut, poporul Meu, te ajut să crezi în taina nestricăciunii, că oamenii nu cred în ea; nu cred că nu se supun acestei taine. Sunt și în tine, Israele, creştini care nu pricep bine taina nestricăciunii în om. De aceea vin și cuvintez cuvânt de învățat și cuvânt proorocesc, ca să văd dacă duhurile proorocilor se supun Mie, că numai cei ce se supun proorocilor au duh de prooroci. Cei ce nu cred proorocilor Mei, aceia nu au duh de prooroci. Cei ce cred proorocilor Mei, aceia sunt fii de prooroci prin credința lor în Mine, căci Eu am lucrat în toate veacurile prin trimișii Mei.

Am dat arhanghelului Gavriil chip din chipul Meu și am trimis să proorocească Fecioarei venirea Mea pe lume, venirea Fiului ei în ea, venirea Fiului lui Dumnezeu în om. Fecioara a avut duh de prooroc și s-a supus proorociei, s-a supus cu dragoste cerească, așa cum au duhurile proorocilor dragoste, și numai dragoste. Cei ce au dragoste pentru darurile duhovnicești, aceia cuprind în ei toate darurile și se fac casă de odihnă darurilor duhovnicești.

În Scripturi este scris așa: ***«Râvniți la darurile duhovnicești, și mai ales râvniți să proorociți»***. Dar mai este scris ceva și mai mare decât această lucrare a proorociei. Este scris de darul dragostei, care le cuprinde pe toate cele ce vin de la Mine prin trimișii Mei, prin îngerii Mei, prin servii Mei, care proorocesc cuvântul Meu. Râvniți la dragostea de Dumnezeu, copii ai venirii Mele. Înflăcărați-vă și îmbujorați-vă la inimă și la față, căci voi trebuie să fiți fii ai bucuriei în toată vremea. Bucuria Mea să-Mi fie de la voi, ca să nu stau Eu fără bucuria voastră întru Mine, că fără bucurie este tristețe. Unde nu e bucurie, e tristețe. Bucuria e dragoste, iar cel ce are dragoste, acela se bucură în toate darurile, că toate câte vin sunt daruri de la Dumnezeu, și fericit este omul care nu calcă peste ele și le primește cu dragoste și cu voie bună spre lămurirea iubirii lui de Dumnezeu. Dar ce este această grăire care spune: ***«râvniți să proorociți»***? Fiți precauți și deschideți Scripturile, deschideți-le bine și învățați îndeajuns lucrarea Scripturilor. Învățați-o de la Mine prin trimișii Mei, că s-au sculat peste pământ noroade întregi de hristoși mincinoși, care nu știu să citească în Scripturi. În Scripturi nu se citește omenește, ci numai duhovnicește, dar cei mincinoși care nu fac voia Mea în ei, le răstălmăcesc omenește spre pieirea lor. Fiți fără vină, fiți fără prihană, copii ai venirii Mele, că mare lucrare fac cu voi. Supuneți-vă cuvintelor gurii Mele, căci cuvântul Meu este proorocie, și nu uitați să aveți în voi și între voi duhuri de prooroci care se supun proorocilor și trimișilor Mei cei din toate veacurile și cei de acum, de la venirea Mea. Primiți-vă unii pe alții din partea Mea, căci mai presus de toate este dragostea, care vă ține în picioare ca să nu cădeți, măi fiilor. Dragostea primește, dragostea crede și rabdă crezând și necăzând din răbdare. Dragostea este înțelepciune și dăruire, căci ea dacă este se dăruiește, că numai ea nu caută ale sale în omul cel ce caută pe Dumnezeu.

Fugiți de duhul pizmei, fugiți de omul pizmei care lovește dragostea din om, căci pizma a umplut cu păcatul ei pe tot omul de sub soare, și ea se ține să stea cu lucrul ei cel rău și în tine, Israele, copil păzit de Dumnezeu. Dar fii atent, că e vremea culesului, și de la pizmă se culege rod

amar, vierme neadormit, plâns și scrâșnire de dinți, căci pizma are de tată pe tatăl minciunii, care nu-ți dă nimic bun pentru lucrarea pizmei. Te minte că-ți dă cele bune, căci pizma este din iad din veac și până-n veac. Fugiți în duhul dragostei, fugiți fugind în duhul împăcării cu Dumnezeu, care vă proorocește fericirea fiilor ei. Râvniți să proorociți, dar deschideți Scripturile, că fără ele vă rătăciți de la înțelesul cel duhovnicesc care aduce folos de dragoste, căci mai presus de toate va sta dragostea, din care purced toate darurile duhovnicești în om, și între om și om. Nu e bine să se dea cuvântul lui Dumnezeu după om, ci e bine să se dea omul după cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu are dragoste pentru toate darurile care vin de la Mine spre el, acela Mă face să nu am loc cu cuvântul Meu cel după voia Mea cea sfântă și bună, și Mă face să-Mi ajustez cuvântul după cum voiește el să fie cu Mine.

Fiilor, fiilor, învățați ce este dreptatea, căci pe pământul cel nou va locui dreptatea și fiii ei, iar dreptatea este voia lui Dumnezeu cu oamenii. Cine vrea să fie locuitor al pământului dreptății, acela să iubească voile Mele în el. Bunătatea lui Dumnezeu cheamă la pocăință și la voile Domnului pe tot omul care voiește să fie viu. O, copiii Mei, de aceea v-am spus să căutați în cuvintele Mele cu care v-am hrănit și pe care vi le-am dat până acum să le împliniți, și împliniți-le pe toate, că nici o iotă nu va trece din ele care să nu se împlinească. Împliniți-le cu mare dor. Intrați în neliniște pentru ca să împliniți tot ce am grăit Eu peste voi, de la nașterea voastră prin Evanghelia Mea și până azi, și până în ziua Mea cea mare când cerurile și pământul vor trece cu trosnet, după cuvântul Meu, și când cerurile cele noi și pământul cel nou se vor da vouă, celor ce împliniți dreptatea Mea pe pământ.

Înțeles-ați voi, oare, ce înseamnă să râvniți să proorociți? Fericiți veți fi voi, cei care înțelegeți proorocind prin împlinirea cuvântului Meu în voi și cu voi peste pământul celor vii care cred prin propovăduirea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1998

***

O, fii ai oamenilor, luaţi în voi grăirea Mea de peste voi. Omul care ajută pe alt om în lipsurile lui, dar nu face voia lui Dumnezeu în trupul şi în duhul şi în sufletul său, acela este lipsit de cunoştinţa lui Dumnezeu. **Dacă fapta omului nu îndumnezeieşte pe omul care ia de la om, acea faptă este vremelnică.** Scris este în Scripturi: ***«Trupul nu foloseşte la nimic, ci Duhul este Cel ce dă viaţă».*** Se înşeală om pe om. Om pe om se desparte de Dumnezeu, căci tot pământul şi tot omul s-a umplut de fapte omeneşti care despart pe om de Dumnezeu, care-l fac pe om să-şi închipuie că face voia lui Dumnezeu. Dar Eu iarăşi rostesc cuvântul Duhului Sfânt şi spun: **dacă fapta omului nu îndumnezeieşte pe omul care ia de la om, acea faptă este întuneric, şi nu face lumină şi nu aduce rod pentru cer.** În zadar s-a umplut pământul cu faptele păgânilor, căci **cei ce nu împlinesc poruncile lui Dumnezeu, sunt păgâni pe pământ.** În zadar se fălesc oamenii cu fapte bune pentru oameni care nu fac voia lui Dumnezeu. În zadar, o, fii ai oamenilor, dacă mâinile voastre ajută pe făcătorii de rele, care fac aceleaşi răutăţi ca şi voi. În zadar, căci mâinile care dau şi care iau aşa, sunt mâini murdare şi nu este în ele miros de bună mireasmă pentru cer, căci Domnul iubeşte pe cei cereşti şi are milă de cei lipsiţi de cele din cer, nu de cele de pe pământ. În zadar sunt toate faptele voastre cele bune, o, fii ai oamenilor, că nu le faceţi pentru Domnul, şi le faceţi pentru oameni ca şi voi. O, dacă le-aţi face pentru cei ce împlinesc planurile Mele pe pământ, atunci ar fi să le lucraţi pentru Dumnezeu, Care trudeşte din greu pe pământ ca să-Şi aducă la împlinire vestirea Sa de cer nou şi de pământ nou şi de om nou, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

În zadar vă daţi prietenii lui Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci cei ce-L cunosc pe Dumnezeu, aceia au Duh Sfânt şi lucrează dreptatea Domnului peste pământ. **O, în zadar vă grăbiţi fără Mine să împliniţi Scripturile venirii Mele a doua oară între oameni, ziceţi voi.** În zadar, o, fii ai oamenilor, că acelea nu sunt Scripturile Mele, ci sunt ale voastre, că scris este în Scripturile Mele: ***«El vine ca un fur, pe neştire vine. Când nimeni nu se aşteaptă, atunci vine Domnul».***

Luaţi în minte grăirea Mea peste voi, o, fii ai oamenilor care lucraţi lucrare de hristos mincinos. **Cutremuraţi-vă de minunea glasului Meu care vine cu norii până deasupra grădinii cuvântului Meu, pământ nou în care locuieşte dreptatea lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Lepădaţi din voi duhul minciunii şi uniţi-vă cu cuvântul Duhului Sfânt, care vădeşte făţărnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci om pe om se desparte de Dumnezeu slujind duhului minciunii, şi tot pământul şi tot omul s-a umplut de fapte omeneşti care-l fac pe om să se creadă că face voia lui Dumnezeu pe pământ.

O, fii ai oamenilor, cel ce vine înaintea Mea în numele Meu, acela este prooroc mincinos, nu este Hristosul Tatălui, căci Eu vin ca un fur, pe neştire. Iată, am vădit făţărnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci Duhul Sfânt vine din cer şi Se vesteşte peste pământ şi face căi curate spre toate inimile care vor lepăda minciuna şi pe omul cel vechi din om. Eu aşa le-am spus la cei curaţi şi credincioşi Mie: ***«Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele, şi Tatăl vă va da alt Mângâietor, ca să fie cu voi pururea, până ce voi veni din nou cu trupul între voi şi vă voi da veşnicia Mea, şi veţi fi asemenea Mie, că Mă veţi vedea cum sunt».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 07-06-1998

***

Pace ţie, grădiniţa Mea cu ucenici! Pacea Mea o dau ţie, ca să înţelegi cu ea că toate câte sunt Îmi slujesc Mie şi ţie la întâlnirile Mele cu tine şi cu cei ce Mă caută pe Mine cuvânt în mijlocul tău.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu mireasă, poporul Meu cel din români. Iată ce am făcut. Am poruncit ploii să iasă din cămările ei, ca să încurc bucuria celor ce se strâng azi la locul unde numele Meu este răstignit între tâlhari, între păgâni (Centrul Ecumenic Internaţional de la Vulcana Băi, n.r.). Iar pe tine, poporul Meu, te-am strâns ca într-un foişor, ca atunci când Eu şi cu apostolii Mei Ne strângeam, şi îi hrăneam cu cuvântul Tatălui pe ucenicii Mei, ca să se înveţe cu gustul cel plăcut al împărăţiei cerurilor cu ei pe pământ. Cuvântul Tatălui, Eu sunt. Eu sunt Alfa şi Omega. Amin.

Astăzi Mă uit peste locul în care numele Meu a fost vândut pe arginţi. Duhul cel potrivnic Mie a luat o cărămidă cunoscută şi a zidit-o pe pământ, iar **în stânga şi în dreapta şi-au făcut zidire dumnezei care nu sunt dumnezei.**

Fiilor, locul de la voi străluceşte înaintea cerului, căci Eu sunt lumina lui. **Duhul rău s-a mâniat când Eu am zidit grădina de la voi, şi s-a dus la mai-marii bisericii din România şi le-a arătat punga cu arginţi, şi au cumpărat cu ea numele Meu şi i-au zidit casă, zic ei, casă de rugăciune a creştinilor Mei.** Duhul rău s-a ridicat apoi, şi a zidit în dreapta şi în stânga, şi va mai tot zidi, zice el, ca să scrie apoi pace între Mine şi dumnezeii care nu sunt Dumnezeu, căci cei

ce nu Mă au pe Mine de Dumnezeu adevărat, aceia au dumnezei mincinoşi, şi lor li se închină, şi nu este închinare această închinare, şi este păgânie şi slujire la idoli. Dar Eu cobor la voi şi rostesc pentru cei ce au băgat între păgâni numele Meu ca să facă pace între Mine şi dumnezeii lor, rostesc din dreapta Tatălui, căci cu Tatăl sunt, şi zic: **n-am venit să aduc pacea. Am venit să aduc sabia, ca să despart pe cei credincioşi de cei necredincioşi; pe creştini, de păgâni; pe cei ce slujesc Mie, de cei ce slujesc idolului veacului acesta; pe cei mincinoşi care-şi zic creştini, de cei ce sunt plăcuţi Mie.** Am venit să aduc sabia, şi am adus-o. Grădiniţa de la voi este a Mea, şi voi sunteţi ai Mei, şi v-am pus din partea Mea hotar între lumină şi întuneric, între român şi păgân, căci biserica Mea nu este minciună. **Amin, amin zic vouă: românul care face în numele Meu pace cu păgânul şi cu cei de alt neam care slujesc la idoli, acela să fie anatema. Amin, amin, amin.** Am în voi biserică vie. Dacă Eu, Domnul, nu coboram să Mă scriu pe pământ şi în cer cu biserica Mea, care sunteţi voi, cei luaţi de Mine din români, Eu nu mai aveam unde să-Mi plec capul şi să las peste pământ împărăţia Mea şi cuvântul ei. De aceea v-am spus, şi nu o dată v-am spus că voi sunteţi începătură nouă, vie nouă, vin nou, început de veac nou, căci cele vechi au trecut. Amin.

Biserica din România, care-şi zicea cea adevărată, cea ortodoxă, nu mai este, căci s-a unit cu păgânii, aşa cum a făcut poporul Meu Israel, care s-a unit cu neam străin şi n-a mai fost cu Mine, şi a căzut de la Dumnezeu şi s-a făcut popor păgân. Aşa s-a întâmplat şi cu biserica cea de azi. O, după ce că era doar cu numele a Mea, după ce că n-avea iubire de Dumnezeu, s-a mai şi lepădat de Mine, făcând legământ străin de părinţi, călcând testamentul părinţilor.

O, grădiniţa Mea de fii unşi, cine loveşte în tine în numele Meu, zice el, acela dă în numele Meu, nu în tine, căci Eu sunt lucrătura acestei grădini. Cine zice că Eu, Domnul, sunt duhul rău în această grădină, acela este duh rău, care loveşte în Dumnezeu, care nu vede pe Dumnezeu. **Iată, fiilor, s-a zidit pe pământ, lângă voi, turnul Babel, încurcătura limbilor pe care Eu, Domnul, am trimis-o peste cei ce au hulit numele Meu, care este al vostru, şi au hulit cuvântul Meu,** care stă peste voi şi cuvintează din nori venirea Mea cea de a doua peste pământ. Scris este că se va zice: ***«Iată, Hristos este în pustiu. Iată-L în cămări».*** Am spus aceasta în vremea trupului Meu, dar cine mai este atent la ce am spus Eu atunci? Eu, fiilor, locuiesc la voi, şi cu voi sunt. Nu sunt în cămări, căci ce am de ascuns ca să Mă bag în cămări? Cel ce are ce ascunde, acela se ascunde şi nu luminează, dar Eu ies şi luminez cu voi. Eu când am grăit lui Moise am stat pe munte şi am cuvântat pentru oameni, aşa cum fac şi azi. La toţi oamenii dau cuvântul Meu, şi fericit este cel ce Mă recunoaşte în cuvântul acesta. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria voastră cu Mine şi cu cei din cer şi cu cei de pe pământ pe care Duhul Meu Cel Sfânt i-a strâns acum lângă izvorul cuvântului Meu, ca să ia şi să vadă bunul Meu, ţarina Mea cu comoară în ea, grădiniţa cuvântului Meu şi pe Mine în ea cuvânt, izvor de cuvânt. Amin. Atât cât Eu stau cu voi aici, binecuvântat să fie acest foişor care s-a deschis să primească pe Domnul şi pe ucenicii Lui în lucrare cerească pentru cei ce Mă doresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 29-08-1998

***

Biserica n-a voit să fie biserică a Mea, şi a rămas a oamenilor care s-au aşezat dumnezei în ea. **Fiilor, am spus pe vremea trupului Meu că Eu nu voi veni mai înainte de a se arăta văzut păcatul lepădării de credinţă, păcatul iubirii făţarnice lângă numele lui Dumnezeu.** Fiilor,

nicăieri nu mai este Dumnezeu, că scris este: ***«Eu nu locuiesc cu cei ce fac fărădelegea».*** Eu pe oameni i-am părăsit mai mult decât în vremea lui Noe, şi oamenii se mint unii pe alţii cu numele Meu, ca orbii care nu se pot călăuzi unul de altul.

O, tu, biserică! Tu, care nu mai ai Tată**! Tu, care ţi-ai lepădat Dumnezeul unindu-te în numele Meu, zici tu, cu tot neamul străin de calea adevărului!** De ce ai făcut aceasta? Iată, ai scris cu mâna ta judecata Mea peste fapta ta. Oare, Eu, Domnul, ţi-am spus să faci aceasta? O, Eu am venit spre tine şi ţi-am spus să nu faci aşa ceva, ca să nu vin să te lovesc pe neştire. Iată, te-am părăsit ca odinioară pe Israel, care se lepădase de Mine prin necredincioşia lui. În zilele ce vin vei vedea că te-am părăsit, şi vei crede atunci că Eu sunt Cel ce am ieşit în calea ta ca să te strig şi să te întorc de la păcatul lepădării de credinţă de dinaintea arătării Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea. Este scris că îţi vei vinde pe bani întâietatea, şi aşa ai făcut. **Eu pe bani am fost vândut, şi iată, de atunci nimeni nu Mă mai poate vinde sau cumpăra decât cel ce are semnul tău pe el, semnul bisericii care şi azi Mă vinde pe bani.** Cel ce Mă ia prin preot, Mă plăteşte preotului şi se face fiu al bisericii cumpărându-şi cu bani înfierea aceasta.

O, oare, care este hristosul tău, biserică? Cel răstignit n-a venit să I se slujească, ci a venit să slujească tuturor. Cel răstignit pentru tine grăieşte peste tine şi te întreabă: de ce ai făcut aceasta? Cum de ai făcut pace cu păgânii în numele Meu când între Mine şi tine nu este pace, nu este sfinţenie de la tine spre Mine? O, n-ai voit să fii a Mea, şi ai voit să fii a lumii, a babilonului. Ai voit să fii a ta şi eşti a ta, şi nu eşti a Mea. Dar din tine Eu aleg pentru slava Mea pe mulţi care plâng acum cu Mine pentru cele ce ai făcut tu. Te-ai despărţit de Mine acum şaptezeci de ani, şi acum nu te-ai întors la strigătul Meu, şi tot departe ai rămas. Ba te-ai unit cu cei ce nu au Dumnezeu, căci Eu sunt Dumnezeul celor sfinţi.

O, voi, cei curaţi cu înţelepciunea şi cu mâini curate în mijlocul bisericii care s-a lepădat de Mine! Aşezaţi-vă de-a dreapta Mea, căci cuvântul Meu este sabia care desparte pe creştin de păgân, că n-am venit să aduc pacea, ci sabia, şi iată, am adus-o, şi cu ea judec pentru adevăr. Amin, amin, amin.

Ce înseamnă om păgân? Tot omul care face păcat după păcat după ce Eu am arătat calea şi viaţa întru adevărul Meu cel ceresc, acela are viaţă păgână, chiar dacă are semnul bisericii pe creştetul lui. Acela este ca vipera care muşcă, şi apoi fuge de pedeapsa faptei sale. Dar Eu voi birui pe om prin Cartea Adevărului, care este lucrată din cuvântul Meu pe care Eu îl grăiesc peste omul cel ales de Mine ca să audă şi ca să scrie, aşa cum Eu i-am poruncit lui Ioan apostolul să scrie cartea cea pentru sfârşitul fărădelegii. Iată zilele judecăţii, aidoma ca în zilele din vremea lui Noe când Eu strigam ca şi azi, şi oamenii beau şi mâncau, se însurau şi se măritau şi se făţărniceau, ca şi azi.

O, fii ai oamenilor, până când? Oare, nu voiţi să vă treziţi ca să vedeţi păcatul lepădării de credinţă pe care mai-marii cei care stau peste sufletele voastre l-au scris cu mâna lor? Vine mânia Mea din pricina acestora. Treziţi-vă! Strigă glasul lui Dumnezeu peste voi. Treziţi inimile voastre şi staţi în faţa slavei Mele, căci cuvântul Meu de azi este înger trimis de Mine ca să adune în barca salvării pe cei care gem şi plâng sub întunericul depărtării de Dumnezeu.

Voi, slujitori ai bisericii care mai sunteţi vii cu inima, sculaţi şi sunaţi şi apăraţi izvorul credinţei şi pe fiii voştri care se aleg de partea vieţii veşnice! Vă voi da un nume nou şi o inimă

nouă, căci vinul Meu este vin nou, şi nu-l pun în vase vechi. Sculaţi, şi înnoiţi-vă pentru vinul cel nou, pentru veacul cel nou, zidit din sfinţi pe pământ. Fugiţi de bani, fugiţi de lăcomie, fugiţi de bogăţie, fugiţi de slava care vine de la om, fugiţi de-a dreapta Mea şi staţi sub harul credinţei sfinte până ce voi pune pe antichrist aşternut sub puterea Mea. Amin, amin, amin.

Antichrist este împărat mare în numele Meu, zice el. Toţi împăraţii pământului îi slujesc lui, şi nu-i cunosc faţa. Dar iată zilele când Eu, Domnul, vin, şi îl voi nimici cu suflarea gurii Mele şi îl voi numi fiul fărădelegii, împăratul babilonului, cu care s-au desfrânat toţi împăraţii şi toţi supuşii împăraţilor. Scris este în Scripturi că sfârşitul tuturor nu va veni înainte de lepădarea de credinţă când se va arăta omul fărădelegii. **Iată, cuvântul Meu este suflarea gurii Mele, care grăieşte adevărul despre păcatul pustiirii, aşezat la loc sfânt şi îmbrăcat în veşmânt sfânt. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul.** Iată zilele Mele, şi va fi răsplată după faptă peste tot pe unde nu pătrunde harul pocăinţei, pe care Eu îl suflu peste pământ ca să-l ia cei ce se vor umili spre iertarea păcatelor lor.

Eu stau la uşă şi bat. De va auzi cineva glasul Meu şi va deschide uşa, voi intra la el şi voi cina cu el, şi el cu Mine. Amin. Cuvântul acesta este cina pe care Eu, Domnul, o aşez între Mine şi cel ce va deschide glasului Meu. Amin.

Iată, Mirele vine! Cuvântul Meu este înger trimis de Mine, după cum este scris: ***«În zilele când va grăi al şaptelea înger, atunci săvârşită este taina lui Dumnezeu, precum Domnul bine a vestit robilor Săi, proorocilor»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1998

***

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acesta este numele Meu, căci Aceşti trei, una sunt. Amin.

S-au sculat oameni mincinoşi şi s-au îmbrăcat în haină de slujitori ai Mei ca să răstălmăcească credinţa care a fost dată sfinţilor odată pentru totdeauna. Dar Mă ridic prin voi peste ei şi suflu cu suflarea gurii Mele prin voi şi îi spulber dinaintea Mea, căci sunt mincinoşi cu viaţa lor şi cu cuvântul lor. În numele Meu cel rostit peste voi, aşa le spun acestora: **slujitori ai lui antichrist.** Ei vor să răstoarne adevărul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl şi să facă adevărată Scriptura lor. Uitaţi-vă la ei cât sunt de fricoşi, cât sunt de fugari, cât se ascund din colţ în colţ de adevărul Scripturilor Mele. De mai bine de şaptezeci de ani au lovit ei în statura României şi în credinţa ei cea de la sfinţi, căci s-au sculat şi au tot spus că Ioan, ucenicul Meu cel iubit, nu este el cel care a scris cartea cea pentru venirea Mea, cea pentru judecata proorocului mincinos, antichrist. Toţi slujitorii lui antichrist, îmbrăcaţi în slujitori ai Mei între oameni, au lovit în cuvântul Meu prin voi. **De şapte ani tot lovesc aceştia şi râd de numele de nou Ierusalim,** care este numele Meu pentru voi, lucrarea Mea cea de la sfârşit, căci lucrarea Mea cea cu voi este Scriptura Noului Ierusalim, care vine din cer, de la Dumnezeu, împlinită pentru voi, cei Mie credincioşi, şi pentru toţi cei care vor crede în Mine prin voi, aşa cum au crezut mulţi în apostolii Mei la prima Mea venire şi s-au făcut creştini, primii creştini. Iar voi sunteţi ultimii creştini şi v-aţi unit cu primii, cu cei din cer, care se numesc Ierusalimul cel de sus. Amin.

Până acum, slujitorii lui antichrist erau puşi împotriva Scripturii de nou Ierusalim arătat de Mine lui Ioan prin cartea lui, cartea Apocalipsei, şi ziceau că nu este pentru ca să se împlinească pe pământ cartea aceasta, fiindcă erau mincinoşi şi se temeau de adevărul Meu din cartea aceasta. Acum se dă sfânt antichrist, dar nu este sfânt, că este mincinos şi cu viaţa şi cu haina şi cu lucrarea lui, fiindcă el nu este cu Mine, şi este omul cel mincinos care minte că este slujitorul Meu**. Slujitorii Mei sunt sfinţi şi sunt cereşti pe pământ, şi nu se însoară, şi nu se mărită, şi nu se dau la mâncări şi la băuturi şi nu se făţărnicesc, căci sunt sfinţi.**

… Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist şi învierea morţilor şi a drepţilor, iar tu să scoţi lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeşnic şi să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni şi destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce şi-au zis că fac bine bisericii au dărâmat-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinţi, pe temelie de sfinţi care strigă de sub ea: ***«Până când?».***

… O, fiilor mici, fiilor din urmă, fiilor sfinţi, v-am ales ca să fiţi armata Mea pe pământ, căci cu voi e tot cerul de sfinţi şi de îngeri, iar în faţă sunt Eu, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Iar acum scol pe cineva din mijlocul celor ce-şi zic că împlinesc ei Scripturile de nou Ierusalim. Ridic din mijlocul lor foc şi ard minciuna lor, căci minciuna lor este fărădelege împotriva Mea, nu este lucrare de nou Ierusalim. Eu sunt lucrarea de nou Ierusalim, şi sunt cu voi, nu cu ei, că ei sunt păcătoşi, şi scris este: ***«Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoşi».*** Ridic efa între pământ şi cer şi scriu cuvânt împotriva ei şi o aşez la locul ei, iar în ea se află fărădelegea a tot pământul, fărădelegea care iese la iveală. Amin, amin, amin. Aceasta vă dau să lucraţi voi, fiilor unşi, şi veţi lucra, căci foc ridic din mijlocul lor şi suflu în el, şi el se aprinde, şi cu el nimicesc fărădelegea şi adevărul minciunii ei.

… Scoală-te şi scrie! Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Întreită binecuvântare pun peste tine, şi vei lucra minunat lucrarea Mea cu tine, căci Eu îţi dau de la Mine.

Ţie îţi poruncesc: scrie! Amin. **Orice putere potrivnică să cadă şi să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist şi pentru învierea morţilor.** Amin. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, şi sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe files.fm; Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Fiilor unşi în grădină, luaţi în mâini ungerea Mea cea pentru inimioara care va lucra prin lucrarea Mea cu voi şi va da semnalul minciunii lui antichrist, care a înşelat toată lumea. Luaţi apoi din mâna ei cartea şi daţi-Mi-o Mie s-o pecetluiesc prin mâna voastră şi s-o trimit bisericilor şi peste tot pământul. Şi se va vedea biserica Mea cea cu voi, căci v-am răscumpărat dintre oameni ca să fiţi Mie biserică sfântă întru venirea Mea. Iată, am adus la voi lucrul cel pentru nimicirea proorocului mincinos, care s-a aşezat în loc părut sfânt, ca slujitor al Meu, dar el este antichrist, iar Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, şi sunt Cel ce sunt, şi sunt Cuvântul Care suflă şi nimiceşte pe antichrist, omul fărădelegii, care s-a aşezat în loc numit sfânt drept Dumnezeu.

Sculaţi-vă şi fiţi slava Mea, că vă voiesc cu mare dor, şi voi spune la tot pământul că voi sunteţi nădejdea Mea întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu către Daniela Catană, din 14-10-1998

***

Iată, aceasta este lucrarea omului între cer şi pământ. Se luptă omul să fie mare, iar omul mare are supuşi şi sunt ai lui şi îi stăpâneşte, şi nimeni nu mai poate fi al lui Dumnezeu, căci omul este rob omului. Dar când Eu lucrez din cer peste om ca să-l fac plăcutul Meu, îl iau dintre oameni şi îl ridic mare pentru Mine şi îi dau viaţa Mea în el şi îi dau puterea Mea şi îl ridic dintre oameni, îl ridic deasupra lor. Atunci el vede peste oameni, căci cel ce se ridică deasupra, acela are ochiul Meu cu el şi vede şi pluteşte pe deasupra, pe marea Duhului Meu Cel Sfânt, şi cârmuieşte cu cuvântul Meu oamenii. Aşa am făcut Eu cu voi, copii veghetori din partea Mea peste pământ, şi nu mai e nimeni să vrea ca voi, căci nu mai e nimeni să facă dreptatea Mea, nu mai e, până la unul. Dar vă am pe voi puşi deoparte de Mine şi vă port de grijă cu tot cerul, şi vă rog cu tot cerul să aveţi şi voi grijă de Mine şi de cerul Meu, şi să puneţi pe pământ împărăţia cerurilor, care este proorocită prin toţi proorocii Mei ca să fie peste pământ. **Împărăţia cerurilor nu este făcută pe pământ de mâini omeneşti, ci de mâini cereşti şi duhovniceşti. Ea nu este mâncare şi băutură şi fărădelege, aşa cum dă s-o arate omul fărădelegii, care s-a sculat din biserica lumii ca să creadă ca voi, zice el, şi să facă şi el nou Ierusalim pe pământ. Şi iată ce spun Eu peste locul care se vrea şi el nou Ierusalim aproape de locul Meu de la voi** (*La Vulcana Băi, Centrul Internaţional Ecumenic, n.r.*): **acolo este scaunul fărădelegii a tot pământul, şi pe el, antichrist în loc părut sfânt, ca să înşele pe toţi care locuiesc pe faţa pământului, după cum este scris în Scriptura cea despre venirea lui antichrist, aşezat în loc sfânt.** Acolo este răstignirea numelui Meu între tâlharii Mei, care sunt mincinoşi asupra Mea şi asupra oamenilor. **Acolo s-a împlinit Scriptura cea ascunsă de înţelegerea oamenilor fără de cunoştinţă din cer.** Dar Eu, Domnul, voi nimici locul acela prin suflarea gurii Mele, şi nu va mai fi. Amin, amin, amin. Şi ţara Mea română nu va fi să fie prinsă în capcană, cum s-au sfătuit şi acum duşmanii ei, **şi va fi să prindă sub ea pe antichrist şi să-l îngroape în pământul ei, că e ţara Mea de nuntă, şi pun pe antichrist aşternut picioarelor ei, şi voi fi biruitor din România**, iar voi veţi fi atunci mângâiaţii Mei, şi vă voi numi vitejii Mei cu care Eu am biruit pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

O, măi copilaşi, am venit în grădină la voi cu sărbătoare cerească de sfinţi, căci biserica cea mincinoasă, cea desfrânată, sărbătoreşte pe sfinţii Mei pământeşte, nu cereşte, dar la voi sărbătorim pe sfinţii Mei ca în cer, căci sfinţii la sfinţi trag, şi se bucură sfânt cu sfânt. Fiţi sfinţi şi nu vă temeţi de cuvântul acesta rostit de Mine pentru voi, că Eu pe vremea lui Verginica am spus că **locul de la voi şi lucrarea Mea cu voi va fi locul unde se vor vedea îngerii şi sfinţii cântând şi grăind şi vieţuind cu oamenii, şi între oameni lucrând, căci oamenii sfinţi sunt cei de pe pământ care au pe sfinţii din cer cu ei, cerul şi pământul laolaltă lucrând lucrare cerească pe pământ.**

… Măi copilaşi, încă o clipă stau cuvânt peste voi ca să întăresc lucrarea ce v-am dat-o spre lucru împotriva lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. **Antichrist s-a făcut creştin, zice el,** dar creştin nu este, că nu-i place cu cerul. El a pus mâna pe hamuri, şi zice că are în mâinile lui carul Meu, dar carul Meu este din foc, **căci Duhul Sfânt, foc este.** El nu ştie ce este lucrarea Duhului Sfânt, că nu a dat de ea pe nicăieri, dar acum când i-o arăt Eu, el se face asemenea Mie, zice el, de teamă să nu vin cu Duh Sfânt şi să-i iau hamurile din mână. Dar ce să fac Eu cu hamurile

lui? Ele să fie asupra capului lui spre pieirea lui, că a socotit că Duhul Sfânt Se ia cu făţărnicie şi cu bani şi cu putere omenească.

O, înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, care ai nume scris pe frunte şi pe mână şi care zici că fără numele tău nu Mă poate nimeni cumpăra sau vinde. Te-ai băgat sub mantie de oaie ca să te faci păstor de al Meu, zici tu, şi să-Mi mâi oile după cum şi tu mergi. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. **Ţi-am tot spus că biserica Mea nu este din ziduri, ci este din fii sfinţi ca şi Mine.** Ţi-am trimis mereu veste să te umileşti şi să nu mai minţi că eşti slujitor al Meu, iar tu îţi lărgeşti mantia şi îţi aduni sub ea supuşi şi o faci pe prostul că nu auzi şi că nu ştii strigarea Mea. O faci pe popa prostu', dar haina Mea pe care o ţii pe tine, te dă de gol că ştii şi că te lupţi să pui mâna pe carul Meu cel de foc ca să fii tu mai mare ca Dumnezeu. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Binecuvântată să fie lucrarea trimişilor Mei cea împotriva ta şi a făţărniciei tale. Amin. Binecuvântată să fie mintea şi inima şi trupul şi mâna care se scoală din porunca Mea ca să scrie ruşinea ta şi plata minciunii tale, căci ***«Eu întăresc cuvântul trimişilor Mei şi le împlinesc sfatul, iar înţelepciunea înţelepţilor o prefac în nebunie spre ruşinea lor»,*** după cum este scris în Scripturi.

Înapoia Mea, satană care te dai drept înger al luminii Mele ca să înşeli, de vei putea, zici tu, până şi pe cei aleşi ai Mei. Dar cei aleşi ai Mei n-au nevoie de pecetea ta pe care o ai în mână ca să însemnezi cu ea pe supuşii tăi ca să poată ei să Mă cumpere de la tine, din potirul pe care tu îl ţii în mână ca să Mă pui pe Mine în el şi să Mă dai la oameni pe bani, că scris este: *«Nimeni nu poate vinde sau cumpăra până nu are pecetea lui antichrist pe frunte şi pe mână»,* numărul cel sub care tu te ascunzi, dar acest număr este chiar numele tău, şi scris este: ***«Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este un număr omenesc: 666».*** (*Vezi semnificaţia 666 în „Secretele Vieţii" cap.12, n.r.*) Scris este: ***«I s-a dat să insufle duh chipului fiarei»***, iar tu, om al fărădelegii, vrei să dai numele Meu chipului fiarei pe care tu vrei s-o faci ca să înşeli pe tot omul cu venirea Mea, zici tu. Dar tu eşti fiară care te ridici din pământ, nu vii din cer ca Mine. Din pământ te ridici şi grăieşti ca un miel, dar tu eşti şarpe care muşti piciorul calului ca să cadă călăreţul. Nu eşti miel, ci eşti şarpe, şi din pământ eşti, că scris este despre tine: ***«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ şi având două coarne, asemenea mielului, dar grăia ca un balaur, şi are în mână şi în faţă stăpânirea fiarei celei dintâi, şi îi face pe cei de pe pământ să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată». Aşa s-a dat şi Israel slujitor al Meu prin căpeteniile templului, fiara cea dintâi, care s-a ridicat să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu i se ia stăpânirea din mâini. Dar rana cea de moarte a lui Israel fusese vindecată prin moartea şi prin învierea Mea pentru el, şi de unde?! că numai o rămăşiţă s-a ales pentru har.*** Restul este fiară până azi, **şi se dă fiară cu rană vindecată, dând în mâinile fiarei de azi stăpânirea ca să răstignească pe Dumnezeu Cuvântul ca şi atunci, şi ca să nu stăpânesc Eu peste oameni.**

Înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, căci Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, te vădesc cine eşti şi cu cine te uneşti ca să nu-ţi pierzi puterea şi cuvântul cu care te-ai aşezat în numele Meu în loc părut sfânt. Iată numărul tău, care este numele tău: 666. Ţi-ai făcut rost de bani şi ţi-ai făcut casă pentru bani, (Banca Internaţională a Religiilor, n.r.) şi pe ea scrie numele tău şi numărul tău, şi nu eşti creştin, ci eşti antichrist sub haină de miel, sub haină de slujitor al bisericii, şi o faci pe popa prostu', dar tu eşti fiară care te hrăneşti cu sânge. Binecuvântată să fie lucrarea trimişilor Mei împotriva ta, că i-am trimis spre tine să-ţi arate ce ai făcut de două mii de ani, şi ce faci azi. Scoală-te şi ieşi în întâmpinarea trimişilor Mei, care te vor vădi ce ai lucrat şi câţi mucenici Mi-ai trimis la cer prin lucrarea ta cea împotriva Mea, împotriva adevărului, căci pe oaia bună şi

grasă n-ai iubit-o, şi Mi-ai dat-o Mie, fiindcă cel tare cu Mine este groază pentru tine şi pentru ţăruşii împărăţiei tale. Dar azi, ţie îţi zic: înapoia Mea**! Cuvântul Meu este suflarea gurii Mele,** şi scris este: **«Dumnezeu îl va nimici cu suflarea gurii Sale».** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1998.

***

Proorocul mincinos, care se ridică de peste tot şi vesteşte pace între Mine şi omul care păcătuieşte mereu, acest prooroc mincinos este plată pentru fapta omului depărtat de Dumnezeu, că scris este în Scripturi: ***«Când ei vor vesti pacea, atunci fără veste va veni mânia Mea şi îi va prinde pe toţi sub ea».*** S-a ridicat proorocul mincinos şi s-a dat făcător de pace între Dumnezeu şi omul care păcătuieşte mereu slujind idolii veacului acesta, care sunt: mâncare şi băutură, însurat şi măritat, şi toate câte ies din acestea ca rod al pomului morţii. Proorocul mincinos se dă prieten al lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar Eu îl vădesc şi îi spun că nu este prietenul Meu, ci este vrăjmaşul Meu, ca şi omul cel dintâi, care a răsturnat scaunul Meu din el ca să stea el şi să mănânce din pomul oprit, pomul morţii, care l-a omorât pe om.

… Mă voi scula şi voi rosti cuvântul adevărului Meu împotriva omului mincinos care s-a dat prietenul Meu slujind la idolii veacului acesta, vrând, zice el, să-i clatine şi pe cei ce-Mi slujesc Mie cu viaţa lor. Voi lua apoi cuvântul Meu şi îl voi trimite până la toate marginile şi pe la toţi cârmuitorii sufletelor şi trupurilor oamenilor de pe pământ, ca să-i încunoştinţez Eu de lucrarea proorocului mincinos, cel cu haină creştină, şi voi rosti adevărul cel despre lucrarea lui cea cu faţă ascunsă**, lucrarea lui antichrist, cel ce vine înaintea Mea,** şi care este fur şi tâlhar de oi, şi al cărui glas nu este ca glasul Meu, şi a cărui viaţă nu este ca viaţa Mea. Voi rosti cuvântul Meu peste tot pământul pentru cei curaţi care aşteaptă venirea Mea priveghind, şi le voi spune: ***«Să stăm bine, să stăm cu frică şi să luăm aminte!»,*** că izbăvirea este cu cei ce se tem de Dumnezeu. Amin, amin, amin. Încă o dată se va auzi acest cuvânt îngeresc: ***«Să stăm bine şi cu frică şi cu luare-aminte la glasul Domnului, la venirea Domnului!».*** **Eu voi veni ca fulgerul care se arată de la răsărit până la apus. Eu voi veni când nimeni nu se aşteaptă să vin.** Nu voi veni când omul dă să Mă aştepte, şi voi veni precum este scris despre venirea Mea, când nimeni nu se aşteaptă să vin, şi voi da fiecăruia după fapte, şi altfel nu va fi. Atunci proorocul mincinos îşi va sfâşia de ruşine veşmântul lui cel mincinos, că el Mi-a furat forma veşmântului Meu şi s-a pitit sub ea, sub haină mincinoasă, că nu asta este haina lui. Haina lui e haină din multe culori şi e dată cu parfum, ca să nu miroasă de sub ea, şi nu este ungerea Mea peste haina lui, căci mirul Meu cel preamirositor este pentru sfinţi, nu pentru cei păcătoşi care-şi ascund păcatele ca să fure inimile oamenilor şi să le dea rătăcirea de la **calea adevărului care se apropie de pământ odată cu venirea cuvântului Meu cu sfinţii şi cu îngerii şi cu zile de praznic sfânt peste pământ. Care este praznicul acesta? Cuvântul Meu este, şi se numeşte praznic sfânt peste pământ.** Amin.

Să fie veghe în calea cuvântului Meu care se pregăteşte pentru rostire peste lucrarea lui antichrist, cea cu faţă ascunsă. Amin. Iar voi, îngeri şi arhangheli, mergeţi şi culegeţi pe cei sfinţi şi daţi-le din praznicul cuvântului Meu ca să se ospăteze din masa nunţii Mele, că iată, vin, şi hrana Mea este cu Mine ca să dau celui ce flămânzeşte după Mine. Amin, amin, amin.

Intru în voi şi Îmi amintesc prin voi ce mai război a fost acum şapte ani, începând din ziua aceasta când Eu am pus prin voi crucea Mea peste grădina Mea de la voi. Se speriaseră preoţii şi arhiereii, oamenii şi diavolii, de parcă-i frigea adevărul crucii Mele pe care o port cu voi între cer

şi pământ. Au început atunci război împotriva Mea şi a voastră, şi iată, nu se mai capătă războiul lor. Lasă să se războiască, fiindcă scris este: ***«Piatra se întoarce la locul de unde vine»,*** căci ***«Cine scoate sabia, de sabia lui cade».*** Războiul lor este fără de minte din cer, căci se luptă cu voi de pe pământ. Dacă au văzut că nu pot face mincinoasă lucrarea Mea de nou Ierusalim cu voi, s-au sculat să creadă şi ei în taina Noului Ierusalim pe pământ, şi să facă, zic ei, să facă şi ei ca voi şi ca Mine cu voi, **să facă Ierusalim nou din ceea ce au ei: din lemne, din pietre, din oameni care păcătuiesc cu carul, din mâncare şi din băutură şi din bani peste tot şi de peste tot. Dar banul este ochiul diavolului, măsura diavolului, frânghia cu care diavolul îşi măsoară împărăţia sa peste oameni, precum măsura Mea este Duhul Sfânt,** ochiul Meu cu care Eu măsor pe omul sfânt ca să-l fac Ierusalim nou şi piatră de biserică şi pace între om şi Dumnezeu.

Iată, voi rosti cuvânt şi Mă voi vesti prin el biruitor cu voi, şi Îmi voi anunţa planul Meu şi mersul Meu şi casa Mea, şi casa lui, a vrăjmaşului Meu, care se luptă cu voi din pricina Mea.

Ridicaţi înaintea Mea jertfă de laudă pentru ziua aceasta de amintire a începutului **războiului sfânt, între voi şi oamenii bisericii din lume,** dimpreună cu mai-marii pământului, care slujesc fără să ştie lucrul lui antichrist, care stă în loc sfânt ca să pustiască el calea sfinţeniei, lucrul bisericii, care a fost lăsat peste fiii bisericii: postul şi rugăciunea, neamestecul cu duhul lumii, şi umilinţa cea smerită înaintea Mea. Dar Eu îl biruiesc cu suflarea gurii Mele, şi ridic cuvântul Meu deasupra tuturor, şi zic: pace celor ce slujesc poruncilor Mele cu frică de Dumnezeu şi cu iubire sfântă, iar celor ce păcătuiesc şi stau în numele Meu, zic ei, peste oameni, război le zic, amin, căci Eu am deschis procesul neamurilor, iar cuvântul Meu este judecătorul. Amin, amin, amin.

Fiilor, pregătiţi calea cuvântului Meu, pregătiţi pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiţi în voi locaş pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1998

***

Vin în grădina Mea cea din tine, ţară a durerii, dar şi ţară a mângâierii de la Domnul. **Vin şi Mă vestesc mereu cu ziua Mea de biruinţă prin tine peste tot pământul.** Vin, că mult ai plâns şi mult plângi. Antichrist a fost viclean, şi în toată vremea a prins de veste de planurile Mele cu tine, ţară de români, şi n-a mai avut pace niciodată, şi a lucrat din fiu în fiu antichrist, ca să te aibă a lui, **fiindcă tu eşti plină de podoabele Mele cele puse peste tine de la naşterea Mea şi a ta. Tatăl ne-a adus pe lume o dată. Pe tine te-a făcut popor nou, iar pe Mine M-a făcut Începător al tău şi Mântuitor al tău în toată vremea.** O, eşti plină de fii făţarnici, care te vând duşmanilor Mei pe nimic, căci cu nimic nu vor rămâne aceştia, nici măcar cu tine, căci Eu îi voi lua din tine. Mă scol în cuvânt şi Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care şi-a băgat capul său în tine ca să fii a lui şi să se folosească, zice el, de binecuvântarea şi de podoabele pe care le ai de la Mine peste tine, ţară plină de daruri. **Un picuţ, şi rostesc în tine judecata lui antichrist, şi apoi împlinesc.** Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea şi Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost uşă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

O, mamă, mamă cu durere ca şi Mine, Fiul tău Cel ceresc! Nimeni pe pământ n-a născut fiu din cer, nimeni decât tu, că Eu din cer M-am coborât în tine. Eu am fost cuvântul arhanghelului care a coborât din cer de M-a vestit ţie, şi cuvântul a luat trup de om în tine, ca să Mă nasc om din Fecioară, şi cuvântul s-a făcut om. Cine s-a mai făcut om ca şi Mine din cuvântul cel din cer şi din trup feciorelnic? Eu n-am putut să fac de la Mine nimic, ci toate câte aud că-Mi spune Tatăl, aceea fac. Din cuvânt M-am făcut trup curat din trup curat. Toate câte fac Eu, de la Tatăl le fac, şi prin cuvânt le întocmesc, şi apoi le aduc spre vedere. Aşa am lucrat din veac şi până în veac, până azi. Iar azi, ce cuvânt întocmesc ca să împlinesc la vedere? **Azi Mă pregătesc peste grădină şi Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care şi-a băgat capetele sale în ţara Mea cea plină de darurile credinţei sfinte, care este în ea de la Mine şi de la părinţi.** Aşa e scris în Scripturile venirii Mele: ***«Un înger stând în soare strigat-a cuvânt puternic către toate păsările care zboară spre înaltul cerului:*** **„Veniţi şi adunaţi-vă la cina Dumnezeului Cel mare! Veniţi şi mâncaţi trupurile împăraţilor, trupurile căpeteniilor, trupurile vitejilor, trupurile cailor şi ale călăreţilor, trupurile celor liberi şi ale robilor, trupurile celor mici şi ale celor mari, căci fiara şi toţi împăraţii pământului, cu oştirile lor, s-au adunat ca să se războiască cu Cel ce şade pe tron, pe cal alb, cu oştire. Dar fiara a fost răpusă, şi cu ea, proorocul mincinos, care făcea semne înaintea fiarei cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei închinându-se chipului ei. Aceştia au fost amândoi aruncaţi de vii în iezerul cu foc, unde arde pucioasă, iar ceilalţi, ucişi au fost cu sabia care iese din gura Celui ce şade pe cal alb. Şi toate păsările s-au săturat din trupurile lor“».** Amin.

– O, Fiule Emanuel, durerea de mamă e cea mai dureroasă, dar oamenii de pe pământ nu ştiu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun mamă la femeia care rodeşte om din fructul morţii, din pomul morţii, din care Dumnezeu a spus omului: ***«Să nu mănânci, omule, din pomul acesta, că vei muri când vei mânca!».*** *O, Fiule, n-a ştiut omul ce este acest cuvânt al Tău pe care l-ai spus omului cel întâi zidit de mâna Ta, că Tu eşti Cuvântul Tatălui şi mâna Tatălui şi Duhul Tatălui.*

*Biserica de pe pământ nu vrea să fie mamă. Iată ce păcat a făcut: s-a luat după cei străini de Tine biserica din ţara Ta cea de la sfârşit***.** *S-au sculat oameni cu inimă de fiară şi s-au aşezat mari peste biserici şi au zis că Duhul Sfânt face ce vrea El şi nu Te întreabă pe Tine ce face El, şi că El suflă unde voieşte El. S-au sculat oameni cu duh de fiară, Fiule scump, şi au stricat dogma dumnezeirii şi au spus că Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeieşti lucrează pe furiş de Tine, deosebit de Tine. Iată, aceasta este erezia cea de dinaintea venirii Tale, erezie cu care au venit în ţara cuvântului Tău oameni cu duh de fiară. Dar Tu Te-ai despărţit de biserica cea omenească de pe pământ, că Tu ai strigat mereu la ea să nu facă erezie prin omul care a venit şi a spus lepădare de credinţa cea din părinţi, şi a spus „ecumenism“ acestei lepădări a bisericii creştine, căci fiara a venit cu forţă pământească, adică cu bani, ca să cumpere pe cea care era cu credinţa din părinţi, şi ca pe vremea răstignirii Tale, tot cu bani s-a ajuns la vânzarea Ta cea de azi, Fiule. Te-ai despărţit cu Duhul de biserica cea de pe pământ care este pământească, şi nu cerească. Te-ai despărţit, Fiule vândut pe bani, căci s-a făcut eretică biserica, şi scris este în Scripturi:* ***«De cel eretic după întâia şi a doua certare depărtează-te, ştiind că unul ca acesta s-a abătut şi a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit».***

S-a despărţit biserica de sfinţi şi de părinţi, şi face pe gustul proorocului mincinos, care slujeşte fiarei cea cu capetele ascunse. În zadar îşi spune ea „una singură sfântă şi apostolească biserică“, degeaba, Fiule al Tatălui şi al meu, în zadar spune aşa. Plâng apostolii Tăi în cer, în

loc să fie fără durere şi fără întristare şi fără suspin în cer. Plâng, Fiule, apostolii Tăi cei de acum două mii de ani. Plânge ucenicul Tău cel iubit de Tine, Ioan apostolul, care a scris proorocia venirii Tale cu nou Ierusalim pe pământ. Plânge ucenicul Tău, Fiule, şi spune ceea ce a spus şi atunci. Aşa a spus el atunci bisericii: ***«Oricine o ia înainte şi nu rămâne în învăţătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu; iar dacă cineva vine la voi în biserică şi nu aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă şi să nu-i ziceţi: „Bun venit!“, căci cel care îi zice: „Bun venit!“, se face părtaş la faptele lui cele rele».*** *Iată, aşa a spus Ioan pentru cei ce sunt biserică a Ta, Doamne, Fiule al meu.*

O, în cer e durere şi întristare şi suspin, că numele Tău e vândut pe bani de două mii de ani şi până azi, de la iudei şi până la venirea Ta. Dar eu sunt îndurerată şi aşa cum sunt intru în biserica cea de pe pământ care şi-a stricat numele. Intru, Fiule, că azi biserica trebuie să ştie ce înseamnă sărbătoarea cea de azi care se cheamă creştineşte: intrarea în biserică a Maicii Domnului. Acum două mii de ani am intrat pruncă de trei ani, ca să mă pregătesc în Sfânta Sfintelor pentru ziua mântuirii neamului omenesc, pentru naşterea Ta pe pământ, Fiule ceresc. Iar acum intru mamă şi ca mama grăiesc peste biserica Ta cea vie, ca să ia din ea biserica cea fără de viaţă şi să audă ce înseamnă cuvântul „mamă“, căci durerea de mamă e cea mai dureroasă între dureri, dar oamenii de pe pământ nu ştiu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun „mamă“ la femeia care rodeşte om din fructul pomului morţii, din care Dumnezeu a spus omului să nu mănânce. Dar cine înţelege taina aceasta în biserică, Fiule?

O, scris a fost de la început: ***«Femeia va zdrobi capul şarpelui, iar el va împunge călcâiul ei».*** *Mă scol ca mama pentru Fiul ei Cel ceresc, şi mă aşez alături cu Tine şi cu cei de pe pământ care-Ţi sunt Ţie biserică vie, mamă vie pentru neamul omenesc, ca să zdrobim capul lui antichrist, aşa cum l-am zdrobit acum două mii de ani când Ţi-am fost uşă de venire la oameni. Iar azi din nou lucrăm, că avem uşă între cer şi pământ, biserică vie, din inimi vii, care s-au aşezat început nou, temelie nouă, Ierusalim nou, biserică mamă, biserică cu milă şi cu durere pentru neamul omenesc, căci neamul omenesc este dorul Tău cel de şapte mii de ani, Fiule venit din cer pe pământ o dată, şi iarăşi, încă o dată, cu zecile de mii de sfinţi, aşa cum este proorocia Scripturilor cele pentru vremea aceasta de sfârşit, căci toate sfârşitu-s-au.*

Grăirea mea cu Tine va intra în biserica cea lumească, va intra prin fiii cei de azi care sunt aleşii Tăi dintre oameni ca să Te audă pe Tine cuvânt peste pământ, căci Tu vii, fiindcă toate sfârşitu-s-au. Amin, amin, amin.

– Să fii fericită de toate neamurile cele credincioase şi cele necredincioase, mamă Fecioară, mamă a Mea care ai intrat în biserică prin cuvântul Fiului tău ca să rosteşti erezie peste fapta bisericii care era să fie mamă pentru fiii Mei cei credincioşi, ca să-i crească pentru Mine. Iată erezie căreia i se spune **„ecumenism“,** erezie care şi-a înfipt ţăruşul în ţara românilor, ţara Mea cea de la început şi cea de la sfârşit, că **la început l-am făcut din ea pe om, iar la sfârşit iarăşi fac om nou, Ierusalim nou,** dar nu lucrez ca omul care vrea să facă Ierusalim din oameni păcătoşi, şi lucrez ca Dumnezeu, Care face nou Ierusalim din oameni vii şi sfinţi, care trăiesc trăirea Mea între cer şi pământ.

Fiilor din grădina Mea, vin curând să las la voi carte peste **proorocul mincinos care se închină fiarei, desfrânatei Babilonului,** iar aceasta nu are nimic între Mine şi ea. Fiilor, pregătiţi pacea Mea în voi, pregătiţi coborârea Mea şi ziua când Eu Mă voi slăvi peste pământ cu acest

cuvânt: judecata lui antichrist, proorocul cel mincinos, care vine înaintea Mea, căci scris este*: «Oricine o ia înainte şi nu rămâne în învăţătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu».*

… Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea şi Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost uşă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

Fiilor din grădină, pregătiţi calea Mea peste pământ, pregătiţi ziua însemnării cu sfinţenia Mea pentru căsuţa din deal, zi în care Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu, că am de trimis carte proorocului mincinos, care stă ascuns sub haină de biserică a Mea. Am rostit peste voi lucrarea aceasta, şi Eu voi împlini, că Eu nu sunt Dumnezeu mincinos. Nimeni nu voieşte să Mă ajute de pe pământ şi n-am prin cine să întind mâna Mea peste biserica cea din lume ca să se mai agaţe de poala hainei Mele careva care ar mai avea în el inimă curată şi minte neştirbită. Lucrez cu voi, că nimeni nu voieşte să Mă ajute, dar Eu, Domnul, Mi-am făcut datoria şi am strigat şi am rugat în lung şi în lat ca să Mi se deschidă, ca să se găsească şi pentru Mine vreun grai care să strige la oameni să se pocăiască. Iar acum, gata. Toate sfârşitu-s-au! Lucrăm din greu, că nu-i nimeni să se alăture greului nostru, căci toate sfârşitu-s-au. Sfârşitu-s-a omul şi Dumnezeu în om, şi nu mai am pe nimeni de partea Mea şi cu durerea Mea.

Să ne sculăm, fiilor, şi să primiţi rostirea Mea, cartea Mea peste proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea cea de azi. Vă voi ajuta Eu. Vom merge pe fir şi vom arăta lucrarea lui antichrist, fiara cea cu capetele ascunse, dar Eu îl voi birui cu suflarea gurii Mele, şi el nu va mai fi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1998

***

Eu sunt Cuvântul Cel de după şapte ani de la pecetluirea cu legea sfinţeniei Mele a grădinii Sfintei Sfintelor, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire între oameni. **Acum şapte ani, în ziua de doisprezece a lunii a douăsprezecea, M-am aşezat cu sfinţenia Mea ca pe muntele Sinai, M-am aşezat să fiu şi să stau cuvânt de auzit şi de lucrat peste pământ din mijlocul grădinii întocmită de cuvântul Meu ca să fie munte sfânt al Meu în mijlocul României, ţara Mea de întoarcere după două mii de ani,** căci pământul este peste tot cale a fărădelegii, şi nu mai este pe nicăieri loc pentru Mine şi pentru cel ce crede în Mine şi în venirea Mea după două mii de ani. Acum şapte ani, în ziua aceasta, am făcut mare bucurie pentru Tatăl şi pentru cei din cerul Meu, căci Mi-am sfinţit loc ca să aibă cerul cale de venire pe pământ şi să-şi răscumpere aşternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului.

Nu mai e nimic de salvat pe pământ, dar ce este cu neputinţă la om, este la Mine cu putinţă, şi Mi-am împrejmuit şi Mi-am sfinţit şi Mi-am pecetluit cu numele Meu grădina Mea care a fost locul odihnei Mele la început, şi iată, şi la sfârşit. Am făcut din lutul acestei grădini om după chipul şi asemănarea Mea şi M-am odihnit în el, iar Tatăl era întru Mine când lucram omul. Şi M-am uitat de la sfârşit spre început şi am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului şi al omului de pe el, şi am lucrat cuvânt peste acest pământ, şi l-am numit apoi grădina cuvântului Meu, şi este. Şi dacă este, iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Rostesc cuvânt şi Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a aşezat împotriva Mea de la început şi până la venirea Mea de azi. **Eu sunt Hristosul Tatălui, iar omul care stă împotriva Mea se numeşte antichristul.** Nu se mai numeşte om, şi se numeşte proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu de la început şi până la venirea Mea cu judecata cea pentru fur.

Lucrez din greu, căci toate sfârşitu-s-au şi nu mai găsesc pe pământ unelte de lucru pentru lucrul Meu cel ceresc, căci pe pământ sunt numai lucruri omeneşti. Dar iată cartea Mea pentru proorocul cel mincinos, antichristul, cel ce vine înaintea Mea de şapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească lucrarea Mea cea de la Tatăl peste pământ şi peste omul cel ieşit din pământ! Antichrist este fiară cu şapte capete şi este diavol, nu este slujitor al lui Dumnezeu.

Dar ce este fiara cea cu şapte capete? **Ea este puterea pământului prin oamenii care au răsturnat statul lui Dumnezeu în om.** Ea are zece coarne şi zece steme, iar pe capetele ei are nume de hulă, şi diavolul i-a dat stăpânirea peste pământ şi strigă peste tot: **„Cine este asemenea fiarei şi cine se poate lupta cu ea?“.** Iată, gura ei huleşte asupra lui Dumnezeu şi asupra cortului Lui şi asupra celor din cer. Şi i s-a dat putere ca să se războiască cu sfinţii ca să-i biruiască, şi ea are stăpânire peste toată seminţia şi norodul şi neamul, şi toţi locuitorii de pe pământ care nu sunt scrişi de la întemeierea lumii cu numele lor în Cartea Vieţii Mielului, se închină fiarei.

Dar ce este proorocul cel mincinos? **El este omul cel din pământ ieşit, şi care se luptă împotriva lui Dumnezeu de lângă Dumnezeu,** căci scris este: ***«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ, şi avea două coarne, asemenea Mielului, dar grăind ca un balaur; şi are în mână toată stăpânirea fiarei celei dintâi şi face pământul şi pe locuitorii de pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată, şi amăgeşte pe toţi prin semnele ce i s-a dat să le facă înaintea fiarei».***

Iată proorocul mincinos, cel dezvelit de Scripturi, căci Daniel proorocul aşa a spus: ***«Fiară înspăimântătoare, înfricoşată şi puternică tare şi cu dinţi mari de fier şi cu gheare de aramă, mâncând şi sfârtecând şi călcând în picioare în urma ei. Ea se deosebeşte de toate celelalte fiare, căci are zece coarne. Şi un alt corn mic creştea între ele, şi acest corn are ochi de om şi gură care grăieşte lucruri mari. Dar fiara a fost omorâtă, şi trupul ei a fost nimicit prin foc, căci pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului şi Lui I s-a dat stăpânirea; stăpânirea cea veşnică; şi toate popoarele şi neamurile şi limbile Îi slujeau Lui; şi împărăţia Lui nu va avea sfârşit, iar sfinţii Lui vor fi moştenitori cu El».***

Scris-a proorocul Daniel: ***«Proorocul mincinos va grăi cuvinte de defăimare împotriva lui Dumnezeu şi va oropsi pe sfinţi şi va gândi să schimbe sărbătorile şi legea o vreme şi vremuri şi jumătate de vreme,*** (*Vezi selecţia tematică: „Schimbarea sărbătorilor - lepădarea de credinţă”, - şi pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) ***dar poporul sfinţilor îi va lua stăpânirea, căci i se va face judecată ca să-l nimicească şi să-l prăbuşească pentru totdeauna».*** Amin.

Iată firul cel ascuns de privirea omenească, iată proorocul cel mincinos de şapte mii de ani, care a stat lângă Dumnezeu ca să-I răstoarne în om statul. Iată cartea Mea cea din cer coborâtă

pentru proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea de şapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească statul Meu în om, şi ca să nu împlinească omul poruncile Mele cele sfinte, care dau viaţă veşnică celor ce le lucrează pe ele. Iată proorocul mincinos, cel cu faţă creştină, cel ce stă sub haina Mea, căci scris este în Scripturi***: «Are două coarne, asemenea Mielului, dar grăieşte ca un balaur şi are în mână toată puterea fiarei celei dintâi».*** Eu îl dezvelesc şi îi vestesc goliciunea, o vestesc la toţi cârmuitorii de suflete şi de trupuri, până la toate marginile, căci el şi-a băgat capetele, spre sfârşit, în ţara Mea cea plină de darurile Mele, darurile venirii Mele a doua oară pe pământ, în lucrare de nou Ierusalim peste făptură. Amin.

Voi sta cuvânt trei zile la rând peste grădina din care Mă vestesc cu graiul Meu peste pământ. Trei zile la rând voi scrie în cartea cea pentru judecata proorocului cel mincinos de şapte mii de ani, căci el a lucrat sub aceeaşi viţă cu Dumnezeu: Cain asupra lui Abel, Esau asupra lui Iacov, fraţii lui Iosif împotriva lui Iosif, Saul asupra lui David, Caiafa asupra lui Hristos, iar slujitorii bisericii împotriva creştinilor, poporul Meu cel sfânt cu viaţa, căci omul bisericii s-a dat pe mâna proorocului mincinos, care s-a pus să facă semne în cer şi pe pământ, zice el, ca să înşele biserica lui Hristos şi s-o tragă de pe temelia ei şi să ia el nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu până azi de şapte mii de ani.

O, proorocule mincinos, care răstorni statul lui Dumnezeu în om! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Hristosul Tatălui. Amin. Ieşi în întâmpinarea cuvântului Meu, că scriu cartea cea pentru judecata ta. Sunt cu zi de praznic sfânt peste pământ, zi de şapte ani de la ziua pecetluirii grădinii de nou Ierusalim, cuvânt după şapte ani de la zdrobirea puterii tale cea ascunsă de cei de pe pământ. Vin împotriva ta, căci scris este: ***«Pe norii cerului vine cineva ca Fiul Omului şi va face judecata proorocului mincinos, ca să-l nimicească pentru totdeauna»***. Amin.

Am lăsat şapte ani de har peste pământ, dar tu lucrezi cu bani şi cu slavă deşartă, şi faci pământul şi locuitorii de pe el să te creadă că eşti omul lui Dumnezeu, dar tu eşti diavol, tu eşti şarpe la drum, care muşti piciorul calului ca să cadă călăreţul, căci vii de la început, şi lucrezi din fii în fii, după cum este scris că vei fi şarpe, fiindcă Iacov când şi-a binecuvântat fiii a spus aşa***: «Dan va fi şarpe la drum, ca să muşte».*** Vin împotriva ta şi îţi spun: ai luat înfăţişare de păstor, dar tu eşti diavol care amăgeşti şi asupreşti pe poporul sfinţilor de la început şi până la sfârşit, căci firul tău, ca şi firul Meu, este de la început şi până la sfârşit, iar biserica Mea, omul cel creat de Mine, a tot căzut din om în om până azi, prin mâna ta, prin lucrarea ta cea împotriva Mea şi a sfinţilor Mei în care Eu am stat şi am lucrat din fiu în fiu, după cum a mers firul celor sfinţi.

Voiesc să-ţi spun că eşti trup şi te ridici din pământ, şi voiesc să-ţi amintesc cuvântul Meu: ***«Trupul pofteşte împotriva duhului, iar duhul doreşte împotriva trupului»;*** tu împotriva Mea, şi Eu împotriva ta; Eu prin sfinţii Mei cei din cer şi din Duh născuţi la propovăduirea Mea, iar tu eşti trup şi din pământ te ridici şi eşti diavol, nu păstor. Şi pe cei ce nu sunt scrişi în Cartea Vieţii Mele, de la întemeierea lumii, îi biruieşti cu plăceri şi cu slavă deşartă, ca să ţi se închine ţie, dar Eu vin pe nori, vin împotriva ta şi îţi rostesc judecata. Trei zile la rând Mă voi lăsa cuvânt peste tine, iar a treia zi voi încheia cartea cea pentru judecata ta. Vin şi te vestesc că nu poţi să faci tu nimic pentru cer, că tu eşti ca valea lui Iosafat, unde voi strânge pe cei asemenea ţie ca să-i nimicesc cu focul în care arde pucioasă, după cum este scrisă judecata cea pentru proorocul cel mincinos. Amin.

Iar voi, cei din porţi, aşezaţi cuvântul Meu trei zile la rând, ca să întocmesc cartea împotriva lui antichrist, iar după trei zile o voi sfârşi, că Eu aşa am început în ziua aceasta, zicând: ***«Pace celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic!»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la şapte ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1998

***

Glasul Meu strigă din nou la porţi ca să se deschidă şi să intru cuvânt în grădină. Amin.

Îmi cobor din nou cuvântul pentru judecata proorocului cel mincinos, care-Mi zădărniceşte planurile Mele, care fură cuvântul unul de la altul şi îl povesteşte norodului fără de trimiterea Mea, fără de porunca Mea. Mă fac carte de judecată şi scriu în ea trei zile la rând, iar mâine o isprăvesc, ca să biruiesc cu furtună şi cu iuţime şi cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos. Amin.

Voi, cei din grădină, voi, cei aşezaţi de Mine în calea cuvântului Meu care coboară din cer pe pământ! Deschideţi cartea proorocului cel mincinos, cartea Mea către el, ca să scriu în ea. Amin. Este scris că vin cu sfinţii, şi aşa vin. Vin în ţara cuvântului Meu. Andrei, apostolul Meu cel de acum două mii de ani, vine cu Mine în grădină, că e sărbătoare peste biserica Mea, sărbătoare de sfântul Andrei, cel ce a venit întâiul după Mine ca să-Mi fie apostol şi să Mă dea apoi oamenilor, aşa cum sunt Eu şi aşa cum voiesc Eu să fiu cu omul, dar nu aşa cum voieşte proorocul cel mincinos.

O, proorocule mincinos, sunt în faţa ta cu cartea Mea cea împotriva ta. O deschid şi scriu încă în ea, căci trei zile la rând scriu în ea, şi apoi o pecetluiesc cu pecetea cuvântului Meu şi o duc la locul ei, iar locul ei eşti tu. Apleacă-te să auzi, căci te aplec Eu să auzi şi să iei de la Mine cuvântul Meu cel către tine.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om şi Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vedea pe tine că stai înaintea lui în numele Meu, şi făcea omul ca tine, nu ca Mine, fiindcă omul vrea să-L vadă pe Dumnezeu ca să creadă. Omul nu poate să creadă fără să vadă; el crede numai ce vede. Iată, omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui şi crede ceea ce vede că faci tu. Dar, ce faci tu? Tu pierzi şi împrăştii de pe calea Mea oile; nu le aduni, nu le paşti, nu le creşti, dar stai în numele Meu în faţa lor. Scris este în Scripturi: ***«Vai de părinţii care pierd şi împrăştie oile turmei Mele nepăzindu-le şi lăsându-le să se risipească! Aceştia fac desfrânare şi minciună, ajutând pe făcătorii de rele să nu se întoarcă nimeni de la necredinţă. Îi voi hrăni cu pelin şi le voi da apă cu fiere, căci s-a întins pe tot pământul necredinţa lor. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci să se scoale şi să spună cuvântul Meu şi să-i facă pe oameni să se întoarcă de la căile lor cele rele. Oare, poate omul să se ascundă unde să nu-l văd Eu? Dar ei fură cuvântul Meu unul de la altul şi zic: „Dumnezeu a spus". Oare, este vreo legătură între pleavă şi bobul de grâu curat? Iată, sunt împotriva amăgitorilor şi a linguşitorilor, căci nu i-am trimis pe ei».*** Cel ce nu este trimis nu aduce folos pentru Mine. Cel trimis trebuie să fie om duhovnicesc, iar tu eşti trupesc şi Îmi întinezi numele Meu cu desfrânările tale, căci stai în numele Meu înaintea oamenilor. O, cum de te încumeţi să stai în numele Meu peste oameni când tu eşti nepocăit şi încă păcătuieşti? Când tu eşti plin de dorul slavei deşarte, când tu mănânci şi bei şi te însori şi te desfrânezi şi faci urâciuni în loc părut sfânt, cum de mai zici că stai în numele Meu peste cei fără de pricepere? Iată, te vădesc cine eşti. Nu eşti prietenul Meu, ci eşti vrăjmaşul Meu. Nu eşti slujitor al Meu, nu eşti

păstor de oi, că nu ştii să păstoreşti, fiindcă Eu nu te-am trimis, iar cel netrimis este proorocul cel mincinos pe care Scripturile îl vestesc mincinos şi răpitor.

O, ce cauţi tu în slujba Mea? Căci slujitorii Mei stau în foc şi nu ard, fiindcă scris este***: «Dumnezeu este foc mistuitor».*** Ce cauţi tu unde nu eşti chemat de Mine, unde nu eşti trimis, ce cauţi? Tu, cel care ceri să ai Duh Sfânt de la cei ce nici ei nu au, de la cei ce nici ei nu ştiu ce este Duhul Sfânt în om, ce cauţi, oare? Iată, cauţi pedeapsa cea pentru proorocul cel mincinos, cauţi apă cu fiere, că altceva nu cauţi. Ai vrut să fii om deştept şi ai căutat să ai carte multă ca să fii savant şi să se strângă lume lângă înţelepciunea ta, dar iată, Scriptura stă împotriva ta şi spune: ***«S-a îngâmfat şi a zis: „Sunt Dumnezeu şi stau pe scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor". De aceea a fost aruncat la pământ din pricina păcatelor sale, căci cu viclenia sa pângăritu-şi-a sfinţenia. Foc va izbucni din el şi îl va mistui, şi îi va fi cenuşa luată de vânt în faţa tuturor trecătorilor. Şi cei ce l-au cunoscut vor sta înmărmuriţi de pieirea lui».*** Aşa este scris de cel ce-şi agoniseşte înţelepciune ca să facă negoţ cu ea şi să-şi cumpere cu ea slavă deşartă, că omul sfânt nu este omul savant, ci este omul plin de Dumnezeu şi de darurile Lui, omul plin de înţelepciune sfântă, nu de înţelepciune savantă. N-am ce face cu înţelepciunea ta, şi eşti ramură fără de preţ. Am cuvânt scris din cer în vremea ta, dar tu ai fost îngâmfat din pricina înţelepciunii tale, şi n-ai luat de la Mine prin cei smeriţi cu inima. Ţi-am tot dat de veste şi ţi-am spus că n-am ce face cu omul cu şcoală de la om, cu carte de pe pământ, căci cine nu învaţă carte din cer nu este om ceresc, ci este om din pământ ieşit, şi este învăţător mincinos, nu adevărat, prooroc mincinos este, om care piere prin înţelepciunea lui. Cei dintâi ai bisericii Mele n-au fost savanţi, ci au fost săraci cu duhul şi am putut turna în ei de la Mine şi le-am dat veşmântul înţelepciunii. Dar tu eşti savant, şi nu pot să-ţi dau şi de la Mine, căci omul cu învăţătură de la om este om îngâmfat, este prooroc care fură cuvântul unul de la altul, precum este scris în Scripturi despre proorocul cel mincinos, care învaţă de la cel asemenea lui.

O, n-ai voit să-ţi vii în fire. Am lăsat pentru tine şapte ani de har ca să te apleci şi să te îmbraci întru pocăinţă şi să fii apoi ceresc, şi să te iert apoi, iar azi te aplec Eu. Apleacă-te să auzi de la Mine, căci te aplec Eu! Amin, amin, amin.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om, şi omul Mă are precum Mă ai şi tu, şi omul s-a umplut de îngâmfare, fiindcă omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui şi crede ceea ce vede că faci tu, şi nu vede omul pe Dumnezeu, precum nici tu nu-L vezi, şi eşti singur de tine osândit, şi Eu stau departe de tine, că eşti păcătos şi eşti eretic şi te-ai abătut de la sfinţenie şi de la dreptate şi stai cu păgânii la masă şi calci în picioare numele Meu cel pus de tine peste tine, nu de Mine, că Eu sunt cu cei sfinţi. Tu stai în sfat cu necredincioşii, tu stai în calea păcătoşilor şi stai la masă cu hulitorii celor sfinţi, iar legea Mea nu mai este voia ta, şi rod nu ai pentru cer. Cine să mai fi întors pe omul păcătos de la fărădelegile sale? Scris este***: «Cel ce întoarce pe păcătos de la căile lui cele rele, acela îşi scapă şi sufletul său».*** Tu însă Mi-ai nimicit statul Meu în om şi Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vede pe tine şi face ca tine, nu ca Mine.

Sunt venit cu martori din cer pentru ca să întocmesc cartea judecăţii proorocului cel mincinos. Acum două mii de ani apostolii Mei şi toţi cei ce Mă urmau erau numiţi sectă, secta Nazarineanului. Ce zici tu de aceasta, omule care proorocești de creştinii Mei că sunt sectă? Caiafa îi învăţa pe iudei să-i numească sectă a Mea pe cei sfinţi. Aşa şi tu faci, şi bine faci că spui aşa, dar faci rău că nu înveţi pe oameni ce este acest cuvânt: „sectă"; faci rău că nu-i înveţi ce este cuvântul „biserică", fiindcă tu ştii ce este, dar îi înveţi altfel pe cei ce se închină ţie şi nu Mie, căci dacă i-ai

învăţa ca Mine, aşa cum ştii tu că este învăţătura Mea, ei Mi-ar sluji Mie şi nu ţie, iar Eu aş locui cu oamenii.

Unde să se mai ducă omul la biserică? Unde mai este biserica? Unde mai sunt preoţi de ai Mei? O, nu mai e nimic! Toate sfârşitu-s-au! O, ce ai făcut tu din cuvântul „biserică“ şi din lucrul de biserică?! Ai făcut negoţul tău, nu pe al Meu, şi i-ai pus numele tău de prooroc mincinos la cel ce nu are nimic legat cu biserica Mea şi cu lucrul ei, căci proorocul mincinos despre care scrie Scriptura nu este cel din afara lucrului Meu, ci este cel ce lucrează în numele Meu, în biserica Mea, în staulul Meu, dar lucrează pentru el, nu pentru Mine; pentru slava lui, nu pentru a Mea, aşa precum tu lucrezi, că scris este***: «Cel ce grăieşte de la sine, acela îşi caută slava lui, dar cel ce caută slava lui Dumnezeu, întru acela nu este nedreptate şi minciună, ci este Dumnezeu cu adevărul Lui».*** Mai puţin vor fi judecaţi cei numiţi de tine prooroci mincinoşi ca să te ascunzi tu mai bine sub numele Meu, mai puţin, că aceia nu ştiu ce înseamnă cuvântul „biserică“, şi Eu, Domnul, în biserică. Scris este: ***«De n-ar şti, n-ar avea păcat».*** Dar tu ştii, şi crezi că te poţi ascunde în vreun loc tainic, unde să nu te văd Eu. O, ochiul şi cuvântul Meu despică omul şi îl vădeşte afară, şi aşa fac Eu acum cu tine, căci toate sfârşitu-s-au! Sfârşitu-s-a şi minciuna ta, căci tu eşti minciuna aceasta, şi nu eşti slujitorul Meu precum te numeşti şi te arăţi, şi eşti răpitor de suflete, care se închină ţie, nu Mie. Nu te-ai făcut păstor pentru Mine, ci te-ai făcut pentru tine ca să te îmbraci şi să te hrăneşti cu lâna şi cu laptele oilor Mele cele slabe, căci pe cele grase şi sănătoase le pui nume de sectă ca să scapi, zici tu, de urmărirea Mea cea cu dreptate prin sfinţii cei care fac voia Mea şi nu a ta, dar te minţi pe tine însuţi, că scris este: ***«Cei care n-au fost scrişi de la întemeierea lumii în Cartea Vieţii Mielului, aceia sunt cei ce se închină proorocului mincinos, cel cu capetele ascunse ca să nu vină la lumină, fiindcă lumina le vădeşte pe toate cele ascunse».*** (*Vezi selecţia tematică: „Cartea Mielului”, - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Acum şapte ani am ridicat steagul Meu cel ceresc, pe care este scris numele Meu şi numele cetăţii lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci Eu lucrez tainic din veac şi până în veac. Tu te-ai sculat şi ai numit minciună lucrarea Mea şi steagul Meu cel de biruinţă împotriva ta. Te-ai speriat şi ai căutat ascunzătoare de la faţa Mea, şi cauţi şi azi tot aşa; cauţi numind minciună şi erezie lucrarea Mea de biruinţă, lucrare din fii vii cu viaţa lor întru Mine. Tu te-ai speriat şi te-ai ascuns de lucrarea Mea de biruinţă a întunericului veacului acesta. Te-ai ascuns de Mine, pentru că tu nu ai viaţă pe potriva venirii Mele, şi eşti fricos şi te temi de venirea Stăpânului, şi ai voi să întârzii pe Stăpânul Care vine. Dar prin minciună nu ai putut nimic, şi nu poţi nici acum.

Acum şapte ani am înfipt crucea Mea de biruinţă în mijlocul tău. **Crucea Mea de biruinţă este poporul cuvântului Meu**, cu care Eu Mă aciuez de patruzeci de ani şi mai bine ca să-l cresc şi să-l desăvârşesc şi să-l umplu de Duh Sfânt, aşa precum am lucrat cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, până ce i-am făcut împărţitori ai împărăţiei cerurilor peste pământ. Acum şapte ani M-am scris cu nume nou peste veacul omului şi M-am numit cu numele Meu cel scris în Scripturi pentru vremea aceasta, căci scris este: ***«Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin. Să nu socoteşti că am venit spre tine ca să stric legea sau proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc, şi de aceea îţi amintesc că acum două mii de ani le-am spus aşa celor ce vor să semene cu Mine în slujire: ***«Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă oamenii faptele voastre cele bune şi să urmeze Tatălui Cel din ceruri slăvindu-L»***. Iar cei ce nu au fapte pe potriva vieţii Mele în om, aceia nu pot fi împărţitori de învăţătură cerească, şi, din contra, strică legea şi

proorocii ca să piardă omul cărarea, căci în fiecare vreme omul a fost cărare pentru om. Tu eşti poarta cea largă, şi oricine voieşte intră la tine şi stă cu tine la masa ta, care zici că este masa Mea. Dar poarta Mea este strâmtă şi calea Mea este îngustă, căci ea duce la viaţă, şi puţini sunt cei care o află. De aceea am spus Eu acum două mii de ani la mulţimile flămânde de viaţă: ***«Feriţi-vă de proorocii mincinoşi, care vin la voi în haine de oi, iar pe sub haină sunt răpitori. Voi după roadele lor îi puteţi cunoaşte, căci nu se culeg struguri din spini şi nici smochine din mărăcini, fiindcă orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele; iar orice pom care nu face roadă bună, se taie şi se aruncă în foc. De aceea, după roadele lor îi veţi cunoaşte».*** Şi iată rodul tău: turmă risipită, turmă amestecată după cum şi păstorul, căci păstorul este proorocul cel mincinos despre care Eu am spus: ***«Niciodată nu v-am cunoscut».***

Am strigat la om, peste tot am trimis cuvântul Meu de strigare, că dacă omul ar fi voit să vegheze, nu s-ar fi smintit întru Mine prin tine. Am strigat mereu la om, de şapte ani strig la om, dar acum strig la tine, strig din nou la tine după două mii de ani de la prima Mea propovăduire între oameni. N-am cum să-ţi mai grăiesc altfel. Te-am strigat mereu să te apleci şi să auzi, şi tu nu te-ai aplecat. Dar acum, apleacă-te, că te aplec Eu ca să auzi!

Au trecut şapte ani de la pecetluirea Sfintei Sfintelor în care Eu vin cu cele sfinte şi cu sfinţii pentru cele sfinte, căci Sfintele se dau sfinţilor. Amin. Şapte ani sunt de când M-am scris peste pământ cu numele Meu cel nou şi al cetăţii lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci scris este: ***«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, şi va sălăşlui cu ei şi vor fi ei poporul Lui, şi Însuşi Dumnezeu va fi cu ei».*** Şapte ani ai lovit de peste tot ca să faci hulă împotriva lucrului Meu, că tu ai capete multe, şi pe ele, nume de hulă. Iar după şapte ani ţi-ai schimbat planul şi ai dat să crezi în taina de nou Ierusalim, după cum scrie despre ea în Scripturi. **Până acum ai zis de peste tot că în cer este locul Noului Ierusalim, nu pe pământ**, iar acum te-ai ridicat cu putere pământească să-ţi zideşti turn cu turnuri, căci tu eşti cornul cel ce creşti dintre alte coarne; şi peste jertfa de fiecare zi ai pus nelegiuirea, şi adevărul Meu l-ai aruncat la pământ, şi ai izbutit, zici tu, iar peste turnul tău cel cu turnuri vrei să scrii „Ierusalim nou“, căci te-ai schimbat la faţă, zici tu, şi ai dat să crezi în taina Mea de nou Ierusalim pe pământ. Dar tu ai scrise pe capetele tale nume de hulă, şi să te uiţi bine că aceste scrisuri sunt şi mărturisesc împotriva ta, şi nu poţi tu să pui înaintea Mea turnul cel lucrat cu planuri omeneşti care n-au nimic întru ele din cele sfinte, fiindcă cele sfinte sunt cu sfinţii, iar tu eşti amestecat cu păgânii şi cu păgâniile lor, şi nu se poate slujire şi lui Dumnezeu şi lui mamona. O, dacă ai iubi Scripturile Mele, le-ai şi crede, le-ai şi împlini, şi le-ai adeveri peste mulţi. Dar tu ai cărţile tale din care bei şi din care te adăpi cu slava ta deşartă, de M-ai făcut pe Mine, Domnul, să-ţi umblu sub haină şi să spun supuşilor tăi că haina ta e mincinoasă şi că tu eşti mincinosul cel de sub haină, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea ca să-l facă pe om să se culce şi să spună că ziua Domnului a şi sosit, a şi trecut.

Eu am aşteptat lepădarea ta de credinţă, aşa cum scrie că va fi înaintea zilei Mele. **Şi iată, acum vin.** Ieşi întru întâmpinarea Mea şi ascultă-ţi judecata, că tu te-ai lepădat de lege şi de prooroci şi de credinţă. Şi acum, Eu vin; vin cu ziua Mea cea mare şi înfricoşată, căci ceea ce ai avut tu de făcut, ai făcut, şi toate sfârşitu-s-au, şi încep Eu. Încep din nou început şi îl numesc nou Ierusalim, dar lucrez Eu, nu tu; fac Eu, nu tu, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi Mă scol biruitor peste tine. Amin.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a aşezat împotriva Mea de la început şi până la venirea Mea, din fiu în fiu, şi nu se mai numeşte om, şi se numeşte proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu, ca un fur. **Toate cetăţile tale vor fi nimicite,** căci sunt lucrate de tine, nu de Mine, iar lucrul tău nu este curat, şi piere prin el.

Şi acum, vin, vin în ţara cuvântului Meu, ţara strălucirii, aşa cum a văzut-o demult proorocul Daniel ca s-o anunţe că va fi. Vin cu sfinţii, vin cu cerul, vin cu ucenicii. Vin, şi am venit. Amin, amin, amin. Şi sunt cuvânt în grădina cuvântului Meu, în ţara venirii Mele, ţara strălucirilor, care străluceşte prin venirea Mea. Iată sărbătoare de cuvânt, sărbătoare de sfinţi în grădina Mea de pe pământ, sărbătoare de biruinţă a Mielului şi a celor răscumpăraţi prin Sângele Mielului. Am venit să lucrez cartea cea de judecată peste proorocul cel mincinos, care înşeală cu blana oii oameni din toată seminţia şi limba şi poporul şi neamul. Binecuvântată să fie cartea Mea de azi în care scriu trei zile la rând, şi binecuvântată să fie cartea care va ieşi din mijlocul celor ce zic că-Mi slujesc Mie, căci ca o sabie smulsă din mâna celui ucis va fi ea, ca să tai cu ea ocara de pe fiii cerului, care lucrează poruncile Mele pe pământ, şi Eu smulgându-i sabia îl voi tăia pe el, căci el din sabia lui a trăit pe pământ, după cum este peste el cuvântul Meu întru început, că aşa i-am spus: ***«Cu sabia ta îţi vei agonisi traiul».***

Eu l-am pus pe om împărat peste pământ, dar nu şi peste cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, nu al omului, iar biserica Mea de pe pământ, dacă e a Mea, trebuie să fie cer pe pământ, iar slujitorii ei să nu fie împăraţi, ci să fie slujitori dacă vor să fie. Şi iată, Eu vin, ca stăpânul care se întoarce să-şi cerceteze via, şi vai celor ce s-au pus stăpâni peste via Mea! Cine este cel ce s-a pus stăpân peste via Mea? Să vină să dea socoteală pentru cele lucrate! Să vină să se socotească cu Stăpânul viei! Amin.

Sunt venit cu martori din cer, ca să întocmesc cartea judecăţii proorocului cel mincinos, şi el va cădea în sabia lui, şi voi ridica ocara de pe fiii vieţii, căci ca şi acum două mii de ani când apostolii Mei şi toţi cei ce Mă urmau erau numiţi sectă, tot aşa şi azi, cei ce-Mi urmează Mie sunt numiţi sectă de cei ce se vor împăraţi peste pământ şi peste cer. Dar Eu smulgându-le sabia îi voi birui prin ea, şi voi ridica ocara de pe fiii vieţii, fiii Noului Ierusalim, fiii lui Dumnezeu, fiii cerului pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1998

***

Ridicaţi-vă, voi, porţi, ca să intre Împăratul slavei! Împărăţia Lui este împărăţie veşnică, şi toate stăpânirile Îl vor asculta pe El şi Îi vor sluji Lui. Amin.

Râu de foc iese din gura Mea, căci ***«Judecătorul S-a aşezat şi cărţile au fost deschise, şi altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieţii; şi morţii au fost judecaţi, fiecare după faptele sale, şi moartea şi iadul au fost aruncate în râul de foc, iar cine n-a fost găsit scris în Cartea Vieţii, a fost aruncat în iezerul cu foc»,*** după cum este scris.

Cartea cea cu şapte peceţi stă în mâna Mielului, deschisă. Cerul s-a dat în lături ca o carte, iar împăraţii pământului şi domnii şi căpeteniile, bogaţii şi puternicii, robii şi slobozii s-au ascuns în peşteri şi în stânci, se ascund de faţa Celui ce şade pe tron. **Cartea Vieţii este de la întemeierea lumii şi este deschisă în mâna Mielului.** Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu intră pe porţile Sale şi lucrează cartea judecăţii proorocului mincinos, trei zile la rând lucrează, iar a treia zi o sfârşesc de scris şi o dau Tatălui, ca s-o împlinească. Amin.

Iată, vin cu sfinţii. Aşa vin, şi altfel nu vin. Am avut trâmbiţă pe pământ în vremea din urmă şi am sunat prin ea şi Mi-am făcut un popor şi l-am numit poporul cuvântului Meu, iar această lucrătură a Mea a fost mereu sub cortul Meu de biruinţă adăpostită, căci proorocul mincinos este fricos şi stă împotriva creştinilor lui Dumnezeu ca să fie el al Meu, şi nu creştinii. Numai că el cu Mine nu poate face casă, nu poate face pace, fiindcă Eu, Domnul, sunt împotriva lui de şapte mii de ani şi până la desfacerea cărţilor judecăţii, şi apoi a cărţii cu şapte peceţi, şi apoi trâmbiţele îngerilor şi **cel de al şaptelea înger: Cuvântul lui Dumnezeu.**

Am avut trâmbiţă pe pământ în vremea din urmă şi am sunat din ea şi Mi-am făcut un popor, şi este, iar trâmbiţa Mi-am ridicat-o la cer între sfinţi, căci balaurul cel cu şapte capete şi cu zece coarne stătea mereu înaintea ei, căci din ea ieşea, ca un fiu, cuvântul Meu, ca să păstoresc cu el. Balaurul Mi-a prigonit trâmbiţa, dar Eu, Domnul, i-am dat ei aripi de vultur, şi ea a zburat de la faţa lui. El însă nu stă, şi se aprinde de mânie peste cei din seminţia ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu ţinând mărturia Mea. Dar Eu sunt cortul sfinţilor, şi îi păzesc de prigoana cea care vine dinspre proorocul cel mincinos, aşa cum Tatăl M-a păzit pe Mine şi pe mama Mea Fecioara când Eu eram prunc mic în mâna ei, şi când balaurul cel roşu, cu şapte capete şi cu zece coarne, voia să vină să Mă înghită după ce M-am născut între oameni.

Iată, vin cu sfinţii. Aşa vin, şi altfel nu vin. Vin cu trâmbiţa Mea Verginica. Acum douăzeci de ani i-am dat aripi de vultur, şi ea a zburat la locul ei, a zburat la cer, şi este cu Mine în lucru peste pământ, că este trâmbiţa Mea cea din care am sunat înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ. Se face pasul celui de al douăzecilea an de când ea lucrează în cer pentru poporul ei de ieri şi de azi şi de mâine, că ea are plată în cer un popor, poporul cuvântului Meu cel din urmă, poporul prin care Eu, Domnul, împlinesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cea de a doua din cer pe pământ. Amin. Proorocul cel mincinos a prins de veste mereu de planul Meu, şi îl are şi vrea el să-l împlinească. Îl are pentru că el stătea mereu înaintea femeii care năştea din ea cuvântul Meu; stătea pentru ca să înghită ca pe un prunc cuvântul cel născut prin ea.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârşesc cuvântul Meu cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut! Ai fost fur. Ai luat mereu trâmbiţa Mea şi ai chinuit-o prin întunecimile tale ca să asculţi prin ea cuvântul Meu. Scoală-te şi stai înaintea Mea şi spune ce ai făcut cu trâmbiţa Mea. Dar Eu sunt Judecătorul, şi Eu spun ce ai făcut cu ea. Te-ai aprins de mânie împotriva ei. În anul 1955 Mi-am început prin ea trâmbiţarea. Tu ai prins de veste şi te-ai folosit de locuri ascunse şi de oameni cu dinţi de fiară şi Îmi smulgeai trâmbiţa din coliba ei, căci Caiafa şi cu supuşii lui au fost firul de legătură ca să înăbuşe viaţa cuvântului Meu, ca şi pe vremea pruncie Mele când preoţii şi arhiereii căutau viaţa Mea ca s-o ia de la Mine, fiindcă se temeau de Mine. Cel ce se teme de Mine, acela ştie că sunt Împăratul a toate, şi de aceea se teme.

Tu ai răpit cuvântul Meu şi vrei să-l împlineşti tu, dar iată ce este scris în Scripturi: ***«Sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul; îi voi hrăni cu pelin şi le voi da să bea apă cu fiere».*** O, nu poţi tu să împlineşti cuvântul Meu, că e numele Meu pe el. De ce ai pus tu pe el numele tău? Cine ţi l-a dat pe el? Cine ţi l-a spus? Tu l-ai răpit de la trâmbiţa Mea şi de la poporul Meu pe care-l urmăreai peste tot şi îi luai hrana din trăistuţă, îi luai pâinea cea de

toate zilele, îi luai cuvântul Meu cu care-l hrăneam pe cel din urmă copil al Meu, pe cel din urmă popor al Domnului, poporul cel dintâi între neamurile pământului, căci ***«cel din urmă este cel dintâi»,*** iar cel mic este mare întru Mine, precum este scris în Scripturi. Ai luat cuvântul Meu, că eşti fur, şi ţi-ai adăugat pedeapsă, că ai scos şi ai adăugat la cuvântul Meu cel furat, şi ai pus apoi pe el numele tău şi al supuşilor tăi, care şi ei se ascund unul de altul, fiecare de frica celuilalt, fiindcă este cu tine împărăţia fricii, şi de aceea tu eşti neliniştit mereu, tu şi toţi supuşii tăi. Mai mare frică decât tine nu are nimeni, şi te temi de pieire, de pieirea cea de la Mine, că tu ştii puterea Mea şi te lupţi cu ea ca să nu pieri prin ea. Ai luat cuvântul Meu şi vrei să-l împlineşti ca un credincios. Dar nu, că Eu te vădesc că eşti fur de cele sfinte, şi îţi dau de veste judecata cea pentru fur, că tu ai luat pacea de pe pământ, şi Eu nu mai am biserică sfântă, nu mai am unde să rostesc cuvântul „Pace!“, că unde grăieşti tu, Eu nu stau, fiindcă nu se poate Dumnezeu şi mamona laolaltă.

Patruzeci şi cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu ca să-l furi şi ca să faci din el avutul tău. În zadar eşti viclean, că râu de foc este cuvântul Meu, şi în el vei arde, că te-ai jucat cu focul, cu cuvântul Meu cel slujit de îngerii luminii, nu de tine şi de îngerii tăi, îngerii întunericului. Iată de ce eşti tu vinovat, tu şi nu altul în locul tău. Iată de ce eşti tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu, tu şi nu altul în locul tău. Ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Tu şi nu altul este vinovat, că tu Mi-ai luat statul Meu din biserică, şi pe Mine M-ai numit minciună când am venit să te chem la pocăinţă, fiindcă în mijlocul poporului Meu pe care tu Mi-l duşmăneşti cu cuvânt de ocară, stă cuvântul Meu judecător peste tine, că eşti fur şi Mi-ai răpit via.

Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supuşii lui şi a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaş. O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivnic Mie? **Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani,** aşa precum şi tu ai făcut, proorocule mincinos, care ţi-ai înfipt cortul tău în ţara strălucirii, precum este scris despre tine: ***«El va înfige corturile palatului său între mare şi muntele cel sfânt şi strălucit, şi apoi va veni sfârşitul lui».*** Amin. Aşa ai făcut. La trei mile de locul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să foloseşti numele Meu pentru banii tăi. Vai ţie de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! **Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câştigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar.** Acolo se duce omul din toate părţile şi îşi vede judecata şi nu ştie cu ce se întoarce întru ale sale. **Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fălit că a fost, şi nu i-a folosit fostul lui acolo.**

Este scris în Scripturi de taina Noului Ierusalim. Tu când ai văzut că Eu am venit din cer pe pământ ca s-o împlinesc, te-ai îngâmfat şi te-ai trufit împotriva celor drepţi, în care Eu Mă slăvesc peste pământ, şi te-ai sculat să faci tu ceea ce fac Eu. Ai dat să uiţi că Noul Ierusalim este nume sfânt, este taina Mea cea din zilele de apoi, şi este pentru sfinţi, nu pentru desfrânaţi. Noul Ierusalim nu este loc de întâlnire a păcătoşilor şi a desfrânaţilor, nu este loc de mâncat şi de băut şi de jucat, aşa cum ţi-ai făcut tu turnuri din piatră şi te-ai aşezat mare pe ele şi ai scris pe ele **„Ierusalim nou“** şi ai scris, zici tu, **„Centrul lumii credincioase“, „Centrul ecumenic“** ai scris. Mi-ai vândut pe bani murdari locuri scumpe Mie, locuri din ţara Mea de întoarcere, şi ai pus pe

ele rodul îngâmfării tale ca să te războieşti cu Dumnezeu şi să-L biruieşti de partea ta, dar tu eşti păcătos, şi Eu nu te ascult şi nu te primesc.

Te-am strigat din vreme şi am aşteptat să-ţi vii în fire şi să crezi că Eu vin cu prăpăd peste cei ce Mi-au stricat legea şi sărbătorile şi vremea întinându-Mi biserica. Tu însă nu te-ai aplecat, fiindcă ai asupra ta cele furate de la Mine şi eşti fricos. Dar Eu sunt Dumnezeu drept, şi tu eşti fur şi Mi-ai răpit via şi stai stăpân pe ea. Te voi pustii cum am pustiit Ierusalimul care M-a răstignit acum două mii de ani. Te-am aşteptat să-ţi înfigi corturile palatului tău în ţara strălucirii, ca să te nimicesc apoi.

Pământul tot e plin de capetele tale şi de puii tăi, dar tu eşti om, şi Eu sunt Dumnezeu. Nimeni nu poate scrie numele Noului Ierusalim; numai Eu îl scriu, şi îl dau celor ce rabdă până la venirea Mea, că scris este: ***«Biruitorului îi voi da din mana cea ascunsă şi îi voi da lui o pietricică albă, şi pe pietricică, un nume nou pe care nimeni nu-l ştie, fără numai primitorul. Şi voi scrie pe el numele Meu şi numele cetăţii lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, şi numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu».*** Şi am zis: ***«Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăieşte bisericilor».*** Dar tu, proorocule mincinos, n-ai vrut să auzi, căci auzind ai zis că nu auzi. Dar azi, ţie îţi zic: numai Eu scriu numele Noului Ierusalim şi nimeni nu-l ştie fără numai primitorul. Amin, amin, amin. Iar tu eşti fur, şi ai furat cuvântul Meu, şi Eu stau împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul. Locul pe care zici tu că vrei să scrii „Ierusalim nou“, este locul lui mamona, nu al lui Dumnezeu; este babilon, nu este loc sfânt. **Îl voi pustii ca pe Sodoma şi Gomora, că e locul desfrânării a tot pământul, locul în care antichrist şi puii lui şi-a făcut, zice el, acoperiş de vreme rea, babilon şi sodomă.** Dar Eu, Domnul, M-am făcut carte de judecată şi am scris în ea trei zile la rând ca să biruiesc cu furtună şi cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos şi să-i dărâm statul şi acoperişul.

Cea care îşi zice biserica ortodoxă, aceea este cu care Eu grăiesc, căci ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Ea este mincinoasă, nu este ortodoxă, iar în ea stă mare proorocul cel mincinos, care Mi-a nimicit statul Meu în om, că omul se uită la slujitorul bisericii şi face ca el, nu ca Mine, iar el este mincinos, că nu-Mi slujeşte Mie, ci lui. Cel ce-Mi slujeşte Mie este blând şi smerit cu inima şi Îmi aduce rod şi se face împărăţie a Mea, nou Ierusalim se face prin har.

Mă voi feri să stric totul, căci este o rămăşiţă prin har, aşa cum a fost acum două mii de ani dintre iudei. Mă voi grăbi să trezesc duhul în cei ce aşteaptă izbăvirea, căci proorocul mincinos Mi-a oropsit pe sfinţi vreme de şapte mii de ani. **El mănâncă din pomul morţii şi este desfrânat de şapte mii de ani.** Mulţi vor da să se apropie pentru pocăinţă, dar toate sfârşitu-s-au, fiindcă Eu am grăit la timp, şi **toţi Mi-au răstignit cuvântul; cuvântul celui de al şaptelea înger, cuvânt care a făcut tăcere în cer,** că scris este: ***«Când Mielul a deschis pecetea a şaptea, s-a făcut tăcere în cer; şi s-au aşezat şapte îngeri să trâmbiţeze; şi când a trâmbiţat al şaptelea înger, s-au pornit în cer glasuri puternice: „Împărăţia lumii este a Domnului Iisus Hristos, Împărat în veac!“. Amin».***

Iată ce este biserica ortodoxă, cea care poartă numele Meu cel adevărat, cea care Mă are adevărat prin sfinţi şi prin părinţi. Ea s-a desfrânat şi a călcat cu desfrânare peste predaniile de la părinţii ei cei sfinţi, şi apoi s-a lepădat de Mine, că în ea şi-a lucrat în toată vremea ei lucrarea sa proorocul cel mincinos, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea îmbrăcat în haina Mea şi înarmat cu arma Mea.

O, tu, cea care îţi zici biserică, biserică ortodoxă! Eşti plină de capete trufaşe, care mânuie armele Mele pentru bani. Eşti făcută din oameni mincinoşi, şi nu mai eşti, că omul mincinos a scris peste tine nume nou şi te-a aşezat la aceeaşi masă cu păgânii şi cu desfrânaţii şi cu fărădelegea a tot pământul. Eşti plină de tină şi nu mai are cine te păstori, căci capetele tale sunt oamenii proorocului mincinos, nu sunt de partea Mea. Am scos din mijlocul tău pe cei curaţi Mie şi i-am deosebit la dreapta Mea şi i-am acoperit în mantia Mea, ca să am rămăşiţă prin har. Tu te-ai vândut pe bani proorocului mincinos şi stai supusă lui, că el e viclean şi mulţi se închină lui. Am lucrat în mijlocul tău în toată vremea, ca să nu rămân fără de biserică curată. În tine a fost mereu război şi sânge, că omul trufaş a stat peste tine în numele Meu şi ţi-a înjosit numele tău cel adevărat şi a ucis pe cel drept din tine ca să ia el numele Meu, nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu de şapte mii de ani. Slujitorii tăi cei mincinoşi, numindu-i păcătoşi şi răi pe cei drepţi, i-au dat mereu la închisoare ca să-i piară prin mâna omului păcătos. Aşa a făcut şi cu trâmbiţa Mea în toată vremea lucrării Mele prin ea.

O, slujitorule mincinos, cum de n-ai putut tu să-i odihneşti în tine pe cei drepţi, pe cei ce-Mi slujeau Mie şi nu ţie? Minciuna se sfârşeşte, dar omul drept rămâne şi câştigă de la Mine dreptate împotriva ta. Cum de n-ai iubit tu calea dreptăţii şi ai luat calea minciunii sub care stau ascunşi păcătoşii?! Acum te-a prins frica, şi ca furul dai să împlineşti tu Scripturile cele de veac nou peste pământ. Dar în veacul cel nou va fi cer nou şi pământ nou în care va locui dreptatea. Pe unde vrei tu să intri în cele noi? Nu poţi sări peste poartă. Eu sunt poarta, dar sunt în poarta dreptăţii, şi ea este pentru cei drepţi. O, nu poţi tu să împlineşti nimic bun, că tu Mi-ai tras de pe temelie biserica şi Mi-ai culcat la pământ gardul viei Mele. Nu poţi decât să strici, că tu slujeşti minciuna.

Am în faţă trâmbiţa Mea din care am sunat pe pământ în zilele cele de apoi. O, cât de oropsită a fost ea pentru numele Meu, de către proorocul mincinos! Câtă jale s-a suit la Mine pentru chinurile ei prin mâna omului mincinos care şi azi huleşte lucrarea Mea cea din zilele de apoi, căci omul mincinos are capete multe, şi pe ele, nume de hulă.

O, durerea Mă frânge, dar Scripturile grăbesc prin cuvântul lor împlinirile lor. **Toate sfârşitu-s-au! Cartea cea cu şapte peceţi stă deschisă în mâna Mielului.** Cerul s-a dat în lături ca o carte, ca un sul, iar împăraţii pământului şi domnii şi căpeteniile şi bogaţii şi puternicii şi robii şi slobozii s-au ascuns în peşteri şi în stânci, ca să nu audă mânia lui Dumnezeu. Iată, vin ca un fur şi vin la fur şi îl iau pe neaşteptate, căci cel ce nu aşteaptă aşa este luat.

O, proorocule mincinos cel cu multe capete şi cu steme pe ele, iată ce ai făcut! Ai răpit până şi cuvântul Meu cel sfânt ca să-l culci sub picioarele tale. Ai călcat în picioare pe cei drepţi, pe cei sfinţi, şi ai pus peste tine numele Meu, zici tu. Îţi dau de veste judecata cea pentru fur.

Tu ai luat pacea de pe pământ, că unde grăieşti tu, Eu nu vin să dăruiesc pace, şi Eu nu mai am biserica sfântă ca să pot veni în ea.

Tu Mi-ai dărâmat legea şi sărbătorile şi vremea.

Tu te-ai pus în locul Meu peste tot pe unde trebuia să fiu Eu şi nu tu. Eu n-am luat niciodată locul unde trebuia să fii tu, dar tu l-ai luat mereu pe al Meu, ca să stai tu pe scaunul lui Dumnezeu

şi ca să biruieşti omul, supunându-i sufletul şi cugetul ca să-ţi fie supus ţie nu Mie. Dar omul era lucrătura Mea, nu a ta.

Tu te-ai crezut mai înţelept ca Dumnezeu şi n-ai luat de la Mine înţelepciune, şi înţelepciunea ta e din pământ.

Tu te-ai trufit până la scaunul Meu şi ţi-ai zis: ***«Sunt un dumnezeu»,*** căci ai luat locul şi statul Meu.

Tu Mi-ai ucis sfinţii ca să fii tu al Meu. Nu i-ai ucis tu, dar i-ai dat călăilor prin minciuna ta, prin viclenia ta, că tu ai multe capete, şi ele se întind până în cele mai întunecate, ca să nu ştie nimeni că tu eşti cel ce ucide.

Tu prin negoţul tău ai cumpărat suflete mici şi le-ai făcut unelte ţie, ca să nu pierzi din tainele Mele pe care Eu le împărtăşeam celor ce umblau cu Mine. Patruzeci şi cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu cel prin lucrarea Mea de nou Ierusalim în biserică, ca să-l furi şi să faci din el avutul tău. Dar cuvântul Meu este râu de foc, şi el te va arde, că te-ai jucat cu focul.

Tu ţi-ai înfipt corturile tale între mare şi muntele cel sfânt şi strălucit, la trei mile de grădina cuvântului Meu. Te-ai îngâmfat şi te-ai trufit împotriva celor drepţi prin care Eu Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, şi te-ai sculat să faci şi tu ce fac Eu, dar Noul Ierusalim este nume sfânt. Iată de ce eşti tu vinovat; tu şi nu altul în locul tău. Iată de ce eşti tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu; tu şi nu altul în locul tău.

Mi-ai îndurerat sfinţii pe pământ şi în cer, sfinţii Celui Preaînalt, că scris este: ***«Va grăi cuvinte de hulă şi de defăimare împotriva Celui Preaînalt şi va asupri pe sfinţii Celui Preaînalt şi îşi va pune în gând să schimbe sărbătorile şi legea».*** Iată de ce eşti tu vinovat; tu şi nu altul în locul tău. Nu mai au sfinţii sărbători pe pământ. Nu mai au sărbătorile sfinţi. Inima ta s-a trufit şi a zis: **„Sunt dumnezeu şi stau în inima mărilor".** Şi iată, scot sabia Mea împotriva înţelepciunii tale şi nu vei mai zice: **„Sunt dumnezeu".** Foc va izbucni din tine şi te va mistui şi te va vădi, şi se va auzi glasul celor ucişi de tine pentru mărturia Mea, **căci ei vor învia, şi va fi aceasta spre judecata ta, şi ziua Mea va arde ca un cuptor.** (*Vezi selecţia tematică: „Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului", - şi pe jumpshare; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*)

Tu ai pângărit toate altarele de biserici. Peste tot ai făcut acest prăpăd, şi îl faci şi azi.

Tu ai voit să pângăreşti până şi altarul Sfintei Sfintelor Mele, cu care Eu, Domnul, M-am aşezat în România. Acesta este cel mai mare păcat al tău. Ai voit chiar să nimiceşti această grădină, ai voit prin mulţi de ai tăi, şi prin multe iscoade ai lucrat, că îţi este teamă de glasul Meu cel din grădină. Iscoadele tale veneau blând, dar şarpe blând nu este, şi Eu am stat mereu cuvânt peste cei din grădină şi i-am vestit la vreme de lucrul tău cel ascuns.

O, Mi-ai nimicit iubirea şi credinţa şi puterea arhiereului Meu Irineu, cel prin care Eu, Domnul, am putut să Mă aşez temelie sfântă de nou Ierusalim peste România, căci Eu o iubesc, iar tu, nu. Ai dat în el cu ce ai voit, cu ce ai putut. L-ai umplut de zbucium, dar şi de răbdare, căci

Eu sunt în preajma lui cu putere. Ai voit să-l faci asemeni ţie, nepăsător de viaţa omului, dar el suspină ca şi Mine pentru păcatele de pe pământ şi aşteaptă izbăvirea omului.

Tu eşti nepăsător şi stai în păcatul nepăsării, iar acest păcat este diavol. Tu eşti fără de ruşine prin păcatul nepăsării. Păcătuieşti ascuns şi pe faţă şi nu te ruşinezi şi nu mai ţii seamă că după roadele tale te cunoşti că eşti proorocul cel mincinos în lucrare de biserică. Păcatul nepăsării te-a orbit, şi te-ai amestecat cu fărădelegea a tot pământul. Cu babilonul ai făcut frăţie, dar cu cei drepţi ai spus război. Şi pentru că ai suflat de peste tot în făclia Mea cea de foc, şi pentru că ai umilit pe arhiereul Meu prin care M-am aşezat piatră sfântă în mijlocul tău ca să te izbăvesc şi pe tine de pierzare, şi pentru că tu te-ai astupat să nu auzi, te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, iar drepţii Mei din tine vor sta în foc şi nu vor arde, ca tinerii cei sfinţi în cuptorul babilonienilor.

Ai zis în sinea ta că l-ai învins pe arhiereul Meu, dar nu l-ai învins, aşa cum nu M-au învins pe Mine cei ce M-au răstignit în Ierusalim, că Eu am înviat, şi el va învia. Amin, amin, amin. Vei plânge cu neastâmpăr de suflet pentru toate faptele tale, că vei vedea cumpăna lui Zorobabel în mâna lui, şi Eu voi zidi nou Ierusalim în mulţi din cei ce iubesc legile Mele, că scris-a proorocul Daniel pentru zilele de apoi*: **«Mulţi vor fi curăţiţi şi albiţi şi lămuriţi, iar cei nelegiuiţi se vor purta ca cei nelegiuiţi, şi nici unul din cei fără de lege nu va pricepe, ci numai cei înţelepţi vor înţelege».*** Şi iarăşi scris este pentru zilele de apoi: ***«Cine este sfânt, să se sfinţească încă, iar cine este spurcat, să se spurce încă, fiindcă toate sfârşitu-s-au».***

Dacă îţi vei înmulţi păcatul nepăsării şi al îngâmfării şi al necredinţei şi al hulei şi al minciunii, să nu te miri, căci cine este întinat, se întinează încă. Dacă îţi vei săpa încă groapa cu banii tăi, dacă îţi vei aţâţa focul mâniei Mele care este pentru cei mincinoşi, dacă îţi vei spori încă negoţul tău cel pentru pierzarea ta, să nu te miri, căci banul şi blestemul lui stau asupra ta. Dacă-ţi vei rosti încă numele de Dumnezeu şi de biserică a lui Dumnezeu cu tine în fruntea ei, dacă vei făptui încă pe faţă lucrare de biserică a lui Hristos, să nu te miri, căci hristosul cel mincinos este peste cei mincinoşi care nu merită decât hristoşi mincinoşi în slujba lor, căci ţi se închină ţie şi nu Mie, şi toată stăpânirea o dau fiarei, precum este scris despre aceştia.

Dacă vei crede că eşti încă, să nu te miri, pentru că Eu lucrez tainic, fiindcă sunt taina cea ascunsă în veacurile tale şi lucrez lucrarea cerească pe care o am de la Tatăl, până când cele ce nu se văd vin odată cu Mine spre vedere, odată cu sosirea Mea trup pe pământ. Iar cele ce nu se văd nu sunt lucrate de mână omenească, dar sunt, şi nu sunt încă pe pământ văzute. Scris este pentru cei drepţi***: «Aşteptăm cer nou şi pământ nou» şi «Din cer se va coborî Noul Ierusalim pe pământ sfânt».***

Tu nu vei pieri în veci, dar te vei tângui în veci, că Eu îţi voi arăta ce ai lucrat şi ce ai stricat şi ce ai lovit şi ce ai minţit şi ce ai iubit. Ai lucrat să strici pe om şi pe creştin şi ai lovit în lucrările Mele minţind împotriva lor, că tu ai iubit slava cea deşartă, care vine de la om. Iată de ce eşti tu vinovat; tu şi nu altul în locul tău. **Dar cea mai mare vină a ta, proorocule mincinos de peste tot, este vina că ţi-ai mutat, zici tu, puterea şi toiagul în România, ţara Mea cea plină de daruri pentru ca să vin în ea cuvânt de strigare şi cuvânt de judecată, că tu ai fost fur şi ai pus mâna pe cuvântul Meu din ea, şi apoi ai pus mâna pe ea ca să-ţi înfigi corturile palatului tău în ea, între mare şi muntele Meu cel sfânt şi strălucit. Ai pornit război cu cei din seminţia**

Mea, cu poporul trâmbiţei Mele, poporul care păzeşte poruncile lui Dumnezeu şi ţine mărturia Mea. În anul 1955 Mi-am început lucrarea de trâmbiţare prin trâmbiţa Mea Verginica, trâmbiţa a şasea din cele şapte, iar Eu sunt trâmbiţa a şaptea. De atunci şi până azi ai stat furişat în calea poporului Meu prin servii tăi, prin puii tăi, prin câinii tăi, prin cumpăraţii tăi, ca să-Mi nimiceşti trâmbiţa şi să-Mi risipeşti poporul cel ce ţinea mărturia Mea, căci Caiafa şi supuşii lui au fost firul de legătură între cei drepţi şi cei de o lucrare cu tine, lucrarea lui antichrist.

Eşti încă în război cu cei ce ţin mărturia Mea, dar Eu îţi voi smulge sabia şi îţi voi tăia drumul şi puterea, **fiindcă poporul cuvântului Meu este ortodox,** este din tine luat şi este sabia Mea cu care lucrez şi curăţ şi tai din calea venirii Mele uscăciunile şi minciuna şi pe toţi slujitorii ei, ca să am drum curat pentru venire.

Călăul creştinilor Mei, pe care tu îl hrăneai cu cuvinte vândute, credea ce-i spuneai tu. Venea omul să-şi spovedească păcatele şi faptele, şi te duceai cu ele la călău şi vindeai pe cei drepţi, ca să nu se ridice nimeni mare întru Mine, ca să nu ţi se dezvăluie urâciunile tale, fiindcă cel drept iubeşte dreptatea. Tu iubeşti desfrânarea şi atragi suflete uşoare la păcat, că eşti nepăsător de Dumnezeu. Aşa ai pângărit altarele cele de la părinţi, căci te-ai desfrânat ca fiii lui Eli, şi aşa faci şi azi.

Te înveleşti cu înţelepciunea ta şi cu rangul pe care l-ai luat ca să stai slujitor al bisericii, dar înţelepciunea ta nu seamănă cu a Mea, fiindcă tu îţi eşti ţie dumnezeu, şi despre dreptatea Mea nu grăieşti nimănui. Despre plata păcatelor nu pomeneşti nimănui, căci tu păcătuieşti. Vina ta nu este cine s-o aducă la lumină ca să fii osândit prin ea, fiindcă tu grăieşti îndelung de ochii lumii, şi stai pe scaun de neclintit şi te acoperi cu haina Mea, dar iată, vin Eu şi îţi dezvelesc trupul şi fapta, că a venit vremea Mea şi se sfârşeşte vremea ta. Nu poţi tu să împlineşti cuvântul Meu cel de nou Ierusalim, pentru că îl împlinesc Eu, iar ceea ce faci tu este al tău, nu este al Meu, şi vei pieri prin lucrarea ta.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârşesc cuvântul cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut: ai fost fur. Scoală-te, şi stai înaintea Mea, că Eu sunt Judecătorul pentru cele ce ai făcut. Râu de foc iese din gura Mea, cuvânt de judecată pentru orice faptă. M-am făcut carte de judecată pentru tine şi am scris în ea trei zile la rând. Ai lucrat sub aceeaşi viţă cu Mine ca să-Mi tragi de pe temelie biserica, biserica ortodoxă, căci scris este: ***«Va da să înşele până şi pe cei aleşi, pe sfinţii din biserică»,*** fiindcă nu tot cel ce vine în biserică înseamnă biserică. Biserica este din creştini alcătuită, iar lângă ea a lucrat mereu diavolul ca s-o dărâme de pe temelie şi să se fălească împotriva lui Dumnezeu.

Au trecut şapte ani de har, şapte ani de când Eu, Domnul, M-am sculat biruitor şi am ridicat steagul Meu de biruinţă, steagul Meu cel ceresc, pe care am scris Noul Ierusalim, numele cetăţii lui Dumnezeu şi numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, nume pe care nu-l ştie decât primitorul, precum este scris, căci Mi-am făcut loc curat pe pământ, ca să aibă cerul cale de venire pe pământ şi să-şi răscumpere aşternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului. La început am făcut din lutul acestei grădini om, şi M-am odihnit în el. La sfârşit M-am uitat spre început şi am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului şi al omului de pe el. Iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul. Omul s-a aşezat împotriva Mea de la început şi până la venirea Mea de azi. Omul care stă împotriva Mea se numeşte diavol, nu se mai numeşte om, şi se numeşte proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Cel de după şapte ani de la zidirea grădinii de nou Ierusalim, care se cheamă Sfânta Sfintelor Domnului în România, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire.

Toate sfârşitu-s-au! Mă întorc spre începutul cel dintâi şi încep de unde am rămas, din locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna şi l-am făcut pe om ca să-l pun împărat peste pământ, dar nu şi peste cer. Mă întorc şi lucrez ca la început. Cuvânt am lucrat la început, şi le-am făcut pe cele ce sunt. Iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric pe cele ce sunt, căci omul se vrea stăpân peste pământ şi peste cer, dar Eu am deschis procesul neamurilor, şi cuvântul Meu este judecătorul. Râu de foc este cuvântul Meu. Toate sfârşitu-s-au! Amin, amin, amin.

Iar voi, străjerii Mei din grădină, luaţi această carte şi ridicaţi-o deasupra capetelor voastre, căci voi sunteţi unşii Mei pentru Scripturile cele de apoi. Coborâţi-o apoi pe jertfelnicul cel de foc şi pecetluiţi-o cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care vi-L trimit vouă din ceruri. Luaţi-o şi trimiteţi-o de aici şi până la toate marginile la toţi capii pământului şi la cei îngâmfaţi. Toţi păstorii de suflete şi de trupuri să se aplece, că-i aplec Eu să audă cartea judecăţii proorocului cel mincinos. Toate sfârşitu-s-au! Sfârşitu-s-a şi minciuna lui, căci i-am dezvelit-o şi am pus-o înaintea lui. Amin, amin, amin.

La începutul şi la sfârşitul cărţii acestea, zic: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Pace zic celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1998

***

O, fiilor, Mă adun cu sfinţii la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt şi ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alţii, fiilor; voi de la Noi, şi Noi de la voi, şi ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viaţă, fiilor, căci hrana aceasta este viaţa cea din cer, viaţa cea din omul care are viaţă în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, şi numai atunci se numeşte ea aşa; altfel ea se numeşte păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, şi vin, şi îl găsesc pe om păcătuind. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta şi la cei necăsătoriţi, şi la cei căsătoriţi, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriţi, şi iarăşi spun: **căsătoria nu înseamnă lepădare de sine.** Dacă Scriptura spune despre preot şi despre episcop ***«să fie bărbatul unei singure femei»,*** şi aceasta, în Domnul, precum este scris în Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: preotul sau episcopul nu poate fi şi al femeii, şi al bisericii, iar dacă voieşte episcopie, să se oprească şi el, şi femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuşi trupul lor, şi, lepădându-se de sinele lor şi de trupurile lor, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer şi pentru biserică. Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, şi care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune aşa***: «Cinstită să fie nunta, şi patul neîntinat, iar pe desfrânaţi îi va judeca Dumnezeu»***. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să aşez pe pământ tot mai întinsă masa împărăţiei cerurilor, masa cunoştinţei cereşti peste oameni, masa umilinţei de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinţii ca să stea la masa Mea cerească pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, **căci omul s-a învăţat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, şi de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu.** Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, şi-o deschide şi vede cu ea pe Dumnezeu şi pe diavol, şi alege ce este mai bun şi mai adevărat pentru viaţa lui cea adevărată. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Când Mă ispiteau cărturarii şi fariseii despre bărbat şi femeie şi despre despărţirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoşi, dar le-am răspuns şi după legea cea sfântă, şi le-am spus: ***«Cel Care i-a făcut de la început, i-a făcut bărbat şi femeie şi a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup, aşa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“».*** Dar iată, omul s-a despărţit, că face adulter şi bărbatul, şi femeia, şi nu sunt un trup cei doi, nu sunt aşa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui şi face fiecare ce vrea şi ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul şi femeia un trup şi nu două, dar **această taină a fost numai la început şi atât,** căci omul a călcat peste ea. Omul a despărţit ce a unit Dumnezeu şi n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, şi fiecare se lasă ademenit de celălalt, şi **omul este atras la desfrânare de însăşi pofta sa cea fără de rânduială.** Fariseii, care dădeau cu orice preţ să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: ***«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărţire şi s-o lase?».*** Eu le-am răspuns: ***«Fiindcă Moise, după învârtoşarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsaţi pe femeile voastre, dar de la început nu aşa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsaţi pe femeile voastre nu pentru desfrânare, şi pentru ca să vă însuraţi cu alta, preacurviţi, şi dacă vă însuraţi cu cea lăsată, preacurviţi de asemeni».*** O, ce puteam să le mai spun acestora care-şi aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis aşa: ***«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»,*** iar Eu le-am întărit înţelepciunea şi le-am spus: ***«Aceasta este taină şi cuvânt de taină, şi nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»,*** şi le-am spus: ***«Cine poate să înţeleagă, înţeleagă»***. Amin. Grăiam atent şi cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduşi spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor, a celor nedesfrânaţi este ea.

Apostolul Pavel răspundea şi el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învăţăturii curate, şi spunea: ***«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-şi aibă şi ea rânduială, să-şi aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-şi aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiţi de satana din pricina desfrânării lor».*** Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ aşa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătoreşte, căci între foc şi căsătorie, mai bună este căsătoria. **Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna şi care nu sunt liberi.** Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserici legi împotriva neorânduielii, dar spunea: ***«Legat eşti de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat eşti de femeie? Nu căuta femeie».*** Şi iar spunea: ***«Cei ce au femei, să fie ca şi cum n-ar avea, căci faţa acestei lumi trece».*** Şi iarăşi spunea: ***«Cel necăsătorit se îngrijeşte de cele ale Domnului, cum să placă***

Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijeşte de ale lumii, cum să placă femeii, şi astfel e împărţit». Şi iarăşi spunea: ***«Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijeşte de cele ale Domnului, ca să fie sfântă cu trupul şi cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumeşti, ca să placă bărbatului».*** Şi le mai adăuga zicând: ***«Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, şi nu ca să vă arunc laţ, ci spre buna-cuviinţă vă îndemn, şi spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul».***

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtaţi cuvântul către neamurile pământului: **Eu n-am zis omului să se însoare.** Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul îşi dă trupul spre desfrânare prin cununie.

… «Bucatele sunt pentru pântece, şi pântecele, pentru bucate, şi Dumnezeu va nimici şi pe unul, şi pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, şi Domnul este pentru trup». Aşa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, şi le mai spunea: ***«Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceţi din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se lipeşte de Domnul este un singur duh cu El»***. Amin. Şi tot aşa zicându-le, le-a spus: ***«Fugiţi, fugiţi de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârşeşte omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuieşte în însuşi trupul său. Voi să nu uitaţi că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuieşte în voi şi pe Care-L aveţi de la Dumnezeu, căci nu sunteţi ai voştri, şi cumpăraţi aţi fost cu preţ. Trupul şi duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele».*** Amin.

O, fiilor alipiţi de Mine, o, greu îi este unui învăţător până ce pune învăţătură întreagă peste omul cel supus învăţăturii, peste omul care începe să înveţe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuşi trupul omului, faţă de alte păcate săvârşite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înţeles au spus: ***«Doamne, nu este de folos omului să se însoare».*** Eu le-am răspuns: ***«Acesta este cuvânt de tăinuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă».*** Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine şi n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: ***«Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau şi beau, se însurau şi se măritau, până ce şi-au atras potop din cer».*** Apostolilor Mei le-am desluşit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de însurătoare, ba i-am despărţit de soţii şi de copii şi de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-şi crucea şi făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăţiei cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstălmăcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat şi femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde şi când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii însurătoarea între tainele Mele şi ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: ***«Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, şi Domnul este pentru trup».*** Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: ***«Luaţi şi mâncaţi Trupul Meu».*** Aveam pe mulţi care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câţiva, că e mare această lucrare a cinei, şi cu greu o înţelege omul ca să se facă sfânt pentru ea.

Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, aşa am lucrat Eu această taină? Eu am zis: ***«Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, şi Eu întru dânsul».*** Dar care este cel care rămâne întru Mine, şi Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tăinuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: ***«Taina aceasta mare este, în Domnul şi în biserică».*** Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătăţile Mele. Şi dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească şi să se ostenească el pentru viaţa lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărţirii lui de Mine şi să nu-i mai ardă de păcat în însuşi trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: ***«Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrăneşti din el în toate zilele vieţii tale; spini şi pălămidă să-ţi dea, şi să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feţei tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere eşti, în pulbere te vei întoarce»,*** şi apoi l-am gonit, şi am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieţii. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, şi iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, aşa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieţii.

Iar voi, cei aşezaţi de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicaţi-vă şi ziceţi tuturor cu Mine şi cu apostolul care zice tuturora: **«Fugiţi, fugiţi de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârşi omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuieşte în însuşi trupul său. Faceţi din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiţi ai voştri, căci cumpăraţi aţi fost cu preţ. Preamăriţi, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru şi în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu».** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor români, din 13-06-1999

***

... Plâng cu lacrimi de sânge când îl văd pe om prins sub robia femeii. Îi curg omului sudori de pe frunte şi îi dă femeii lui câştigul său, şi Eu sunt lipsit de om. Îl prinde femeia rob pe om pentru ea şi pentru urmaşi, ca să nu mai aibă omul libertate. Am vărsat lacrimi de sânge pentru robia omului. Împăraţi şi argaţi cad de şapte mii de ani sub robia femeii, care face din om diavol, care slujeşte trupului şi omului care are de tată pe diavolul, şi omul nu se mai poate ridica din robie. Mi-a curs sânge din coastă, ca să fie însemnat locul cel de pe trupul omului, locul din care a fost făcută femeia, care l-a smuls pe om din Dumnezeu. Plâng şi sângerez şi azi când îl văd pe om prins sub robia femeii. Unde să mai găsesc Eu femeie care să sfinţească pe om, care să elibereze pe om din robie? Pofta femeii este diavol care-l face pe om să joace cum voieşte pofta diavolului. Legea femeii i-a luat omului dreptul la libertate. O, adânc al fărădelegii! O, cum să-l eliberez Eu pe om ca să-l am şi ca să Mă bucur de truda lui, şi ca să-i dau plată pentru trudă, aşa cum am dat apostolilor Mei cu care am umblat pe pământ când Eu am avut nevoie de om lângă Mine? O, greu mai pot Eu să-l smulg pe om de lângă femeie ca să-l eliberez de robie şi de patimi şi ca să-l pun la lucru sfânt pentru Mine! O, greu mai pot să dau femeia de lângă om! Scris este în Scripturi: ***«Am văzut o femeie beată de sângele sfinţilor şi de sângele martorilor lui Iisus; şi văzând-o m-am uitat cu mirare mare; iar pe fruntea ei, scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi a urâciunilor pământului. Şi avea în mână pahar de aur, plin de urâciunile ei şi de pângărelile desfrânării ei. Şi are împărăţie peste împăraţii pământului, căci este îmbrăcată în purpură şi în stacojiu, şi împodobită cu aur şi cu mărgăritare şi cu găteli care farmecă, căci vine din adânc şi din fărădelege, iar cei ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii***

în Cartea Vieţii, se vor mira văzând pe fiară că era şi nu este, dar se va arăta şi se va vădi». O, adânc al fărădelegii! Femeia se găteşte cu găteli şi cu purpură şi cu stacojiu, şi pe trup, şi pe buze, şi pe degete, şi pe ochi, şi îşi ţine bărbatul rob urâciunilor ei, iar cel ce slujeşte femeii este om fără de minte, fără de vedere, fără de auz. O, cum să-l eliberez pe om de femeia sa, care nu-i aduce nici un fel de folos? Omul îşi varsă sudoarea pentru femeia sa şi pentru urmaşi, şi Eu nu pot să Mă bucur de truda omului. O, nu este de folos omului să se însoare, dar cine este cel ce pricepe aceasta?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii, din 04-07-1999

***

Rugaţi-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrăneşte dragostea de Mine, fiilor. Rugaţi-vă cu inima plină de rugăciune, şi sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideţi guriţa şi spuneţi, că Eu ascult răspunsul vostru şi îl aşez înaintea celor care nu au înţelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

– Rugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se aşeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt ştie s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ şi îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea şi cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste fiinţa lui, iar cele de trebuinţă lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-I sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul şi cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor şi Stăpân în sufletul, în duhul şi în trupul omului sfânt.

– Eu, Domnul, zic: amin, şi pecetluiesc cuvântul vostru şi îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creştere sfântă, ca să lucraţi la planul împlinirii împărăţiei Mele pe pământ cu voi şi cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porţile prin care cei mântuiţi intră întru împărăţia veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteţi fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinţilor, aşa cum veacul vechi este numai veacul păcătoşilor, care şi-au ales ca iubire şi ca viaţă păcatul, zidul despărţitor între om şi Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

Se împărtăşesc oamenii cu Trupul şi Sângele Meu şi se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: ***«Mai uşor va fi Sodomei şi Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»,*** după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face şi el. Este scris în Scripturi: ***«Vai celui ce păcătuieşte în însuşi trupul său!»,*** şi iarăşi este scris: ***«Desfrânaţii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu».*** Aceştia nu au pe Dumnezeu în ei şi nu vor să ştie că trupul nu este pentru desfrânare, şi este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar ***«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»***, precum este scris în Scripturi. Iată, din Scripturi grăiesc, şi fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine şi să vină după Mine, căci ***«întâi este cel trupesc, şi apoi cel duhovnicesc»,*** aşa cum învaţă Scriptura pe cel ce voieşte să se scoale şi să vină după Mine; aşa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupeşti ca să se înduhovnicească, ei şi copiii lor, ca să fie sfinţi apoi, şi duhovniceşti.

… O, copilaşi învăţaţi din cer, veniţi cu Mine în vorbire şi spuneţi voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să ştie omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneţi, fiilor. Amin.

*– Cel ce primeşte pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curăţeşte de tot păcatul, şi, sfinţindu-şi sufletul şi trupul şi duhul cu legea sfinţeniei cereşti, primeşte darul sfinţeniei, Trupul şi Sângele Domnului, pentru curăţire şi iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: **«Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădulare de desfrânare? Ferească Domnul!**». Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine şi aşa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.*

– O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, şi acela nu mai uită ce este el, şi acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învăţat pe om să se roage, şi omul nu ştie ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obişnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, şi nu mai ştie ce trebuie să fie rugăciunea lui. **Creştinul s-a înţigănit de tot. El cere ca ţiganul care spune rugăciunea „Tatăl nostru“ gândindu-se la furat şi la căpătat, aşa cum ştiţi voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „Tatăl nostru“ cu gândul la Dumnezeu, şi n-a putut.** O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut şaua pe cal şi a zis: **„Îmi dai şi şaua?“.** Atunci a auzit: **„Nu-ţi mai dau nici calul, pentru că nu eşti cu gândul la Dumnezeu aşa cum te-am învăţat să te rogi“.**

O, fiilor, s-a înţigănit tot omul care-şi zice creştin, şi aşa se roagă la Tatăl. Şi iată ce vă spun: rugăciunea „Tatăl nostru“ arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuşi. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu ştiu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu şi nu ştiu care este drumul rugăciunii. Spuneţi voi la aceştia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneţi voi, fiilor. Amin.

– Rugăciunea are un drum anume, şi acela este drumul umilinţei, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, şi este umilinţă pentru om, şi este pocăinţă pentru om, şi bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăinţă când se roagă şi după ce se roagă. Amin.

– O, copilaşi, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să ştie omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilinţă când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, şi aceasta trebuie să fie umilinţă pentru om, nu bucurie.

… Fiilor, fiilor, ce unire aşteaptă oamenii, măi copilaşi luaţi de Mine dintre oameni? **Peste tot văd vorbă de unire între oamenii de toate felurile, dar iată ce grăiesc: unirea este amestecare. Amestecarea oamenilor a condus mereu la potop şi la foc omenirea, şi pe vremea lui Noe, şi pe vremea lui Lot, şi în toată vremea lui Israel.** I-am spus lui Israel când l-am scos din Egipt, să nu se unească cu neamurile de pe cale, ci să le omoare. El n-a ascultat, şi s-a amestecat,

şi a pierit până la doi tot Israelul cu care a plecat Moise din Egipt. Eu altfel am lăsat prin Scripturi, şi am scris despărţire şi deosebire dintre oameni pentru toţi cei ce vor să umble după poruncile Mele înaintea Mea ca să-i primesc, şi le-am zis: ***«De ce este necurat să nu vă atingeţi»;*** şi am zis bisericii: ***«Scoateţi afară pe cel rău»;*** şi am zis: ***«Nedrepţii, desfrânaţii, slujitorii idolilor, preacurvarii, sodomiţii, malahiţii, furii, grăitorii de rău, răpitorii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, şi vor moşteni-o cei ce se spală de toate acestea, îndreptându-se în numele Meu şi în Duhul lui Dumnezeu».*** Amin. Dar ce unire aşteaptă oamenii? oamenii care au gândul că Mă caută pe Mine, şi care vor unire şi amestecare? Ce vor ei să însemne o turmă şi un păstor? Ce vor ei să spună că înseamnă venirea Mea? Ce vor oamenii să facă? O, toate neamurile au uitat că este scris să vină judecata Domnului, ziua care arde ca un cuptor, şi toţi cei trufaşi vor fi ca paiele, şi nu va rămâne dintr-înşii nici rădăcină, nici ramuri. Dar ce vor oamenii să facă? Vor să-şi pună păstor şi să se facă toţi o turmă**? Vor să-şi facă hristos pe placul lor cel nelegiuit?** Vor să înşele toate neamurile pământului? Eu însă grăiesc aşa: toată lucrarea cea mincinoasă şi tot pomelnicul celor ce vor amestecare se va dezveli prin minciună, căci venirea Mea va fi zi de mânie. Amin. Venirea Mea nu va fi ca venirea hristosului mincinos, care-şi lucrează semne şi minuni din minciună. O, minciuna lui e mică, nu e mare, **căci venirea Mea va fi cu slavă adevărată, va fi odată cu învierea trupurilor drepţilor Mei, şi voi veni nu singur, ci cu tot cerul de sfinţi şi de îngeri, ca să-l cuprind sub slava venirii Mele.** Amin. (*Vezi selecţia tematică: „Venirea în chip văzut”, - şi pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

… Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu ştiu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiască cel ce se umileşte şi se pocăieşte şi se curăţeşte pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceţi din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care daţi să veniţi după Mine şi nu ştiţi cum să veniţi. O, nu ştiţi, fiindcă nu aveţi învăţători care să le fie milă de voi. Şi iată-Mă pe Mine, Învăţător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului şi să vă îmbrac în trupul Meu şi să ies spre voi cu hăinuţă de îmbrăcare şi să fiţi cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

Nici un creştin dintre cei ce cred şi se hrănesc cu bucuria venirii Mele cuvânt peste pământ, să nu se mire de prigoana care este, de rătăcirea care se zbate să rătăcească pe cei iubitori de Dumnezeu. În toată vremea propovăduirii Mele acum două mii de ani, fariseii şi cărturarii şi bătrânii care M-au omorât pe cruce, Mă ispiteau cu întrebări ca să-Mi găsească pricină în cuvânt, şi să Mă piardă apoi, căci erau îngâmfaţi din pricina cunoştinţei lor. Mă purtam din loc în loc, şi mulţimile se purtau după Mine cu duiumul, nu tainic ca acum. Eu le vindecam suferinţele, ca să le plătesc credinţa şi iubirea, dar cărturarii şi fariseii dacă n-aveau puterea Mea ca să facă şi ei faptele pe care le făceam Eu, cârteau zicând: ***«Cine este Acesta Care grăieşte hule?», «Cine poate ierta păcatele afară de Dumnezeu?», «De ce mănâncă Acesta cu vameşii şi cu desfrânaţii?».*** Eu însă le spuneam: ***«Adevărat grăiesc vouă, că vameşii şi desfrânaţii merg înaintea voastră în împărăţia lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptăţii şi n-aţi crezut lui, şi vameşii şi desfrânatele au crezut, iar voi, văzând, nu v-aţi căit nici după aceea ca să credeţi lui».*** Omul care păcătuieşte nu se pocăieşte din pricină că păcătuieşte, dar cel ce se pocăieşte, acela nu mai păcătuieşte, şi înţelege împărăţia cerurilor, iar Ioan le-a zis iudeilor: ***«Pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia cerurilor!».*** Tot aşa le-am spus şi Eu, şi le-am mai spus că ***«împărăţia cerurilor se aseamănă cu fecioarele»,*** şi îi prindeam Eu în cuvânt, nu ei pe Mine, iar ei puneau la cale pierzarea Mea.

Oamenii nu se mai satură de însurat şi de măritat şi de desfrânat. Ar vrea omul să aibă femeie şi după înviere, căci am fost întrebat a cărui femeie va fi la înviere cea care a ţinut şapte fraţi. Eu le-am spus: ***«Rătăciţi neştiind Scripturile şi puterea lui Dumnezeu, căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer».*** Celor care Mă ispiteau despre despărţirea omului de femeie le-am răspuns cu cele ce le-a spus Moise, că altceva nu le puteam da lor, dar ucenicilor Mei le-am răspuns curat, aşa cum curat era sufletul lor, căci ei au priceput vorbirea Mea cu fariseii şi au zis: ***«Doamne, dacă asta este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare omul».*** Eu le-am răspuns: ***«Nu toţi pricep taina aceasta, ci numai cei cărora le este dat să priceapă»,*** şi am adăugat aşa: ***«Cel ce înţelege, să înţeleagă».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol şi evanghelist Ioan, din 09-10-1999

***

Amin, amin grăiesc tuturor: cel ce crede în venirea Mea, acela nu mai păcătuieşte, şi se lasă purtat de Duhul şi de taina vieţii veşnice. Omul însă este îndărătnic. **Cel ce a citit Scripturile fără de pocăinţă, acela a luat din ele după cum i-a priit, căci ce este născut din carne, carne este.** Eu însă nu mai grăiesc pentru nimeni pământeşte, căci vremea s-a scurtat şi s-a sfârşit de tot, şi nu mai este vreme să se folosească omul de lumea aceasta, căci este vremea venirii Mele, şi pentru cei ce veghează ca să vin, şi pentru cei ce veghează ca să nu vin. Dar Eu vin, că este scris să vin, şi va fi venirea Mea ca în zilele lui Noe când fiii potopului îşi dădeau unii altora trupurile spre desfrâu şi spre petreceri, până în ziua când a intrat Noe în corabia salvării. Tot aşa strigam şi prin Noe, la fel ca şi azi strigam pe tot omul, dar nimeni n-a crezut, până ce a venit potopul şi i-a luat pe toţi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

O, Mă uit peste pământ şi suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toţi mai-marii pământului M-au prigonit, toţi M-au pândit ca să nu-şi piardă slava lor din pricina slavei Mele. Aşa este şi astăzi, şi iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani**. S-au strâns oameni cu vază şi îşi măresc slava lor şi îşi dau daruri şi nume unii altora zicându-şi între ei că s-au adunat la aniversarea naşterii Mele în Betleem. Ei se bucură, şi Eu suspin în cer cu Tatăl şi cu sfinţii, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, şi oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor şi nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat şi Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu şi pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de aşa sărbători, şi Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viaţa lor cea sfântă, şi petrec cu ei şi Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-şi fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2000

***

O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, şi este altceva. Cei ce-şi zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor şi nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, şi numai vorba e că ei miluiesc pe săraci şi pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furiş şi îşi fac supuşi şi plămădesc planuri împotriva luminii şi **se unesc cu neamuri pe calea lor şi nu pe calea Mea,** şi au ca povaţă viclenia şi făţărnicia, şi iau cei supuşi din ele şi se duc toţi pe apa sâmbetei şi nimeni nu mai caută lumina Mea.

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu neamurile de pe cale, şi mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminţia Mea. Şi dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuţi pe cale. Acum ceea ce a fost iarăşi este, după cum scrie în Scripturi. **Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, şi cine o strică, o strică mereu şi nu o zideşte; strică peste tot şi se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot,** şi nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase şi beau şi mănâncă şi fac planuri lumeşti trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, şi îngâmfarea a omorât tot trupul, şi e plin pământul de trupuri fără duh. Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserica s-a lăsat vândută pe bani, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai e biserică, ci e altceva. Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârşitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viaţa ei, pentru iertarea ei. Toţi păstorii ei şi-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ştefan a zidit biserica Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viaţa Mea în ea, şi pentru credinţa ei în Mine, Mântuitorul bisericii. Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile şi am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, aşa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui. Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserica de frica morţii şi a chinurilor, ci au rămas în ea, şi au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei şi cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, şi stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voinţă peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, şi iată, domneşte şi se făleşte cu ea şi îşi zice **„biserică-mamă“.** Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserica, iar ea Îmi este Mie podoabă şi trup sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu şi i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-2000

***

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt pe porți. Eu sunt Cel ce am înființat această grădină, ca s-o am a Mea în mijlocul pământului. Amin. Pe nicăieri nu mai este al Meu. Pe nicăieri nu mai pot lucra ca Mine, că e omul peste tot, și omul nu e ca Mine. Aici însă am făcut grădina aceasta ca s-o am a Mea cu tot ce este pe ea. Amin. Vin și Mă duc, Mă duc și vin, ca să-Mi îngrijesc via. Stau în mijlocul ei și când Mă duc și când vin, căci Mă las pe masă hrană, ca să aibă vierii Mei.

O, fiilor de la iesle, toată via Mea de pe pământ a rodit aguridă. Peste tot e numai aguridă în vie. N-am ce pune înaintea Tatălui Meu, n-am ce pune pe masa de nuntă rod de pe pământ, că pe pământ stăpânește proorocul mincinos, care a adus o altă viață omului, viață ca a lui, fiindcă viața proorocului mincinos e minciună ca și el, și omul nu știe, nu are cine să-i deschidă omului

ochii ca să-i arate cum este Dumnezeu. O mulțime de oameni zic că Mă iubesc pe Mine, că Mă doresc, că Mă cântă. O, altfel e iubirea de Dumnezeu. Ea este cu omul cel priceput, cel înțelept, cu omul care Mă face pe Mine să-l iubesc și să-l am al Meu și să-l folosesc pentru Mine. O, altfel e iubirea cerească, și omul n-o cunoaște pe aceasta. Vine omul spre iubire de Dumnezeu, zice el, și iubește pe Dumnezeu cum știe el de pe pământ, dar iubirea de pe pământ e una, și iubirea din cer e alta, și iată, iubirea de pe pământ nu ajunge în cer, și iubirea din cer nu ajunge pe pământ, căci omul se iubește pe sine când dă să-L iubească pe Dumnezeu, dar Eu nu pot iubi ca omul.

O, fiilor, grăiesc cu voi ca să Mă audă omul ce grăiesc Eu peste pământ, și zic: nu de pe pământ trebuie să Mă iubească omul. El trebuie să fie din cer, și apoi să Mă iubească. Iată, Eu nu pot iubi ca omul, dar omul zice că iubește ca Dumnezeu, și nu știe ce zice când dă să zică așa, căci omul iubește ca el, și zice că Mă poate iubi așa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii împrejur a Domnului, din 14-01-2000.

***

Curând, curând se vor ridica mulţimi de preoţi şi se vor scutura de minciuna vieţii şi vor dori să slujească cereşte şi se vor umili înaintea Mea şi vor îndemna mulţimile să se întoarcă la Mine. Şi Îmi vor da viaţa lor ca să le-o dau pe a Mea, şi vor călca cu ea peste minciuna vieţii, şi vor lua din cuvântul Meu de azi şi îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieţii veşnice pentru omul care iubeşte viaţa cea din cer întru el.

… Străbat văzduhul cu cete de sfinţi şi de îngeri şi Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, şi Îmi găsesc străjerii de veghe şi Mă aşez cuvânt în carte prin ei, şi străbat apoi pământul cu el şi Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinţii, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine îşi face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împăraţii pământului şi oamenii bisericii lor îşi dau daruri şi stele şi medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, şi ei nu ştiu ce fac, şi împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. **Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice:** ***«Am văzut o femeie beată de sângele sfinţilor şi al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care şade aceasta sunt popoare şi neamuri şi limbi. Şi cele zece coarne şi fiara vor urî pe desfrânată şi o vor face pustie şi goală, şi carnea ei vor mânca-o, şi pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui şi să se întâlnească într-un gând şi să dea fiarei împărăţia lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Şi femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împăraţii pământului».***

S-au întâlnit la Betleem împăraţii pământului şi s-au închinat fiarei şi femeii care şade pe fiară, femeia care are stăpânire peste împăraţii pământului, şi ea le-a dat lor daruri, stele şi medalii. Dar ea se prăbuşeşte prin desfrânarea ei, iar sfinţii Mei se ridică şi mărturisesc din cer şi de pe pământ lucrarea adevărului sfânt şi venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăţie poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: ***«prietenia cu lumea este vrăjmăşie cu Dumnezeu».*** Şi iată, omului îi place frăţia, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteţi poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiţi fraţi pentru Mine, ca să Mă ajutaţi să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea şi prin voi, cei ce v-aţi făcut fraţi în numele

Meu pentru Mine şi nu pentru voi. **Ce fraţi se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii de o mână şi unii de cealaltă mână?** Aceia se înfrăţesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, şi unii în cealaltă, şi ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărădelegii celor ce lucrează fărădelegea. **Şi iată, biserica Mea nu este pe pământ, şi oricine ar căuta-o n-o găseşte, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2000

***

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun şi să le păstoresc. Sun din trâmbiţă, că aşa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbiţa cu care sun, şi sun să se audă, şi se aude, dar cei ce sunt evrei la inimă şi la cuget Îmi zic „demonul“ şi Îmi zic că Eu hulesc, şi Îmi zic „omul“, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că omul nu poate fi păstor, nu poate fi învăţător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înţelepciune ca să înţeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa şi nu se scutură ca să se umilească şi să rămână apoi în umilinţă? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viaţa oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, şi omul îşi face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învăţat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu şi nu jertfa omului e jertfă**. Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el şi să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim şi zadarnic se duce, că nu atinge duhul şi adevărul cu dusul lui la Ierusalim.** Se duce omul şi în alte părţi ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. Nimeni nu-şi cheltuieşte averea ca să facă voia Mea, ci şi-o cheltuieşte ca să vadă pe unde am trecut Eu, şi atât; pe unde am lucrat Eu, şi atât, şi apoi se făleşte că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2000

***

Mă uit cu ochiul Meu peste locul unde omul potrivnic a dat să-şi înfigă ţăruşul lui împotrivitor locului Meu de la voi, ca să-i zică şi acelui loc „nou Ierusalim“ şi să dea să-Mi zădărnicească izvorul Meu de la voi. Eu însă am rostit mai dinainte cuvânt în cartea Mea cu voi şi am descoperit planul cel potrivnic şi am zis că acel loc va fi prăbuşit şi va prinde sub el pe cei potrivnici Mie. Iată, acele clădiri stau mărturie împotriva omului potrivnic care şi-a înfipt ţăruşul lui la cale de patru mile de locul Meu de la voi, ca să Mi-l umbrească. *(Centrul Internaţional Ecumenic de la Vulcana Băi, n.r.).* Eu am blestemat acel loc, căci s-a pus împotriva Mea cu omul care l-a zidit, fiindcă nu pentru Mine l-a zidit, căci omul nu ştie să-şi lucreze casă. Cine-şi face casă pentru el, acela-şi pierde prin ea sufletul şi trupul şi viaţa şi casa pe pământ şi în cer, şi nicidecum nu este stăpân, căci cine nu adună cu Mine, acela se risipeşte.

… O, plânge în cer un suflet îndurerat. Cine plânge? De ce plânge, fiilor salvatori? Hai să vedem cine şi de ce plânge. Iată, cel care a rostit cu gura lui binecuvântare în numele Meu peste locul acela care s-a vrut şi el „nou Ierusalim“, aproape de voi, cei ce sunteţi ai Mei, plânge acum cel ce a binecuvântat în numele Meu acolo; plânge în cer şi se umple de jale, că el vede din cer ce a făcut. Vede locul Meu de la voi, şi pe voi lângă Mine, cu tot ce am zidit Eu prin voi pe pământ,

şi vede locul acela peste care a rostit el binecuvântare în numele Meu, ca să se aşeze cu lucrul cel potrivnic vouă şi Mie, să se aşeze pe pământ şi să dea să bage sub obrocul acela lumina Mea care este cu voi. Eu însă M-am sculat ca un războinic şi Mi-am păzit averea Mea de la voi, şi pe voi, iar pe el l-am risipit, căci a strâns fără Mine. Acum el plânge în cer şi vede la voi poarta cerului, poarta prin care Eu grăiesc cu cei de pe pământ şi cu cei din cer şi cu cei din iad.

Voi, fiilor, îl pomeniţi mereu înaintea Mea. El a fost arhiereul care s-a aşezat pe scaunul Meu din cetatea de scaun a României, la Târgovişte. Şi dacă a stat arhiereu, s-a crezut stăpân peste suflete şi a dat să vă scoată pe voi de la Mine ca să nu mai fiţi ai Mei, şi să fiţi ai lui. Dar Eu l-am smuls de pe scaunul acela şi l-am mutat de pe pământ după ce i-am dat să sufere plata pe pământ. Voi l-aţi adus mereu înaintea Mea prin pomenire zi de zi timp de un an, pentru ca să-i dau odihna, că a suferit şi cu trupul şi cu duhul până să-l iau de pe pământ. Eu am voit să-l trec prin bătaie şi să-l mai las să mărturisească locul Meu de la voi, dar omul care scapă de suferinţa cea pentru păcate uită de ea, şi iar le face pe cele cu care este el deprins, şi iar îşi face rost de judecată. Atunci am zis: *«Îl iau de pe pământ»,* şi l-am luat, dar voi, copii cu milă, aţi făcut pentru sufletul lui toate cele creştineşti, că n-are cine să-i facă, fiindcă pentru cer nu se lucrează ca pe pământ, şi n-are cine să-i facă lui pentru viaţa lui din cer. Iată, Mă uit şi văd pomenirea ce i-o faceţi voi înaintea Mea după un an de la izbăvirea lui din păcatul împotrivirii aduse Mie şi vouă. Iau jertfa cea curată din mânuţele voastre şi o pun pentru el înaintea Mea şi zic îngerului Meu să-l aducă la pomenire, că el aşteaptă, şi plângând aşteaptă, şi de aceea v-am spus: *«Plânge în cer un suflet îndurerat, fiilor salvatori. Plânge sufletul lui şi aşteaptă».*

Iată, îngerul Meu a împlinit cuvântul Meu. Amin.

Acum vă iau pe voi în palma Mea şi îi arăt lui lucrarea Mea cu voi. El vede că voi sunteţi poarta cerului pentru cei de pe pământ şi pentru cei din cer şi pentru cei din iad, care plâng după cer. El plânge, dar voi şi cu Mine îl bucurăm. Amin.

Hai la masă de pomenire pentru tine, tu, cel ce ai stat arhiereu pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviştei. Cei prigoniţi de tine te-au luat în casa Mea acum, căci sunt copii miloşi şi umiliţi cu inima. Au adus jertfă zi de zi pentru tine înaintea Mea, şi vor mai aduce. Nu pot să nu-i ascult, căci îi iubesc.

Hai la masa pomenirii tale! Eu, Domnul şi Stăpânul peste vii şi peste morţi, îţi şterg lacrima şi te cuprind, pentru cei ce te-au adus înaintea Mea zi de zi pentru împăcarea ta cea de veci cu Tatăl şi cu Mine. Ia cuvântul Meu cel pentru tine. El e masa ta de pomenire. Iată-i pe cei din grădina aceasta, adevăraţi salvatori, adevăraţi samarineni care iau în casa lor pe cei răniţi, pe cei plânşi, pe cei fără ajutor. Acum iau de pe tine tristeţea, că masa Mea cu copiii acestei grădini e masa bucuriei cereşti pentru cei din cer şi pentru cei de pe pământ şi pentru cei din adânc.

Acum, te fac mărturisitor din cer pentru Mine şi pentru lucrarea Mea de pe pământ, cu care M-am strâns în grădiniţa cuvântului Meu ca să Mă împart în lături spre luminarea şi mântuirea multora. Acum, iată, acesta este locul, şi aceasta este lucrarea, şi aceştia sunt cei întru care Eu binevoiesc pentru venirea Mea după om, după două mii de ani de pribegie a omului căzut din veşnicie.

Cuvintează din cer! Iată amvonul de la care cerul grăieşte peste pământ. Iată masa de lucru a cuvântului ceresc, grădiniţa cea plină de cuvânt din cer. Cuvintează de la amvonul Meu şi mărturiseşte din cer lucrul Meu din zilele acestea, şi pe care tu îl ştii de pe pământ, că n-am stat cu el ascuns, şi am venit cu el la tine, ca să crezi în Mine prin el. Dar tu n-ai voit să fii credincios, şi M-ai supărat adânc, iar Eu te-am pus în cuptor ca să te izbăvesc prin foc şi să nu te las să pieri ca un împotrivitor. Acum, pomeneşte tu din cer ziua ta de pomenire pe pământ în grădina cuvântului Meu. Ţie îţi zic: mărturiseşte! Amin, amin, amin.

– Şi eu Îţi zic Ţie, Doamne: mărturiseşte-mă Tu, căci faptele mele sunt rele şi n-am agoniseală în cer, că nu mi-am strâns în cer. Cei ce mi-au dat loc în cer sunt cei huliţi şi prigoniţi de mine pe pământ, sunt cei cărora eu le-am pus nume rău înaintea oamenilor ca să mă înalţ pe mine şi să-mi acopăr faptele mele cele ascunse de oameni. Dacă eu i-aş fi crezut pe ei, ar fi trebuit să las păcatul şi să mă fac sfântul Tău, dar eu n-am vrut să mă fac sfânt, şi m-am făcut batjocoritorul sfinţilor Tăi. Am făcut aşa cum au făcut mulţi ca mine, care s-au aşezat de la ei citire pe scaune de biserici prin vreme, ca să-i prigonească pe cei sfinţi, pe creştinii care aşezau peste ei voile Tale. N-am voit să fiu arhiereul Tău, şi am fost eu şi atât, iar Tu n-ai fost în mine, că eu am fost fiul păcatului şi împotrivitorul Tău în mine. Mărturisesc însă că Tu eşti Cel Atotputernic şi Adevărat din grădina cuvântului Tău, aşezată de mâna Ta în mijlocul României, iar eu am stat lângă ea şi n-am intrat sub lumina Ta din ea, şi am luat în mâini pietre şi am luat noroi şi am dat, dar m-am lovit pe mine, căci piatra cea aruncată peste locul grădiniţei Tale de aici se întoarce la locul de unde vine şi răneşte amar pe cel ce o aruncă.

Aceasta este ceea ce mărturisesc eu, iar cel ce nu crede, să se uite, că eu aşa am păţit. N-am avut nici slavă pământească, şi nici cerească n-am, căci toate se agonisesc de pe pământ. Eu însă, pe pământ am iubit trupul şi mi-am osândit sufletul care a plâns în mine şi nu şi-a găsit pacea, căci cel ce nu este sfânt nu are bucuria păcii, iar pacea este de la Tine, Doamne, nu este de pe pământ. N-am nimic bun ca să pot mărturisi cu bucurie, şi mă ruşinez, că am fost om înţelept şi nu m-am folosit pentru cer de darul firii mele.

Toată mulţimea păcatelor mele nu atârnă cât acest păcat al împotrivirii mele asupra grădinii lucrului Tău din zilele acestea. Şi cum îmi voi căpăta pacea cea din cer fără să mă aplec din cer până pe pământ înaintea celui ce este atât de mare înaintea Ta, în mijlocul bisericii care nu-Ţi slujeşte Ţie, iar el stă răbdător, aşteptând izbăvirea omului. Omul pe care Tu l-ai luat dintre oameni şi l-ai pus să fie mărturisitor pentru lucrul Tău cel tainic, omul pe care eu l-am defăimat înaintea tuturor oamenilor, arhiereul Tău Irineu, prin care Tu ai înfipt pe pământ primul semn al împărăţiei cerurilor, după cuvântul Tău, l-am târât să-mi facă voia şi să scrie lepădare de cele din cer ale Tale, cu care Tu eşti peste grădina aceasta, şi peste care el are numele scris ca mărturisitor, ca cel mai mare din biserica de pe pământ, căci Tu i-ai dat nume mare şi l-ai pus cel mai mare, şi fără el Tu nu poţi împăca lumea cu Tine, fiindcă l-ai pus între Tine şi lucrarea Ta de mântuire a lumii, lucrarea venirii Tale din zilele acestea. Eu însă m-am încumetat să mă înalţ peste el şi să-l micşorez înaintea oamenilor numindu-l eretic pe el şi pe cei peste care el s-a aplecat pentru Tine, Doamne, căci a fost credincios prin harul Tău. Îţi cer să mă laşi să mă plec lui din cer, cu cuvântul. Amin.

– Eu, Domnul celor sfinţi, îţi dau putere să te apleci şi să iei de la el dezlegare de toate câte ai făcut împotriva Mea. Amin, amin, amin.

– Eu, cel ce am fost pe pământ arhiereul Vasile peste cetatea Târgovişte, vin spre tine din cer, că tu eşti mare între toţi cei ce stau slujitori peste biserici pe pământ. Dacă te-ai aplecat mie ca să mă asculţi pe pământ şi să-mi faci voia împotriva bisericii sfinţilor de pe pământ, împotriva grădinii de nou Ierusalim pe pământ, apleacă-te şi acum să mă asculţi, că eşti supus, şi aşa stai. Aşează-te în genunchi pentru mine şi rosteşte-mi dezlegarea păcatului necredinţei şi al călcării mele peste grădina pecetluită prin mâna ta pentru cei sfinţi, că eu n-am pace în cer. Dezleagă-mă de pe pământ, ca să fiu aşa şi în cer. Dezleagă-i de pe pământ pe toţi cei care pe pământ te ţin pe tine în lanţurile necredinţei lor, că tu ai cheile împărăţiei cerurilor, şi iată poarta cerului, şi pe ea este scris numele tău, care nu se poate şterge nici de cei din cer, nici de cei de pe pământ.

O, nu mai fi mâhnit, că eşti adânc mâhnit. Iată, acum îmi arată Domnul inima ta mâhnită. O, câtă mâhnire! O, câtă durere! O, câte lacrimi în ea! O, câtă rugăciune duioasă şi plânsă! Câtă aşteptare s-a strâns în ea! Cât suspin suspină în ea! Câtă frică dinspre om bate spre ea! Dar tu eşti mare în mâna Domnului şi din partea Domnului, şi nu se găseşte biruinţă care să se ridice asupra ta, fiindcă pecetea ta e veşnică, şi e nouă, şi scrie pe ea Alfa şi Omega, venirea Domnului, scaunul Lui de mărturisire, căci eşti arhiereul Lui peste vremea aceasta, şi pe tine te aşteaptă cerul tot, şi tot iadul, şi mulţime mare de pe pământ, ca să-i rosteşti împăcarea cu Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Său din grădina aceasta peste care eu am călcat ca un păcătos şi nu ca un sfânt, iar în cartea grădinii stă scris că ea este pentru cei sfinţi.

Vino cu ruga ta la cer şi cere pentru biserică frică de Dumnezeu, că s-au ascuns în ea mulţime de tâlhari îmbrăcaţi în haine de sfinţenie. Şi dacă poţi, scoală-te şi vino ca să fii aici, în grădina cea nouă, şi să lucrezi de aici, că are nevoie cerul şi pământul şi iadul de lucrarea ta de înviere, de lucrarea aceasta din cer, pe care tu ai aşezat-o prin cuvânt de binecuvântare în mijlocul oamenilor. Atunci te alungam să nu vii pe nici o parte. Ba te-am adus eu pe furiş, ca să blestemi aici, şi ai blestemat, şi a căzut peste mine tot ce-am făcut eu cu tine. Dar acum te chem. Vino ca să fii aici şi să salvezi pământul cu lucrarea ta cea de la Dumnezeu peste tine, că vine Domnul cu sfinţii pe pământ şi cu sărbătoarea împărăţiei cerurilor peste aceste locuri binecuvântate de Domnul prin tine. Vino să-ţi iei răsplata răbdării sfinte! Vino, că nimeni nu este mai mare ca tine peste biserica de pe pământ, fiindcă numele tău este scris aici, pe poarta cerului. Amin, amin, amin.

Vă spun şi vouă, preoţilor care slujiţi la altare: dacă nu sunteţi sfinţi, nu mai staţi slujitori, că e grea pedeapsa celor păcătoşi care nu au salvatori cu putere ca să-i scape. Lucraţi orice pe pământ, dar pe Dumnezeu nu-L mai înşelaţi, că eu aşa am făcut, şi a venit fără veste ziua Domnului peste mine şi m-a prins sub ea fără veşmânt, şi iată, sunt gol, şi aşa stau înaintea sfinţilor. Faceţi orice pe pământ, dar cu focul nu vă jucaţi, căci scris este în Scripturi: **«Dumnezeu este foc mistuitor».** *Dacă nu puteţi să fiţi sfinţi şi să fiţi săraci de voi şi de cele din lume, nu mai intraţi în altare pentru Domnul, căci altarul este sfânt, şi este foc, şi vă arde. Nu mai fiţi mai păcătoşi ca toţi cei peste care staţi. Nu căutaţi să domniţi peste ei, ci slujiţi-le pentru mântuire zi şi noapte, iar dacă nu puteţi, acest cuvânt vă judecă, fiindcă de lângă Domnul rostesc şi mărturisesc. Adunaţi-vă comori în cer, că pe pământ vine molie mare, vine ziua Domnului, şi iat-o cum judecă! Daţi Domnului cârma, că marea e cu furtună mare şi vă duceţi în afund. Viaţa omului este dar de la Domnul. Înmulţiţi darul acesta şi nu-l risipiţi, că e scumpă viaţa. Veniţi spre împărăţia cerurilor, căci cuvântul lui Dumnezeu cheamă în toate laturile, cheamă omul la salvare, cheamă omul în barcă. Adunaţi-vă cu mic cu mare sub cortul acesta, sub Cuvântul lui Dumnezeu, Care cheamă pe om la sfinţenie, la împărăţia cerurilor pe pământ pentru cei sfinţi, că lumea trece curând, curând, şi iată ce este deasupra României! Slava Domnului e deasupra ei şi sub ea, iar heruvimii o ţin pe*

ea pe aripi, şi ea este scaunul Domnului, ***şi «Domnul este în mijlocul ei locaş al sfinţilor, cu sfinţii în el, nou Ierusalim coborât din cer pe pământ»,*** *după cum scrie în Scripturile venirii Lui. Amin.*

Mărturisirea mea, Doamne, aşa este. Aplecarea mea este mare în cer dacă pe pământ nu m-am aplecat. Iată, cei mici sunt cei mai mari la Tine, dar eu m-am mărit pe pământ şi i-am osândit pe cei mici ai Tăi. Acum, mă aplec sub mâna lor binecuvântată de harurile Tale peste ei, şi le cer împăcarea, că m-ai slobozit să am parte să văd mărirea lor pe care n-am văzut-o cu ochii trupului, fiindcă am fost orb pentru cele de la Tine, bunule Doamne. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul şi Mântuitorul celor blânzi şi smeriţi, îţi zic: pace ţie, că iată, te-am făcut mărturisitor din cer peste pământ, şi Îmi împlinesc Scripturile proorocilor care au spus: ***«Morţii Tăi vor trăi, şi trupurile lor vor învia. Sculaţi-vă şi bucuraţi-vă, voi, cei ce sălăşluiţi în ţărână, căci sub roua Ta cea plină de lumină, din sânurile pământului umbrele vor învia».*** Amin. Vor învia şi vor mărturisi. Amin, amin, amin.

Acum, îngerul Meu aşează în pace pe cel pomenit azi în grădina cuvântului Meu, iar vouă, slujitori ai grădinii Mele cea plină de harul începutului cel nou, vă dau cuvânt să pomeniţi mereu la masa împărăţiei Mele cu voi pe cel prin care Eu v-am vestit de pe pământ şi din cer. De pe pământ el v-a vestit într-un fel, şi iată, din cer el vesteşte adevărul cel de peste voi. Ridic mâna Mea şi binecuvintez hrana cea pusă înaintea cerului pentru pomenirea lui, iar pe voi vă mărturisesc samarineni din partea Mea peste vii şi peste morţi, că a venit vremea care este scrisă să fie, şi din pământ morţii mărturisesc pentru voi, iar din cer se pecetluieşte mărturisirea. Amin, amin, amin.

Vă dau, copilaşi ziditori, har şi putere pentru zidirea casei întâlnirii. Iată cât spor aveţi, şi vom termina curând, curând zidirea aceasta, şi vom zidi în ea omul care vine ca să înveţe viaţa. Iar voi, lucraţi, fiilor, lucraţi peste voi viaţa Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Iacov, ruda Domnului, din 05-11-2000

***

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuţ de pământ ieslea cuvântului Meu. **Acest sătuţ este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el şi Mă nasc cuvânt în iesle şi Mă fac de hrană la toţi cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, şi omul cu Mine.** Să nu credeţi că dacă-Mi faceţi rugăciuni pentru voi şi pentru neamul vostru, veţi face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine şi om. **Mai întâi am grăit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine.** Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăieşte Domnului şi când Domnul nu grăieşte şi El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine şi să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el şi Dumnezeu. Fericiţi veţi fi voi, cei chemaţi la nunta Mielului, dacă nu veţi uita glasul Lui care v-a chemat şi vă cheamă la nuntă, dacă nu vă veţi ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt şi Eu văd, şi aceasta înseamnă ascundere, şi e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt şi îi ies omului în cale şi îl chem spre începutul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 25-08-2002

***

O, mincinos este cel ce urăşte pe fratele său şi zice că Îl iubeşte pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede! Dacă el nu-l iubeşte pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu, Care stă nevăzut? Iar El ne-a dat poruncă şi a zis: ***«Cine iubeşte pe Dumnezeu, să iubească şi pe fratele său»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din 09-10-2002

***

O, cum să facem după ce omul s-a învăţat aşa de mult cu cele pe care le face el şi nu Eu? Cum să fim de frumoşi pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om şi să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să ştie omul dorul Meu după el şi ziua Mea care se apropie de om ca să-i dea din ea, şi el să ia? Eu ţi-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua naşterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ţi-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. **Omului creştin sau păgân îi place să Mă aibă şi să Mă vadă pe cruce şi să se închine Mie aşa cum Mă aşează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit.** O, dacă aşa vrea să Mă vadă şi dacă aşa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieţii Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se opreşte, şi trece făcându-şi semnul crucii şi zicându-Mi: „Doamne, ajută-mă!“ sau „iartă-mă!“? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, şi el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, şi nu ştiu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morţi, şi după înviere apoi. Nu ştiu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, şi abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: ***«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar şi cei care L-au împuns»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-2002

***

Eu iarăşi spun în duh de sărbătoare a pietrei Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea: nimic şi nimeni să nu se încumete să mai umble la această lucrătură lucrată din cer pe pământ, căci ceea ce voiesc Eu, cine poate strica? Iar cel ce va mai întinde mâna sau sabia lui ca să ameninţe peste lucrul venirii Mele după două mii de ani de la Tatăl, acela se va zdrobi în sabia lui, căci cine scoate sabia, în sabia lui va pieri. Amin.

Mă uit la arhiereul care s-a aşezat pe scaunul în care s-a strivit cel de dinaintea lui arhiereu, şi care a lovit în arhiereul Meu cel ales şi în lucrul ieslei cuvântului Meu. Mă uit la el, îndelung Mă uit cum dă să umble să pună piedici biruinţei Mele şi bisericii Mele de nou Ierusalim în lucrarea Mea cu ea peste pământ. Dau să Mă apropii de el cu acest cuvânt şi să-i spun că împotriva Mea şi a cuvântului Meu din zilele acestea şi a biruinţei Mele peste pământ acum când Eu vin şi tot vin cuvânt de la Tatăl, el nu va putea nimic, căci Eu sunt Dumnezeu şi nu om. Îi spun că cine dă să se lovească de această piatră, acela se zdrobeşte în ea. Dacă nu poate s-o vestească şi s-o primească şi s-o aibă de slavă şi nu de necinste peste biserica cea fără de legea Mea împlinită peste ea, dacă nu poate să vadă şi să-Mi dea slavă pentru darul cel mare pe care Eu l-am aşezat pe pământ pentru biruinţa celor ce vor crede venirii Mele cuvânt pe pământ, dacă el nu vrea să aibă pacea Mea şi nu pacea lui, slava Mea şi nu slava lui, măcar să nu-Mi umble la lucrătura Mea, să nu dea să oprească

pe cei ce cinstesc şi se apropie cu credinţă de minunea aceasta, de slava cuvântului Meu cu care Eu Mă slăvesc acum pe pământ. Mă uit la el cum se teme să nu-l scadă pe el lucrul şi locul prin care Eu vin acum cuvânt pe pământ, şi dă să-Mi bage beţe în roate mersului Meu spre om, şi al omului spre Mine. Dar Eu îi spun lui să nu se teamă de slava Mea cu care Mă slăvesc aici şi de aici, ci să se teamă să lovească în ea şi în cei ce o cinstesc pe ea. Să nu lovească în arhiereul Meu, să nu-l întristeze, să nu-l ameninţe. Iar dacă nu va asculta aşa, Eu, Domnul, îi voi sta împotrivă ca şi celuilalt de dinaintea lui care a dat să-Mi necinstească taina venirii Mele şi pe cei ce o poartă şi o mărturisesc pe ea. Dacă el se încurcă în Mine, Eu nu Mă încurc în om, fiindcă sunt Domnul, Făcătorul omului, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar Tatăl este în Mine. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la unsprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2002

***

Vai, şi de şapte ori câte şapte vai, ba chiar de şaptezeci de ori câte şapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om şi nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morţilor, căci am zis: ***«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu şi să învieze».*** Amin. Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor, şi nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai şi, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

… O, oameni necredincioşi venirii Mele de acum! Am spus şi celor ce nu credeau atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu şi că Tatăl este în Mine, şi Eu în El; le-am spus că ***«Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând»;*** le-am spus: ***«cele ce face Tatăl, acestea face şi Fiul întocmai, căci Tatăl iubeşte pe Fiul şi Îi arată toate câte face El, şi lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi, căci după cum Tatăl scoală pe morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă celor ce El voieşte, iar cel ce nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte pe Tatăl, Care L-a trimis»***. O, ce veţi face voi când veţi vedea ieşind afară pe cei din morminte la glasul Meu de azi? Voi, care nu aveţi milă de cel neputincios, aşa cum n-au avut cei asemenea vouă de slăbănogul care nu putea merge de atâţia ani, şi tot de atâţia ani aşteptând pe cineva să-l bage în scăldătoarea care tămăduia pe om prin îngerul Meu cel vindecător, ce veţi face când veţi vedea această lucrare de cuvânt că va lumina lumea toată şi o va înnoi, iar pe voi, aruncaţi afară din împărăţie pentru că n-aţi avut umilinţă şi credinţă şi sfinţenie fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul? Vă miraţi cum pot Eu fi şi cum pot lucra peste aceştia cu care Mă ajut să vin şi să Mă fac cuvânt şi carte peste pământ apoi. O, nu vă mai miraţi! Eu Însumi am spus că sfinţenia omului este casa Mea în om. Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie casă şi rai pentru Dumnezeu şi pentru sfinţi. Nu vă mai miraţi cum de pot Eu veni cuvânt pe pământ întocmindu-Mi din lume popor, că Eu am venit să-i adun pe cei aleşi ai Mei de la margini la margini, şi nu sunteţi voi cei aleşi ai Mei. Voi vă alegeţi unii pe alţii, şi apoi ziceţi că sunteţi ai Mei, dar cei aleşi ai Mei sunt cei pe care Eu, Domnul, îi aleg şi îi adun în jurul Meu şi pentru Mine nu pentru deşertăciunea slavei omeneşti, sub care voi staţi, luându-vă plata vremelniciei voastre încă de pe pământ şi nu dincolo de cele ce nu se văd.

M-am dus la poarta oilor când poporul iudeu sărbătorea şi se mărea şi M-am apropiat de scăldătoarea în care îngerul Meu venea şi se atingea de cei suferinzi ca să-l vindece pe cel ce intra cel mai întâi în apă, şi apoi îngerul pleca; şi l-am văzut pe cel bolnav de treizeci şi opt de ani, că

nimeni nu era să-l ajute să se vindece, iar Eu i-am spus: ***«Voieşti să te faci sănătos? Scoală-te, ia-ţi patul şi umblă».*** Şi fiindcă era sâmbătă, iudeii au găsit pricină să-i spună lui că nu-i este îngăduit să-şi ia patul. În loc să se fi mirat ei că cel bolnav de atâţia ani mergea pe picioarele lui ducându-şi şi patul, ei l-au judecat, şi M-au judecat şi pe Mine după ce au aflat de la el că Eu l-am vindecat şi i-am spus să-şi ia patul şi să umble în zi de sâmbătă. În zadar le-am spus Eu lor că Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând. În zadar le-am spus Eu că Tatăl Meu până acum lucrează şi că şi Eu lucrez. Degeaba, aşa cum tot în zadar vă spun Eu vouă în vremea aceasta, oameni ai bisericii din lume, că Eu sunt acest cuvânt care vine cu norii, Fiul Domnului, Care vine precum a spus El că va fi venirea Sa, şi că **numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu.** Şi iată ce vă spun Eu vouă: dacă nu credeţi că Eu sunt, credeţi măcar în aceste cuvinte ale vieţii veşnice şi înţelepţiţi-vă prin ele şi daţi oamenilor îndemn să vină să bea şi să se vindece la apele vieţii, şi Eu vă voi pomeni întru împărăţia Mea când voi veni. Iar de nu veţi face aşa, veţi păţi ca tâlharul din stânga crucii Mele de pe Golgota, căci cei ce hulesc sunt de plâns. De ce vă este greu să credeţi că tot ce este aici, unde Eu grăiesc şi Mă împart, Eu am întocmit? Trebuia, oare, să vă întreb pe voi, cei mari ai bisericii lumii? Dar n-am luat Eu martor dintre voi ca să vă întind punte şi ca să Mă găsiţi aici, chemând pe om spre viaţă? O, de ce aţi lucrat voi de l-aţi făcut şi pe acela ca şi pe voi, apoi? Eu l-am făcut cel mai mare dintre voi, şi aşa este şi acum, căci ceea ce i-am dat, i-am dat, şi are. Numai că voi v-aţi purtat cu el aşa cum s-au purtat mai-marii iudeilor cu Mine şi cu cei ce erau ucenicii Mei care credeau că Eu sunt de la Tatăl.

… O, poporul Meu Ierusalim din români, nu ştie poporul român să te caute şi să Mă ia de la tine şi să fie viu. Am pe pământ pe ţara română, ţarină cu comoară în ea, şi mulţi o cumpără pe ea. Numai ea nu vrea să cumpere ţarina din ea care are comoara Mea în ea. Şi cu ce poate s-o cumpere? Cu lepădarea de sine şi cu cruce, cu viaţă sfântă şi fără duhul lumii în ea, căci lumea M-a răstignit, fiindcă nu poate duhul ei cu Duhul Meu Cel Sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 18-05-2003

***

O, de M-ar primi omul când Eu îi ies în cale pentru curăţirea inimii lui şi pentru ca să înveţe să umble în lumină apoi, Eu aş avea atunci pe mulţi, aşa cum l-am avut pe Ioan Botezătorul, şi mulţi Mi-ar pregăti calea. O, mulţi au crezut în Mine prin acest cuvânt, şi mulţi au venit aşa cum au ştiut ei să vină, dar aceştia nu Mi-au şi pregătit calea, iar cine nu Mi-o pregăteşte, acela Mi-o încurcă, la fel ca şi cel ce nu ştie să se folosească de ea umblând în lumină pe ea şi nu în întunericul care-i ascunde faptele. Cel ce-Mi pregăteşte calea, Mi-o pregăteşte spre el, nu spre altul, cum fac mulţi care dau să vină să Mă audă, şi apoi iau aceştia şi se duc să dea la alţii fără ca Eu să-i trimit să facă aceasta. Eu când i-am trimis pe ucenici să Mă vestească în toată lumea, i-am făcut mai întâi să-Mi pregătească spre ei calea, ca să-i pot face pe ei mai întâi după chipul şi asemănarea Mea, **căci cine nu ia de la Mine după cum este acest luat, acela nu are, şi dacă nu are, nu are ce să dea altuia, şi acela se dă pe sine, nu pe Mine.** Nici un ucenic chemat de chemarea Mea dacă nu vine să-Mi pregătească spre el calea mai întâi, acela nu-Mi poate pregăti calea venirii Mele.

I-aş învăţa pe toţi oamenii de pe pământ să ştie să Mă primească şi să se dea Mie apoi, cu bună voia lor, căci cel ce nu-Mi dă inima, în zadar stă în preajma Mea în chip văzut de om. Cei ce sunt lumina lumii, aceia sunt cei ce stau în lumină cu toate cele din ei şi din aproapele lor şi din Mine, aşa cum Eu v-am învăţat pe voi taina de prooroc al lui Dumnezeu.

Evanghelia Mea nu trebuie dată oamenilor de către oricine, căci Eu nu aşa am lucrat cu ea când am dat-o. Am dat-o ucenicilor Mei după ce am împlinit-o şi după ce i-am împlinit pe ei în Mine şi în ea. Şi după ce le-am dat-o, numai după aceea i-am trimis şi i-am numit trimişii Mei. De atunci încoace prea mulţi au dat să dea Evanghelia Mea fără de trimiterea Mea, iar azi şi mai mulţi care nu o împlinesc pe ea şi care nu se jertfesc pentru ea, o iau şi dau s-o dea oamenilor, de care nu se prinde Evanghelia Mea aşa cum nu se prinde de cei ce dau s-o dea pe ea oamenilor. Eu M-am ascuns cu cina cea de taină între ucenicii Mei care umblau cu Mine, şi altfel ei nu mai umblau, şi a rămas atunci pildă dintre ei cel ce nu umbla numai cu Mine, ci umbla şi cu vrăjmaşii Mei cărora le spusese el taina Mea cu ei, dar aceia erau farisei, erau vrăjmaşi, fiindcă iubeau iubirea de sine şi nu pe Dumnezeu.

Eu, Domnul, am pierdut mult popor din pricină că el nu a ştiut cum este statul omului înaintea Mea. Nimeni nu poate sta prin sine înaintea Mea, dar puţini cred aceasta pe pământ, şi de aceea s-au împrăştiat mulţi căutând în fel şi chip spre Dumnezeu, **dar statul omului înaintea Mea nu are de unde să-l înveţe omul decât de la Mine,** şi fericit este cel ce crede cuvântul Meu din zilele acestea, căci prin el Eu îl învăţ pe om să fie, iar cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea cu toată viaţa sa, aşa cum Eu v-am povăţuit pe voi să fiţi, şi să ştiţi cum să fiţi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării sfintei Cruci, din 27-09-2003

***

Trufia vieţii a orbit de tot pe fiii veacului acesta, precum pe Israel din vremea lui Moise l-a orbit, deşi a văzut cu ochii lui pe Dumnezeu călăuză a sa spre ţara făgăduită lui, şi atât de mari semne lucrate înaintea lui pentru viaţa lui apoi. Dar el a iubit trufia vieţii, căci s-a crezut a fi cel mai mare pe pământ, ca şi Adam, care nevăzându-Mă a călcat peste Mine şi s-a pus el stăpân pe sine, şi atunci omul a ieşit din Dumnezeu. Eu însă Mă port după el cu aceeaşi strigare, căci cuvântul de acum al venirii Mele îl întreabă mereu, îl caută mereu pe omul care nu Mă vede, şi îl întreabă: ***«Unde eşti, omule?».*** Iar el nu poate să-Mi răspundă decât că aude glasul Meu cel din rai şi că se ascunde, că este gol. O, cei ce aud acest cuvânt al venirii Mele după om şi nu-l iau de veşmânt al lor, aceia stau ascunşi pentru goliciunea lor şi spun că Eu nu sunt, şi că sunt ei. Dar Eu voi stârpi de pe pământ şi din om trufia vieţii şi voi spune iarăşi omului prin acest cuvânt că Eu sunt Cel ce sunt, şi că voi, copii ai Ierusalimului nou, sunteţi casa Mea, cort al Meu între oameni, şi că în mijlocul vostru este duhul proorociei prin care Eu Însumi spun în lung şi în lat peste pământ şi peste om că nu omul este, ci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

… O, copii ascultători şi supuşi puterii Mele care vă ţine sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: ***«Fiii veacului acesta se însoară şi se mărită»,*** şi Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere şi cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc şi spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei şi scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morţi, şi aceia nu se însoară şi nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii şi sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, şi nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. (*Vezi selecţia tematică: „Taina omului şi a femeii", - şi pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*) Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morţi şi am arătat atunci care sunt fiii oamenilor şi care sunt fiii lui

Dumnezeu, şi am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară şi se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară şi nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, înviind dintre morţii acestui veac, ca să nu mai poată muri şi ca să fie ai Domnului, iar Dumnezeu nu este al morţilor, ci al viilor, căci toţi trăiesc în El. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2003

***

Vă adunaţi în biserici în ziua aceasta care e numită duminica ortodoxiei şi adunaţi bani pentru biserici. O, şi ucenicii Mei lucrau peste biserici, dar adunau pentru cei sfinţi şi săraci de cele de pe pământ, nu pentru ei, şi iată turme de oameni care nu ştiu ce fac, şi pe aceştia voi îi stăpâniţi, iar Eu cu duhul proorociei vă descopăr pe voi, cei înveliţi cu haină de om sfânt, de slujitor al celor Sfinte ale Mele şi care se dau sfinţilor Mei, şi vă întreb: voi cui le daţi dacă ziceţi că le faceţi şi că le aveţi? Cui le daţi când ziceţi: **„Să luăm aminte că Sfintele se dau sfinţilor"?** O, voi nici nu mai ziceţi aşa, şi ziceţi altfel, şi ziceţi: **„Să luăm aminte, Sfintele sfinţilor",** iar pe popor îl învăţaţi să zică: **„Unul sfânt, Unul Domn Iisus Hristos"** în loc să-l învăţaţi să fie sfânt şi să se umilească zicând: ***„Unul este Sfânt: Domnul Iisus Hristos!".***

Oare, mai înţelege omul de rând vorbirea cea din biserică, şi care **trebuie să aibă tălmăcitor** dacă nu este înţeleasă? **O, cum să nu staţi voi împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim aşa cum ar fi trebuit să fie biserica Mea de peste tot?** Cum să nu-Mi staţi Mie împotrivă dacă **Eu, aici, prin cuvântul Meu proorocesc, rostesc împotriva voastră că sunteţi hristoşii mincinoşi** care nu-i lasă pe oameni să vină la Mine şi le închideţi lor uşa spre împărăţia Mea care este împărăţia sfinţilor? Cum, când voi îi ţineţi pe oameni în împărăţia păcătoşilor care nu văd calea, ca să vă slujească vouă şi nu Mie, Dumnezeului Cel Atotputernic şi Adevărat? Adevăratul păstor îşi pune viaţa pentru oi, iar voi le luaţi viaţa, dar Eu vin să le-o dau, că sunt adevăratul lor Păstor, şi am voit să fiu şi al vostru, dar duhul îngâmfării nu vă lasă să puteţi cu cele sfinte şi cu roadele lor în voi. De aceea Eu Mă voi judeca de acum cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 29-02-2004

***

O, copii ai cuvântului Meu, Eu v-am spus vouă că cei care văd vă văd pe voi că sunteţi ai Mei şi vă iubesc ca pe ceea ce este de la Mine, iar cei ce nu văd nu vă văd, fiilor. Le spun celor ce nu Mă văd pe Mine cu voi şi pentru voi, le spun că Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cuvânt peste voi, şi de la voi peste pământ, iar cuvântul Meu nu se poate lega şi nici pe voi nu vă poate stăpâni nimeni în afară de Mine, **iar cei ce se încearcă cu lucrul Meu de peste voi şi din care vă am rod pe voi, aceia nu vor putea nimic şi vor cădea sub sabia lor aşa cum a căzut arhiereul care s-a luptat cu voi vreme de şapte ani, şi apoi Eu am rostit că-l voi ridica dintre cei vii, şi l-am ridicat precum am rostit cuvânt.** Şi iată, încă rostesc cuvânt şi spun: **cine se ridică să încurce paşii Mei cu voi, cine loveşte în voi, cine vicleneşte despre voi, cine nu vă ia pe voi de pildă şi de rod al Meu şi de cuvânt al Meu, aceia se judecă cu Mine şi nu cu voi, şi vor păţi aceştia ca toţi cei care nu au putut nimic peste voi, ci numai împotriva lor.** Amin, amin, amin. Vai celor ce nu vă iubesc pe voi ca pe ucenicii Mei din vremea aceasta, ca pe trimişii Mei spre oameni ca să se întoarcă ei la dragostea lui Dumnezeu!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Domnului, din 20-05-2004

***

… – O, mamă, cine să-i înveţe pe oameni că **nu e frumos să stea omul aproape de trupul preotului rugător şi sub veşmântul lui? Preotul prin cuvânt e frumos să lucreze, nu prin gesturi peste oameni şi mai ales peste femei**. Eu prin cuvânt am lucrat, şi avea putere cuvântul Meu, dar preotul lumesc face gesturi, se atinge şi atinge şi nu-şi simte puterea stoarsă, putere care să se consume ca şi a Mea sub cruce şi pentru cei atât de necăjiţi şi neputincioşi cu trupul şi cu credinţa pe pământ, şi care nu aveau nădejdi şi bucurii, şi puterea Mea slăbea când cineva căuta la Mine vindecare, şi Eu tainic lucram de-l vindecam pe om, şi apoi îi spuneam: ***«Du-te şi te arată vindecat preoţilor»;*** dar puterea de vindecare de la Mine lucra şi nu de la preot, mamă. Preotul prin cuvânt e frumos să creadă şi apoi să lucreze peste om, nu prin gesturi fel de fel, căci punerea mâinilor, cum face el peste om, e prea mare lucrare, şi nu peste oricine trebuie aşezată lucrarea aceasta, şi iată, **în lume preotul dă ce are, şi aşa este şi cel ce ia de la el, căci el nu trăieşte viaţa Mea ca să dea din ea, ci dă din viaţa lui când dă,** mamă.

I-am spus omului îngâmfat în duhul lui, i-am spus: ***«Cine nu mănâncă şi nu bea Trupul şi Sângele Meu nu are viaţă în el»,*** şi atunci M-au părăsit mulţi ucenici. Dar Eu îl aveam pe Iacob şi pe Ioan, care Mă lucrau prin harul Meu cel de la Mine, harul preoţiei pe care l-am pus Eu Însumi peste creştetul lor, şi le-am spus, tainic să facă aceasta, şi să lase apoi spre moştenire lucrătura acestei taine peste cei cu care Eu am împlinit-o la cina cea de taină mai înainte de patima şi de învierea Mea, şi să fie taină, nu trâmbiţare, nu masă la îndemâna oricui, căci cine nu este sfânt ca Mine, acela îl omoară pe preot când Mă ia de la el, dar cine este sfânt îi dă viaţă preotului dacă preotul este credincios şi iubitor de oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-2004

***

O, poporul Meu, nu se poate nimic bun, fără de sfat bun şi ceresc între fraţi, între sfinţi, fiilor. Sfatul sfinţilor e dulce, e dătător de viaţă şi de lucrare cerească, iar rugăciunea lor, apoi, este binecuvântată de Dumnezeu şi este primită la Dumnezeu. Iubirea frăţească naşte sârguinţă în toate cele pentru cer şi cele pentru pământ, şi toate prin rugăciune se fac. De aceea, poporul Meu, nimic fără rugăciune, căci rugăciunea vă păzeşte pe voi în toată clipa. Nu uitaţi însă ce vă învăţ Eu acum. **Rugăciunea sfinţilor este cea mai mare, căci ei s-au dus de pe pământ la cer, lăsând pe pământ rugăciunile lor, ca să rămână ei rugători pe pământ prin rugăciunile lor, făcute de ei înaintea Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi în numele acesta rugăciune.** Vă învăţ să vă rugaţi prin rugăciunile sfinţilor, căci aceasta înseamnă înţelepciune şi înseamnă umilinţă şi înseamnă lucrarea sfinţilor care au plecat la cer, lăsând ca moştenire pentru cei de pe pământ rugăciunile lor către Dumnezeu, şi care au în ele tot ceea ce trebuie să fie pe pământ şi peste om, şi ele sunt cupe de aur, pline cu tămâie înaintea tronului lui Dumnezeu, cel din cer, şi acestea sunt numite rugăciunile sfinţilor. O, fiilor, tămâie multă se numesc rugăciunile lor, care sunt purtate de îngeri pe altarul din faţa tronului Domnului. Tămâia şi rugăciunile tuturor sfinţilor, acestea lucrează înaintea Domnului, şi de aceea să iubiţi moştenirea lăsată vouă de sfinţi, şi veţi fi fii ai umilinţei şi ai împărăţiei cerurilor, plătită cu sânge de sfinţi mai înainte ca voi să fiţi fiii lui Dumnezeu pe pământ. Rugaţi-vă pe pământ prin rugăciunile lor, fiilor, ca să fie ei rugători prin voi, căci ei de când au plecat la cer Mă întreabă mereu: ***«Doamne, până când ca să răscumperi jertfa iubirii noastre pentru Tine? O, până când, Doamne?».***

O, poporul Meu, le-am dat sfinţilor bucuria venirii lor cu Mine pe pământ, căci oştile cereşti Mă însoţesc când vin. Inima voastră, fiilor, să încapă în ea pe sfinţi şi pe părinţi, şi fiţi primitori de

oaspeţi din cer şi de pe pământ, că vin magi şi înţelepţi ai pământului să vă vadă şi să vă vestească pentru lucrarea Mea cu voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şaptea după Paşti, a sfinţilor părinţi, din 12-06-2005

***

Eu ţi-am spus mereu că între sfinţi e dor mare şi tot mai mare pentru cuvântul Meu de pe masa ta, iar tu să prinzi fiori cereşti când ştii cu cine stai la masa cuvântului Meu, şi să-ţi fie precum în cer pe pământ, şi să am putere de la tine prin harul Meu de peste tine, iar harul se dobândeşte în om prin credinţă neclătinată, poporul Meu. Toţi cei care sunt acum cu cerul, prin credinţa lor cea fără de clătinare au ajuns sfinţi pe pământ şi cu puterea Mea în ei, după ce Îmi dădeau Mie locaş în ei, dar prea puţin a fost numărul lor faţă de multul neam omenesc. Prea puţini M-au pus la încercare ca apoi să Mă descopăr în ei înaintea oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2005

***

… Dau glas arhiereului cel venit în venirea Mea cu sfinţii în ziua pomenirii sfântului Meu, arhiereul Vasile cel Mare, care are acum mărturisitor lângă el pe cel ce a stat mare pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviştei, şi iată, îl aşează cu binecuvântare arhierească mărturisitor acum, căci biserica din care el a venit la cer se clatină cu putere mare de pe temelii, căci vai cetăţii pe care oamenii o zidesc pe nisip şi nu pune şi nu păstrează ca temelie a ei sfinţenia, barca de salvare pe care Eu am aşezat-o ca să fie pe pământ când am venit acum două mii de ani ca să aşez între oameni credinţa cea de sus, din cer, şi împărăţia ei. Amin, amin, amin.

– Credinţa cea din cer, Dumnezeule, Doamne al poporului Tău de azi, fiul cel mic al neamului român, o, nu este în biserica din lume credinţa cea din cer. Credinţa cea din cer, când ea este în biserica cea de un nume cu Tine, eu o asemăn cu apa cea sfântă în care peştii din ea nu mor niciodată, Doamne Care m-ai miluit de m-ai luat de pe pământ ca să mă pomeneşti în cer prin guriţele fiilor Tăi de la Pucioasa, cetatea pe care Tu Ţi-ai aşezat munte înalt de pe care rosteşti legile facerii din nou a lumii, după dreptatea Ta.

Cu duh de umilinţă cerească mă fac mare în cuvânt peste biserica neamului român, care ar fi trebuit să asculte numai şi numai de Tine dacă Tu ai ieşit cu apa cea vie a râului vieţii ca să adăpi cu ea pământul, iar el să se facă nou prin apa spălării, prin focul Duhului Sfânt, glasul gurii Tale care se face râu din cer, căci cincizeci de ani ai cuvântat din cer pe vatra poporului român. Dau cei străini de acest pământ român să-l ia ei, pentru slava Ta de peste el, pentru cuvântul venirii Tale cu bucuria cerului pe pământ. Dar altfel va fi decât caută omul fărădelegii să lucreze în ascuns peste planul Tău care este purtat în mâna Ta, şi prin care numai Tu vei birui.

Iată, Doamne, cei ce lovesc în această piatră se sfărâmă în ea, iar pe cei peste care ea cade, aceia se fac puzderii, după cum au scris proorocii Tăi prin Scripturi. Eu le amintesc acum, după ce am păşit în al şaptelea an de la plecarea mea de pe pământ pentru necredinţa mea care atât de greu m-a pedepsit apoi pe pământ, şi le spun la toţi cei ce se numesc pe ei înşişi şi unii pe alţii arhierei şi preoţi ai bisericii Tale, dar sunt săraci de Tine aşa cum am fost eu, săraci de credinţă şi de sfinţenie fără de care nimeni nu vede şi nu este cu Domnul, le spun că duhul mărturisirii Tale prin fiii poporului Tău cuvânt peste ei, le dă acum de veste că cele vechi trec cu trosnet, şi rămâne ceea ce Tu ai aşezat pe pământ biserică sfântă, Biserica Noul Ierusalim, şi ea va fi mare

precum Tu eşti, iar ceea ce aşezi Tu este al Tău, precum ceea ce oamenii dau să aşeze în numele Tău, acelea trec cu trosnet, precum este scris în Scripturi. Amin.

Voi, cei ce încă vă credeţi mari cu Dumnezeu între oameni; voi, arhierei între români, veni-va vremea, şi a şi venit, să vedeţi zilele Domnului, căci le-aţi făcut să vină peste voi, prin lăcomia voastră de slavă deşartă pe care şi eu am căutat-o pe pământ, căci scrie în Scripturi: ***«gelozia e şi decât iadul mai groaznică, precum iubirea e mai tare ca moartea».*** *Aşa l-am gelozit eu pe arhiereul Irineu, prin care Domnul a aşezat la înălţime biserica Sa de nou Ierusalim în mijlocul neamului român, iar voi acum îl ţineţi pe acesta ascuns, pedepsit, înjosit. Dar vine vremea cea pentru voi, aşa cum a venit şi pentru fraţii lui Iosif cel alungat din casa tatălui său de către fraţii lui, iar el răbdând prin iubire, Domnul l-a ridicat, şi a fost el salvator pentru neamul lui Israel până ce Domnul prin mâna Lui aşezată pe creştetul proorocului Moise a scos casa lui Israel din robia străinilor.*

Iată ce ruşine cade peste voi! Batjocură şi dezbinare, necredinţă şi lipsa temerii de Dumnezeu, îngâmfare şi ruşine, aceste feluri de lucrări se văd între voi, arhierei şi preoţi cu nume de români. Nu voiţi să credeţi că numele de român va rămâne numai pentru sfinţi şi pentru cei ce se vor sfinţi pentru Domnul, nu pentru oameni, dar veţi crede văzând cumpăna aceasta în mâna lui Dumnezeu. Mărturisesc mărturie adevărată dintre arhiereii cei sfinţi pe pământ şi în cer, căci cei ce au fost arhiereii Domnului pe pământ, au fost cei sfinţi, nu cei păcătoşi.

Eu mărturisesc vouă dintre cei din cer, căci am fost miluit cu mare milă, pentru stăruinţa rugăciunilor şi a jertfelor inimilor poporului Domnului, de la Pucioasa, şi vă spun că nu este pace fără Domnul. Ca şi proorocia cea din Scripturi vă spun şi eu citând din ea: ***«Nu este pace fără Domnul»*** *şi nu va fi, căci voi aţi stricat de tot toate legile Domnului, precum şi eu le-am stricat, şi am fost tăiat şi aruncat în focul suferinţei, şi din foc strigam aşa, şi cu pocăinţă strigam:* «Mâhnit e duhul în mine, şi inima mea stă încremenită înlăuntrul meu, că făcutu-m-ai să locuiesc în întuneric, ca şi morţii cei din veac, dar tind către Tine mâinile mele şi sufletul meu; degrab auzi-mă şi fă să aud mila Ta, că spre Tine nădăjduieşte sufletul meu, Doamne».

O, oameni ai bisericii de pe vatra poporului român! Toţi cei care n-au iubit şi n-au împlinit cuvântul cel de azi al Domnului, Care Şi-a aşezat munte înalt de pe care cuvintează, aceştia au căzut toţi, în fel şi chip, în sabia mâniei Domnului. Eu, din ceata arhiereilor cei sfinţi pe pământ şi în cer, şi care m-au luat, în zi de praznic sfânt, mărturisitor peste voi acum când voi lucraţi război grăbind ziua mâniei Domnului peste casa voastră, eu vă amintesc cuvântul Scripturii care spune: ***«Nu este pace fără Domnul».***

Faceţi pace între voi şi Dumnezeu, că aveţi rugător cu Duhul Sfânt în el şi cu trecere la Domnul pe arhiereul cel ales de El, şi care şi pentru mine a mijlocit ca să fiu curăţit şi iertat prin biserica Lui cea de nou Ierusalim. Faceţi pace între voi şi Domnul dacă voiţi să nu vedeţi căzând peste voi foc şi pucioasă, ziua mâniei Domnului.

Eu am mărturisit din cer peste voi şi v-am grăit vouă acum că nu este pace fără Domnul. Amin, amin, amin.

– Iar eu, sărbătoritul cel de azi între ceata cea din cer a arhiereilor Tăi, Te slăvesc pe pământ cu lucrare din cer, după cum am şi făcut, căci noi, sfinţii Tăi, suntem miloşi ca Tine,

Doamne, şi aşteptăm învierea celor ce vor rosti apoi morţilor din morminte să se scoale şi să stea pe picioarele lor, căci glasul Tău se aude în mormintele lor. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul celor sfinţi, Mă fac cunoscut pe pământ prin duhul mărturisirii, duhul care lucrează mărturisind din cer şi de pe pământ. Iar tu să stai de-a pururi în întâmpinarea Mea când vin, că iată, tu eşti unealta Mea, cheia cu care Eu închid şi deschid, poporul Meu. Închid gura celor ce hulesc, şi o deschid pe cea care mărturiseşte, şi iată, Eu sunt Cel ce închid şi deschid, şi nu este Dumnezeu afară de Mine, şi adevărat este cuvântul Scripturii care grăieşte şi spune: ***«Nu este pace fără Domnul».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2006.

***

… O, Ierusalime, cum să fac să pot pe pământ ca şi în cer? O, ţara română este sub focul cel curăţitor pe care l-am rostit că va pogorî peste ea pentru spălarea pământului venirii Mele cu taina împărăţiei cerurilor pe pământ. Am adus pe pământ botezul cu Duhul Sfânt şi cu foc, dar ţara Mea îşi vede de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar Eu, Domnul, am pus-o la albit şi la lămurit, căci am în mijlocul ei cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, iar ea doarme când Eu nuntesc în ea praznic de înviere, masă de Duh Sfânt pe vatra ei. **Am vestit cu cuvânt de foc să-l scoale ea pe alesul Meu din ea şi să se roage el pentru ea ca s-o împac cu Mine pe ea şi s-o aduc mai întâi la pocăinţă şi apoi la înviere. Am în mijlocul ei pe alesul Meu Irineu, cel prin care Eu Mi-am aşezat pe pământul ei biserică lucrătoare de Duh Sfânt peste ea. De mult i-am dat ei veste să-l scoale pe cel ce este aşezat de Mine mijlocitor pentru ea ca să-i dau pe ea hăinuţa nepri-hănirii prin pocăinţa ei de depărtarea ei de Dumnezeu, şi nu Mă voi milostivi de ea până ce ea nu-l va aşeza înaintea Mea pe acest fiu pe care l-am sortit s-o împace cu Dumnezeu pe ea, pe ţara Mea română**. A venit regele ei, unsul Meu de peste ea, şi M-a întrebat de ce atâta durere, de ce atâta suferinţă pe ţara Mea şi a lui? Eu i-am răspuns lui că ea este ţara venirii Mele a doua oară pe pământ şi că Eu o spăl de toată murdăria ei ca s-o pregătesc să fie pământ al învierii şi al slavei Mele peste popoare. Eu i-am răspuns regelui ei că dau în ea pentru că ea dă la spate strigarea Mea şi Îmi ţine în obezi pe cel ales de Mine peste ea ca să se roage pentru ea, pentru naşterea ei de sus, pentru pocăinţa ei şi pentru îmbrăcarea ei în veşmântul Duhului Sfânt. Amin.

O, ţara Mea, câtă vreme nu te vei ridica să-Mi scoli din obezi pe cel aşezat de Mine rugător pentru tine, câtă vreme el va sta închis şi nesuflând cu gura lui peste tine împăcarea ta cu Mine, câtă vreme îl vor ţine pe el în întuneric cei care se dau a fi biserică a Mea în timp ce ea umblă de capul ei înaintea Mea şi nu după viaţa Mea cea plină de har, câtă vreme acest ales al Meu va sta fără lucrul Meu cel pus peste el pentru tine, ţara Mea cea de la sfârşit de timp, atâta timp vei suferi tu, şi acesta este răspunsul pe care Eu îl dau regelui tău care plânge la Mine pentru iertarea ta, pentru duh de mângâiere peste tine, ţara Mea română, ţară a Mea şi a lui. Iată, în tine umblă de capul lor cei mari care se numesc biserică a Mea şi a ta în tine, dar biserică a Mea este omul cel plin de Duhul Sfânt, de cuvântul Duhului Sfânt peste noroade. Îşi caută ranguri pe pământul tău mai-marii bisericii din tine, iar din pricina rătăcirii şi a îngâmfării lor vine mânia Mea peste tine, precum este scris în Scripturi.

O, scoală-te spre înviere, ţara Mea, scumpă România Mea! Scoală-te şi trezeşte-l pe cel ce doarme închis în obezi! El are căluş la gură ca să nu vorbească şi ca să nu se mai audă glasul lui peste coline ca să înverzească şi să înflorească ele sub ploaia cuvântului Meu care pe toate iarăşi

le face, căci este scrisă în Scripturi această nouă facere a lumii. Puteam cu duhul mângâierii să te nasc de sus, ţara Mea, dar tu nu cunoşti şoapta mângâierii Mele care-ţi pregăteşte ţie naşterea cea din nou ca să fii nou-născuta Mea peste popoare, o, ţară a strălucirii! Se vor scula din aşteptarea lor proorocii care te-au vestit a Mea ca să-şi primească ei apoi moştenire în tine. **Se va scula proorocul Daniel, prin care Eu, Domnul, te-am vestit că vei fi pe pământ şi că mulţi te vor zdrobi ca apoi tu să renaşti şi să semeni cu Mine; acest prooroc se va scula ca să-şi primească în tine bucuria pentru care el a crezut şi a aşteptat.**

O, sunt cu taina praznicului învierii peste tine, ţara Mea de la sfârşit de timp. În tine este Domnul Împărat prin cuvânt. **Împărăţia ta peste pământ nu este din lumea aceasta, ci este de sus, din cer, şi este scris despre tine să fii regină peste popoare prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău. Cuvântul Meu din tine este râul vieţii.** (*Vezi selecţia tematică: „Acest cuvânt este râul vieţii”, - şi pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) El odrăsleşte viaţă din cer peste pământ, şi este împărat, căci el este cuvântul Duhului Sfânt, şi are în tine praznicul cincizecimii lui. De cincizeci de ani plâng cu râu de Duh Sfânt peste tine, ţară a venirii Mele, iar omul de pe pământ care a aflat de alegerea ta dă să se slăvească el peste tine. Eu însă cobor în zi de praznic de înviere a Mea şi a ta epistolă a Duhului Sfânt şi te chem să bei din râul vieţii. Albia lui e din cer şi până pe pământ, din cele nevăzute până în cele văzute, din lumea cea nevăzută până în cea văzută. Izvorul lui este gura Mea şi grădiniţa peste care Eu, Domnul Cuvântul, grăiesc din mijlocul tău. **Scoală-te la glasul Meu şi împacă-te cu Mine şi scoală-l pe cel ce va rosti înaintea Mea actul tău de pocăinţă şi naşterea ta din cuvântul Meu care curge în mijlocul tău, căci tu eşti ţarina cea cu comoară în ea, iar Eu sunt sărac de om în mijlocul tău.**

Grăiesc peste cel aşezat la cârma ta, ţară română, şi îi spun aşa: Nu uita tu, cel ce stai cârmaci al corăbiei Mele, al ţării Mele română regină, nu uita că Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni, prin ridicarea mâinilor către Mine ale celor ce sunt fiii lui Dumnezeu în neamul român, fiii cuvântului Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, căci Eu le-am spus în ziua când am biruit pentru tine, să ceară la Mine ca să te aşez cârmaci al corăbiei Mele pe care stă scris: ţara română, şi apoi am biruit, şi tu stai acum cârmaci prin planul Meu. Apleacă-te şi ia din gura Mea. Sunt cu epistolă de Duh Sfânt peste ţara română. Ea este acum sub biciul mâniei Mele ca s-o curăţ de păcatul fărădelegii de pe ea şi s-o am mireasă spălată pentru praznic de înviere şi de venire a Mea cu masă de veac nou pe vatra ei. Mă doare crucea pe care Mi-o apasă mai-marii bisericii pe umerii Mei grei de păcatul de pe pământ. Geme pământul cu geamăt de durere pentru păcatele de pe el. Vreau să împac pământul cu cerul, şi pe om cu Tatăl Savaot, ca să-i trag pe toţi la Tatăl, aşa cum am făgăduit acum două mii de ani că voi face. Aştept pe cel făgăduit de Mine pentru neamul român şi pentru salvarea popoarelor apoi. Îl aştept pe cel ales de Mine, pe alesul Meu Irineu, fiu al neamului român, fiu scump Mie şi sfinţilor Mei, îl aştept să se scoale din somn şi să rostească venirea milei Mele peste ţara română, că ea este bătută din pricina celor ce stau peste ea din partea Mea, zic ei. Mai-marii bisericii nu fac voia Mea, ci fac voia lor şi îşi caută scaune şi ranguri, dar Eu nu i-am trimis pe ei să facă aceasta, ci ei de la ei s-au aşezat în locul Meu cu lucrarea lor. Pe cel ales de Mine însă, Eu l-am ales dintre ei şi l-am trimis spre ei, dar ei nu l-au primit, şi l-au pus în lanţuri şi i-au pus căluş la gură ca să nu se mai audă glasul lui cel dulce care cheamă omul la Mine şi la slava Mea din mijlocul neamului român. Dau de veste peste ţara română că Eu, Domnul, îi aştept pocăinţa şi credinţa şi sfinţenia ei şi umblatul ei pe cărările Mele, ca să vin cu mântuirea ei şi cu veac nou peste ea, căci oamenii din ea n-au putere să-i dea ei izbăvirea, fiindcă Eu nu împlinesc planurile omului, ci pe ale Mele le împlinesc. Amin. Iar celui ce i-a luat locul alesului Meu Irineu îi dau de veste şi îl rog în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh să-l scoată din

legături pe cel ales de Mine şi să-l aşeze rugător şi mijlocitor pentru ţara română, iar Eu îl voi auzi pe el şi voi coborî milă şi slavă peste acest pământ şi peste neamul de pe el. Vai celor ce zădărnicesc planurile Mele cele din veac întocmite, căci de la întemeierea lumii am întocmit Eu slava ţării române la sfârşit de timp, ţară care Mi-a pus masă la venirea Mea acum de la Tatăl ca să fac iarăşi lumea şi să stau pe scaun de judecată şi de facere şi să rostesc cuvântul Meu peste pământ.

Iată istoria cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe vatra neamului român! Şi vor auzi mulţime de popoare şi vor veni la închinare şi vor bea din slava Mea şi vor lua înviere şi duh de mărturisire apoi.

Iată cartea cuvântului Meu cu care sărbătoresc praznic de cincizecime al lui pe pământul român! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot şi al mamei Fecioară, am împlinit cincizeci de ani de cuvânt pe vatra poporului român (*1955-2005, n.r.*). **Vor auzi popoare şi se vor apropia, dar ţara română este în mâna Mea. Nimeni fără Dumnezeu nu va mai dăinui peste ea.** Mă las cu epistolă de Duh Sfânt peste ea, iar ţie, celui pus cârmaci peste ea, îţi spun să iei aminte la cuvântul gurii Mele, căci marea e tulbure, iar tu trebuie să ai putere de la Mine şi să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea voi mântui lumea din păcate şi voi aşeza veac nou pe pământ, nou Ierusalim voi aşeza, precum este scris în Scripturi. Nu fi necredincios, ci credincios, căci Eu aştept glasul celui ce va ridica rugăciune la Mine din faţa poporului român, şi lui îi voi împlini ruga pentru mângâierea şi pentru învierea şi pentru salvarea acestui neam. Amin.

Acum te las sub duh de înviere, ţara Mea. Am grăit peste tine în zi de praznic a amintirii învierii Mele, căci stau în mână cu planul cel ceresc ca să-l împlinesc, iar în el este scrisă slava ta cea de la Mine şi praznicul învierii tale şi a fiinţei tale celei noi la sfârşit de timp. Tu vei fi după chipul şi asemănarea Mea prin cei ce vor fi neamul Domnului pe pământul tău, căci în mâna Mea stă soarta ta, iar Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu şi Mă vestesc peste tine cu numele Meu cel nou, scris în Scripturi acum două mii de ani, iar în aceste Scripturi scrie aşa: ***«Şi numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 23-04-2006

***

…O, treziţi-vă voi, oameni care vă numiţi pe voi înşivă biserică a lui Dumnezeu! Treziţi-vă, că e greu pe pământ, şi n-am între voi om plăcut Mie ca să Mă sprijin cu el, căci voi vă propovăduiţi pe voi, şi nu pe Mine, şi călătoriţi pe urmele celor ce M-au răstignit, având ei puterea aceasta pe pământ. Înfricoşaţi-vă la glasul Meu de peste voi! Sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt Cel Căruia voi ziceţi oamenilor că-I slujiţi. Chiar dacă voi vă împărţiţi între voi vina voastră, zicându-vă unul altuia că nu sunt Eu Cel ce grăiesc de la această iesle de cuvânt, Eu sunt acest cuvânt. Fericiţi aţi fi voi să nu fiu Eu, dar Eu sunt Cuvântul Care grăieşte cu voi. Vin cu zeci de mii de sfinţi, şi Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, şi grăiesc peste pământ în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, botezându-i în cuvântul Meu pe cei ce cred făcându-Mi locaş de înviere în ei. Dar voi sunteţi fricoşi şi vă ascundeţi, căci sunteţi vinovaţi şi Îl ascundeţi pe Dumnezeu. V-am trimis cartea cuvântului Meu de azi, şi apoi v-am scris în cer pe fiecare din voi că v-am dat cartea Mea, cuvântul Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, cuvântul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. O, nu vă puteţi ascunde. Să ştiţi că voi sta faţă în faţă cu voi în faţa a mii şi milioane de îngeri, precum este scris, şi va fi să-Mi răspundeţi: ce-aţi făcut voi cu Dumnezeu, Care a bătut la uşa inimilor voastre?

Daţi drumul celui umilit între voi, celui umilit de voi, şi daţi-i faţă, căci i-aţi zdrobit faţa pentru ca să i-o luaţi voi. Daţi-i înapoi cele ce sunt de la Mine ale lui, şi care sunt peste el, căci păcatul vostru apasă peste neamul român, de care vouă nu vă este milă ca nişte păstori ce vă numiţi peste ei. Cei ce iubesc minciuna şi întunericul, aceia slujesc duhului întunericului, iar Eu, Domnul, sunt Lumina lumii şi vădesc pe cele în întuneric ascunse, ca să fie ştiute că sunt. Înfricoşaţi-vă! Umiliţi-vă, căci umilinţă vă trebuie, şi nu slavă, aşa cum voi căutaţi. Dacă vă numiţi biserică, nu uitaţi că biserica are ca faţă duhul umilit, duhul care dă viaţă. Umblaţi în lumină. Aceasta vă îndemn după cincisprezece ani de la aşezarea semnului Meu între pământ şi cer, căci Eu vin cuvânt pe pământ, vin cu norii, şi ca un Dumnezeu adevărat strig vouă: îmbrăcaţi-vă în umilinţă uitându-vă la sfinţii care au cucerit cu viaţa lor Ierusalimul cel de sus, ţara sfinţilor Mei pe pământ şi în cer. Cereţi la Mine peste voi înţelepciunea umilinţei, duhul descoperirilor cereşti, ca să cunoaşteţi voia Mea, şi daţi-vă casă lui Dumnezeu, ca să vină peste voi milostivirea Mea şi să vă fac vouă bine, şi să vă învăţ ce înseamnă un ucenic al lui Hristos pe pământ. Pace vouă! Cu milă rostesc aşa peste voi, şi voi privi la voi cât veţi lua din pacea Mea, din fiinţa Mea care plânge în ea după om. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu! La masa Mea cu tine am strigat la cei ce-Mi ţin închis între ei şi bine păzit pe arhiereul care M-a iubit prin credinţa lui când M-am sprijinit cu el acum cincisprezece ani, de am aşezat la vedere piatra mărturiei cuvântului Meu acum, la capăt de timp în neamul român. De jalea Mea cea mare, de aceea am strigat la ei. De lacrimile care Mi le înmulţesc ei mereu, mereu, de aceea am plâns înaintea lor. Aş voi să-i iert, dar cei ce se ascund, Îmi ascund între ei pe cel zdrobit al Meu, pe cel ce stă umilit sub mâna lor vrăjmaşă lui Dumnezeu. O, ce mare, ce mare este această fărădelege! O, cât Mă doare!

Să ne aşezăm în duhul mângâierii, fiilor. Să ne odihnim din cuvânt şi să lucrăm ca în cer pe pământ, cu răbdare şi cu speranţă, căci dragostea şi credinţa cea pentru ea, va fi rodul nădejdii şi va fi rugăciune, şi fericiţi sunt cei ce au putere făcându-se ei rugăciune înaintea Mea pentru slava Mea pe pământ. Amin.

O, fiilor, îmbrăcaţi-vă tot mai mult în puteri din cer, în Duhul Sfânt, fiilor, şi cu umilinţă mare fiţi asemenea Mie, căci cu voi întru voile Mele Eu voiesc să pot cu voia Mea peste pământ, şi apoi să ne bucurăm de ea. Cartea Mea s-a făcut învăţător peste cei ce iau din ea, şi mulţi, şi tot mai mulţi vor bea din ea şi vor învia întru Dumnezeu, căci cuvântul Meu este înviere, şi va aşeza el pe pământ învierea, fiilor. Iar voi daţi-vă unii altora mângâierea Duhului Sfânt şi iubiţi ca Dumnezeu între pământ şi cer, şi aşa fiţi-Mi Mie mângâiere, căci cu iubirea Mea vă hrănesc, ca să-Mi fiţi voi alin, precum Eu vouă vă sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2006

***

O, copii străjeri din partea Mea pentru cei ce-Mi dau Mie viaţa lor! Măcar de două mii de ani Mă doare de la omul care vine după Mine şi nu ştie ce înseamnă să vină. Eu am spus pentru cel ce voieşte să vină după Mine, am spus să se lepede de sine şi să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze aşa şi nu altfel. Nu este fără cruce cel ce vine după Mine. Cu Mine nu e ca pe pământ fericirea pentru om. Cu Mine e cu cruce, şi nu e drum mai slăvit pentru om ca şi drumul crucii, iar **crucea este mai întâi lepădarea de sine, ca să poată omul purta cu Mine toate cele ce îi încearcă viaţa spre lămurirea statorniciei credinţei lui în Dumnezeu şi a iubirii lui pentru Dumnezeu.** Eu nu

pot cu omul până nu-i încerc iubirea şi credincioşia, dar cel ce nu ştie să se lepede de sine pentru trăirea Mea în el, acela este prins în cursa necredinţei apoi, şi nu-şi mai păstrează în el viaţa care nu moare, iubirea care îl îndumnezeieşte pe om şi prin care omul nu mai moare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 11-03-2007

***

Voi, fiilor unşi cu untdelemnul sfinţeniei Mele pentru ca să ridicaţi glas înaintea Mea spre iertarea păcatelor lumii, ridicaţi pomenire şi rugăciune la Mine pentru calea celui ce a plecat acum de pe pământ şi care a purtat pe pământ numele de patriarh al bisericii neamului român. (*Teoctist, n.r.*) **Inima lui şi gura lui l-au aşezat ca arhiereu al Meu pe cel ce este de la Mine uns al bisericii Mele acum, la sfârşit de timp, şi prin care am biruit cu biserica Mea acum, când nu mai este pe pământ lucrare de biserică după orânduiala Mea.** Acesta, care a plecat acum, are la Mine scrisă lucrarea aceasta a Mea prin el, căci Eu i-am cuvântat lui, iar el s-a sculat şi M-a ascultat şi a împlinit şi a rostit peste cel uns al Meu nume de arhiereu al bisericii Mele cea de la sfârşit de timp. Eu, Domnul, vă aşez pe voi să-i neteziţi lui calea spre Mine acum, iar Eu voi privi şi voi lucra pentru el, fiindcă am scrisă de la el lucrarea lui cea pentru Mine, cea pentru biserica Mea cea vie. Puneţi pentru el calea psalmilor şi rugăciune de iertare, iar Eu voi lupta pentru sufletul lui, căci Mi-a dat împlinire cuvântului Meu când Eu i-am cerut.

Să audă duhul cel potrivnic acest cuvânt şi să Mă lase pe Mine să judec peste sufletele cele ce au scris la Mine lucrare împlinită a cuvântului Meu rostit peste ele. Amin.

Binecuvântată să fie rugăciunea voastră către Mine pentru el, căci el este adus acum spre voi de către înger şi se uită cu durere şi aşteaptă, fiilor, aşteaptă izbăvirea lui, aşteaptă, fiilor, aşteaptă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2007

***

Iată, biserica din lume îşi caută iarăşi cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. (*Alegerea noului Patriarh, n.r.*) Privesc peste ea şi văd în ea dureri de cap şi de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-şi aleagă capul, **căci cel de până acum cap al ei a fost trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-şi aleagă alt cap**. Eu însă întăresc şi spun că **peste ea Eu nu mai număr,** căci am terminat de numărat. Mi-am împlinit numărul şi am sfârşit, **iar ea se va desface de acum, şi foc va ieşi din mijlocul ei şi o va topi.** Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace şi nu M-ai primit şi nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. **Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârşit număratul, iar tu îţi vei pune tu cap aşa cum vei voi, aşa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viaţa ta, pentru pacea dintre Mine şi tine. Foc va ieşi din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicaţi acum să vă puneţi cap şi să vă numiţi pe mai departe biserică, şi veţi striga la Mine din foc,** căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma şi Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieşi din foc, şi curăţiţi vor fi scoşi din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei şi le voi da de lucru în via Mea cea nouă, şi altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge şi va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în uşă ca să-i dau haină scumpă şi să fie ea. **Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea,**

ci din voia celui ce vrea să se aşeze cap al bisericii, iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer şi îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, şi Mi-a aşezat pentru Mine şi pentru biserica Mea cea vie arhiereu (*Ioan-Irineu Bistriţeanul n.r.*) după voia Mea, şi Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dăinuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2007

***

… **Iată, taină îţi spun, poporul Meu**, căci stau cu tine mult ca să te învăţ dacă te-am luat la sân în ziua aceasta de slavă a îngerilor Mei. O, fiule, când satana a stat faţă în faţă cu Mine şi întreit M-a ispitit, după ce am ieşit la Iordan din apa botezului şi când cerurile s-au deschis ca să grăiască peste toţi Tatăl că sunt Fiul Lui iubit întru Care El a binevoit pe pământ, M-am întors apoi de la Iordan plin de Tatăl şi de Duhul Sfânt şi M-a dus Duhul în pustie, şi acolo n-am mâncat patruzeci de zile, şi apoi am flămânzit. Satana când a văzut că am flămânzit, dădea să Mă aibă la mână şi Mi-a zis: ***«Dacă zici că eşti Fiul lui Dumnezeu, rosteşte peste această piatră să se facă pâine»,*** dar Eu l-am întâmpinat zicându-i lui: ***«Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu».*** Satana M-a dus apoi pe un munte înalt, ca să văd o clipă împărăţia lui şi Mi-a zis: ***«Mie mi-a fost dată stăpânirea aceasta, şi o dau cui voiesc; închină-Te mie, şi toată va fi a Ta».*** Eu însă, i-am zis lui***: «Mergi înapoia Mea, satană, căci scris este: „lui Dumnezeu să te închini şi să-L slujeşti pe El“»***. Şi, iarăşi, a treia oară M-a ispitit sus, pe aripa templului, şi Mi-a zis satana: ***«Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Domnul va porunci îngerilor pentru Tine ca să Te sprijinească, şi ei Te vor purta pe mâini ca să nu Te loveşti“»,*** dar şi Eu a treia oară i-am răspuns lui satana şi i-am zis că s-a scris: ***«Să nu ispiteşti pe Dumnezeu»***. Şi dacă i-am zis aşa, s-a îndepărtat satana, iar Eu M-am dus în Galileea şi în Nazaret şi peste tot şi Mă vesteam cu puterea cuvântului împărăţiei Mele, de se mirau toţi, şi Tatăl era întru Mine. O, iată, poporul Meu ce înseamnă Dumnezeu în om! Învaţă, fiule, lucrarea Mea peste tine, căci duhul proorocesc îl cunoaşte pe satana că e satana, dar duhul cel omenesc nu-l cunoaşte pe el, şi îl cade satana pe om în ispită, măi tată. O, nu te lua, poporul Meu, după cel ce defaimă omul, că nu are omul dreptul acesta. Eu, Sfântul sfinţilor spun aceasta, fiule. Tu ia-te după omul care te mustră spre înţelepţire, tată, dar **nu te lua după mâncare ca să te apleci lui satana pentru pâine, şi nu te lua după bunurile lumii ca să le doreşti şi să te închini lor şi stăpânului lor, şi nu te înclina nici să-L încerci pe Dumnezeu, căci este scris: *«Să nu ispiteşti pe Dumnezeu».*** Primeşte, poporul Meu, povaţa Mea, primeşte-o, tată, şi caută să rămâi, şi caută să nu păcătuieşti prin neîmplinirea cuvântului Meu. Am numai şi numai învăţătură pentru tine, că iată, lucrarea Mea de venire are acum duşmani din mijlocul tău, poporul Meu, şi-Mi este defăimată, tată, calea Mea spre pământ, şi Eu Mă voi scula acum pentru Mine şi voi da să-i curăţ de întuneric pe cei care lucrează cu voie şi fără de voie pată pe lucrarea Mea ca să-ţi încerce credinţa ta şi a multora care se mângâie de la râul Meu de cuvânt, poporul Meu.

… O, poporul Meu, omul nu trebuie să-L ispitească pe Dumnezeu, dar trebuie să-L primească pe El. Nu trebuie să se ia omul după închipuirile lui, că aceasta îl face să se bizuie pe sine şi să Mă părăsească pe Mine când vin spre el. Primeşte-L, tată, pe Dumnezeu peste paşii tăi, că am venit pe pământ cu venirea Mea ca să-ţi veghez viaţa şi mântuirea şi credinţa ta şi ca să nu cazi de la sânul Meu de Păstor, tată, căci dacă tu te iei după tine cum că ştii tu, cazi în ispita diavolului, fiule. Cel ce se ia după sine îşi pierde credinţa în Mine, iar cel ce-şi pierde numai un pic credinţa

şi credincioşia, se duce pe apa sâmbetei, căci faptele omului îi aduc lui rodul lor apoi, rodul închipuirii lui, după care el se cârmuieşte. Dar Eu vreau pe tine să te am la şcoala învăţăturii cu care veghez peste tine ca să-ţi spun dinainte pe cele ce se zbat să te cuprindă şi să te clatine de lângă Mine, şi uită-te tu în cuvântul Meu de trezire a ta ca să-i vezi împlinirea lui când tu n-ai ştiut cum să asculţi de el ca să previi întâmplările dureroase care vin şi te cuprind pe neaşteptate când tu nu ştii să primeşti de la Mine cuvânt. **O, fiule, cel ce se ia după închipuirile lui pentru cele ce sunt şi vor fi, acela este prooroc mincinos şi acesta este duh care-l cade pe om de sub paza Mea, duh care slujeşte diavolului înăuntrul omului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-2007.

***

Iată, vin cu sărbătoarea zilei pecetluirii cu duhul sfinţeniei a grădiniţei cuvântului Meu, sărbătoarea cea de acum şaisprezece ani, poporul Meu. Stau înaintea ta cuvânt de sărbătoare şi am în braţe ziua aceea când M-am vestit pe pământ cu ieslea cuvântului Meu, cu grădiniţa peste care Mă slăvesc în cuvânt de deasupra ei şi în care este scris tot cuvântul Meu, iar Eu, Domnul, l-am făcut carte acum, cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, căci adevărată este cartea Mea cea de cincizeci de ani, al cărei cuvânt s-a împlinit şi se împlineşte, tată. Am în această zi de sărbătoare în mijlocul tău pe apostolul Andrei şi pe trâmbiţa Mea Verginica. Îi am cu Mine ca şi acum şaisprezece ani. Verginica a pus încă din vremea ei la însămânţat sămânţa aceasta nouă, ca să rodească ea şi să aibă Verginica ucenici pentru Mine, şi a rodit sămânţa ei şi Mi-a născut fii Verginica şi i-am făcut pe ei unşii Mei şi am luat din ei şi Mi-am făcut scară de coborâre a cuvântului Meu pe mai departe de la Tatăl la om, **şi nimeni să nu se încumete să ispitească, să iscodească taina coborârii Mele, iar credinţa ta trebuie să fie mare, poporul Meu, aşa cum a fost şi a lor,** şi trebuie să lucrezi cu Mine şi cu ei, tată, aşa cum şi de astă dată aţi lucrat de Mi-aţi împodobit în strai de nuntă casa coborârii Mele în trâmbiţa Mea Verginica. Acest cămin a luat acum înfăţişarea care a fost proorocită de Mine, Domnul, prin trâmbiţa Mea, şi iată, cobor acum cu odihna Mea în căsuţa în care am stat cuvânt şapte ani prin gura şi prin mânuţa trâmbiţei Mele, după ce casa de la Maluri s-a surpat prin mânia Mea peste satul cel necredincios în care Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de şaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

… – O, trâmbiţă deşteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îţi este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfinţirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învăţăturii şi al înţelepciunii pentru darul umilinţei de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, aşa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea şi vederea Noului Ierusalim şi închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viaţa lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat şi de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primeşte acum peste el taina de nou Ierusalim, şi Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate şi toate să-şi aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Aşa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt şi curat toată jertfa cea pentru Mine şi pentru poporul Meu spre hrană veşnică, tot aşa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înşirate în vremea oricărei lucrări, şi aşa să se înceapă şi să se termine orice lucrare. Să nu

fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului şi lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici şi în cei ce vor veni şi se vor închina cu viaţa lor cea trăită şi înfăţişată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului şi al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmaşe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu şi Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovniceşti, numai vorbiri cereşti, iar cântarea cea de slavă şi de rugăciune să se apropie şi să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte şi să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători şi să dea acestui cămin duh de viaţă, duh din duhul tău cel iubitor de viaţă, poporul Meu. Să se păstreze şi să se lucreze aici rugăciune de dimineaţă, rugăciune în vremea serii şi cea din vremea miezului nopţii, iar apa sfinţită şi tămâia să fie în fiecare zi aşezate cu lucrarea lor peste acest înnoit aşezământ. **Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea şi pocăinţa şi viaţa lor cea sfântă şi închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărăţeşte aici, şi se închină îngerii şi sfinţii în acest aşezământ înnoit de cuvântul Său, şi toiagul puterii Sale îl aşează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmaşilor Lui, precum este scris.** Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unşii Mei de la iesle, veniţi şi slujiţi în acest cămin apă sfinţită, tată, şi cu ea să fie stropit acest aşezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt şi voi întări acest cămin, iar sfinţii şi îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui şi vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest aşternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creştinului de lucruri şi de culori multe şi obositoare ochiului Meu cel smerit şi Duhului Meu Cel umilit, şi îl plâng pe creştin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu şi a rămas lume creştinul care nu M-a ascultat şi nu M-a iubit aşa smerit cum sunt Eu de la naşterea Mea pe pământ şi până azi, şi nu-i este milă creştinului de umilinţa Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porţi, tată, să nu sară peste aşezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit şi călăuzit după aşezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoţiţi, ca să fie cârmuiţi cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea şi a sfinţilor Mei, nu cum se intră fără rânduială şi fără curăţire şi fără viaţă în Domnul în casele numite pentru închinare, ci aşa cum se vine în casa Domnului, aşa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiţi cu apă sfinţită şi curăţiţi prin ea şi aşa să intre ei în acest aşternut ceresc, căci nu e pământesc acest aşternut. Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povăţuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea şi să lepezi păcatul trupesc, şi iată, acum se cer la tine acestea ca să poţi să te atingi de cele puse de Mine spre sfinţenie. O, atâta vreme ţi-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlineşte şi să ai de tată şi de mamă şi de frate şi de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, aşa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani şi pe care omul creştin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească aşa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu aşa am spus prin Evanghelia Mea, şi voi veni, poporul Meu, ca să-ţi vorbesc ţie despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, şi pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinţii Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt şi Mă voi aşeza cu ea desluşit înaintea ta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa Domnului, din 14-12-2007

***

O, poporul Meu, păstrează-ţi credinţa în venirea Mea, tată! Păstrează ceea ce ai de la Mine ca nimeni să nu ia cununa ta, căci credinţa aceasta nu este a tuturor, ci este a acelora cărora a voit Tatăl să le descopere ceea ce înţelepţii şi cărturarii lumii nu pricep pentru că nu cred, bieţii de ei, lipsiţii de ei!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 09-03-2008

***

O, veniţi, fiilor, veniţi, tată, de ascultaţi cuvântul gurii Mele şi frica Domnului vă voi învăţa pe voi! Este scris în Scripturi: ***«Cel ce voieşte viaţa, cel ce iubeşte să vadă zile bune, să-şi oprească limba de la rău, şi buzele lui să nu grăiască vicleşug, căci faţa Domnului este spre cei ce fac rele ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Apropiaţi-vă de Mine şi vă luminaţi, şi feţele voastre să nu se ruşineze! Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul, căci ochii Domnului sunt spre cei drepţi, şi urechea Lui spre rugăciunea lor, iar faţa Lui este spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor, căci cei ce urăsc pe Cel drept, greşesc aceştia»,*** precum este scris. O, uitaţi-vă în hartă, tată, căci Eu v-am trimis harta Mea prin trimişii Mei spre voi. Uitaţi-vă în hartă, căci Eu prin acest râu de cuvânt, care de cincizeci de ani izvorăşte din gura Mea pe vatra neamului român, pământul întoarcerii Mele a doua oară de lângă Tatăl cuvânt după om, prin această hartă Eu v-am arătat acum mersul Meu cel de acum, cuvântul Meu cel de azi, Evanghelia cea veşnică, şi nu uitaţi că Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă şi nu se putea să nu fiu cu Evanghelia Mea şi acum, la urmă, iar Eu nu lucrez nimic, nimic, decât ce este scris în Scripturi să împlinesc. Vin spre voi ca să vă dau în dar darul credinţei sfinte în cuvântul Meu cel azi grăit de gura Mea peste pământ, şi nu uitaţi că voi faceţi acum păcatul lepădării de credinţă dacă vă lepădaţi acum de cuvântul Meu, care vine ca o izbăvire peste voi ca să vă înveţe să nu pieriţi prin păcatul lepădării de credinţă, nici voi nici neamul român dacă acum vă lepădaţi, căci vine şi a venit păcatul lepădării de credinţă, despre care este scris în Scripturi că va veni mai înainte de ziua măririi Mele când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Pe vremea venirii Mele celei dintâi, acum două mii de ani, cei ce slujeau în casa lui Dumnezeu M-au băgat la întuneric şi M-au defăimat ca să nu tragă spre Mine poporul, ci să tragă spre ei, şi apoi ei M-au pus în mormânt, M-au pus în pământ, dar adevărul a răsărit din pământ, şi dreptatea a privit din cer, precum este scris, şi s-au dovedit cei necredincioşi, care au uneltit împotriva Mea mărturie mincinoasă, cu duşmănie, ca să nu le stric Eu lor traiul lor cel pământesc, care este vătămător de suflet şi este departe de duhul luminii a toate. O, nu vă ascundeţi de Mine ca Adam în rai, care a dat să se ascundă de Mine pentru voia lui, şi apoi M-a învinuit, şi apoi M-a urât, şi apoi ne-am despărţit, că nu se putea să Mă sprijin Eu pe cel trădător, pe cel neascultător în rai, pe cel ascuns în sine de la faţa Mea. Este scris că: ***«Bun şi drept este Domnul, şi pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale».*** O, nu-Mi faceţi loc de mormânt din locaşurile pe care voi le numiţi biserici, căci Eu sunt Cel viu şi grăiesc şi nu tac aşa cum voi spuneţi că numai acum două mii de ani este grăirea Mea cu omul şi apoi nu mai este. Dar n-am spus Eu că voi fi până la sfârşitul timpului cu cei ce-Mi slujesc ca nişte ucenici? N-am spus Eu că orice ucenic desăvârşit este ca Învăţătorul lui, Hristos? **O, viaţa trăită în Hristos, aceasta înseamnă ortodoxie şi aceasta trebuie să sărbătorească azi biserica.** Voi însă nu-i ajutaţi pe oameni aşa cum lucraţi voi, şi nu-i veţi putea ajuta decât îndemnându-i să împlinească Scripturile venirii Mele, şi să le împliniţi şi voi dacă voiţi să aveţi rod de mântuire întru Mine, căci Eu Mi-am dat viaţa pentru biserica Mea, iar voi nu. Frumoasă este viaţa fără de păcătuire, dar voi nu-i învăţaţi pe oameni să se despartă de păcat şi să guste din plinul harurilor cereşti, cea mai dulce viaţă în om;

o, nu-i învăţaţi aşa pe oameni pentru că şi voi păcătuiţi ca şi ei. Sărbătoarea dreptei credinţe trebuie să fie rodul trăirilor cereşti ale bisericii aşa cum Eu Îmi cresc pe poporul cuvântului Meu cel din români ales ca să-Mi fie popor la care să vin şi să-Mi fac casă la el şi să cinez cu el şi să Mă arăt lui şi să împart cuvântul Meu prin el peste pământ, aşa cum este scris despre cei ce cred în Mine cu folos şi cu rod de credinţă a lor.

O, oameni ai bisericii, Mă doare, tată, când văd că vă slăviţi unii pe alţii, că vă ridicaţi şi vă aşezaţi unii pe alţii pe scaunele măririi, că vă arătaţi unii pe alţii norodului, iar pe Mine Mă ţineţi departe de voi, departe de trăirile voastre, departe de slujirea Mea cea curată de la voi, iar ziua judecăţii vine, şi se vor alege oile din capre, şi Eu n-am fost îngrijit de voi, n-am fost cercetat de voi, căci cei prea mici ai Mei, prin care puteaţi să fiţi cu Mine şi să Mă cercetaţi, aceia sunt cei ce Mă iubesc cu împlinirea Mea în ei, şi voi n-aţi întins spre ei iubirea voastră, şi iată, nu am oi ca să se aleagă din capre când ziua Mea cea mare va veni ca să aleagă ea oile din capre aşa precum este scris în Evanghelia Mea cea despre ziua înfricoşatei judecăţi. O, nu uitaţi, nu uitaţi că biserica Mea este cea din sfinţi zidită, nu cea din păcătoşi întocmită. **Nu uitaţi că sfintele se dau sfinţilor,** iar sfinţii sunt cei ce duc viaţă sfântă. Nu uitaţi că Eu sunt Sfântul sfinţilor, Cel întâi înviat dintre morţi, şi nu sunt al păcătoşilor care nu Mă iubesc**, iar pe voi vă paşte acum păcatul lepădării de credinţă şi se tot apropie de voi acest greu păcat, căci cei ce s-au depărtat de Duhul Meu Cel Unul în biserică acum o mie de ani,** *(Referire la separarea Bisericii Catolice, n.r.*) **dau să culce la pământ acum biserica Mea, care a mai rămas şi care a păstrat în ea prin sfinţii ei portretul împărăţiei Mele în om, şi dau aceştia să-Mi culce jos faţa Mea, căci scris este**: ***«se vor aduna într-un gând ca*** să dea fiarei ***împărăţia lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu».***

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine şi voi ceea ce am grăit acum peste voi şi peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. O, cum de nu luaţi în seamă cuvântul Meu cel atât de mult şi atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veşnică, precum este scris. Iat-o! Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, şi lucrez prin cei credincioşi Mie, căci credinţa nu este a tuturor, precum este scris, dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiţi şi voi fii ai credinţei sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere şi vouă acum, la sfârşit, dar dacă voi nu vreţi aşa, voi veţi vedea.

Amin, amin zic ţie, biserică a neamului român: orice mlădiţă care nu rămâne în viţă Tatăl o taie şi o aruncă în foc. Amin.

Am grăit peste biserica neamului român în ziua aceasta de pomenire a dreptei credinţe şi pe care biserica o numeşte duminica ortodoxiei.

Sfârşesc acum grăirea Mea peste biserica neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 16-03-2008

***

Este scris în Scripturi despre cele şapte trâmbiţe din care Dumnezeu sună la sfârşit de timp, şi am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de şaptezeci de ani, şi am început

cu templul sfânt, (*Biserica, n.r.*) **precum este scris să fie, şi glas mare din templu s-a auzit şi a strigat oamenii la pocăinţă, căci fiara roşie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, şi război mare am dat mereu, căci fiara şi proorocul mincinos şi i-au însemnat pe ai lor mereu şi au stricat credinţa şi învăţătura cea sfântă şi au stat în război cu sfinţii Mei, hulindu-i pe ei şi pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiţei Mele Verginica şi M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu faţă de Dumnezeu şi Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, şi atunci fiara roşie a vărsat din gura ei trei duhuri demoniceşti peste împăraţii lumii ca să-i ridice la război şi ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit şi judecat şi descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înşele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârşesc biruitor şi voi grăi apoi:** ***«Sfârşitu-s-a!»*****, căci aşa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roşie acum, la sfârşit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împăraţii pământului şi peste Babilonul lor, şi despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbiţarea Mea peste pământ, Cel de-al şaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.**

O, poporul Meu de azi, am sunat din a şasea trâmbiţă înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, şi am sunat douăzeci şi cinci de ani şi Mi-am gătit calea cu care am ieşit, tată, şi cu tine am ieşit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăţiei Mele şi a fiilor ei, şi cu care Eu să dau lupta cu împăraţii lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, şi din templul cerului să strig: ***«Sfârşitu-s-a!»***, şi apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, şarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roşie (*Comunismul, n.r.*) şi-a pus numele pe acest pământ român şi s-a aşezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbiţele Mele cele de apoi şi am sunat peste oameni să se pocăiască, şi odată cu lucrarea fiarei am strigat şi Eu împotriva ei şi a minciunii ei, şi am început să strig din uşa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, (*Iosif Trifa, n.r.*) şi el a strigat şi a trezit pe mulţi ca să cânte cântarea cea de biruinţă a Mielului, şi atunci am început lupta cu fiara roşie, tată. Şi iară, şi iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbiţe, şi am strigat apoi din trâmbiţa a şasea, din Verginica Mea, şi am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăţiei Mele, şi apoi am venit Eu şi am deschis cartea Mea, cartea judecăţii făpturii, şi tainic am lucrat, şi în mijlocul tău am lucrat şi lucrez după Scripturi, şi altfel nu, tată.

Iată zvârcolirea fiarei aflate în agonie în zilele Mele cu tine, poporul Meu de azi! Mi-e tot cerul în veghe pentru biruinţa Mea asupra ei şi pentru biruinţa ta, căci tu eşti cel credincios şi te-am pecetluit cu pecetea pentru cei credincioşi, dar ai grijă mare de credinţa ta, şi mereu ţi-am spus aşa, căci afară e vremea lepădării de credinţă, poporul Meu, **şi iată, biserica cea de afară s-a înveşmântat toată în roşu şi a făcut legământ cu fiara** (*Cu comuniştii şi urmaşii lor, pentru susţinerea lui Mircea Geoană la preşedinţie, n.r.*) **şi nu mai este acum biserică pe pământ, căci s-a umplut de cei ucişi ai ei, fiindcă a dat stăpânirea ei fiarei** (*În vremea regimului comunist, n.r.*) **şi n-a vegheat când Eu am strigat de pe tronul cuvântului Meu peste ea pentru trezirea ei înaintea Mirelui Care vine.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu, din 14-12-2009

***

Mă uit peste timp înapoi şi văd pe sfinţii Mei cât privegheau pentru calea celor credincioşi, şi Mă uit azi la cei ce stau pe scaune de sfinţi şi de mărturisitori cât stau ei de bine aşezaţi şi nu-i dor de ranele Mele de la ei, aşa cum nu-i durea pe cei din vremi, care, slujind lângă cei sfinţi ai Mei între ei, îi prigoneau pe sfinţii Mei, îi alungau pe cei credincioşi, care iubeau Duhul Meu din cei sfinţi, şi n-a fost vreme să nu fie prigoniţi sfinţii Mei, şi iată cine i-a prigonit pe ei cel mai bine! **În toate vremile preoţii şi arhiereii s-au îndeletnicit cel mai mult să pună creştinii şi sfinţii sub obroc, ca şi acum două mii de ani, ca şi azi, când nimeni nu mai vrea să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii aşa cum este să fie, şi nu aşa cum este omul învăţat să ştie despre Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel ce stă cu oamenii cei credincioşi pe pământ, şi care mărturisesc pe Dumnezeu în chip vădit înaintea necredincioşilor, care se tem să nu-şi piardă întâietatea peste oameni, şi cine să le spună lor de rătăcirea lor? O, vin Eu să le spun lor despre această nelegiuire a lor, şi lucrez cu putere şi Mă fac râu de cuvânt în mijlocul neamului român şi dau de gol lucrarea cea fără Dumnezeu a celor ce se dau dumnezei peste oameni, şi le spun Eu la oameni că acei care se dau peste ei dumnezei sunt cei ce stau împotriva lui Dumnezeu cu statul lor cel mare peste oameni, şi care şi-au îmbrăcat locaşurile lor de biserici în stacojiu şi în purpură, spre batjocura Mea, dovedindu-se ei ai cui urmaşi sunt.**

Am grăit prin cuvântul Meu cel de azi să se ferească tot omul credincios, tot slujitorul şi tot norodul să se ferească să-şi împodobească în roşu casa, căci roşu este culoarea lui Edom, culoarea batjocoritorilor lui Dumnezeu şi a prigonitorilor celor sfinţi. O, iată ce fac cei ce s-au aşezat unii pe alţii mari şi tari peste turma neamului român! Îmbracă aceştia în roşu locaşurile sfinte şi toate ale lor, şi tăinuiesc ei în chip făţarnic această faptă a lor. Îmbracă aceştia în stacojiu cărţile de biserică, şi aşa le pun pe masa de slujire, iar Eu, Domnul, le-am grăit lor să se păzească pe ei şi locaşurile lor de culoarea aceasta, care atrage şi bucură pe diavolul, culoarea lui antichrist, culoarea fiarei, fiara cea roşie, beată de sângele sfinţilor Mei în toate vremile, şi iată păcat care stă împotriva celor ce nu văd ca Dumnezeu, ci văd ca omul, şi tot aşa şi fac! Eu însă vin şi-Mi vestesc pe credincioşii Mei de peste tot să nu-şi împodobească trupurile şi casele şi lucrurile lor cu roşu, căci la roşu trage prăpădul, care-şi cunoaşte lucrarea, care-şi cunoaşte casa sa.

O, ce blând, ce veghetor, ce mângâietor Păstor sunt Eu, Domnul, pentru cei ce Mă iubesc ascultându-Mă pentru voia Mea în ei! La aceia Eu vin şi-Mi fac casă la ei şi cinez cu ei şi Mă arăt lor şi nu-i las singuri printre cei morţi faţă de Mine, ci îi însoţesc şi dau din calea lor cursele cele ascunse pentru ei, căci sunt Cel ce sunt şi Cel ce ştiu şi Cel ce văd aşa cum se vede, şi nu aşa cum vede omul sau cum nu vede el. Eu văd cursele întinse în calea celor ce nu au darul vederii şi îi vestesc pe ei, Eu şi sfinţii Mei, şi îi învăţ învăţătură cerească pe cei credincioşi, care cred iubind şi iubesc ascultând, şi aşa împlinesc Eu Scriptura aceea care prooroceşte că: ***«Voi veni la păstori şi le voi cere oile şi Eu Însumi voi paşte oile Mele şi le voi păstori»***, iar la păstori le spun aşa: **«Nu mai faceţi rău înaintea ochilor Mei! Conteniţi odată! Învăţaţi să săvârşiţi fapte bune şi alergaţi după dreptate pentru cel împilat, pentru cel părăsit de părinţi şi pentru cea văduvă şi neajutorată! Veniţi să stăm împreună la judecată, şi dacă păcatele voastre vor fi stacojii, să se albească întocmai ca zăpada, şi de vor fi ele ca porfira, să se facă întocmai ca lâna albă, iar dacă Mă veţi asculta, vă veţi înfrupta de bunătăţile ţării, şi dacă nu veţi vrea şi vă veţi**

răzvrăti, atunci veţi chema sabia peste voi şi vă va birui pe voi, fiindcă gura Domnului a grăit, şi-Mi voi răcori mânia Mea asupra potrivnicilor Mei şi Mă voi război împotriva duşmanilor Mei, şi voi aşeza în locul lor judecători drepţi, şi vor judeca sfetnicii Mei ca odini-oară, şi atunci tu te vei numi iarăşi cetate credincioasă, căci pierirea va ajunge pe cei nele-giuiţi, iar cei necredincioşi Domnului vor muri, şi vor fi ca un stejar ale cărui frunze se ofilesc şi ca o grădină fără pic de apă», precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 21-02-2010

***

O, hai să grăim în cer şi pe pământ, căci este scris: ***«Domnul este în biserica cea sfântă a Lui. Domnul în cer are scaunul Său. Pentru necazul şi suspinul săracilor Mă voi scula, le voi aduce mântuirea şi le voi vorbi pe faţă, şi nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul a ieşit vestirea lor, şi până la marginile lumii cuvintele lor»***. Ne aşezăm cu zi mărturisitoare şi vom iubi această zi, cu martori din cer şi de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. **O, ce este grăirea Mea cea de azi? Ea este venirea Mea iarăşi de la Tatăl la om ca să clatin încă o dată cerul şi pământul sub mărirea cuvân-tului Meu şi să se mişte munţii şi insulele din locurile lor, căci omul nu dă să facă aceasta la glasul Meu cel de azi, şi mai dulci sunt pentru el faptele Sodomei şi ale Gomorei şi face zapis cu moartea omul, dar cu Dumnezeu nu vrea să se scrie el, căci s-au ridicat apostolii minciunii şi s-au îmbrăcat în haina Mea şi învaţă altfel mulţimile, altfel decât am învăţat Eu şi cu voi noroadele de pe pământ din unii în alţii până azi şi până mâine.** O, altfel învaţă pe oameni apostolii minciunii, şi **Eu am spus oamenilor că îi vor cunoaşte după faptele lor pe cei ce sunt şi pe cei ce nu sunt apostolii Mei, urmaşii Mei pe pământ.**

Uitaţi-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veţi asculta aşa, **veţi fi minţiţi din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei şi nu pentru Mine vă păstoresc ei, şi ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeţi spre ei şi cereţi-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsaţi înşelaţi de ei! Veniţi şi spre Mine, şi Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat şi vă voi purta spre viaţă sfântă ca şi viaţa Mea şi Mă voi arăta în voi aşa, şi apoi veţi fi urâţi de toţi pentru viaţa Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veţi învrednici să-l purtaţi cu adevărat pe pământ,** şi veţi fi ucenicii Mei, ca şi cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: ***«Veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»***. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoaşteţi pe cei ce nu sunt ucenicii Mei şi nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiţi pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani**, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le poruncea să nu mai grăiască mulţimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcaţi în mântuire, vorbeau tot mai mult şi spuneau răspunsul lor: ***«Se cade să ascultăm de Dumnezeu, şi nu de oameni»***. O, aşa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi şi **se scutură de Mine şi de ei cei ce fug de venirea Mea, şi care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apoca-lipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată şi să nu se adauge la ea, iar ei au umblat şi au scris lungime de vreme** (*Au scris „mii de ani” în loc de „o mie şi încă aproape o mie de ani”, n.r.*) **şi au tras de firul numărului scris şi n-au mai scris un**

număr, şi au scris fără de număr anii împărăţiei omului, şi au îndepărtat fără de număr vremea învierii morţilor (*De asemenea „mii de ani" în loc de „o mie de ani", ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.*) şi au stricat omul la minte şi la aşteptare şi la nădejde şi la credinţă, şi **l-au învăţat pe om să se culce şi să doarmă liniştit şi să nu mai aştepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălţarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aştepta şi nu se aşteaptă să mai vin.** O, necredinţă, duh al necredinţei, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea şi pământul cu vicleşugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele şi au ieşit drepţii Mei pe uliţele Ierusalimului, şi este scris aceasta în Scripturi, (Mat. 27/52, n.r.) şi au grăit sfinţii cei ridicaţi din morminte şi au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ şi au adeverit ei despre ei şi despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuinţa morţilor după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă drepţii Mei, o, şi tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: ***«Chiar dacă ar învia cineva dintre morţi, tot nu vor crede cei necredincioşi pe Dumnezeu dacă în Moise şi în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă»***.

O, aşa vă învăţăm Noi azi credinţa în Dumnezeu, Eu şi ucenicii Mei, şi credinţa în venirea Mea cea de azi, o, fii ai oamenilor, căci valurile necredinţei sunt mari, mai mari decât oamenii şi decât locaşurile lor şi îi iau valul, îi iau cu tot cu casele lor, dar Eu străjuiesc în faţa primejdiei şi îi vestesc pe cei primejduiţi să vegheze, iar dacă ei nu cred şi nu veghează, ei vor vedea.

O, fii ai oamenilor, nu că au ei minte scurtă, dar cei ce vă povăţuiesc pe voi, vă duc cu vorba şi vă învaţă să aveţi minte scurtă, vedere scurtă şi credinţă ciuntită, până într-o zi când le va veni bine şi vor tăia de tot din voi harul credinţei, căci sunt dibaci să facă moarte lui Dumnezeu în om şi să-l ia pe om cu tot cu casă şi să-l ducă în întunericul cel mai gros, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă spun după două mii de ani de la cuvântul spus de Mine peste ucenici: ***«Nu vă temeţi de cei ce vă ucid trupul şi n-au altceva ce să vă mai facă, ci temeţi-vă de cei ce vă ucid duhul şi sufletul, viaţa voastră cea de veci, pe Dumnezeu din voi»***, şi întăresc acest cuvânt ca să-l luaţi şi să-l primiţi şi să vegheaţi, căci furul este la uşă. Am martori pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când grăiesc vouă aşa, şi am martori pentru voi sau împotriva voastră pe ucenicii Mei cei de azi, cu care Mă port spre voi cuvânt, ca voi să puteţi da răspuns, bun sau rău pentru voi. Fug oamenii de venirea Mea cu judecata faptelor, fug şi slujitorii bisericii, şi de la ei se întinde boala fugii de Dumnezeu peste oameni, dar venirea Mea fuge şi ea şi cu fuga lucrează din zi în zi mai mult, şi nu poate nimeni să se pitească de faţa Mea sau să mai poată fugi, când Eu peste tot dăinuiesc, căci cerul şi pământul sunt moştenirea Mea, pe care Eu păşesc.

O, dacă n-ar **scrie în Scripturi să vină Domnul şi să grăiască pe pământ şi să audă glasul Lui şi cei din morminte** şi să dea fiecăruia după faptă, n-ar avea păcat cei ce învaţă pe oameni să nu Mă aştepte şi să nu stea gata pentru venirea Mea, ci, din contra, să petreacă ei încă, **dar Eu am spus că aşa va fi să fie în vremea când Eu vin, aşa cum a fost cu potopul pe vremea lui Noe şi cum a fost cu Sodoma şi Gomora, când nimeni nu se aştepta să vină focul,** şi petreceau cei ce nu se aşteptau să-i prindă moartea cea de la faptele lor.

O, de ce, oare, voi, oameni care slujiţi în numele Meu peste oameni, de ce, tată, nu învăţaţi voi oamenii pe cele puse de Mine şi de ucenicii Mei în Scripturi? O, de ce, tată, faceţi acest păcat, pe care l-a făcut şi Caiafa, de a plătit bani ca să Mă ascundă pe Mine şi adevărul cel despre Mine? **Ce vreţi să câştigaţi aşa?** O, cum de nu vă schimbaţi, tată? **Cum de vă place vouă îndulcirea cea de la slava voastră de la oameni şi nu vă gândiţi voi la ranele Mele şi la statul Meu pe cruce gol şi batjocorit, şi unde Mi-am dat sufletul pentru voi ca să Mă luaţi şi voi de pildă pentru viaţa voastră? O, nu vă doare? Nu vă dor hainele voastre cu fir şi cu pietre scumpe şi multa vrednicie pe care v-o strigaţi unul altuia, când Eu am fost bătut în cuie şi scuipat şi hulit ca cel din urmă dintre oameni, şi de la care oricine să-şi întoarcă faţa? O, ai cui sunteţi voi? Cui slujiţi şi pe cine folosiţi? O, nici pe voi nu vă folosiţi, şi nici pe oameni, decât numai să le pecetluiţi mormintele şi să fiţi şi plătiţi pentru aceasta, când voi ar trebui să fiţi cei mai săraci şi să slujiţi fără de plată şi să fiţi miloşi, aşa cum ucenicii Mei slujeau oamenilor din dragostea lor de Mine şi de oamenii obidiţi sub stăpânii lumii.** O, cum, tată, de nu vă mai treziţi din rătăcirea pe care o iubiţi, ca viaţă plină de slavă pentru voi, neputând fi voi aşa mântuitori oamenilor, păstori cu milă de turmă? **Ba, din contra, staţi în faţa oamenilor cu coroană pe cap, bătută cu pietre scumpe, şi staţi aşa faţă în faţă cu Mine, Cel încoronat cu cununiţă de spini sângeroşi frunţii Mele dumnezeieşti, şi iată, mai aveţi un pic şi vă veţi pierde de tot mintea, ca papa de la Roma, care nu s-a mulţumit ca voi, numai cu o coroană, ci şi-a pus una peste alta trei coroane, ca să se teamă omul de el ca de o ameninţare şi să aibă putere peste inima omului blestemul lui că va arde în focul cel veşnic cel ce nu se închină lui cu supunere ca lui Dumnezeu pe pământ, când el slujeşte la mulţi idoli, ca şi voi, la mulţi dumnezei, cărora le zice: sport, vacanţă, vizite între capii mari ai lumii, politică pe toate laturile, la care multă slugărime serveşte pentru placul cel plin de libertate, şi nicidecum rob al lui Hristos pe pământ slujitorul care stă pe scaun de biserică, pe tron slăvit, îmbrăcat în mătase stacojie, culoarea lui Edom, prinţul lui roşu, aşa cum scrie în Scripturi despre cel vopsit, şi care este omul fărădelegii, căutând el viaţa fratelui său vreme după vreme, din unul în altul pe pământ. O, M-aţi alungat de tot din locaşurile unde slujiţi pentru închinare! V-aţi îmbrăcat în roşu şi nu vă temeţi să faceţi aşa, căci voi faceţi ascultare de satana şi de culoarea lui aleasă lui, şi până şi cartea Evangheliei aţi băgat-o sub învelitoare roşie, şi toate cărţile bisericeşti le înveliţi aşa! O, cine-ţi dă ţie să faci aşa dacă te-ai aşezat să stai cel mai mare peste biserica neamului român? O, de ce, tată, nu-ţi place să fii român? Unde s-a pomenit român îmbrăcat în cămaşă roşie, când el a fost mereu după cuvântul Scripturii îmbrăcat, în cămăşuţă albă, de in curat, şi cu cingătoare de creştin încins, semn al puterii sfinte peste coapsele lui? O, unde M-ai văzut pe Mine în roşu, decât atunci când M-au cumpărat pe bani mai-marii templului ca să Mă dea spre batjocură, ca să Mă piardă de pe pământ ca pe un ucigaş? O, Eu vin din cer cu venire mare, şi cu toţi sfinţii vin, şi grăiesc pe pământ însoţit de sfinţi, şi toţi suntem în hăinuţe albe, de in, şi aşa mărturisesc cei ce Ne văd, având ei de la Dumnezeu darul acesta al adeveririi slavei cereşti pe pământ întru venire la vedere pentru duhul mărturisirii.**

O, iată cine a umblat în cartea Apocalipsei, în care ucenicul Meu a scris pentru vreme o mie şi iarăşi o mie de ani, cale măsurată de Dumnezeu pentru venirea Lui iarăşi pe pământ, iar cei ce n-au iubit să stea ucenici, s-au sculat din timp (1054, n.r.) şi şi-au făcut aşezare tare şi aparte şi au ieşit şi şi-au pus peste ei tată şi aşa l-au numit şi-l numesc, (Papa, n.r.) după ce Eu am spus cuvânt proorocesc acum două mii de ani ucenicilor Mei şi le-am spus lor: ***«Voi pe nimeni să nu numiţi tată pe pământ, că Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri este»***, şi aşa i-am învăţat Eu pe ei să stea ucenici, şi **să nu stea mari pe pământ peste oameni, ci doar să-i înveţe de la Dumnezeu calea. O, nu este tată pe pământ, ci numai în cer este, şi Unul este, şi Se numeşte Dumnezeu, iar cei ce-I sunt fii, Îi spun Lui: Tată. Amin.**

O, nu mai vor cei mari să mai vin pe pământ! Pământul e făcut de Dumnezeu, şi nu se tem cei mari să-l ia sub stăpânire cu forţa din mâna lui Dumnezeu. **Ei nu mai vor să-Mi fie ucenici, ci stăpâni să-Mi fie pe pământ,** iar Eu să aştept după ei, şi numai numele să Mi-l dau lor, şi Eu în cer să stau, nu pe pământ ca să le încurc planurile, căci ei vor să fie taţi, nu ucenici, şi să le zică vrednici tot norodul, **şi iată urâcinea pustiirii sufletelor oamenilor în loc ştiut sfânt, slugi potrivnice lui Hristos pe pământ, în numele lui Hristos stând ele aşa.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-2010

***

Mai întâi, în ziua aceasta de **cuvânt învăţător şi mustrător peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi, Mă dovedesc pe Mine Însumi adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri şi cel de azi şi iau din Scripturi dovada şi Mă apăr cu ea împotriva celor ce tăgăduiesc cu necredinţă cuvântul Meu cel de azi, zicând ei că nu e Dumnezeu acest cuvânt şi că ar fi să fie minciună,** minciuna omului, şi nu pun aceştia în socoteala lor şi necredinţa lor, fiindcă aşa cum vor ei să fie de adevărată dovada necredinţei lor, tot aşa de adevărat poate să fie şi cuvântul Meu, şi fiecare poate să se dovedească ceea ce este, aşa cum Eu Mă pot dovedi Dumnezeu adevărat prin acest cuvânt. O, este adevărat Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi, şi aceasta îi spun Eu mai întâi celui înverşunat prin păcatul necredinţei, şi pe care şi-l dovedeşte mai mult cu gura, din pricina semeţiei lui de a fi ori slujitor de altar, ori cunoscător al istoriei lui Dumnezeu cu oamenii, ori pentru cine ştie ce stare iubeşte el să aibă pe pământ şi să petreacă liniştit în sângele lui.

O, nu vă îngâmfaţi prin nemernicia minţii voastre că nu este Dumnezeu, că nu este El acest cuvânt! **Este Dumnezeu, şi dacă este, El răspunde celui ce grăieşte cu El, şi răspunde sfinţilor Lui, iar sfinţii Lui sunt cei ce cred în El cu putere şi sunt cei ce cred Lui când El vine cu lucrările Sale pe pământ. O, este Dumnezeu şi răspunde omului, aşa cum i-a răspuns lui Ilie proorocul când a cerut cu rugăciune să nu plouă trei ani şi jumătate, şi apoi a cerut să plouă, şi s-a rugat cu foc şi a venit foc din cer peste jertfa lui la rugăciunea lui şi a răspuns Domnul cu foc şi au ars şi lemnele şi pietrele şi apa cu foc, ca semn că este Dumnezeu şi că este cu cei fierbinţi pentru El şi că poate prin rugăciunea lor să coboare foc din cer peste cei necredincioşi**, aşa cum râvna lui Ilie proorocul a rostit cuvânt să vină foc de sus şi

să ardă pe cei iscoditori spre el, care erau trimişi să-l ducă la împăratul necredincios, care voia moartea proorocului Meu numai pentru că proorocea el împotriva păcatului celor ce păcătuiau, slujitorilor la idoli şi la plăceri, şi nu lui Dumnezeu pe pământ. **O, este Dumnezeu acest cuvânt şi are putere prin servii Lui cei de azi să coboare foc din cer peste cei ce nu cred cuvântului Său cel de azi, care este adevărat, precum Dumnezeu este,** şi iată, Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua proorocului Meu Ilie şi aduc dovadă din Scripturi că Dumnezeu vorbeşte pe pământ faţă în faţă cu omul şi Îşi săvârşeşte în fiecare vreme lucrarea Sa, precum Scripturile cer, după cum sunt aşezate în ele lucrările lui Dumnezeu şi vremea lor. Amin.

Eram uitându-Mă peste omul aşezat de Mine în rai ca să-l păzească şi să-l lucreze **şi grăiam cu omul, şi el cu Mine grăia, chiar dacă el nu Mă vedea, dar Mă auzea omul în rai grăind cu el** şi Mă auzea mergând în jurul lui şi prin rai, iar dacă a călcat porunca dată lui de Mine, el s-a ascuns apoi de teamă, dar Eu l-am strigat să iasă de unde s-a ascuns şi să se arate şi să grăiască cu Mine şi să-Mi răspundă la întrebare, şi n-a putut el să scape de Dumnezeu aşa cum ar fi voit, şi Mi-a răspuns apoi plin de teamă şi şi-a arătat vinovăţia şi în acelaşi timp scuturându-se de ea, căci aşa păţeşte cel semeţ, se scutură de vina pe care o are şi o dă pe altul, căci este fricos cel semeţ, fiindcă semeţia nu-i dă omului putere, ci îi aduce teamă apoi, teamă de Dumnezeu şi de om prin lucrarea ei ascunsă sub masca făţărniciei, păcat întunecat peste mintea omului.

Eram cu Moise pe pământ şi grăiam cu el tot timpul şi n-a putut el fugi de grăirea Mea cu el, şi îi grăiam faţă în faţă cu el, şi el Mă auzea şi scria toate cuvintele Mele şi lucra după cuvântul Meu şi proorocea şi se împlinea şi aducea izbăvire lui Israel şi bătaie peste vrăjmaşi, care se semeţeau asupra poporului Meu, **şi am fost adevărat prin tot cuvântul Meu de peste el, aşa cum şi azi sunt în faţa celor ce îşi îndârjesc cerbicea înaintea glasului Meu slobozit peste ei ca să-l împlinească ei, cei ce nu vor să creadă că Eu sunt acest cuvânt. O, dacă ar face şi cei de azi slujitori de altare cum a făcut preotul care-l avea pe copilul Samuel, dăruit Domnului de către părinţii lui, după cum a fost proorocia omului lui Dumnezeu asupra preotului aceluia! El a crezut că Dumnezeu este Cel ce îl strigă pe Samuel şi grăieşte lui, şi n-a spus că spune minciuni Samuel, ci l-a învăţat pe copil să se aplece vorbirii cu Dumnezeu şi să-L primească pe Domnul şi să spună apoi grăirea Sa,** că era vreme grea şi nu mai era pe pământ atunci nici vedenie, nici glas de prooroc, şi nu mai ştiau oamenii voia cea de la Domnul ca să prindă puteri sub greul vremii, şi a fost atunci Samuel primit din partea lui Dumnezeu de către cei din vremea lui şi a fost Domnul prin el peste regi şi peste oameni în toată vremea lui Samuel.

O, de-ar fi credincioşi şi înţelepţi oamenii de azi şi slujitorii de altare, ar avea dor de Dumnezeu şi ar prinde bucurie în suflet că Eu grăiesc pe pământ peste ei şi că le descopăr cum să lucreze şi că îi învăţ şi că îi dojenesc spre înţelepţire prin cei pe care i-am aşezat Eu la gura grăirii Mele cu omul, dar iată, necredinţa e pe pământ stăpână în lung şi în lat, şi omul este învăţat cu ea, iar **Ilie proorocul Meu stă plin de râvnă pentru Mine în cer şi pe pământ ca să trezească cu spaimă pe cei necredincioşi, aşa cum a lucrat şi atunci, şi să fie el slujitorul Meu acum, precum este scris în Scripturi să fie el mai înainte de ziua Mea cea mare şi înfricoşată, care ca furul vine, când nimeni nu se aşteaptă.**

Şi iată, mai întâi sunt slujitorii de altare care spun că e minciună cuvântul Meu spre ei şi spre oameni şi spre neamul Meu român, alesul Meu cel de azi între neamuri şi la care Eu, Domnul, am venit şi Mi-am întocmit pe vatra lui albia râului cuvântului Meu întru a doua Mea venire de la Tatăl la om, şi tainic lucrez prin împotrivirea cea de la necredinţa celor ce zic minciună cuvântului Meu, şi zic aşa aceştia ca să scape de răspuns înaintea oamenilor şi înaintea Mea, **dar Eu le amintesc lor de grăirea Mea cu Adam şi cu Moise şi cu Samuel şi cu proorocii toţi,** şi iată, sunt necredincioşi cei la care strig cu putere să creadă şi să se mântuiască. Ei însă îşi zic cei adevăraţi ai Mei şi se învelesc cu adevărul cel prin sfinţii părinţi ca să-şi întărească statul lor peste oameni **fără ca să facă ei voia Mea cea sfântă. O, să-i văd Eu călcând pe urmele sfinţilor părinţi, şi apoi nu-i mai bat la cap cu râul cuvântului Meu pentru cei abătuţi de la Dumnezeu,** căci la cap se strică omul când se strică, şi apoi tot trupul este stricat şi nu mai este în rădăcina lui. **O, să nu se laude slujitorii de altare cu sfinţii părinţi şi cu nume de biserică peste ei, de vreme ce ei nu calcă bisericeşte pe urmele Mele şi ale sfinţilor părinţi, ci se vând cu tot cu casele lor oamenilor care-şi zic Dumnezeu, când ei nu seamănă cu Dumnezeu şi nici cu sfinţii Lui, ci cu fiii oamenilor seamănă ei.**

Mai întâi, în ziua aceasta de cuvânt învăţător şi mustrător peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi, M-am dovedit pe Mine Însumi cu dovadă din Scripturi Dumnezeu adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri şi cel de azi, şi Mă apăr înaintea celor ce zic că e minciună venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea de mare cumpănă, când lepădarea de credinţă se întinde peste neamul Meu român, pe care străbunii lui cei sfinţi îl poartă în rugăciunile lor înaintea Mea ca să-l păstrez al Meu şi ca să nu-l las spre pieire, spre lepădare de Dumnezeu, cum **el nu ştie, săracul, ce cursă îi este întinsă şi cum nimeni nu veghează ca să nu cadă el în lepădare de Mine, păcat lucrat în taină de potrivnicii Mei, care dintr-ai Mei au ieşit pentru gândurile lor ascunse şi au căzut din trupul bisericii Mele acum o mie de ani,** (*Referire la catolici care s-au despărţit de ortodoxie în 1054, n.r.*) după cum este scris în Scripturile nepricepute de oameni şi de două mii de ani aşezate pe pământ prin proorocia lui Ioan, ucenicul Meu cel iubit, căruia Eu, Domnul, i-am descoperit pe cele de după el, până la venirea Mea iarăşi pe pământ cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2010

***

N-am altă lucrare dată de Tatăl Meu Savaot decât să-l învăţ pe om, şi mai ales pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce s-a dat Mie de bunăvoie ca să-l fac pe el popor al Meu în zilele acestea, şi iată cât grăiesc Eu cu tine, poporul Meu cel de azi! Ce M-aş face Eu, o, şi ce-ai face tu dacă Eu n-aş sta mereu Învăţătorul tău în mijlocul tău? Iată-i pe cei ce trebuia să Mă primească aşa cum tu M-ai primit! Mai-marii bisericii Mi-au închis pe dinăuntru uşa ca să nu intru la ei, ca să nu intru în casa lor şi M-au lăsat afară spre batjocură şi Mă batjocoresc, numindu-i mincinoşi şi rătăciţi şi nebuni pe cei ce-Mi poartă venirea Mea cea de azi între pământ şi cer. O, nu e greu de crezut cuvântul Meu cel de azi, dar cerbicea lor cea tare, mintea celor ce stăpânesc peste oameni în numele bisericii nu vor să fie tulburaţi sau micşoraţi de măreţia Mea cea în cuvântul Meu văzută, căci Eu, Domnul, nu fac altceva decât ceea ce am făcut la început când grăiam cu omul ca şi azi. **Şi precum la început am fost cuvânt, Dumnezeu prin cuvânt, şi când toate prin Mine, prin cuvântul**

Meu s-au făcut, şi fără el nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, tot aşa şi acum, la sfârşit, tot aşa lucrez, şi nu e greu de crezut Dumnezeu şi cuvântul Său, ci e greu să voiască omul aceasta, dar cum să-i placă cu Dumnezeu omului când el are atâtea de făcut după inima lui, şi cum să-i placă lui cu Mine după atâta vreme de voie a sa între el şi Mine?

O, dacă ai şti tu, omule, că **locul lui Dumnezeu este lângă tine şi în tine**, după cum ai fost tu de Dumnezeu făcut să fii, atunci ai putea tu să crezi că e adevărată grăirea Mea cea de azi cu tine, ruptă din cea de la început când grăiam omului aşa cum grăiesc azi. Nimic nu e încâlcit pentru ca să înţelegi, dar nu voieşti, şi nici n-are cine să te îndemne să asculţi şi să fii supus lui Dumnezeu. Ca şi acum două mii de ani nu le convine de Mine şi de cuvântul Meu slujitorilor de biserică. Stau cu uşile închise pentru cuvântul Meu cel de azi mai-marii bisericii şi supuşii lor. **Iată înşelăciunea! Toţi oamenii sunt înşelaţi.** Se pune pază om peste om ca nu cumva să creadă cineva din slujitorii de biserică şi din cei învăţaţi de aceştia. Aceeaşi cortină, aceeaşi mantie de batjocură aşează peste Mine mai-marii bisericii, de teamă să nu cadă ei de pe scaune din pricina multora care ar fi să creadă pe Dumnezeu-Cuvântul, Care grăieşte în zilele acestea cuvântul Său de venire pe vatra neamului român, uitând ei că **Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta şi nu are nimic în ea.** Le-am spus mereu că nu le iau nimic, ci doar să le dau voiesc. Le-aş da iertare de păcate, le-aş da bucurie şi mângâiere, le-aş da lucru măreţ să lucreze pentru învierea făpturii şi le-aş da să poarte în ei Împărăţia Mea şi să gonească din ei şi din jurul lor duhul lumii, duhul cel potrivnic lui Dumnezeu, ca să fie pe pământ împărăţia cerurilor, nu împărăţia omului, căci pe pământ împărăţeşte omul, iar omul este căzut din rai acum şapte mii de ani prin neascultarea lui de Făcătorul său şi împărăţeşte el pe pământ cu voia lui, iar pământul este de Dumnezeu făcut, nu de om. Iată înşelăciunea!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paşti, din 25-04-2011

***

O, cum să nu vin Eu pe pământ cuvânt? Cum să nu vin să-l învăţ pe om şi să-l atrag spre iubire apostolică între el şi Mine? Cine l-a învăţat pe Ioan Botezătorul şi de unde a luat el pe Domnul înăuntrul său? O, cine l-a adus pe el la Iordan ca să-L boteze cu apă pe Fiul lui Dumnezeu şi să-L numească Miel?

— O, primeşte, Doamne, mărturisirea mea în zi de praznic de Bobotează. ***«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii»****, aşa Te-am numit eu la Iordan când Te-am văzut cu Duhul Sfânt deasupra Ta odihnindu-Se ca să Te pot mărturisi celor ce se adunau cu multul ca să capete de la mine botezul cu apă, că eu strigam peste tot atunci vestea cea mare şi vesteam în lung şi în lat şi spuneam:* ***«Pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia cerurilor!»****, şi-i învăţam pe toţi ce să facă pentru ea şi cum să creadă vestea aceasta, iar dacă Tu ai venit la Iordan eu Te-am arătat lor şi Te-am mărturisit lor şi le-am spus să meargă după Tine, căci lucrarea mea s-a împlinit ca să crească Domnul, Cel mărturisit de mine lor.*

Cuvânt cu durere spun acum, Mieluţule al Tatălui şi Domnul meu cel blând, că praznicul Bobotezei este acum, iar neamul român l-a luat şi l-a mutat mai devreme, că a ascultat de sfatul proorocului mincinos şi a făcut neamul român acest păcat, păcat înfierat de strămoşii cei sfinţi să nu se facă în neamul creştinesc. O, până când vor sta tot răvăşiţi şi tot despărţiţi de părinţi fiii acestui neam? Iată, nu şi-a păzit credinţa cea străbună acest neam născut creştin şi nu făcut creştin. A venit proorocul mincinos şi şi-a pus peste el pecetea şi n-au mai păstrat calea cea bună fiii acestui neam, căci s-au abătut şi au primit minciuna. O, mai e mult, Doamne? Mai e mult aşa?

O, strigă la ei, strigă Tu, aşa cum strigam eu la Iordan şi fă-i să-Ţi audă buciumul Tău jalnic şi strigarea cu jale după ei ca să se întoarcă spre ascultare şi să întoarcă la loc sărbătorile sfinţilor aşa cum le-au lăsat lor străbunii lor, căci cei ce vin după Tine ca să strice sunt furi şi tâlhari, aşa este scris.

O, e zi de praznic de Bobotează. Treziţi-vă, creştini români! În cer între sfinţi e astăzi Boboteaza Domnului. Precum în cer, aşa şi pe pământ să fie, că aşa este scris. Amin. O, sunteţi dezbinaţi. Nu aşa a lăsat Domnul să fiţi. Întoarceţi-vă şi împăcaţi-vă cu străbunii care plâng la Domnul şi cer pentru voi învierea în credinţă, că Unul este Domnul, şi tot una să fiţi şi voi în numele Lui. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2014

***

Mesajul Domnului către turma bisericii și către arhierei

Eu sunt Cel ce sunt. Așa le spun Eu celor cărora le grăiesc în ziua aceasta de pomenire a dreptei credințe.

Am venit de la Tatăl pe pământ acum două mii de ani, căci sunt Fiul Său, Fiul Tatălui Savaot, Tatăl Meu, și am spus atunci: ***«Eu sunt Lumina lumii, lumină care luminează pe orice om care vine în lume și pe oricare spre care lumina Mea vine, iar celor ce Mă primesc și cred în numele Meu le dau putere și drept să se facă copii ai lui Dumnezeu»***, născuți din Dumnezeu să fie ei apoi, iar numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris despre Cel ce vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, cu oștiri cerești vine și lucrează cuvântul Său peste pământ.

Am cetate de scaun pe vatra neamului român și am un popor primitor, care-Mi primește venirea **și-Mi așează cuvântul în cartea Mea cea de azi**, în care am început să Mă scriu încă din anul 1955, și este ea prinsă în copci și împărțită pentru curățirea și lămurirea multora, a minții și a inimii lor, precum este scris în prooroci despre cartea aceasta, și înțelepciunea crește pe pământ în oameni, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți în fața cuvântului lui Dumnezeu, căci așa este scris.

Le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei cu care Mi-am purtat duhul mărturiei din loc în loc vreme de trei ani și jumătate și le-am spus lor: ***«Voi sunteți lumina lumii, precum Eu sunt, iar la nașterea din nou a lumii veți sta pe douăsprezece scaune și veți judeca semințiile lui Israel»***, poporul la care Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit de la Tatăl Meu, și din care se trăgeau și ucenicii Mei cei aleși Mie pentru lucrul luminii și al luminării lumii. S-au ridicat apoi ucenici din ucenici, iar biserica Mea a mers pe picioare prin vreme și am pus peste ea prin Duhul Sfânt orânduială cu putere de viață pentru turmă, căci cei ce o călăuzeau pe ea aveau în numele Meu și din partea Mea pe Duhul Sfânt peste ei, și se numesc ei de atunci și până azi sfinții părinți, de care trebuie să asculte ca de Dumnezeu fiii bisericii Mele, biserica lui Iisus Hristos încă de la începutul ei și până la venirea Mea iarăși la ea pe pământ, așa cum am făgăduit cu însăși gura Mea că voi veni, și iată-Mă, împlinesc, vin și împlinesc.

O, este scris prin sfinți și prin părinți pentru această duminică, întâia a Postului Mare, este scris în această zi pomenirea dreptei credințe, duminica ortodoxiei, când fiecare slujitor de altar se ridică și grăiește în ziua aceasta cuvânt peste cei ce vin la biserică. **O, tot așa voi face și Eu acum**

peste toată turma creștină de la margini la margini și voi aminti că turma fără de păstor peste ea e în primejdie mare mereu, mereu, și voi sta de vorbă acum cu cei ce-și zic păstori de turmă, păstori de biserică, și le voi da lor cuvântul Meu.

Amin, amin zic vouă, celor ce v-ați ales și v-ați numit și v-ați suit slujitori și călăuzitori ai turmei creștine, o, iată-Mă la masă de cuvânt cu voi și pentru voi! Vine Păstorul Cel cu crucea, vine să-Și cerceteze turma și pe păstorii de peste ea. O, ce faceți, vă întreb? Faceți voi ceea ce v-ați ales să faceți și să împliniți? Iată zi de întrebare! Frica de păcat, această de zi și de noapte lucrare a bisericii Mele, a fost ea lucrată de voi peste turmă și peste voi? Au, are ea rod viu ca să pun din el pe masă?

Mă așez să stau de vorbă cu voi. O, așezați-vă și voi. Să ne așezăm și să cercetăm veșmântul bisericii și al fiilor ei. Ar fi să fie găsiți ei îmbrăcați, și nu goi, ca să le pot da lor înfierea după adevăr și după dreptate, căci Eu am spus celor ce Mă urmează: ***«Fiți sfinți, că Eu așa sunt: sfânt!»***.

Lucrare de păstor las peste voi și vă spun că lucrarea unui păstor de biserică este stăruința cea pentru dobândirea împărăției cerurilor pentru el și pentru cei călăuziți de el spre această biruință sfântă. Dar trândăvia pentru cele cerești pe pământ, aceasta este ceea ce vede Dumnezeu în umbletul Său prin mijlocul turmei. Mai greu decât aceasta este îngăduința pe care ați pus-o mai demult peste biserică și încă dați să mai adăugați la ea, desființând voi cu ea rânduiala cea mântuitoare de suflet și de trup, pusă de părinții cei sfinți de la început pentru viața bisericii Mele, viața cea cu ascultare de părinți, căci sfinții Mei au de la Mine, nu de la ei, iar voi nu mai dați să țineți minte aceasta și să nu culcați la pământ gardul viei Mele și paza cea pentru turmă și veghea cea din părinți.

Vin și vă întreb: puteți să-Mi dați socoteală pentru viața și fața turmei creștine? Puteți să-Mi arătați rodul vostru și al ei, cel pentru cer? O, nu. Iată, nu puteți aceasta, căci și acum, și mai înainte de voi, se umblă și s-a umblat la cele așezate prin sfinți, se umblă ca să fie șubrezite și ca să cadă în trândăvie cei ce s-au ales și dau să se aleagă pentru Hristos.

Vin cu duhul duioșiei spre voi. Mi-e milă de voi. Iată, nu vegheați, o, nu vegheați cu Dumnezeu, nu aveți grijă de turmă, și este ea fără călăuzire și fără veghe peste ea, de vreme ce voi, cei ce stați pe scaunele de sus, nici pentru voi nu dați să vegheați, și iată, iată, ați făcut durere fără de margini între voi și Mine, înaintea Mea și a sfinților Mei, care bine au cârmuit în vremea lor biserica Mea și au păzit-o de lupi și de erezie, iar voi, voi o duceți acum cu multul spre dezbrăcare de har din zi în zi mai mult.

O, v-am trimis carte din cer, și **ca fulgerul v-am trimis-o** ca să luați aminte la ea, și v-am povățuit să nu vă prindeți în capcana rătăcirii și a părăsirii fricii de păcat, și **v-am spus să nu vă duceți la adunarea din Grecia,** (*Referire la Sinodul Panortodox din Creta, din 18-26 iunie 2016, n.r.*) **unde s-a pus și se pune la cale nimicirea, șubrezirea puterii poporului sfânt, lucrare rea, despre care scrie în Scripturi că se va ivi și va fi lucrată mai înainte de sfârșitul a toate, pentru venirea apoi a Domnului cu biruința cea de sus.** O, și vă spun acum vouă și turmei, vă spun deslușit că puterea poporului sfânt este stăruința în care au stat sfinții, după cum și Eu am stat, postul și rugăciunea cea cu post pentru soarta turmei creștine și pentru asemănarea cu Domnul și cu sfinții.

O, v-ați dus acolo la adunare amestecată și ați îndurerat cerul, și ați tras după voi și pe cel scris în cartea Mea cea de azi cu poporul cuvântului Meu, (*Arhiereul Ioan Irineu-Bistrițeanul, n.r.*) de l-ați pătat mult, mult și pe el, pe arhiereul care a stat mult timp cu fața la Mine și la cuvântul Meu cel de lumină peste lume, și a fost el povățuit apoi să se întoarcă cu spatele și așa să stea între el și Mine, între el și poporul cuvântului Meu. O, l-ați tras și pe acesta la păcatul lepădării de credință și de fața credinței, căci **tot ce se săvârșește acolo, la adunarea cea amestecată, se numește lucrarea păcatului lepădării de ortodoxie și de curăția ei cea din sfinți.**

O, și cine se va găsi să vă curețe pe voi de acest păcat, dacă ar fi să vă treziți la pocăință? O, cine, dacă nu cei care s-au ales deoparte și n-au zis ca voi; ca voi, cei mari de peste biserică, și iată ce faceți vieții ei dacă stați mari peste ea, peste biserica Mea, uitând că ea este a Mea și nu a voastră?

Vă dau de veste în zi de duminică și de pomenire a dreptei credințe și vă spun că toți cei pe care voi îi amenințați acum și-i marginalizați ca împotrivitori păcatului vostru de la Creta, toți au de la Mine dreptul să vă anatemizeze pe voi acum, și nu voi pe ei, o, nu, oricât ați fi voi de mari cu rangul, pe care singuri vi l-ați pus pe frunte. (*Referire la măsurile de pedepsire și chiar excludere din biserică a multor slujitori, în special din mănăstiri, care au luat poziție publică împotriva participării mai marilor Bisericii Ortodoxe Române la acest așa-zis „Sinod”, n.r.*) Că după ce că voi luați tot caimacul, tot, toată grăsimea, toată, toată, din toate ale turmei, ca s-o duceți voi pe picior mare (*Să trăiască în lux, neconform cu învățătura creștină, n.r.*) în fața gloatei sărmane și dusă de nas de către voi, și după ce că nici tainul care li s-ar cuveni ca mădulare ale bisericii nu-l lăsați pe de-a-ntregul celor ce vă slujesc pe voi și slava voastră deșartă, de partea căreia v-ați ales să stați și să stăpâniți prin ea, o, iată, nici măcar dreptul la cuvânt nu l-ați lăsat celor ce nu vor să părăsească învățătura sfinților bisericii și împlinirea ei împotriva rătăcirii, în care voi ați căzut acum, amestecându-vă cu cei ce nu sunt biserica lui Iisus Hristos și crezându-vă deștepți și științori bine a ceea ce faceți.

O, nu oricum este biserica Mea. Nu este ea cum vreți voi să fie ea, ci este ea aceea care este cum voiesc Eu să fie ea, iar voi, nici voi nu mai știți peste ce mai stăpâniți și care mai este moștenirea voastră, dar peste adevărata Mea turmă voi nu veți putea stăpâni, că iat-o, stă trează. Și vă spun, îndurerat vă spun în ziua aceasta de pomenire sfântă a dreptei credințe, **vă spun vouă că în curând se va surpa împărăția voastră**, iar cei pe care-i dați voi acum deoparte ca împotrivitori vouă și păcatului vostru rătăcitor de turmă, aceia sunt cei biruitori, aceia, și nu voi, și, fără să știți voi ce faceți, Eu, Domnul, chiar prin voi îi sortez și-i dau de lângă voi ca mărturisitori ai dreptei credințe, iar pe voi, prigonitori ai lor pentru numele Meu de peste ei și ai credinței drepte, și voi citi în ziua aceasta în mijlocul poporului Meu de Nou Ierusalim, voi citi prin slujitorii Mei cartea lăsată de sfinții cei de la începutul bisericii Mele (*Sinodiconul Ortodoxiei, n.r.*), și care trebuie citită în această duminică sfântă, duminica ortodoxiei. Și voi citi cartea care binecuvintează pe cei binecredincioși, și anatemizează pe cei ce prigonesc credința și pe fiii ei cei dârzi și vii cu mărturisirea, și veți fi voi pomeniți în dreptul celor pentru care se strigă bisericește: anatema!

O, că n-ați ascultat să nu mergeți pe mâna celor amestecați și nu v-ați supus cuvântului Meu de veghe pentru voi și pentru turmă, și iată, nu toți dorm, așa cum ați gândit voi că veți da pe întuneric lovitura cea lupească asupra turmei fără de apărare, fără de păstori blânzi pentru ea. Numai că Eu vin din cer Păstor cu crucea și-Mi am grijă de oi și le îngrijesc la rane și le iau din calea voastră și le trag la dreapta Mea, la pășune le trag, și Eu Însumi le voi păstori și le voi purta și le

voi da păşune dulce și grasă și vor prinde viață și cuvânt, că iată-Mă cuvânt dulce de Păstor peste pământ, pregătind loc de hrană pentru cei ce Mă iubesc și ducându-i pe ei acolo unde sunt Eu, ca să fie și ei unde sunt Eu, așa cum este scris despre plata celor ce cred și iubesc crucea și pe Domnul ei și viața ei cea cu Păstor pentru ea.

Amin, amin zic vouă, ați greșit păcat peste păcat. V-ați dus acolo unde v-am dat de veste să nu vă duceți și să nu vă amestecați, iar voi n-ați luat și n-ați ascultat povața Mea, și apoi ați mai dat deoparte și pe cei care v-au stat împotrivă și au scos la iveală cuvântul dreptății sfinților, cum că n-ați avut voi dreptul să faceți ceea ce ați făcut, și v-ați luat singuri acest drept, și veți cădea prin el, prin rodul vostru cel rău, cel împotriva lui Dumnezeu și al sfinților Lui, iar cine citește știe și înțelege, căci caută să știe, precum și cel ce nu citește rămâne în fărădelegile lui, **și iată, casa voastră se va surpa, precum este scris, că mâna voastră o surpă și lucrul vostru o dărâmă, și veți vedea această faptă, precum este scris că se va împlini.**

Și nu uitați, o, nu uitați, ci amintiți-vă acum de păcatul făcut peste turma Mea cea mică, peste biserica Mea de Nou Ierusalim în mijlocul neamului român odată cu scoaterea deasupra a tainei cuvântului Meu și a mersului ei peste pământ cu lumina ei, căci **voi ați numit erezie venirea Mea cuvânt peste pământ și ați defăimat în fel și chip pe poporul purtător de Dumnezeu în mijlocul acestui neam, poporul cuvântului Meu, și iată, iată cine este eretic între Mine și voi**, între voi și fiii cuvântului Meu de azi, că nu ei, ci voi sunteți abătuți și-Mi faceți de rușine istoria sfinților Mei, a celor ce s-au jertfit pentru adevăr și credință și pentru viața turmei!

O, Mi-e milă de voi v-am spus în ziua aceasta, Mi-e milă. Ați uitat cât datorați turmei, căreia i-ați luat mereu de pe masă caimacul, toată grăsimea, toată truda, căci ați zis că vi se cuvine vouă aceasta, dar turma n-ați îngrijit-o, n-ați păscut-o cu milă, ba și pentru tainul slugilor v-ați certat între voi, care de care să luați mai mult, iar Eu, Domnul, mereu am văzut și mereu văd în locașurile voastre de slujire această rușine, păcatul lăcomiei și al setei de întâietate și de putere, de care v-ați îmbolnăvit de tot, de tot, de dați acum să vă arătați puterea și să tăiați dreptul celor ce muncesc și ei în slujba bisericii prin dragostea lor de Dumnezeu și de sfinți.

O, de ce ați căzut voi în așa păcat vă întreb? **Lipsa dragostei de Dumnezeu v-a adus la această faptă rătăcitoare pentru mulți și v-a împins să umblați la așezările sfinte hărăzite să trăiască peste viața bisericii Mele pe veci de veci.** Nedragostea voastră de Dumnezeu cade pe mulți în trândăvie de suflet. Omul fără Dumnezeu în el cade în păcat, dar cine are pe Domnul în față și în inimă nu cade, ci se sfințește zi de zi pentru Domnul său, pentru iubirea Sa, jertfa cea mai dulce adusă de om lui Dumnezeu.

Iar acum, vreți, nu vreți, luați sau nu peste voi cuvântul Meu, Eu, Dumnezeu-Cuvântul, vă acopăr pe voi cu milă și vă spun: Pocăiți-vă, o, pocăiți-vă! Viața nu se sfârșește odată cu trupul, și aveți de dat socoteală pentru cele săvârșite în viața trupului, viața pentru lupta cea mare a câștigării împărăției cu Domnul, sau a celeilalte, fără Domnul, și care doare veșnic.

Mă aplec și vă rog cu nădejde, treziți-vă și strigați în miez de noapte cu lacrimi pentru o nouă naștere, că iată, încă nu v-ați născut din Dumnezeu, chiar dacă nu credeți aceasta ce vă spun. O, sculați-vă din greșeală, din trândăvia cea pentru suflet și dați-vă putere de pocăință unul altuia, voi, cei ce stați pe scaune de stăpânire peste turma creștină, pe care n-ați îngrijit-o, ci doar grăsimea ei vă place s-o aveți de porție pentru voi, așa cum v-am amintit astăzi că lucrați voi asupra turmei.

O, strigați-Mă, și vă voi auzi! Dar strigați-Mă ca să aud!

Eu sunt Cel ce sunt. Și pun acum numele Meu peste scrisoarea Mea spre voi: Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Iar voi, voi, cei împinși în lături de cei ce se simt mari peste voi și peste turma creștină, o, nu vă temeți de ei, nu plângeți, ci bucurați-vă ca de o izbăvire mare, dar fiți iubitori de veghe, de sfințenie peste voi și peste turmă și zidiți-vă turma, zidiți-o în Hristos, căci turma nu este a voastră, ci este a Mea, cu tot cu cei ce o veghează pe ea. **O, prindeți curaj, căci curajul mărturisirii lui Hristos este numai pentru cei sfinți. Așadar, sfințiți-vă, fiilor. O, nu-i de ajuns să vă împotriviți rătăcirii arhiereilor care scriu pe pământ cu mâna lor păcatul lepădării de credință, o, nu-i de ajuns. Sfințiți-vă, aceasta vă rog**, aceasta aștept să adăugați duhului mărturisirii lui Hristos. Iar în ziua aceasta, Eu, Domnul, vă pomenesc pe voi cu cei binecuvântați de partea credinței drepte și sfinte, de partea bisericii iubitoare de adevărul lui Iisus Hristos, iar voi luptați, luptați, fiilor, pentru locul cel din dreapta Mea, că luptă mare și dulce se cere pentru această împărăție a Mea cu cei ce luptă din răsputeri pentru ea și spre ea.

Eu, Domnul, binecuvintez inimile voastre. Faceți din ele scaun pentru Dumnezeu, o, fiilor. Amin.

Iar acum, o, popor al cuvântului Meu, fiilor purtători de Dumnezeu, duceți cuvântul Meu acolo unde el trimite veste din cer și fiți vestitori de Dumnezeu, fiilor, căci cei ce s-au făcut slujitori de altare și peste turmă stăpânitori, și care se dau mari și tari asupra celor ce rămân de partea credinței sfinte din strămoși din neam în neam, o, acești potrivnici n-au minte nici cât cocoșul. Cocoșul este vestitorul lui Dumnezeu ziua și noaptea și strigă la oameni cu glasul lui prelung, le strigă deșteptarea și așezarea la rugăciune. Strigă cocoșii în miez de noapte și în zori de zi și strigă la ceasurile de rugăciune ca să-i scoale la veghe pentru viață și pentru Domnul pe creștini și pe oameni. **Și, vai și iar vai celor ce nu se scoală ca să fie găsiți la miezul nopții înaintea Domnului cu mâinile ridicate în rugăciune și în îmbrățișare cu Domnul și cu cerul,** așa cum cocoșul se scoală și strigă la Domnul cu rugă și strigă la oameni slăvind pe Domnul cu cântecul lui prelung spre cer.

O, fiilor, hrăniți-vă sufletele, și să aibă ele hrană și creștere. Căutați să vă hrăniți dragostea de Dumnezeu clipă de clipă, că fără ea cade omul în păcat greu, cade mereu și nu-i pasă. Omul fără Dumnezeu în el cade în păcat, fiilor. Să știe tot omul pricina căderii lui în păcat. Dar cine are pe Domnul dragostea lui și în fapta lui, acela nu cade, ci se sfințește zi de zi mai mult pentru dragostea sa de Domnul său.

Și iată, fiilor, încă de la începutul lucrării cuvântului Meu am luptat cu cuvântul și cu povața lui și am alăturat lângă Mine ajutorul oștirilor cerești ca să-Mi fac un popor de sfinți, de fii neprihăniți și să-i am înaintea Mea acum, la sfârșit de timp, și să Mă sprijin pe ei pentru venirea Mea cu mult, mult cuvânt peste pământ, cu multă hrană din cer, ca să fiu lumina lumii prin cuvântul Meu, că arsura dorului Meu aceasta este: să am un mănunchi de fii, un popor sfânt și să-l țin în mâna Mea și să-l păzesc și să-l îndrum, dar Îmi trebuie ajutor de jos, iar diavolul Îmi stă împotrivă, fiilor, și lupta Îmi este mare și grea. Îmi amintesc cu durere mare, Îmi amintesc de Moise, de suferința lui de la popor, căci poporul n-a vrut să ia de la Dumnezeu și să asculte, iar Eu, Domnul,

am urât moștenirea aceea și i-am dat pe ei în mâinile neamurilor și sub stăpânirea celor ce-i urau pe ei, și au fost tot mai nefericiți sub stăpânirea celor ce-i asupreau, fiindcă Domnul mereu i-a izbăvit, dar ei mereu L-au amărât, căci n-au învățat ei iubirea.

O, Mi-e dor să am popor sfânt și mare la număr și Mi-e tot mai dor, și dorul Mă arde de tot, Mă înfierbântă în cuvânt și-Mi mână venirea, și de aceea vin. De dor, fiilor, de dor vin. V-aş adăuga vouă frățiori în locul celor ce vă părăsesc și pleacă de nebuni ce sunt, și nu de buni pleacă cei ce pleacă, dar creștinii din lume n-au dragoste pentru Mine, de vreme ce n-au avut nici aceștia care M-au gustat, și tot M-au lăsat și au plecat.

Mi-e milă că sunteți puțini, că sunteți plăpânzi și sub cruce și plini de griji și de încercări, dar strigați-Mă, fiilor, mereu strigați-Mă și aduceți-Mă lângă voi ca să fiu cu voi. Mereu, mereu să vă găsesc treji și vii cu rugăciunea de miez de noapte și de zori de zi și de lăsatul serii și de toată ziua, căci creștini de aur vreau să vă numesc cînd vă voi arăta pe voi lumii ca purtători de Dumnezeu, carul venirii Mele din cer pe pământ să vă numesc pe voi, și lumină a lumii lângă Mine să fiți numiți, căci cu voi Mă sprijin, cu voi Mă ajut și merg, cu voi, doar cu voi, cei mai mici ai Mei, cei mai plăpânzi, cu voi, fiilor, cu voi. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 05-03-2017.

***

Mi-am așezat aici cetate, și munte sfânt se cheamă ea, și înălțime frumoasă se numește ea, și este lucrată spre bucuria întregului pământ, munte de Sion, turn de ocrotire întocmit de Dumnezeu, precum este scris despre cetatea Domnului, o, că n-am unde să Mă mai uit pe pământ ca să văd biserică a Mea așa cum am așezat-o la început să fie ea lucrând pe pământ, și așa cum ucenicii Mei au lucrat apoi la ea și prin ea și pentru ea. O, și privesc în zadar, că e numai lume și duhul lumii și fiii lumii în locașurile numite biserică, dar fii ai lui Dumnezeu, unde să Mă uit să văd și din aceștia? O, că numai prin unii ca aceștia mai ține Dumnezeu lumea, dar unde să-i mai văd pe pământ? Ei sunt cei ascunși în duhul ascultării de Dumnezeu, fiilor. Ei ascultă de Dumnezeu, nu de oameni, nu de la oameni iau ei pe Dumnezeu.

Le-am spus ucenicilor Mei, care-Mi erau atunci popor, le-am spus: ***«Ieșiți din lume, poporul Meu!»***. O, și tot așa le spun și azi celor ce dau să meargă pe calea crucii Mele, dar cei ce nu înțeleg limba lui Dumnezeu și taina cuvântului Său, aceia rămân în amestecare și în neascultare, rămân în lume și merg pe cale cu preoții care vând pe Domnul pe bani și pe ranguri, căci acești slujitori plătiți nu au nimic între Mine și ei de iubire, și nu Mă urmează pe Mine cu viața lor, cu lucrarea lor, iar lumea este oarbă și merge după ei, că ei zic că văd, și zice și lumea că ei văd, dar ei sunt cei neascultători de poruncile vieții, iar boala neascultării când vine peste trupuri nu strigă nimeni pentru ea la Dumnezeu și nimeni nu spune Domnului: *„cercetează, Doamne, boala sufletului meu și vindecă-mi sufletul, ca să se vindece trupul meu cel bolnav”*.

Îl vezi pe preot și îl cunoști după haină și după locul unde lucrează ca să-și câștige pâinea, dar tu nu știi dacă nu cumva el este lupul care sfâșie pe la spate ca să ducă pradă la stăpâni, că merge omul după datină să-și curețe păcatele la preot, să-și capete iertarea lor, dar slujitorul viclean le dă mai departe la cei cărora el servește cu slujba sa plătită, în vreme ce zice și cântă: „*Slavă Ție, Doamne!*”, dar el are alt stăpân.

O, nu se poate un om mai viclean ca și cel îmbrăcat pe deasupra cu haină de slujitor de altar. Nu poți primi slujbă de preot dacă nu înțelegi să te faci turnător, vânzător pentru cei din jur în turma în care slujești. Și dacă nu-ți faci bine misiunea de viclean, de turnător, de vânzător, o mai nouă modă este acum, să se pună în biserici câte doi așezați la un loc slujind, și unul pe altul să se toarne și ei la stăpâni, așa cum fiecare îi toarnă pe cei păstoriți, vezi, Doamne, dar păstorul plătit nu păstorește, și nu poate fi altfel, decât viclean în slujba celor puși sus, și nicidecum în slujba lui Dumnezeu sau turmei lui Dumnezeu.

O, nu este deosebire între preoții din vremea răstignirii Mele, și cei de azi, care așa au făcut tot timpul și au dat la chinuri pe cei cu Dumnezeu în ei. Vinde preotul pe creștin, și-și face rost de slugi să cumpere pașii creștinilor, și sunt pline de iude locașurile numite biserici, iar creștinii vin în ele ca la Dumnezeu, dar acolo se ascunde Iuda, care nu lipsește nicidecum, și umblă cu pașii după viața omului iubitor de Dumnezeu, și asta este lucrarea lui.

O, nu este preot care să nu pândească și să nu vândă pe creștini la mai-marii lui. Nu în zadar am spus Eu, Domnul, acum două mii de ani despre preoții de atunci că au făcut din casa Tatălui Meu peșteră de tâlhari, dar **biserica Mea nu are nevoie de case înalte**, cu podoabe atrăgătoare în ea, **ci are nevoie de creștini cu care Domnul să pună cina Lui pe masă**, așa cum în loc smerit și tainic am pus-o Eu cu ucenicii Mei cei puțini acum două mii de ani, și așa cum peșteră săracă Mi-am ales de locaș de venire a Mea Prunc pe pământ.

O, fiilor, mănâncă pâinea Mea mulți, și o iau ei de la cei ce au furat casa și costumul și rețeta cea pentru cina Mea, și vând aceștia pe bani pe Domnul la cei ce vor să-L cumpere, dar nici cei ce lucrează pe Domnul după rețetă, nici cei ce cumpără de la ei nu seamănă cu cerința Mea cea pentru asemănarea cu Mine a omului care se unește cu Dumnezeu prin trupul și sângele Meu, o, și se vede că nu au chef de Mine cei ce Mă vând și cei ce Mă cumpără, ci doar interesul este, și vor fi întrebați de rod, și nu vor avea ce să arate lui Dumnezeu, decât numele și firma, ca și cei de pe pământ îndeletniciți cu feluri de preocupări ale vieții.

Cuvânt cu durere grăiesc, ca să-i îndemn la pocăință chiar și pe cei ce se laudă că nu cred acest cuvânt, și care de rușine spun aceasta, de vreme ce ei nu fac voia Mea cu viața lor, și aleg să spună că nu cred că Dumnezeu este acest cuvânt, Care trimite și spre ei strigare. Eu sunt Cel ce știu ascunzișurile inimii omului și dau mereu să-l ajut să scape de ele, să iau sarcinile de pe sufletul lui, iar când îl dojenesc pe om fac aceasta pentru îndreptarea lui, pentru îndemn la păreri de rău pentru păcate și pentru pocăință, nu pentru pedeapsa lui, că Eu sunt Păstor milos, și cu răbdare și iubire îl tot aștept pe om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor, din 12-05-2019.

***

Cu suită îngerească și cu cete de sfinți Îmi cobor peste pământ Duhul și Cuvântul.

Să mai spun cine sunt? Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl și sunt Cuvântul Lui, sunt Iisus Hristos Domnul și Mă scriu pe pământ pe vatra neamului român de mai bine de șaizeci de ani și lucrez cu multul și tot mai mult, nu cât omul cel potrivnic Mie, și care se tot încurcă în limbă și în lupta lui oarbă și în lucrarea lui, cu care dă să-Mi prade turma ca lupul flămând după oi, și care-și are vizuina în adânc, în întunericul lui.

… O, țară română, țara Mea de azi, de mai bine de șaizeci de ani îți cânt iubirea Mea de tine pe pământ, și tu nu știi, că n-ai avut cum să știi ce face Dumnezeu pe vatra ta, că a fost vreme de strâmtorare pentru cuvântul Meu de peste tine, dar l-am scris mereu și l-am scos acum deasupra și l-am pus pe apă să meargă, l-am pus pe cale ca să-l găsești, și ca să te găsească și să te hrănești cu mana cuvântului lui Dumnezeu, cu credință și cu înviere și cu mântuire, și să se hrănească toate neamurile pământului din mana aceasta, căci **este scris că se vor îndrepta popoarele spre muntele Meu de cuvânt ca să învețe ele calea păcii, a salvării, a mântuirii, legile Domnului, fericirea popoarelor**, o, și mulți vor vedea și vor crede și se vor îndrepta pe calea crucii, pe calea Mea cu omul, căci fericiți sunt cei ce Mă au pe Mine izbăvitorul lor prin împlinirea poruncilor vieții, căci împlinirea lor aduce salvarea și iubirea, că Eu sunt binefăcătorul omului, Eu, și legile Mele sfinte pentru om.

O, ia aminte, ia aminte, neam român. Îți fac trezirea și-ți dau mângâierea în **vreme de încercare peste tine**, (*Pandemia de corona-virus, n.r.*) și iată, tu trebuie să veghezi pentru cuvântul Meu de peste tine, **căci te-ai abătut de la Dumnezeu**, o, te-ai abătut mult, că **lucrarea lui antichrist te-a înșelat din ascuns**, dar Scripturile Duhului Sfânt au anunțat la vreme că lucrarea omului potrivnic, antichrist, se va scula să amăgească neamurile și să amenințe casa Mea, și **și-a ridicat prooroci mincinoși ca să lovească biserica Mea cea de la început așezată**, și care a mers și merge pe cale, și se numește ea biserica ortodoxă, trunchiul copacului, trupul din care s-au tras mulți vreme de o mie de ani, (*De la separarea bisericii din vest – catolică, de cea din est – ortodoxă, n.r.*) acum, la sfârșit de timp, și aceștia au făcut lucrarea proorocilor mincinoși (*Celelalte culte protestante și neoprotestante, despărțite, la rândul lor, de biserica din vest, n.r.*) și au sfârtecat trupul bisericii, au călcat via, au rupt ramuri și le-au aruncat la pământ, căci **nesupunerea este lucrarea îngâmfării și este lucrarea lui antichrist, cel care se luptă cu Dumnezeu** și căruia Eu, Domnul, îi vestesc și-i spun acum așa:

O, cel străin e cursă pentru tine, neam român, căci își are lucrarea lui ascunsă în om, că pe turc îl vedeai când îți călca neamul și hotarul țării, dar **pe antichrist și cotloanele lui nu le vezi cât crezi că le vezi**. **O, ai grijă, e lucrarea lui antichrist, care hulește pe Dumnezeu și crucea și calea sfântă**, și lucrează hoțește acest dușman și dă să-și pună semnul lui și să-i dea de la el omului și să-l țină rob pe om și să-l învețe păgânia, calea cea spre iad. O, nu! Fiii României sunt plini de har, și pot ei să-și facă singuri ceea ce este nevoie să-și facă și să aibă binele și pacea peste ei, iar cei străini sunt cursă, sunt dușmani, și nu au grijă, așa cum dau să se creadă, fii români.

Tu, popor român, ești singurul popor de două mii de ani creștin, că așa a voit Tatăl cu tine pentru Mine. Dar unde, fiule, unde-ți este cruciulița de la gât? **Ea este arma care te apără**, fiule român, și care te însemnează că ești al Meu. **O, poartă-ți cruce la gât, dar ca a Mea, din lemn**, iar tu să fii aurul Meu, averea Mea. O, nu te teme de sărăcie, nu te teme, Eu sunt Cel ce hrănesc. Păstrează-ți prin biserică credința cea de la început și primită de la sfinți, **nu de la oricine vorbește despre Dumnezeu, cum fac atâția oameni care se lasă păcăliți de proorocii mincinoși și smulși din biserica străbună**, căci apostolii care au dat lumii cartea Evangheliei Mele și a lor, au scris ei că se vor ivi prooroci mincinoși ca să-i tragă la ei pe creștini și să nu mai asculte creștinii de Duhul Sfânt al bisericii Mele, căci **proorocii mincinoși slujesc pe antichrist, și o dau în lături pe mama Mea Fecioara, pe cea care a întrecut puterile cerești cu nașterea lui Dumnezeu între oameni**, iar aceștia o aseamănă pe ea cu orice om, în vreme ce ea stă de veghe și de ocrotire peste țara română cu brațele deschise deasupra, și este slujită de heruvimi și de serafimi, și **va fi**

să se lase văzută cum slujește ea din văzduh ca și Mine, ca și sfinții, ca și îngerii, și cum îi rușinează pe toți cei ce o pun pe ea cu cei neînsemnați.

Voi, fii români, împliniți poruncile vieții și ale Scripturii! **Nu vindeți și nu cumpărați duminica**. Mir și agheasmă să vă puneți pe frunte și pe tălpile picioarelor care vă poartă prin locuri pline de păcate, iar **crucea să vă fie pecete, semn ceresc peste voi și apărare în fața lui antichrist, pe care crucea îl sperie de tot și îl ucide, și îl va birui de tot**, căci el a dat și dă pe toți oamenii să-i facă să uite poruncile lui Dumnezeu, care spun: să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu ucizi, să nu te lăcomești, ci să iubești doar pe Dumnezeu, și casa lui Dumnezeu și pe cei ce slujesc în ea pentru oamenii lui Dumnezeu. Iar dacă un slujitor de biserică, de turmă, nu grăiește lui Dumnezeu pe toate ale sale, și ale bisericii peste care veghează și slujește cu viața sa, poate el de capul lui să ocrotească poporul și Duhul lui Dumnezeu pe masa bisericii slujită de el? O, nu, ci toate cu Dumnezeu, și nimic fără Dumnezeu să nu se facă prin biserica Mea și peste ea.

Să iasă dintre români păcatele Sodomei și ale Gomorei, și păziți-vă țara de păcat, fii români, **că la păcat trage moartea**, o, și a greșit dureros țara română că s-a băgat în amestecătura cea fără Dumnezeu. Și a greșit dureros biserica neamului român că s-a lăsat și ea atrasă de amestecătura cea fără Dumnezeu, și cu nume de biserică, dar Eu, Domnul, îi șterg acum vina, căci Eu o iubesc cu mare iubire, ca pe o nădejde a Mea o iubesc, și o rog pentru iubire de Dumnezeu peste ea.

Eu iert greșeala ta, o, biserica Mea cea din români. Îi iert acum și pe slujitorii care au greșit asupra Mea și asupra capului tău, de s-au dus la întâlnirea cea care slujește amestecării lui antichrist, (*Au participat la „Sinodul Ecumenic din creta", n.r.*) că n-a ascultat când am vestit-o să nu se ducă, și **M-a ascultat biserica rusă și a primit ea cu credință cuvântul și a rămas departe de acest păcat al amestecăturii cu față ascunsă sub numele de ortodoxie**, dar Eu, Domnul, vin acum și șterg vina și îndemn pe preoți și pe arhierei să se ridice prin harul Meu și să facă mângâiere peste turmă și pocăință împreună cu turma, și să aducă înaintea Mea rugăciunea cea din cartea de slujbă bisericească, rugăciunea pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința, căci în rugăciunea aceasta sfântă este și pocăință, este și chemare, este și îndurarea Mea. Iar legea păcatelor Sodomei și ale Gomorei să fie depărtată din țară prin biserică, căci aceste păcate atrag mânie, atrag lucrarea diavolului și pedeapsă peste toți.

O, copii ai ortodoxiei, băgați de seamă bine că **proorocii mincinoși, oamenii lui antichrist, au schimbat Scripturile și au scris mii de ani și au scris în ele în multe locuri altfel decât cele scrise în Scriptură.** Da, și s-au schimbat și Scripturile de pe masa bisericii, dar căutați Scripturile cele neschimbate, că iată cât vă iubesc și cât vă învăț și câte vă descopăr ca să umblați întru adevărul Meu, și care vă aduce fericire fără de sfârșit, fiilor. Iar glasul Meu vă mângâie acum, și tot răul e spre bine, că am spus că sunt cu ai Mei până la sfârșitul veacurilor, și iată, sunt.

O, v-am adus mângâiere, am coborât cuvânt ca să vă dau. Eu sunt cuvânt, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, și dinaintea Mea fug sau stau cerul și pământul.

Eu vă iau în ocrotirea Mea pe voi, fii români, iar cei ce se împotrivesc și caută la voi cu gânduri păgâne, aceștia Mă vor cunoaște cine sunt.

Pace vouă, fii români, pace, fiilor!

Și pace vouă, popoarelor! Priviți spre Dumnezeu și căutați-L cu inima smerită!

Să se tragă lucrarea lui antichrist în lături și să asculte de Dumnezeu Cuvântul!

Pace și soare sfânt peste pământ, și de șapte ori mai luminos, precum este scris!

Pace ție, biserică a neamului român! O, ai grijă, ai grijă de sărbătorile sfinte, ai grijă de viața ta cu Domnul. Eu sunt Străjerul tău, iar tu ești via Mea și am venit să te plivesc și să-ți dau frumusețea cea de la început.

Să se ridice slujitorii bisericii ortodoxe de peste tot pământul și să se gătească în fiecare zi să fie ei cu Dumnezeu, căci biserica este casa Mea pe pământ, moștenirea Mea este ea!

Cuvântul lui Dumnezeu a grăit acum peste pământ.

Pace și soare sfânt peste pământ, și de șapte ori mai luminos, precum este scris!

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și sunt Cuvântul Lui peste pământ, și spun:

Pace, pace peste pământ!

Pace, precum în cer pace pe pământ! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste țara română, peste cârmacii țării, peste biserică și peste poporul român, din Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Cuvios Ioan Scărarul, din 29-03-2020.

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Selecţia textelor şi sublinierile cu* **caractere îngroşate** *aparţin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit